

ရာဇာသင်္ခါ

ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC

စိတ်ကူးချိုချိုပုံပြင်စာအုပ်

ကလေးများအတွက် တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များ(ပေါင်းချုပ်) မောင်ခေတ်ထွန်း

ယခု ဤစာအုပ်မှာ ကလေးလူငယ်များ လွယ်လွယ်ကူကူ ဖတ်ရှုနားလည်နိုင်စေရန် ပြန်လည် ရေးသားထားသည့် Tales from the Arabian Nights နှင့် Strange Tales from the Arabian Nights တို့ကို ပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။

စာအုပ်ဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

တန်ဖိုး - ၂၃၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်

၉(က)၊ ၁၆၄ လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၅၄၆၈၄၅၊ ၇၂၆၆၂၄

တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များသည် ကမ္ဘာစာပေတွင် ထင်ရှားသောပုံပြင်များဖြစ်ကာ ဘာသာပေါင်းမြောက်မြားစွာဖြင့် ပြန်ဆိုခြင်း ခံရသည့် ကမ္ဘာ့အကြီးမားဆုံးစာပေစာရင်းဝင်ဖြစ်သည်။

*

တစ်ထောင့်တစ်ညပုံပြင်များကို A Thousand and one nights ဟူသော အမည် ဖြင့် လည်းကောင်း၊ Arabian Nights အမည် ဖြင့် လည်းကောင်း၊ Arabian Nights Entertainments အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး ခေါ်ဝေါ်အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

*

ပုံပြင်များသည် အကြောင်းအရာစုံ၍ စိတ်ဝင် စားဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ထိတ်လန့်ဖွယ်၊ ပျော်ရွှင်ဖွယ်လည်းရှိသည်။ ယုတ္တိမတန်သော်လည်း ထူးဆန်းဖွယ် ရှိလှသည်။ ပုံပြင်များတွင် ထူးဆန်းသော မီးခွက်၊ ကော်ဇောပျံ၊ အလီဘာဘာနှင့် ခိုးသားလေးဆယ်၊ သင်္ဘောသားဆင်းဘတ်တို့ကလေးများ၍ လူငယ်များသည်။

*

ထိုပုံပြင်များသည် နှစ်သက်ဖွယ် ဖျော်ဖြေမှုကို ပေးစွမ်းနိုင်သည့်အပြင် ထိုကာလ လူနေမှုအခြေအနေကို ထင်ဟပ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုပုံပြင် များကို ခေတ်သစ် ဝတ္ထုများ၏အစ ဖြစ်သည်ဟု အနောက်တိုင်း စာပေရှင်များက ဆိုကြသည်။

*

မောင်ခေတ်ထွန်း

စီ ဝ ဉ် သ ည်

ဂုဏ်သိက္ခာ

ရုပ်စုံ မဂ္ဂဇင်း

အ တွဲ ၁ ၉ ၊ အ မှတ် ၁၀ ၊ ဇီ ဇင် ဘ၁ လ ၊ ၂၀၁၄ ခု နှစ်

အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ
အယ်ဒီတာချုပ်
မောင်ခေတ်ထွန်း
B.A. (Psy.), D.B.L, D.I.L, Dip. in Global English, Cert. in B.D.S D.L.P, WIPO (Switzerland)
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ၊ ပွင့်တဖြူ
မဂ္ဂဇင်းတိုက်တည်နေရာ
၈၀ (အေ)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄-လမ်း မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း- ၂၉၉၉၄၂၊ ၀၉ ၅၁ ၇၄၅၂၁
ထုတ်ဝေသူ
ဦးဝင်းမောင် (၃၆၅၅) ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း
၈၀ (အေ)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄-လမ်း မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်သူ
ဦးဝင်းအောင် (၀၅၁၃၁) သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက် ၈၄/၈၆၊ လမ်း-၅၀၊ ၁-ရပ်ကွက် ပုဗ္ဗန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
မျက်နှာပိုးရိုက်
ဒေါ်ရွှေ (၀၂၀၇၉)၊ သုခပုံနှိပ်တိုက် ၁၂၈၊ ၄၆-လမ်း၊ ရန်ကုန်။ တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ် အုပ်ရေ - ၅၀၀

■ ကဗျာ

အဆိပ်အတောက်	နန္ဒာဝိုးကြယ်	၄
အရုပ်ချေး	ကိုရင်ဂျာဝိုင်း	၈
နလုံးသားလှစေချင်	မောင်ထည်ဝါ(ပျော်ဘွယ်)	၃၉
ရေခဲသည်လေး မောင်ရေခဲ	ကေမင်းညီ	၆၂
မြန်မာ့ယွန်းထည်	မောင်လူဝေး	၈၈
စွမ်းအားရှင်	မောင်စစ်ကြည်(ပန်းတနော်)	၉၀
ဪ...လောဘာ	ဆကာကြီးမောင်မောင်လွမ်းဦး	၁၂၀

■ သုတနှင့် ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ

မတူသည့်အချက် ၈ ချက်ကိုရှာပါ		၅
ကလေးတို့မျက်စိဘယ်လောက်လျင်သလဲ	ဒေါ်လေးမြင့်မြင့်ရီ	၆
ကလေးတို့တွက်တာ သုတအဖြာဖြာ	မောင်ခေတ်ထွန်း	၂၅
မြင်းအမည်ကို ဖော်ပြရအောင်		၂၆
ခရီးအတူမသွားသည့် မင်းသားနှစ်ပါး		၂၈
ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ ဖြေကြည့်ကြစို့	ကိုရွှေတောသား	၂၉
ဝမ်းဗိုက်ထဲတွင် ပုရွက်ဆိတ်အများဆုံး		
တွေ့ရသည့်ဖား		၃၂
သင့်ဉာဏ်ရည်အဆင့် ဘယ်လောက်ရှိသလဲ		
	ကျော်စည်ငြိမ်း	၃၇
မတူတဲ့အချက် ၁၀ ချက်ကို ရှာပါ		၄၀
စကားထားပဟေဠိအဖြေညှိရအောင်	ဦးကောင်းထူး	၄၁
စာမေးပွဲအကျဆုံး ဘာသာရပ်က ဘာလဲ		၅၂
အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလား	ဦးဦးပဟေဠိ	၅၇
ထူးခြားသည့် ဂေါက်ကွင်း		၅၈
နာရီမရှိသော လောင်းကစားပိုင်း		၇၅
ကမ္ဘာပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ	မောင်ခေတ်ထွန်း	၇၆
အရိပ်စစ်ကို ရှာပေးပါ		၈၅
တောင်ဝင်ရိုးစွန်းနှင့် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း	မောင်ခေတ်ထွန်း	၈၆

စက္ကလေးယာဉ်ပျံကလေး လုပ်ကြရအောင်

ရဟတ်ယာဉ်	ဟိန်းသူရအောင်	၈၉
အမွေးအမျှင်ဦးရေချင်းတူသည်	မောင်ခေတ်ထွန်း	၁၁၁
လူနှင့်ချင်ပန်မီ		၁၁၇
ဒါတွေသိပါသလား	ကျော်စည်ငြိမ်း	၁၁၈
နွေရာသီက ဆောင်းရာသီထက်		
ဘာကြောင့် နေတာပိုရှည်တာလဲ	ဒေါ်အုန်းကြည်သား	၁၁၉
ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေ	ဘော်ဘော်(ဥပဒေ)	၁၂၇
အိပ်ရာထသည့်အခါ		
ကိုယ်ခန္ဓာဆန်သည့် ပုရွက်ဆိတ်		၁၃၀
ရင်ထိန်းအကျီ		၁၃၈
မတူတဲ့အချက် ၈ ချက်ကိုရှာပါ		၁၄၀
စာလုံးပြောင်းပေးပါ		၁၄၉
လုပ်ကြည့်တော့ လွယ်လွယ်လေး	မှတ်စုမောင်	၁၅၀
ပထမဆုံး မက်ဒေါ်နယ်ဆိုင်		၁၅၂

■ ကလေးများအတွက်အင်္ဂလိပ်စာ

Essay Writing Moe Yan Myint ၁၃၉

■ ရုပ်ပြ

မောင်ရဲအောင်နှင့် သွေးနီအိုင်	
ကာတွန်းအောင်ရှိန်	၉
မောင်တီထွင်နှင့် အိဗိုလာဗြိုဟ်	
ကာတွန်းသစ်ထွက်	၃၃
တွတ်တွတ်	ကာတွန်းဌေးအောင်အောင် ၆၅
နတ်ကလေးပိမီ	ကာတွန်းအေကေ ၁၀၁
ပီတိချီပါဝင်သော ရဲရဲခြင်သည်	
ကာတွန်းရန်ကြီးအောင်	၁၂၁
ရန်ပိုင်မိုးနှင့် သူငယ်ချင်းများ	ကာတွန်းစောဟန် ၁၄၁

■ ကလေးဟာသ

ကလေးဟာသများ	ကျော်မြင့်အေး	၂၇
-------------	---------------	----

■ ကလေးရုပ်ရှင်နှင့် ဗီဒီယို

Big Hero - 6	ဝေရက်	၁၃၁
--------------	-------	-----

■ ပြိုင်ပွဲ

ညောင်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၁)	၈၇
ညောင်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၂)	၁၁၀
ညောင်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၃)	၁၃၄
ညောင်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၄)	၄၆
ညောင်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၅)	၅၆
ညောင်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၆)	၁၅၇
ညောင်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲအဖြေများနှင့် အဖြေမှန်သူများစာရင်း	၁၅၃

ဇာတ်နိပါတ်တော်နှင့် မြန်မာ့ရိုးရာပုံပြင်

ဗျိုင်းပါးစပ်ထဲက ငါး ပုစွန်လက်မကြားက ဗျိုင်း	
တောတရွေ့တောင်	၁၄၅

■ တိုင်းရင်းသားရိုးရာပုံပြင်

နားထောင်မင်းသမီး (ရှမ်း)	ဦးလေးသူမ်းနောင်	၁၃၅
--------------------------	-----------------	-----

ပဟေဠိပုံပြင်

အာဇာနည်မြင်း	ဦးသိန်းဝံ	၄၃
--------------	-----------	----

■ စကားပုံ ပုံပြင်

အဖေထက် သားတစ်လကြီး ၄၇ ခါး ၇၈

■ ဂန္ထဝင်ပုံပြင်

နန်းကျဘုရင် နရပတိစည်သူ စုပါမင်း ၉၅

■ ပင်ကိုရေးပုံပြင်

အမတ်ကြီးရဲ့ အဖြေ ကိုကြွယ် ၅၉
သိတတ်နားလည်မှု မောင်သာဗွေ ၇၃

■ နိုင်ငံတကာပုံပြင်များ

ငြင်းခုံခြင်းရဲ့ နိဂုံး ဒေါက်တာခင်မောင်ညို ၃၀
ထူးဆန်းတွေလာ ဥယျာဉ်မဟာ (ကာကေစတန်)

အောင်ချစ်စိုး(လသာ) ၄၇

ခိုဌက်နှင့် ကနိုးကန်းဆိုးများ (အိန္ဒိယ) ကျော်မြင့်(မြောင်းမြ) ၆၃

ပိကျန်မှ မေပျိုးချစ်သို့ (အမေရိကန်) အောင်ချစ်စိုး(လသာ) ၈၁

ကစားစရာ သေနတ်ကလေး (အင်္ဂလိပ်) သူရထိုက် ၉၁

လူပြင်းကကောင်း (နီပေါ) အောင်စည်ချမ်းသာ ၁၀၅

တောက်တဲ့၏ ဒေါသ (အင်ဒိုနီးရှား) အောင်ချစ်စိုး(လသာ) ၁၁၃

■ ကလေးဝတ္ထုတို

ပျော်စေနိုင်သော အသီးနှင့်အပွင့် တေဇာရွှေအောင် ၅၃
ဝင့်လည်ခြင်း အောက်တိုဘာဘောင်ကြီး ၁၂၉

ပန်းချီကာတွန်းပညာရှင်များ

အောင်ရှိန်း၊ သော်ကာ၊ ဆန်းထွန်း၊ မြေတ၊
သစ်ထွန်း၊ အေကော၊ ဖေသစ်တည်၊
ဌေးအောင်အောင်၊ ထက်မိုး၊ မိုးကျော်(C.U)
အာကာ၊ နိုင်လင်း၊ မောင်သီဟ၊ ဝင်းကို၊
ပေါ်ကာ၊ ကာတွန်းမြန်မာ၊ သန့်ဇော်သစ်

မျက်နှာပိုးပန်းချီ

ပန်းချီတင်လှဝင်းထင်

မျက်နှာပိုးကာလာခွဲ

Alpha

အတွင်းဖလင်

ဦးထွန်းဆိုင်

ကွန်ပျူတာစာစီ

တင်မိုးနိုင်

ဒီဇိုင်းအပြင်အဆင်

ကျော်စည်ခြင်း

ဖြန့်ချိရေး

ရွှေမင်းသမီးစာပေ၊ အမှတ် ၂၀၀ (ပြေညီထုပ်)
၃၁ လမ်း(အထက်လမ်း)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့
ဖုန်း-၀၉-၄၃၀၃၃၁၅၊ ၀၁-၄၀၀၆၇၄

အဆိပ်အတောက်

နန္ဒာမိုးကြည်

- ကျွဲခေါင်းသီးနဲ့ လက်ဖက်ဟာ
တွဲ...မစားသင့်ပါ။
ထိုနည်းတူစွာ စာရင်းလုပ်
ဆီးသီးနဲ့ ပဲပြုတ်။
- ချင်းသုပ်စားလျှင် ရှောင်ရမည်
ရေခဲမုန့် တစ်လီ၊
ထန်းရည်သောက်ပြီး ဘာတွေမြည်း
ရှောင်ပါ၊ ငှက်ပျောသီး။
- သတိကြီးစွာ ထားစေလို
လယ်ကဏန်းနဲ့ မှို
ဥသျှစ်သီးကို စားမယ်လား
ပျားရည်တော့ ရှောင်ရှား။
- မှတ်မှတ်သားသား ထာဝစဉ်
ကိုင်းဥ...ပုစွန်ချဉ်
မျှစ်ချဉ်စားလျှင် သတိပြု
ပီလောပီနံဥ။
- သေချာစေ့ငု ဆန်းစစ်စေ
အသက်ဉာဏ်စောင့်ပေ၊
စားတတ်မှလေ ကျန်းမာခြင်း
ဘေးအန္တရာယ်...ကင်း မယ်လေး။ ။

မတူတဲ့အချက် ၈ ချက်ကို ရှာပါ

ကလေးတို့ရေ . .

သတင်းစာဖတ်နေတဲ့ လူငယ်ကလေး ပုံ နှစ်ပုံဟာ သေသေချာချာ မကြည့်ရင် တူတယ်လို့ ထင်ရပါတယ်။ အမှန်တော့ အဲဒီပုံ နှစ်ပုံမှာ မတူတဲ့အချက် ၈ ချက်စီ ရှိနေပါတယ်။ ဘယ်အချက်တစ်ခု မတူကြသလဲဆိုတာ မျက်စိလျင်လျင်ထားပြီးကြည့်ရင် အလွယ်တကူနဲ့ တွေ့နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

ကလေးတို့မျက်စိ ဘယ်လောက်လျင်သလဲ

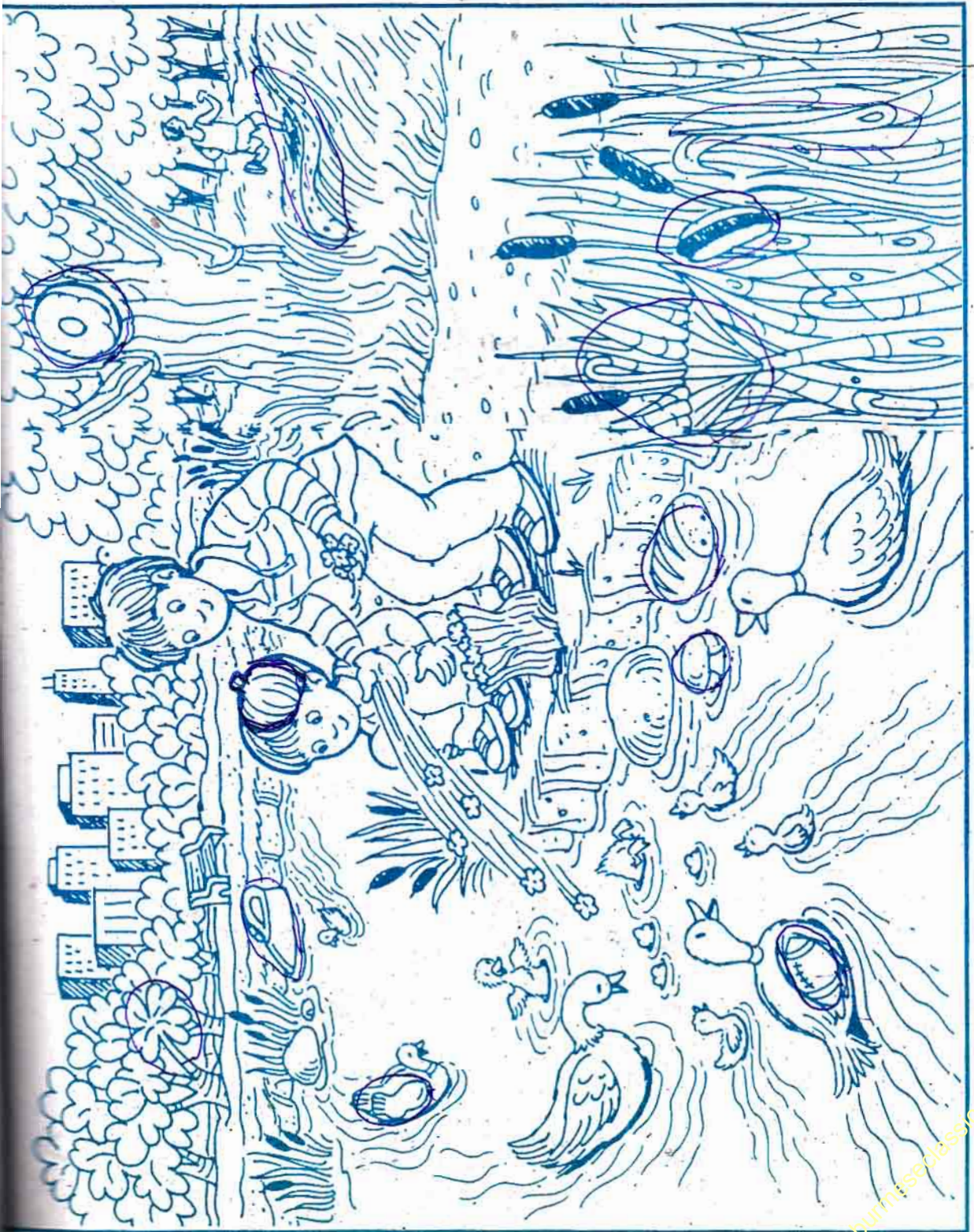
CAN YOU FIND THESE HIDDEN PICTURE

ကလေးတို့ရေ ..

ကလေးတို့ မျက်စိ ဘယ်လောက်လျင်သလဲဆိုတာ သိရအောင် တစ်ဖက်မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ပုံကြီးထဲက ကလေးတို့နဲ့ ယဉ်ပါးနေပြီဖြစ်တဲ့ ပဲရိုင်းပင်ရွက် Clover leaf၊ ဒိုးနပ်မုန့် Doughnut၊ ဘောလုံး Football၊ ခြေအိတ် Sock၊ မြွေ Snake၊ မီးပူ Iron၊ ဝက်အူချောင်းညှပ်ပေါင်မုန့် hot dog၊ ဖရုံသီး pumpkin၊ ထီး umbrella၊ မှို mushroom၊ ပေါင်မုန့်လုံး loaf of bread၊ ချုပ်အပ် needle စတဲ့ ရုပ်ပုံ (၁၂)ခုကို ရှာလို့ မလွယ်အောင် မြှုပ်ဆွဲထားပါတယ်။ အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ရှာလို့ရအောင်လည်း ပုံကြီးထဲမှာ မြှုပ်ဆွဲထားတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန် အရွယ်အစားအတိုင်း အမျိုးအမည် (၁၂)မျိုးစလုံးကို စုပေါင်းဖော်ပြပေးထားပါတယ်။ ကလေးတို့က စိတ်ရည်ရှည်၊ မျက်စိလျင်လျင်ထားပြီး ရှာဖွေသလိုပါတယ်။ အဲဒီလို ရှာတဲ့နေရာမှာလည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းရှာတာထက် နှစ်ဦး၊ သုံးဦး၊ ဝိုင်းရှာတာက ပိုပြီးပျော်စရာကောင်းပါလိမ့်မယ်။ ကဲ .. စမ်းကြည့်ကြပေါ့ကွယ်။

ဒေါ်လေးမြင့်မြင့်နီ

အရုပ်ဈေး

ကိုရင်ကျာဝိုင်း

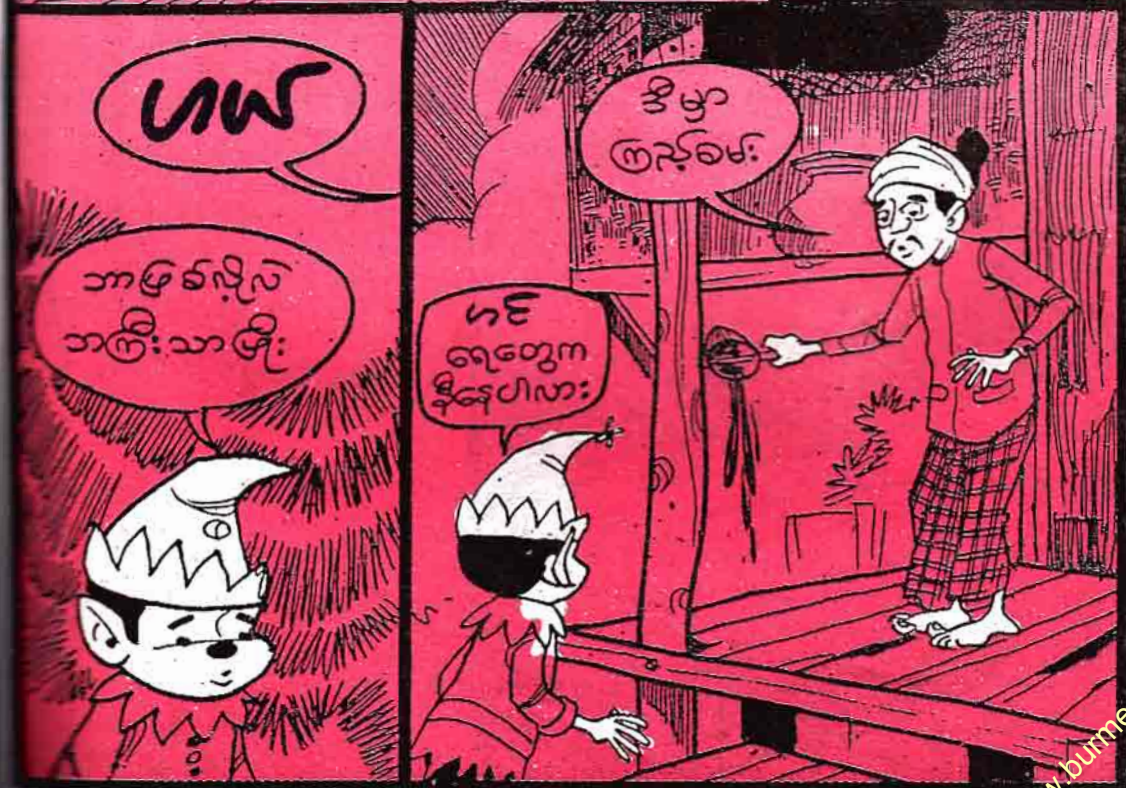
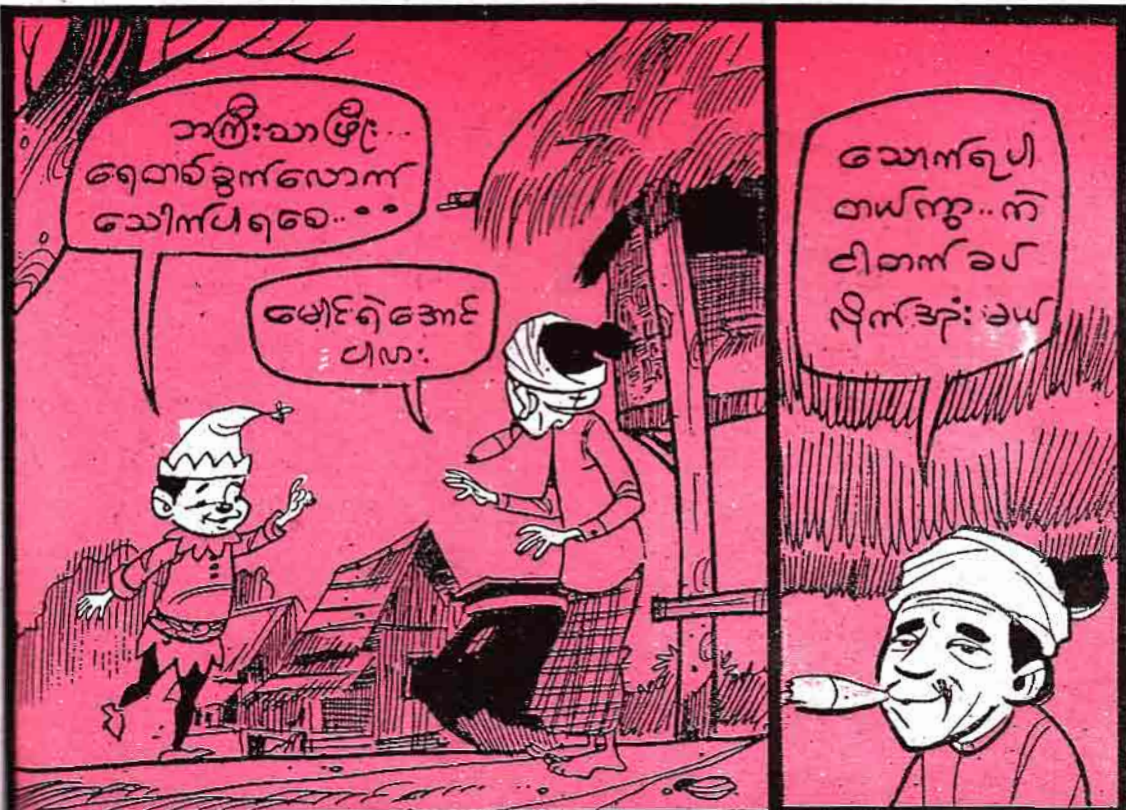
သစ်သားကိုထွင်းထုလုပ်
ယမင်းရုပ် ဂွတိုမောင်
ကျား နွား နှစ်ကောင်
အရုပ်ချင်း ယဉ်သယောင်
ပစ်တိုင်းထောင် ထိုင်ငုတ်တုတ်
ဂျမ်းထိုးမျောက်တစ်ကောင်နဲ့
ဇော်ဂျီမောင် ထင်တိုင်းကြံပေရော
ကြိုးဆွဲအရုပ်။

မြိုင်ထနစ်ပါးသွား
စက္ကူပြားအရုပ်ဆင်
မင်းသမီးအသွင်၊
မင်းသားနဲ့အတူယဉ်
ချိတ်မြပင် မြင်နေရဲ့။
ဒွေးကြီးခင်“အရုပ်ဈေး”တဲ့
အဟုတ်ပြေးခဲ့...။

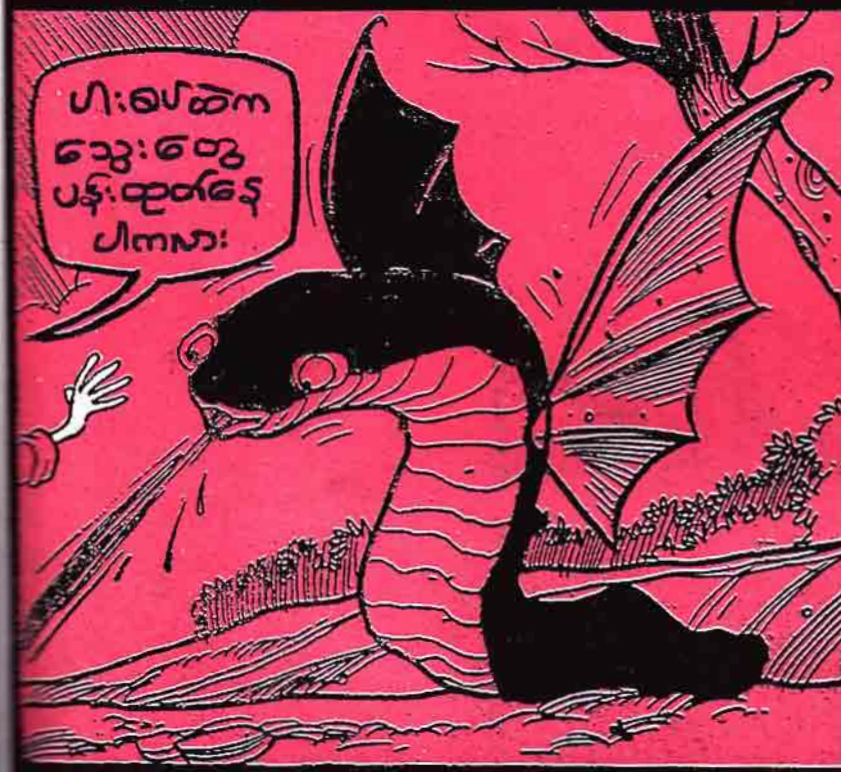

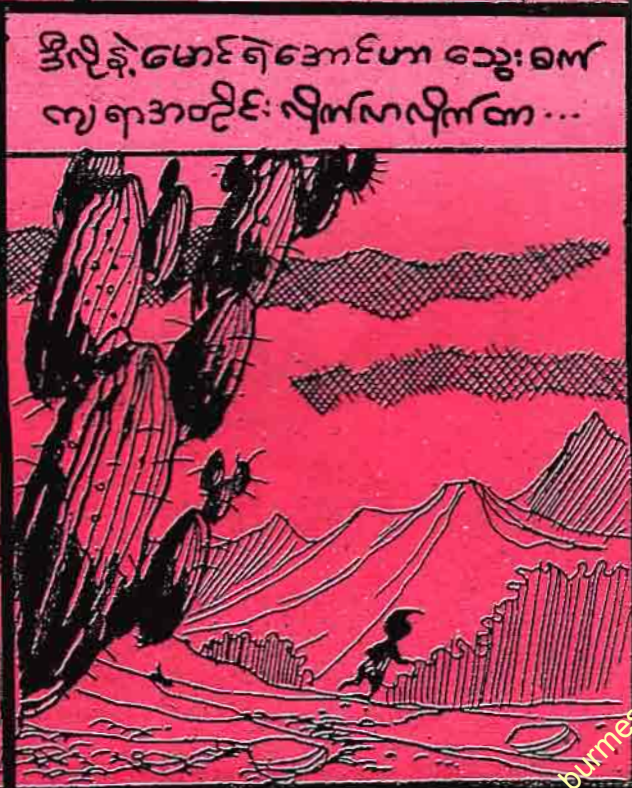

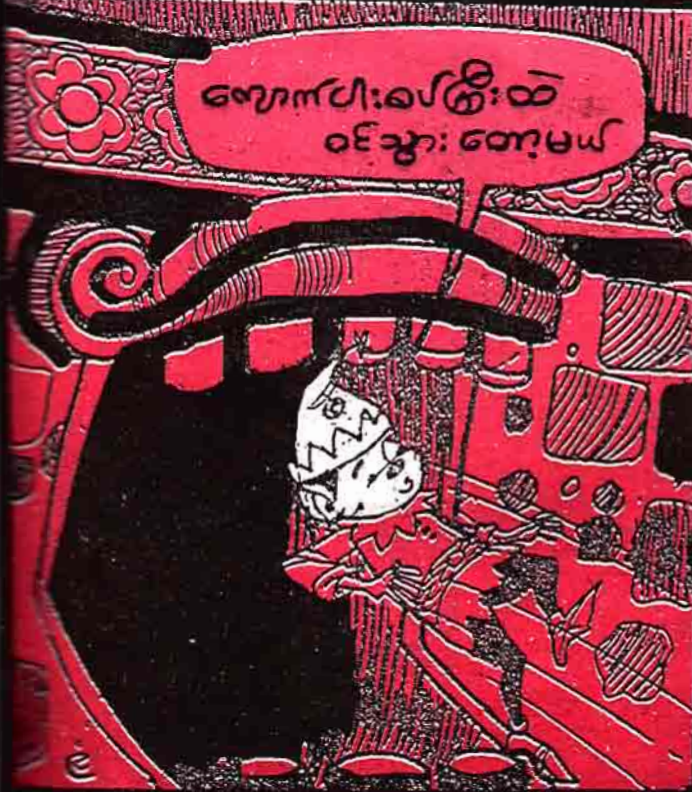

ဤ မင်းကသွေးနီဆိုင်
ကို တွေ့မြင်ဖို့ ရောက်
လာတာလို့လား...ဟဲ...ဟဲ
ဘယ်သူက နိုင်မယ်
ဆိုတာ ဖြည့်ဖြူ
သေးတာပေါ့..

ဟောကပါးရ်ကြီးထဲ
ဝင်သွား တော့မယ်

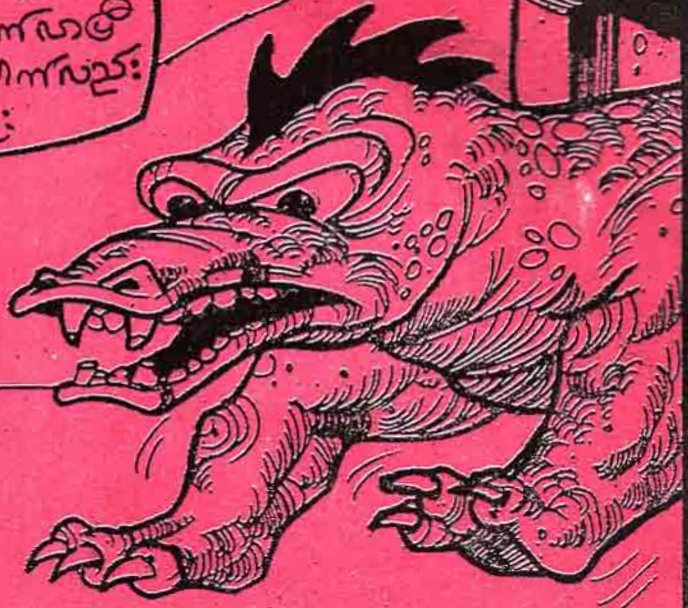

ဟေ့
အထဲကို
ရောက်ပြီ..

မျိုးငှက်တံခါးပွင့်ပြီး
သတ္တဝါစီးထွက်လာဖို့
ဖြူးစရာအပေါက်လည်း
မရှိဘူး

ဒီမှာရှိပါတယ်
ဒီဘက်ကိုဖြူး
လာခဲ့ပေတော့

ဟဲ

မျိုးငှက်တံခါးတွေဒီအခန်း
ထဲမှာရှိနေတာလား.. ငါ့ကို
ခေါ်တာဘယ်သူပါလိမ့်

ဒီသမ္မတ ရဲအိုင်တွေ
ရေနံတွေကို ဘယ်သူမှ
မသောက်နိုင်အောင် လုပ်ဖို့
မင်းတကစားနဲ့ဟေ့

ဒီဗျော့ကြီး- နောက်
တစ်ကော့ ထွက်မသွားခင်
တစ်ခုလုံးနုလုံးနုတီးဆိုး
ရမယ် ဘယ်လိုလုပ်
ရပါ့မလဲ

ဆူးကိုင်ဆိုးပြီးတော့
ငွေအတင်းဝင် ချိန်လ
တော့မှာပဲ

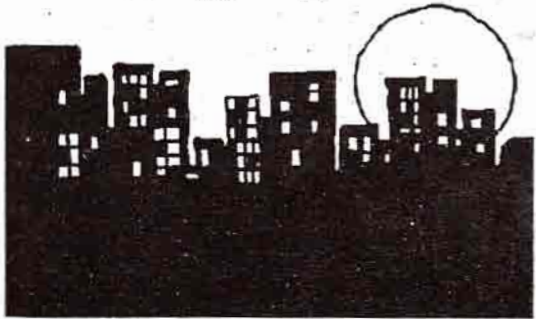

ကလေးတို့တွက်တာ သုတအဖြာဖြာ

မောင်ခေတ်ထွန်း

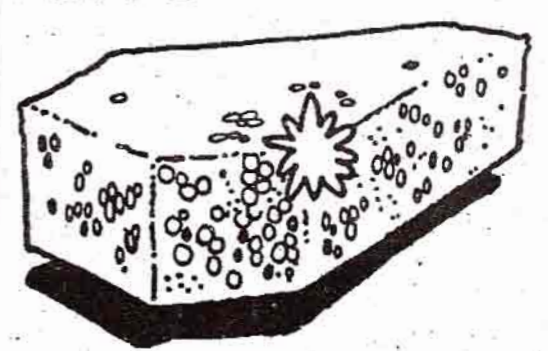
ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံနီးပါးမျှရှိသည်မြို့

ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ ကွင်းစလန်ပြည်နယ်ရှိ မောင့်အီဆာမြို့ Mount Isa သည် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ၏ ဧရိယာ အကျယ်အဝန်းနီးပါးမျှ ရှိလေသည်။

ထူးခြားသည့် ခေါင်း

၁၈၇၈ ခုနှစ်က မာဒါဂါစကာကျွန်း၏ ဘုရင်မ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရာ သူ၏ရုပ်အလောင်းကို ငွေဒင်္ဂါးပြား ၃၀,၀၀၀ တပ်ဆင်ထားသည့် ခေါင်းဖြင့် ထည့်ကာ မြှုပ်နှံခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

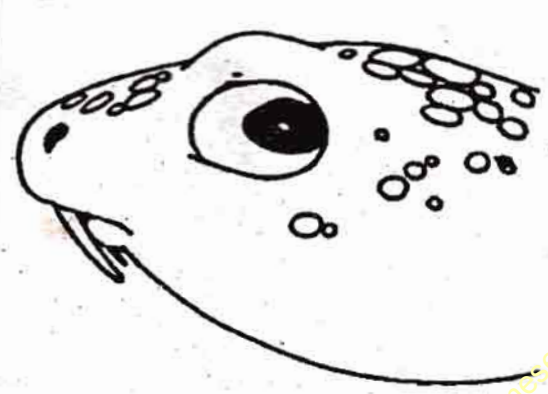
ကျေးကျွန်သီးသန့်သယ်ဆောင်သည့်ခရီး

မေဖလားဝါးရွက်လွင့်သဘော Mayflower ၏ ကမ္ဘာသစ်ဆီသို့ ဒုတိယမြောက်ခရီးသည် ကုန်ပစ္စည်းများ မတင်ဆောင်ဘဲ ကျေးကျွန်များသက်သက်ကိုသာ တင်ဆောင်ခဲ့သော ခရီးဖြစ်သည်။

အရှည်ဆုံးမြွေဆွယ်

'ဂါတွန်းမြွေပွေး' Gaboon Viper ၏ အစွယ်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မြွေအားလုံး၏အစွယ်ထက် အရှည်ဆုံးဖြစ်ကာ အစွယ်၏ အရှည်သည် ၅၀ ဗီလီမီတာ ရှည်လျားလေသည်။

၁၇ ရာစုက ခေါ်ဝေါ်သည့် လက်ဖက်ရည်

'Tea' ဟူသော စကားလုံးကို ၁၇ ရာစု ကုန်ဆုံး
ခန့် အချိန်ကာလက 'Tay' ဟူ၍ သုံးနှုန်းကြလေသည်။

ပလူတို၏ အလင်းရောင်

ပလူတိုဂြိုဟ်၏ အလင်းရောင်သည် ကမ္ဘာသို့
ရောက်ရှိရန် ၆ နာရီ အချိန်ကြာသည်။

[Illustrated Startling Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ ..]

မောင်ခေတ်ထွန်း

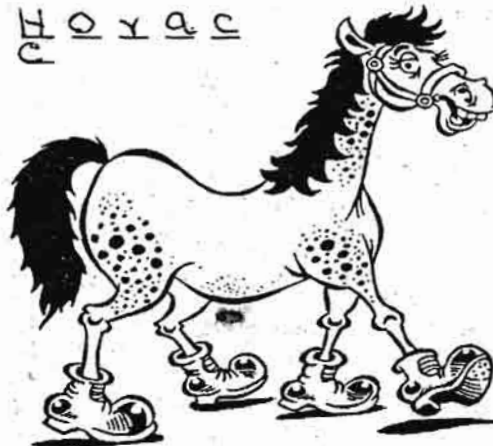
မြင်းအမည် ဖော်ရအောင်

ကလေးတို့ရေ..

မြင်းရဲအမည်ရအောင် ဖော်ပြထားတဲ့ အသည်း၊ ဇီးကွက်၊ လက်စွပ်၊ ပန်းသီး၊ ဖယောင်းတိုင်၊
ဆင်တို့ရဲ့ ပထမစာလုံး တစ်လုံးစီကို ဆက်ပေါင်းပေးပါ။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

H O Y A C

ယောက်ျားလေးက ယောက်ျားလေးပဲ

ဖရက်ဒ်သည် ငိုကြွေးရင်း မီးဖိုဆောင်ထဲသို့ ပြေးလာသည်။ သူ၏လက်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခု ပွေ့ချီထား၏။ “ဖေဖေ.. သားရဲ့လိပ်ကလေး သေသွားပြီ” ဖရက်ဒ်က သူ၏မိခင်ကိုပြောရင်း လိပ်ကလေးကို သူမလက်ထဲ ထည့်လိုက်သည်။

မိခင်က ဖရက်ဒ်၏နဖူးကို နမ်းပြီး “ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူးကွယ်။ မေမေတို့ သူ့ကို တစ်ရှူးစက္ကူနဲ့ ပတ်၊ သေတ္တာလေးတစ်ခုထဲကိုထည့်ပြီး အိမ်နောက် ဖေးမှာ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြရ

အောင်။ ပြီးတော့မှ အမေတို့ အိုက်စစရင် ဝယ်စားမယ်။ ပြီးရင် နောက်ထပ် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်လေး တစ်ကောင် ဝယ်ကြမယ်လေ။ ဖေဖေကတော့ သားကို..” ရုတ်တရက် လိပ်ကလေးလွှတ်လာတာကို သူမ မြင်လိုက်၏။ “ဟေး.. ဖရက်ဒ်၊ သားရဲ့လိပ်ကလေးက မသေသေးဘူးကွယ့်” ဟု သူမက တအံ့တဩ ပြောလိုက်သည်။

“အိုး.. ဒါဆိုရင် သူ့ကို သားသတ်လိုက်ရမလား” ဟု ဖရက်ဒ်က ပြန်မေးလိုက်လေသည်။

ကောင်လေးတွေနှင့် ကစားချင်သူ

ကလေးမလေးတစ်ယောက်က သူမ၏မိခင်ကို မေးသည်။ “သမီး ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ အပြင်ထွက်ပြီး ကစားလို့ရမလားရှင်”

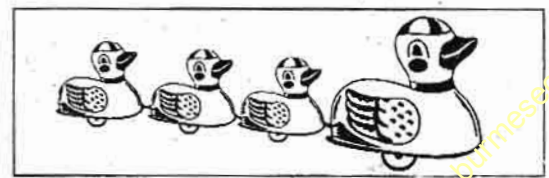
သူမ၏မိခင်က ပြန်ပြောသည်။ “မရဘူး။ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ မကစားနဲ့။ သူတို့က ကြမ်းတမ်းတယ်”

ကလေးမလေးမှာ ခေတ္တခဏ စဉ်းစားပြီးနောက် “ဒါဆို မကြမ်းတမ်းတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ကိုတွေ့ရင်ကော ကစားလို့ရမလားဟင်” ဟု မေးလိုက်လေတော့သည်။

တိုတိုနှင့် လိုရင်းဗြေပါ

ဖခင် ။ ။ မင်းအမေက ဒီအဖြေတွေကို ရေးဖို့ မင်းကို ကူညီလိမ့်မယ်။ သူ့ဆီသွား။

သား ။ ။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေ၊ ဆရာမက ဒီအဖြေတွေကို တိုတိုနဲ့ လိုရင်းပဲ ဖြေရမယ်လို့ သားတို့ကို ပြောပြထားတာပါ။

ပိုက်ဆံရှာနည်း

ကျောင်းဝင်းထဲတွင် ကောင်လေးသုံးယောက်သည် သူတို့၏ ဖခင်တွေအကြောင်း ကြားဝါပြောဆိုနေကြ၏။

ပထမကောင်လေးက “ငါ့အဖေက စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ် စာလေးနည်းနည်းရေးခြစ်လိုက်ပြီး သူက ဒါကို ကဗျာလိုပြောလိုက်တာနဲ့ ဒေါ်လာ(၅၀) ရတယ်ကွ”ဟု ကြွား၏။

ဒုတိယကောင်လေးက “ငါ့အဖေကတော့ စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ် စာလေးနည်းနည်းရေးခြစ်ပြီး ဒါကို သီချင်းလိုပြောလိုက်တာနဲ့ ဒေါ်လာ(၁၀၀) ရတယ်ကွ”ဟု ကြွား၏။

ဂျော်နီလေး၏အလှည့်သို့ ရောက်သောအခါ “ငါ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးကို နိုင်သွားပြီ။ ငါ့အဖေကတော့ စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ် စာလေးတစ်ကြောင်းရေးလိုက်ပြီး ဒါကို လက်မှတ်လိုပြောလိုက်တာနဲ့ ဒေါ်လာ (၁၀၀၀)ရတယ်ကွာ”ဟု ကြွားလေသည်။

ပထမကောင်လေးနှင့် ဒုတိယကောင်လေးက ဂျော်နီလေးကို မင်းအဖေက ဘာအလုပ်လုပ်တာလဲကွ”ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဂျော်နီလေးက “ငါ့အဖေက တရားသူကြီးလေကွာ”ဟု ပြန်ဖြေလိုက်လေသည်။

သွားခွင့်မပြု

တစ်ညတွင် လူငယ်လေးတစ်ယောက်သည် ကလေးထိန်းဖို့ သဘောတူလိုက်ရာ ကလေး၏မိခင်မှာ အပြင်သို့ စိတ်ချလိုက်ချ ထွက်သွားနိုင်၏။ အိပ်ရာဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ သူသည် ကလေးကို အပေါ်ထပ်ရှိ အိပ်ခန်းသို့ ဖို့လိုက်ပြီး အောက်ထပ်တွင် ဘောလုံးပွဲကို ထိုင်ကြည့်နေလေ၏။ ကလေးတစ်ယောက်မှာ အောက်ထပ်သို့ လှေကားမှတစ်ဆင့် တရွေ့ရွေ့ဆင်းလာရာ သူက ထိုကလေးကို အိပ်ရာသို့ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ပြန်ဖို့လိုက်သည်။ ည ၉ နာရီအချိန်၌ အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်မှ လူခေါ်ခေါင်းလောင်းကြား၍ တံခါးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဘေးအိမ်က မစ္စတာရောင်းဖြစ်နေပြီး သူမက သူကလေးရှိမရှိ မေးသည်။ လူငယ်လေးက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင်။ “မရှိဘူး”ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်အတန့်မှာပင် လှေကားလက်ရန်းပေါ်မှ ကလေးတစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းပေါ်လာပြီး “သား ဒီမှာပါ မေမေ။ သူက သားကို အိမ်ပြန်ခွင့်မပေးလိုပါမေမေ”ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ကျော်မြင့်အေး

□

Did You know?

ခရီးအတူမသွားသည့် မင်းသားနှစ်ပါး

ချားမင်းသားနှင့် ဝီလျံမင်းသားနှစ်ပါးသည် လေယာဉ်တစ်စီးတည်းတွင် နှစ်ဦးအတူ ခရီးသွားလာခြင်း မရှိဟု သိရသည်။

[Illustrated Startling Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ...]

ဦးနှောက်ရွှင်ကြည်လန်းစေဖို့

ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ ဖြေကြည့်စို့

■ ကိုဗျေတောသား

ကလေးတို့ရေ ..

ကလေးတို့ရဲ့ ဦးနှောက်ကလေးတွေ ရွှင်ကြည်လန်းဆန်းစေဖို့ရာ ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ ဖြေဆိုဖို့ အချိန်ကျရောက်လို့ လာခဲ့ပေါ့နော်။ သည်တစ်လမှာလည်း ကလေးတို့ ဖြေဆိုနိုင်မယ့် မေးခွန်းကလေးတွေကိုပဲ ပဟောဠိဝှက်ထားပါတယ်။

ကိုင်း... လန်းသွားရအောင် ဖြေဆိုကြည့်ကြပါစို့လား။

၁။ သင်ယူချင်လို့လည်းမရ၊ သင်ပေးလို့လည်း ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်တဲ့ စာဆိုတာ ဘယ်လိုစာပါလိမ့်။

၂။ မြန်မာ့ဆယ်နှစ်လထဲမှာ သတ္တဝါတစ်ကောင်ရဲ့ နာမည်နဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့လဆိုတာ ဘယ်လဲ။

၃။ တောတွင်းသားကောင်တစ်မျိုးရဲ့ အမည်နဲ့ ယာဉ်ဟာ ဘယ်ယာဉ်တဲ့လဲ။

၄။ မျှစ်လည်းမထွက်၊ နှီးထိုးလို့လည်းမရ၊ အဆောက်အအုံအတွက်လည်း အသုံးမဝင်ဖြစ်နေတဲ့ ဝါးဟာ ဘယ်ဝါးပါလိမ့်။

၅။ အရာခံအဆင့်ကနေ အောက်ဆုံးတပ်သားအထိ မသက်ဆိုင်ဘူးဆိုတဲ့ပဲဟာ ဘယ်လိုပဲပါလိမ့်။

၆။ ရန်ကုန်တိုင်းအတွင်းမှာ စစ်ဖက်ဆိုင်ရာ အင်အားအများဆုံး မြို့နယ်ဟာ ဘယ်မြို့နယ်တဲ့လဲ။

၇။ အသီးထဲမှာ စားလို့အကောင်းဆုံးဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့မြို့ဟာ ဘယ်မြို့တဲ့လဲ။

၈။ 'နှေး'လျှင် 'ရွှေး'တယ်တဲ့။ အဲဒါနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်မြို့ဟာ ဘယ်မြို့တဲ့တုံး။

၉။ 'ငါ့ရုပ်ဆိုးတယ်'ဆိုတဲ့စကားနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့မြို့ဟာ ဘယ်မြို့တဲ့တုံး။

၁၀။ အတောင်ရှိတဲ့သတ္တဝါ တရတယ်ဆိုတဲ့ မြို့ဟာ ဘယ်မြို့တဲ့တုံး။

၁၁။ ငါးတွေထဲမှာ တန်ဖိုးကြီးမားလှတဲ့ ငါးဟာ ဘယ်ငါးလဲ။

၁၂။ အပြစ်ရှိသူတွေမှန်သမျှ ဖိမ့်ဖိမ့်တုန်အောင် ကြောက်ရတယ်ဆိုတဲ့ သူကြီးဟာ ဘယ်သူကြီးပါလိမ့်။

၁၃။ အသက်လည်း မရှိ၊ လေလည်း မတိုက်ပါဘဲနဲ့ လှုပ်ရှားနိုင်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုပစ္စည်းတဲ့လဲ။

၁၄။ တန်ဖိုးကြီးကြီးပေးလို့ ဝယ်ရတဲ့ပစ္စည်းဖြစ်ပေမယ့် ခြေနှင်းပစ်ရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာမျိုးပါလိမ့်။

၁၅။ ဂီတအနုပညာရှင်တွေက လယ်တစ်ကွက်ကို သီချင်းကြီးတစ်ပုဒ်ဖြစ်အောင် လုပ်ထားကြသတဲ့။ အဲသည်လယ်ကို တပ်တို့၊ ခရီးတို့၊ သိမ်းလို့မရဘူးဆိုပဲ။ အဲဒါ ဘယ်သူ့လယ်ပါလိမ့်။

(အဖြေမှန်များကို စာအုပ်တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။)

ကိုဗျေတောသား

ငြင်းခုံခြင်းရဲ့ နိဂုံး

■ ဒေါက်တာခင်မောင်ညို

ကလေးတို့ရေ . .

လူတွေမှာ မတူတဲ့အမြင်တွေ ရှိတယ်။ မိမိက မှားတယ်လို့ ထင်တာတွေဟာ အခြားလူတွေအတွက် မှန်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် အထင်မှား၊ အမြင်မှားတွေ အများကြီး ရှိတာပေါ့။ ဥပမာ တောင်ပေါ်ကလူက တောင်အောက်ကလူကိုကြည့်ရင် သေးသေးလေး မြင်ရတယ်။ တောင်အောက်ကလူကလည်း တောင်ပေါ်ကလူကို သေးသေးပဲ မြင်ရတယ်။ တကယ်တော့ ဘယ်သူကမှ သေးသေးလေးမဟုတ်ဘူး။ ပုံမှန်အရွယ်ပါပဲ။ မိမိလည်း တောင်ပေါ်မတက်နိုင်၊ တောင်ပေါ်ကလူလည်း တောင်အောက်မဆင်းနိုင်တဲ့အခါ အဖြေရှာလိုမရတာတွေ အများကြီးရှိ

တာပဲပေါ့။ ဒါကြောင့် ဖြစ်နိုင်ရင် တစ်ဖက်ကပြောတာကို ပထမနားထောင်ပါ။ နောက် မေးပါ။ တစ်ဖက်မေးတာကိုလည်း စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖြေပါ။ ငြင်းခုံတာတွေကနေ အကျိုးမရဘူး။ ဆွေးနွေးတဲ့ ဆီကနေတော့ အကျိုးများပါတယ်။ အောက်ပါနဲ့ပြင်လေးကို လေ့လာပါ။

တစ်ခါက ခါတစ်ကောင်ဟာ မြေကြီးထဲက

ခါက “အို . . ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ငြင်းခုံစရာ နည်းနည်းရှိလို့ပါ။ ဥပဒေအရ အဆုံးအဖြတ်ပေးပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ထဲက တစ်ယောက်ယောက်လိမ်ပြောရင် ပြောတဲ့သူကို သတ်စားနိုင်ပါတယ်”

“မိတ်ဆွေတို့၊ အဲဒီလို စကားမျိုး မပြောကြပါနဲ့။ ကျွန်ုပ် ဘယ်သူ့ကိုမှ နာကျင်အောင်မလုပ်ဘူးဆိုတာ သင်တို့သိပါတယ်။ သင်တို့ပြောသလို ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်ယောက်ကို အပြစ်ပေးသင့်တယ်။ သူတစ်ပါးကို နာကျင်အောင်လုပ်သူကို ဘုရားက ဒဏ်ခတ်ပါတယ်။ အခု သင်တို့ရဲ့ ငြင်းခုံရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို ပြောပြပါ။ ပြီးတော့ ဘယ်သူမှားပြီး၊ ဘယ်သူမှန်တယ်ဆိုတာ ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ပေးပါမယ်”

ခါက စပြောတယ်။ “ကောင်းပါပြီ ဆရာအရှင်။ ဒီလိုဖြစ်တာပါ။ ကျွန်တော်အစာရှာဖို့ ရက်အနည်းငယ် အပြင်ထွက်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်မှာ ယုန်က ကျွန်တော့်အိမ်မှာ နေနေတာ တွေ့ရပါတယ်”

“ငါ့အိမ်၊ ငါ့အိမ်”လို့ ယုန်က အော်ပြောတယ်။

“ကျေးဇူးပြုပြီး ငြိမ်ငြိမ်နေကြပါ။ အကုန်လုံးပြီးအောင် နားထောင်ပါရစေဦး”

ဒါနဲ့ပဲ ခါက နောက်တစ်ခါ ပြန်စပြောတယ်။

သူပြောပြီးတော့ ယုန်က သူပြောချင်တာကို ပြောပါတယ်။ ကြောင်ဟာ ငြိမ်သက်စွာ စကားထိုင်နေပြီး နောက် ပြောတယ်။

“သင်တို့ သိပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ အလွန်အိုနေပါပြီ မိတ်ဆွေတို့။ သင်တို့ရဲ့အသံတွေကို ကျွန်ုပ်ကောင်းကောင်းမကြားနိုင်ဘူး။ ကျွန်ုပ်အနားကိုတိုးပြီး သင်တို့ငြင်းခုံရတဲ့ အကြောင်းအားလုံးကို နောက်တစ်ခါ ပြောပြပါလား။”

ဒီအချိန်မှာ ခါနဲ့ယုန်က ကြောင်ကို လုံးဝ ယုံကြည်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့နှစ်ကောင်လုံး ကြောင်နားကို တိုးလိုက်တယ်။

ကြောင်က ချက်ချင်းပဲ စုန်အုပ်ပြီး နှစ်ကောင်စလုံးကို ဖမ်းလိုက်တယ်။ ယုန်ကို သူ့ပါးစပ်နဲ့ ဖမ်းထားပြီး ခါကို သူ့လက်သည်းတွေကြားထဲမှာ ဖမ်းထားတယ်။

နှစ်ကောင်စလုံးဟာ ကြောင်သူတော်ရဲ့ ကိုက်သတ်စားတာ ခံလိုက်ကြရတယ်။

ဥပဒေသ ။ သူယုတ်မာကို မည်သည့်အခါမျှ မယုံကြည်ပါနဲ့။

ဒေါက်တာခင်မောင်ညို

Did you know?

ဝမ်းဗိုက်ထဲတွင် ပုရွက်အများဆုံးတွေ့ရသည့် ဖား

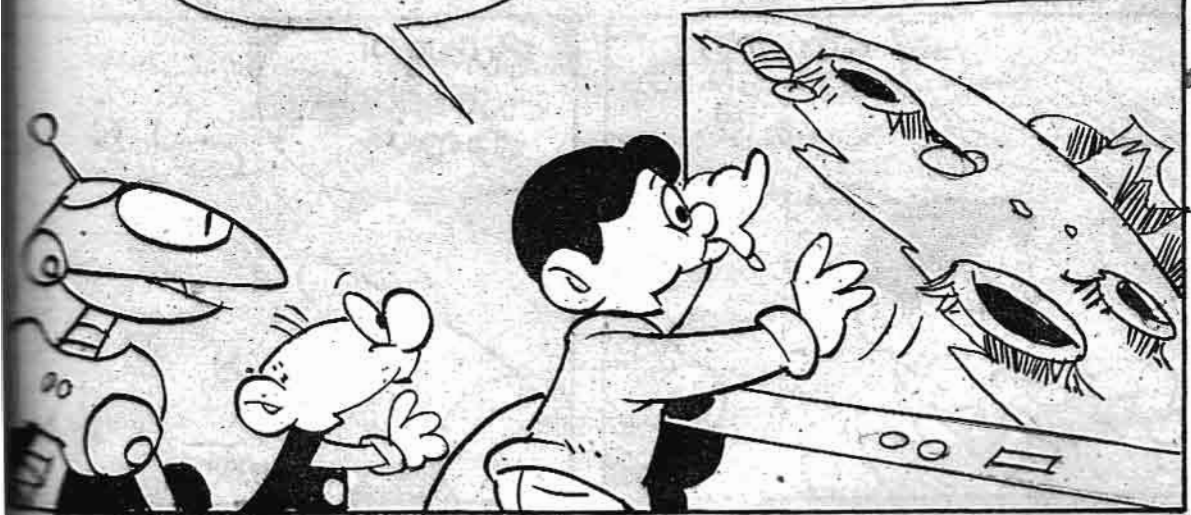
ဥရောပတိုက်မှ ဖားတစ်ကောင်ကို ခွဲစိတ်ကြည့်ရာ သူ့ဝမ်းဗိုက်အတွင်း ပုရွက်ဆိတ် ၃၆၃ ကောင်ကို တွေ့ရှိကြရသည်ဟု ဆိုသည်။

[Illustrated Startling Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ...]

မောင်မောင်

အိမ်
ပြန်

ဒါတို့အားလေ့လာမယ်၊
အိမ်မှာ ပြန်ရင် ဖွဲ့
မယ်နာပြုပေး...

ပြန်သွားတာတွေ
ရှိမရှိ စစ်ဆေးပြီး
မောင်မောင်ပေး.

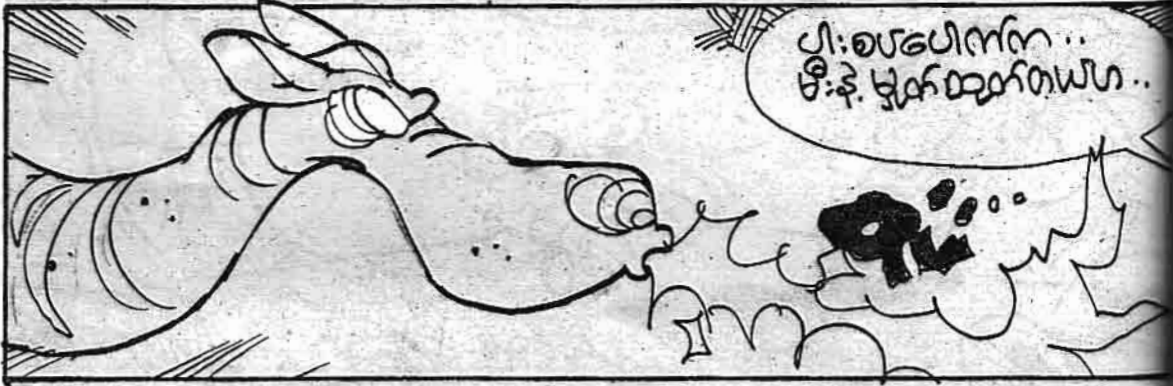

ငါ့အင်္ကျီ
ပြန်မယ်
နော်..

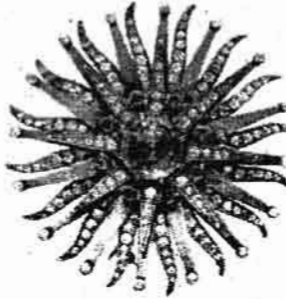

သင့်ဘဝရည်အဆင့် ဘယ်လောက်ရှိသလဲ

■ ကျော်စည်ငြိမ်း

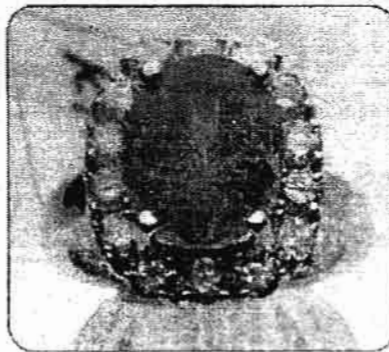
1. ပတ္တမြား ruby သည် အောက်ပါတို့အနက် မည်သည့်အရောင်ဖြစ်သနည်း။

- (a) Red ✓
- (b) Green
- (c) Brown
- (d) Yellow

2. မြကျောက် emerald သည် အောက်ပါတို့အနက် မည်သည့်အရောင်ဖြစ်သနည်း။

- (a) Blue
- (b) White ✓
- (c) Green
- (d) Red

3. နောက်ပြန် ယုံတတ်သည့် တစ်ကောင်တည်းသော ငှက်မှာ အောက်ပါတို့အနက် မည်သည့်ငှက် ဖြစ်သနည်း။

- (b) Pigeon
- (c) Humming bird
- (d) Parrot ✓

4. ကမ္ဘာပေါ်တွင် တိုက် continent လည်းဖြစ်ကာ ယင်းတိုက်အမည်ဖြစ်ပင် တိုင်းပြည်ကို မည်သို့ခေါ်သည့် တစ်ခုတည်းသာရှိသော တိုင်းပြည်မှာ အောက်ပါတို့အနက် မည်သည့်တိုင်းပြည် ဖြစ်သနည်း။

- (a) Desert
- (b) Island ✓
- (c) Continent
- (d) Plain

5. ရှဉ့် Squirrel တို့ နေထိုင်သည့်အသိုက်ကို အောက်ပါတို့အနက် မည်သို့ခေါ်ဆိုသနည်း။

- (a) Shed
- (b) Pen
- (c) Coop
- (d) Drey

6. အမှောင်ထဲတွင်လူထက် ၁၀ ဆ ပို၍ မြင်နိုင်စွမ်းရှိသည့် ငှက်မှာ အောက်ပါတို့အနက် မည်သည့်ငှက် ဖြစ်သနည်း။

- (a) Eagle
- (b) Vulture
- (c) Owl
- (d) Bat

[အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။]

[Quiz Time for Kids, Test your Child's IQ Level စာအုပ်မှ ..]

နုလုံးသားလှစေချင်

မောင်ထည်ဝါ(ပျော်ဘွယ်)

- သူတစ်ပါးကို မနာလို
မှတ်ပါ အကုသိုလ်၊
အမျက်သို့ ဒေါသထွက်
အကုသိုလ်တွေတက်။
- သူတစ်ပါးကို မေတ္တာပို
မှတ်ပါ မြတ်ကုသိုလ်၊
ပြည့်စေလိုတဲ့ သူ့အကျိုး
ကောင်းမှုကုသိုလ်တိုး။
- မကောင်းမှုပယ် ကောင်းမှုဆယ်
လောကဏ္ဍလှနယ်၊
ချစ်တယ်မုန်းတယ် မခွဲခြား
စိတ်ကိုဖြူအောင်ထား။

မတူတဲ့အချက် ၁၀ ချက်ကို ရှာပါ

ကလေးတို့ရေ . .

ဖော်ပြပါ ချပ်ဝတ်တန်ဆာနဲ့ ရှေးခေတ်စစ်သည်တော်ပုံနှစ်ပုံမှာ မတူတဲ့အချက် ၁၀ ချက် ရှိနေပါတယ်။ ဘယ်အချက်တွေ မတူသလဲဆိုတာ ကလေးတို့က ရှာပေးရမယ်။ မျက်စိလျှင်လျှင် ထားပြီးရှာရင် တွေ့မှာပါ။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

စကားထာပဟေဠိ

အဖြေညှိရအောင်

ဦးကောင်းထူး

ကလေးတို့ရေ . .

စကားထာပဟေဠိ အဖြေညှိဖို့ရာ အချိန်ကျရောက်လို့လာခဲ့ပြီပေါ့နော်။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး စကားထာလေးတွေကို ပေါက်ပေါက်ရှာရှာအတွေးနဲ့ ဂုဏ်တဲသူကဂုဏ်ပြီး၊ အမေးပြုလိုက်၊ ဦးနှောက်စဉ်းစားဉာဏ်သုံးပြီး ဖော်ထုတ်လို့ အဖြေပေးသူက ပေးလိုက်နဲ့ ပျော်စရာ မကောင်းပေဘူးလားကွယ်။ အပျင်းလည်းပြေ၊ ဉာဏ်ရည်ဗဟုသုတတွေလည်း တိုးပွားစေတဲ့ သည်ကဏ္ဍလေးကို စေတနာရှေ့ထားလို့ တင်ဆက်လိုက်ပြန်ပါပြီကွယ်။ သည် တစ်လမှာတော့ ထူးထူးခြားခြားလေးဖြစ်ချင်တာနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှာရှိတဲ့ မြို့ကလေးတွေကို စကားထာပဟေဠိ ဂုဏ်ထားပါတယ်။

၁။ အဖိုးတန်တဲ့ လောင်စာဆီ
ထိုမြို့မှ ထွက်သည်၊
မြို့နာမည်ရဲ့ အဆုံးက
'ချောင်း'လို့ ပါသမျှ ။

အဖြေ ။ -- ----

၄။ မကွေးတိုင်းမှာ တည်ရှိပေ
ကြည်လင်လှတဲ့ ရေ၊
'အချစ်'တွေ လွန်ဆိတ်သုဉ်း
ဘယ်ချောင်းပါတဲ့တဲ့ ။

အဖြေ ။ -- ----

၂။ မြို့နာမည်က နှစ်လုံးသာ
ပါပေါ့ တစ်လုံး'ရွာ'၊
စစ်ကိုင်းတိုင်းမှာ ထင်ရှားရှိ
ဘယ်မြို့ ဖြေပါတိ ။

အဖြေ ။ -- ----

၅။ 'ကျွန်း'အမည်က ကြောက်စရာ
မွန်ပြည်နယ်ထဲမှာ၊
သို့သော်လည်းကွာ နေထိုင်ဖို့
အလွန်ကောင်းတဲ့မြို့ ။

အဖြေ ။ -- ----

၃။ ခြေလေးချောင်းရှိ သတ္တဝါ
သူအကြီးဆုံးပါ၊
သူ့ရဲ့ပေါင်မှာ ဝဲတွေစွဲ
ဘယ်မြို့ ခေါ်သလဲ ။

အဖြေ ။ -- ----

၆။ ပီမိုးနင်းရဲ့ စာတိပါ
ပဲခူးတိုင်းထဲမှာ၊
သုံးယောက်ပေါင်းလာ 'ကိုးဆယ်'ထဲ
ဘယ်မြို့ပါတဲ့လဲ ။

အဖြေ ။ -- ----

၇။ မြစ်တွေထဲမှာ သေးငယ်စွာ
နှိုင်းဆကြည့်နိုင်တာ၊
အဲဒါကြောင့်လေ အမည်ပေး
ဘယ်မြို့ပါတဲ့လေး ။ ။
အဖြေ ။ - -----

၁၃။ ကုန်းဘောင်မင်းဆက် နောက်ဆုံးဟာ
ဘယ်သူတဲ့လဲကွာ၊
အဲသည်နာမ အမည်ပေး
ဘယ်မြို့တဲ့လဲလေး ။ ။
အဖြေ ။ - -----

၈။ တပ်တော်ဦးဆံ မျှော်လိုက်ရာ
လူးလွန်ဝေဝေဆာ၊
တဖျတ်ဖျတ်ပါ ကြွားဝင့်မဆုံး
ဘယ်မြို့ ပြေပါဦး ။ ။
အဖြေ ။ -- ----

၁၄။ သီးနှံတစ်မျိုးရှိလေရာ
နှပ်ပြီးစားကြည့်ပါ၊
ရသာထူးလို့ အမည်ပေး
ဘယ်မြို့တဲ့လဲလေး ။ ။
အဖြေ ။ -- -----

၉။ တို့ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ လက်ရုံးပါ
ဗိုလ်မှူးကြီးတဲ့ကွာ၊
ဂုဏ်ပြုလို့သာ အမည်မှည့်
ဘယ်မြို့ပါတဲ့ကွယ့် ။ ။
အဖြေ ။ --- -----

၁၅။ လောကကြီးက ရွဲ့သည်ထင်
အတည့်သူမမြင်၊
ပြောင်းပြန်သာလျှင် အမည်ပေး
ဘယ်မြို့ပါတဲ့လေး ။ ။
အဖြေ ။ -- -----

၁၀။ မြန်မာဗျည်းရဲ့အကွရာ
အစ တစ်လုံးပါ၊
နောက်ဆက်တွဲမှာ တစ်လုံးထည့်
ဘယ်မြို့တဲ့တဲ့ကွယ့် ။ ။
အဖြေ ။ -----

ဦးကောင်းထူး
(အဖြေမှန်များကို စာအုပ်တစ်နေရာတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။)

၁၁။ ဗျည်းအကွရာ ရှိလေတာ
၃၃ လုံးပါ၊
ရန်ကုန်တိုင်းမှာ ပါသမျှ
ဗျည်းနှစ်လုံးနဲ့မြို့ ။ ။
အဖြေ ။ -----

၁၂။ ဧည့်သည်ရောက်လာ ပျူပျူငှာ
ခင်းပေးတတ်ကြတာ၊
အဲသည်ဟာတွေ ပုံလို့ထား
ဘယ်မြို့တဲ့လဲများ ။ ။
အဖြေ ။ -----

| ပဟေဠိပုံပြင်များ-၅၅ |

အာဇာနည်မြင်း

■ ဦးသိန်းဇံ

ဗာရာဏသီပြည်နှင့် မနီးမဝေးအရပ်တွင် ဥတ္တရာပထဇနပုဒ်သည် တည်ရှိ၏။ ထိုရွာ၌ မြင်း အရောင်းအဝယ်ဖြင့် အသက်မွေးသော မြင်းကုန် သည် ငါးရာတို့ မှီတင်းနေထိုင်ကြကုန်၏။ ထိုအထဲ မှ တစ်ယောက်သော မြင်းကုန်သည်သည် မြင်း ငါးရာကိုမောင်းပြီး ဗာရာဏသီသို့လာရာ မြင်းများ ထားစရာနေရာအခက်အခဲ ဖြစ်နေ၏။

မြင်းကုန်သည်သည် မြင်းငါးရာ ထားစရာ နေရာကို လိုက်လံရှာဖွေရာ မြို့တွင်း၌ မတွေ့ပေ။ မြို့နှင့် မနီးလွန်း၊ မဝေးလွန်းသော ဇနပုဒ်တွင်မူ ကျယ်ဝန်းသော ခြံတစ်ခြံနှင့် ခံညားသော အိမ်တစ် ဆောင်ကို တွေ့သည်။ ရှေးအခါက သူဌေးအိမ်ဖြစ် ခဲ့ဖူးငြား ယနေ့မူ အမယ်အိုတစ်ယောက်သာ ရှိသည်။

မြင်းကုန်သည်က ထိုအမယ်အိုထံ၌ စုံစမ်း သည်။

“မြင်းငါးရာ ထားပါရစေ အမေ။ ဗာရာဏသီမှာ နေရာအခက်အခဲကြုံနေလို့ပါ”

“ရတယ် သား၊ ရတယ်။ သို့သော်လည်း အဖိုးအခတော့ ပေးရမယ်”

“စိတ်ချပါအမေ၊ ပေးပါမယ်”

ဗာရာဏသီ မြို့သူမြို့သားများသည် ထို ခေတ်၊ ထိုအချိန်အခါက ကျွဲနွားအစား မြင်းကိုသာ သုံးစွဲကြဟန်တူ၏။ မြင်းသည် ကျောစီးရန်သာမက ယာထွန်၊ လယ်ထွန်ရာ၌လည်း အသုံးပြု၍ရသည်။ သို့ကြောင့်သာ မြင်းကုန်သည်များ ဤမျှများပြားစွာ ဝင်ထွက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

အဘွားအို၏ အိမ်ဝင်းအတွင်း၌ တည်းခိုနေ သော မြင်းကုန်သည်လည်း ရှေးဦးစွာ ဘုရင်မင်းမြတ်

ထံ သွားသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေးအတွက် မြင်းတပ်ကြီးရှိသည်။ မြင်း တပ်၌ မြင်းကောင်းမြင်းသန်များကိုသာ သုံးသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ် ပယ်သောမြင်းကိုမှ သူဌေးသူကြွယ်၊ ကုန်သည်လယ်လုပ်တို့ ဝယ်ယူကြသည်။

ထိုအတောအတွင်း၌ မြင်းကုန်သည်၏ မြင်း များထဲမှ အာဇာနည်မြင်းမတစ်ကောင်သည် သားဖွား ၏။ မြင်းကုန်သည်မှာ မြင်းများကို ရောင်းဝယ်နေ ငြား အာဇာနည်မြင်းကို မသိပေ။ သို့ဖြစ်သဖြင့် အာဇာနည်မြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဇာနည်မြင်းမ ကိုလည်းကောင်း မသိချေ။

ထိုမြင်းကုန်သည် တစ်သီတင်းခန့် နေထိုင် အပြီးတွင် ပါသောမြင်းမှာလည်း ကုန်သလောက် ရှိသွားပြီ။

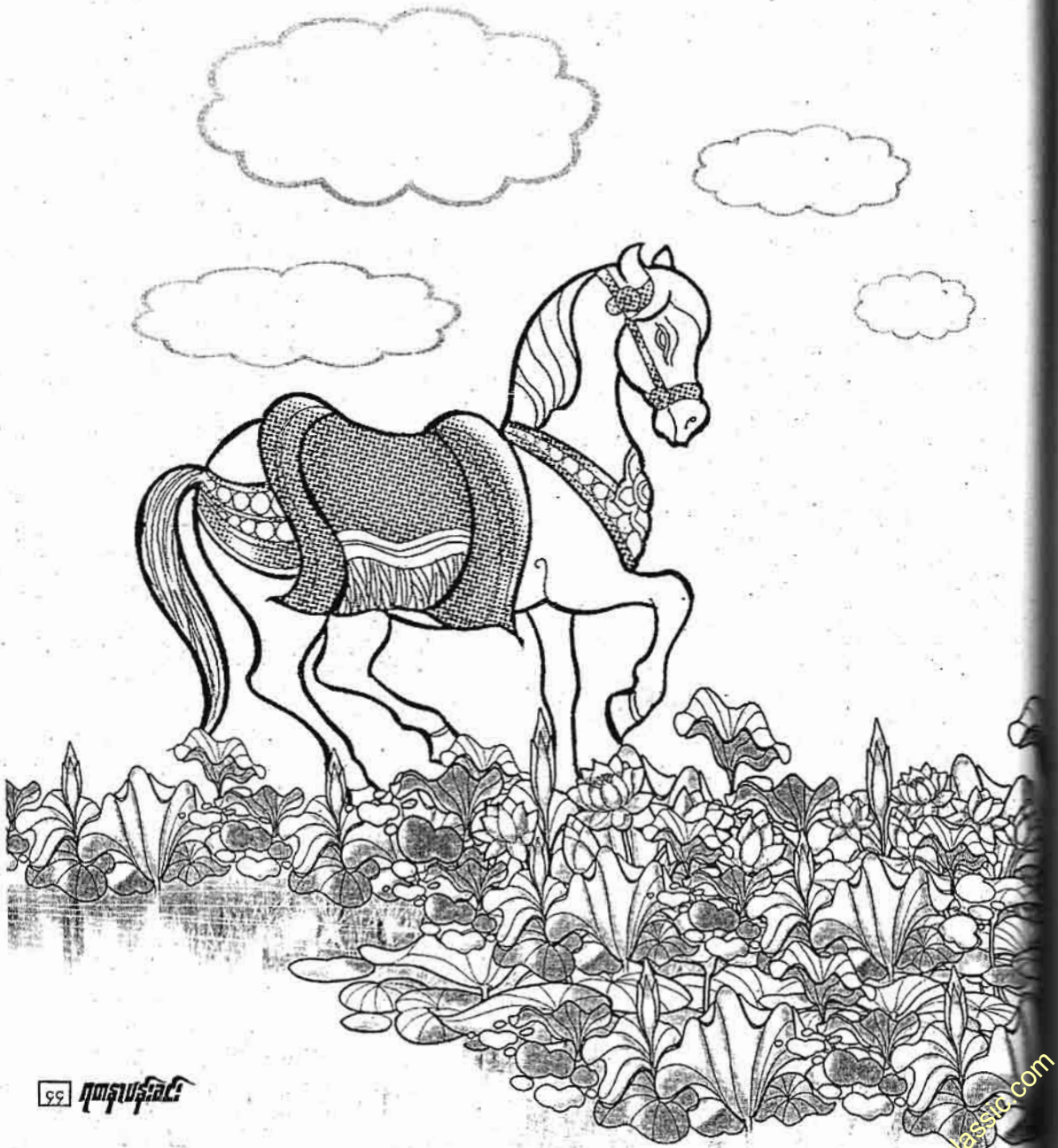
“အမေ . . ကျွန်တော် သွားပါဦးမယ်။ အမေ ခြံဝင်းထဲမှာ တည်းခိုနေထိုင်ခ ဘယ်လောက်ပေးရ မတုံး”

မြင်းကုန်သည်က ပြောရင်း စကားအရမေး သည်တွင် အိမ်ရှင်အမယ်အိုက ထူးဆန်းသောစကား ကို ဆို၏။

“အမောင် . . ငါ၏ ဝင်းအတွင်း၌ တည်းခို နေထိုင်ခအဖြစ် အသပြာငွေကြေးကို အလိုမရှိပါ”

“အို . . မိခင်၊ အသပြာငွေကြေးကို မပေး ရပါက မည်သည်ဖြင့် ပေးချေရပါမည်နည်း”

“အမောင် . . ငါကား သားသမီးမရှိသော အထီးကျန်အဘွားအိုသာ ဖြစ်ရကား သားသမီးအလို ငှာ မြင်းတစ်ကောင်ကောင်ကို မွေးစားလိုသော ကြောင့် မြင်းငယ်ကိုသာ ပေးပါလော့”

အသပြာငွေကြေး မပေးရသဖြင့် မြင်းကုန်သည် အကြိုက်ကျသွားသည်။ သို့ရာတွင် မြင်းအကြောင်းကို ကောင်းစွာမသိသူဖြစ်ရကား ပွားသစ်စအာစာနည်မြင်းကလေးကို ပေးပစ်ခဲ့သည်။ အိမ်ရှင်အမယ်အိုမှာလည်း မြင်းပေါက်စကလေးကို အာစာနည်မြင်းဟု မသိပါ။ မသိသော်ငြား သားသမီးကဲ့သို့ ချစ်သည်။ ဆန်ကွဲထမင်းကို ချက်ကျွေးသည်။ ရှားပါးသော ချိုးစားငုတ်မြက်ကို ရှာကျွေးသည်။

အမယ်အိုမွေးသော မြင်းသည် အစဉ်အတိုင်း ကြီးပြင်း၏။ ကြားကာလတွင်လည်း အမယ်အို၏ အိမ်ဝင်းအတွင်း၌ တည်းခိုနေထိုင်ရန် မည်သည့်မြင်းကုန်သည်မျှ ရောက်မလာခဲ့ချေ။ သို့အတွက် မည်သည့်ပြဿနာမျှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ချေ။

တစ်နေ့သောအခါတွင် မြင်းကုန်သည်တစ်ယောက်သည် ဗာရာဏသီမြို့သို့ ရောက်လာ၏။ သူ့တွင်ပါသော မြင်းငါးရာအတွက် တည်းခိုစရာနေရာ ရှာ၍မရချေ။ သို့ကြောင့် မြို့ပြင်ရှိ အမယ်အို၏နေအိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ သို့သော် ကုန်သည်၏ မြင်းများသည် အမယ်အို၏ဝင်းအတွင်းသို့ မဝင်ရဲကြချေ။

ထိုမြင်းကုန်သည်ကား ပညာရှိဖြစ်သဖြင့် သိ၏။ စုံစမ်း၏။

“အမေအိမ်မှာ မြင်းရှိသလား”

“အေးကွယ့်။ သားအမှတ်နဲ့ မွေးစားထားတဲ့ မြင်းကလေးတစ်ကောင်တော့ ရှိတယ်ကွယ့်”

“သည်ကောင် အခု ဘယ်မှာတုံး”

“အညောင်းပြေ အညာပြေ လွှတ်ထားရတယ်လေ”

“ဘယ်အချိန်ပြန်လာမှာလဲ အမေ”

“မီးခွက်ထွန်းချိန်လောက်တော့ ပြန်လာပါလိမ့်မယ်”

မြင်းကုန်သည်၏မြင်းများ မဝင်ဝံ့ခြင်းမှာ အာစာနည်မြင်း၏ အနံ့ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မြင်းကုန်သည်၏ မြင်းများမှာ လူ့ပယောဂပါမှ ဖန်တီးကြ၏။ မီးခွက်ထွန်းချိန်တွင် အမယ်အို၏

မွေးစားမြင်းကလေး ပြန်ရောက်လာသည်။ မြင်းကုန်သည်သည် မြင်းကို သေချာစွာကြည့်အပြီး၌ အမယ်အိုထံ ချဉ်းကပ်၏။

“အမေမြင်းကလေး ကျွန်တော့်ရောင်းပါ”

“အမောင် . . လောကမှာ သားသမီးကို ရောင်းစားတဲ့မိဘကို တွေ့ဖူးသလား”

“အမေဟာ အမေမြင်းကို ဘာတွေကျွေးသလဲ”

“ဆန်ကွဲထမင်းနဲ့ ချိုးစားငုတ်မြက်ဟာ သူ့အစာပဲ”

“အမေ . . အဲသည်မြင်း ကျွန်တော့်ကိုပေးလိုက်ရင် ထမင်းကိုကျွေးမယ်။ အင်းပျဉ်ပေါ်မှာ ထားပြီး၊ အပေါ်မှာ မိတာန်ကြက်ထားပါမယ်”

“အေး . . အဲသည်လိုဆိုရင်တော့ ပေးရမှာပေါ့ကွယ်”

အမယ်အိုသည် အဝတ်သစ်ဝတ်ပြီး မြင်းစက်ကို ကိုင်ထား၏။ မြင်းကုန်သည်သည် မြင်း၏ ခြေလေးချောင်းတို့တွင် အသပြာခြောက်ထောင်ကို ထားရာ အမယ်အိုက ပြော၏။

“သားလေး လိုက်သွားပေတော့”

အာစာနည်မြင်းငယ်သည် မျက်ရည်ယိုစီးလျက် မြင်းကုန်သည်နောက်သို့ လိုက်ပါသွားလာ၏။ မြင်းကုန်သည်သည် သူ၏နေရာတွင် အာစာနည်မြင်းကို ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်စွာ ထားသော်ငြား ကျန်မြင်းများကို ထားရိုးထားစဉ်အတိုင်း ထားလေသည်။ မြင်းကုန်သည်၏ မြင်းများကို ဘုရင်မင်းမြတ် လာရောက်စူးစားတော်မူဦး တွေ့မြင်သဖြင့် မေးတော်မူ၏။

“ဤမြင်းငယ်ကို အဘယ်ကြောင့် ခွဲခြားထားသနည်း မောင်မင်း”

“မြင်းငယ်ကား အာစာနည် သိန္နောမြင်း ဖြစ်ပါသည်”

“ယင်းသို့တပြီးကား မြင်း၏အစွမ်းကို ပြသလော့”

သို့ဖြစ်သဖြင့် မြင်းကုန်သည်သည် အာစာ

နည်မြင်းကို ရေကန်တွင်းသို့ လွှတ်ပေး၏။ မြင်းသည် ကြာဖက်တွေပေါ်နင်းလျက် လျှောက်ပြေးသည်။ ကြာဖက်တွင် အရာမထင်၊ မြင်းခွာ၌ ရေမစွတ်။

“ချစ်သား လာလော့”

မြင်းကုန်သည်သည် လက်ဆန့်တန်းပြီး လက်ဝါးကိုဖြန့်၏။ မြင်းသည် မြင်းကုန်သည်၏ လက်ဝါးပေါ်၌ ရပ်၏။ သို့ဖြစ်သဖြင့် ပြည့်ရှင်မင်း

သည် ပြည်ထက်ဝက်ပေးကာ မြင်းကိုဝယ်ယူ၏။ ထိုမြင်းရောက်ချိန်မှစပြီး တိုင်းပြည်သာယာဝပြော၏။ ၁၀၁ ပါးသော ထီးဆောင်းမင်းတို့သည် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ဆက်သလာကြ၏။

[ညောင်ကန်ဆရာတော်၏ တိကနိပါတ်၊ ကုဏ္ဍကကုဋ်သိန္ဒဝဇာတ်ကို မိုးသည်။]

ဦးသိန်းဝင်း

ဉာဏ်စမ်းပမောဦးပြုပြင်ပွဲ [၄]

a, b, c, d, e, f တို့ကို တူညီရာကိုတွဲပြီး အတွဲသုံးတွဲ ပြုလုပ်ပေးပါ။

(a) 250 ၏ 18% =

(b) $\frac{5}{7} \times \frac{28}{15}$ =

(c) $315 \div 7$ =

(d) $\frac{10}{14} \times \frac{56}{30}$ =

(e) $\frac{9}{13} \times \frac{65}{36}$ =

(f) $\frac{650}{520}$ =

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီခွဲခြားမည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုခွဲခြားမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

[ကာဏေတန်ရိုးရာပုံပြင်]

ထူးဆန်းထွေလာ ဥယျာဉ်မဟာ

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

တစ်ခါတုန်းက 'ကာဏေတန်'ပြည်မှာ လယ်သမား 'အာရှန်'နဲ့ သိုးကျောင်းသား 'ဟာဆန်' တို့ အိမ်နီးချင်းနှစ်ဦး ရှိကြသတဲ့။ သူငယ်ချင်းတွေ ပေါ့။

တစ်နှစ်မှာ သူတို့ဟာ အလွန်ဆိုးဝါးတဲ့ ဆောင်းရာသီနဲ့ ကြုံကြတယ်။ မြေကြီးမှန်သမျှ ရေခဲ အောက်မြုပ်ကုန်လို့ သိုးတွေ အငတ်ဘေး ဆိုက်ရ တယ်။ နောက်ဆုံး 'ဟာဆန်'ရဲ့ သိုးတစ်အုပ်လုံး သေဆုံးပျက်စီးကုန်တယ်။ မျက်ရည်စက်လက်နဲ့ 'ဟာဆန်'ဟာ သူငယ်ချင်းထံ လာရောက်ရင်ဖွင့် တယ်။

“ငါ့သိုးအုပ်တော့ ကုန်ပါပြီကွာ။ သူတို့မရှိ တော့ ငါ့ဝမ်းရေးမလွယ်တော့ဘူး။ ဒီကနေ ငါ ထွက်သွားရတော့မယ်။ မင်းကို လာနှုတ်ဆက်တာပဲ အာရှန်”

အာရှန်က သူ့စကားကို လက်မခံဘူး။

“မင်း ဘယ်မှမသွားနဲ့”

သူက တင်းတင်းမာမာ ပြန်ပြောတယ်။

“ဟေ့ . . သူငယ်ချင်း၊ ငါ့မှာရှိတဲ့ မြေကြီးနဲ့ မွေးမြူရေးတွေအားလုံးရဲ့ တစ်ဝက်ဟာ မင်းဟာပဲ ဖုတ်ကွာ”

“အာရှန် . . မင်းက ရက်ရောတယ်၊ ကြင်နာ တယ်။ ဒါပေမယ့် ငါလက်မခံပါရစေနဲ့။ မင်းပိုင်တဲ့ မြေက ကျဉ်းကျဉ်းရယ်။ ကျဉ်းကျဉ်းလေးကို သေး သေးဖြစ်အောင် မလုပ်ပါနဲ့”

“အဓိပ္ပာယ်မရှိတာကွာ။ မင်းက ငါ့သူငယ် ချင်းပါ။ မင်းကို ဒီမှာပဲ ရှိနေစေချင်တာ ငါ့ဆန္ဒ။

အရင်ထက် ငါ့မြေ ပိုကျဉ်းသွားပေမယ့် တို့အတွက် ဖူလုံပါတယ်။ 'ဟင့်အင်း'ဆိုတဲ့ ငြင်းပယ်တဲ့စကား မလိုချင်ဘူး”

ဟတ်ဆန်ဟာ မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျပြီး သူငယ်ချင်းကို အားရပါးရ ပွေ့လိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ သိုးကျောင်းသားလည်း နေမြဲပြန်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

နေ့တွေ၊ ညတွေ အလီလီကုန်လို့ လတွေ၊ နှစ်တွေ ချီလာပြီပေါ့။

တစ်နေ့ သူ့မြေယာထဲ အလုပ်လုပ်နေတဲ့ ဟာဆန်ရဲ့ပေါက်ပြားက တစ်စုံတစ်ရာနဲ့ထိလို့ 'ကလန်'ဆိုတဲ့ အသံမြည်သွားတယ်။ ရှေးဟောင်းအိုး တစ်လုံး ဖြစ်နေတယ်။ အိုးကိုဖော်ကြည့်တော့ ရွှေ ဒင်္ဂါးတွေ တွေ့ရတယ်။

ဟာဆန်ရဲ့ပါးစပ် ဟောင်းလောင်းနဲ့ အလွန် အံ့သြသွားတယ်။

“အာရှန် . . အာရှန်”

ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်း လယ်သမားကို အော် ခေါ်ပြောတယ်။

“မင်းချမ်းသာပြီကွ၊ ကြည့်စမ်း”

လယ်သမားက ဝမ်းသာလွန်းလို့ ပြုံးရယ် နေတယ်။ အာရှန်က သူ့ကို ချီးကျူးတယ်။

“ဟာဆန်၊ မင်း တယ်စိတ်ကောင်းရှိတာပဲ။

ဒါ မင်းရဲ့ရွှေ၊ ငါနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ မင်းမြေကြီးထဲက ရတာ မင်းပိုင်ဆိုင်တာပဲ။ ငါ့ကို ပေးစရာမလိုဘူး”

ဟာဆန်က အိုးကိုလှမ်းပေးရင်းပြောတယ်။

“ဒီမှာ . . မင်းရတနာတွေ ယူစမ်းကွာ။

မင်းပေးထားတဲ့ မြေကြီးထဲက ရတာပဲ။ မင်းဥစ္စာ

ပေါ့။ ငါ့အနေနဲ့ မင်းပေးထားတာနဲ့ ပြည့်စုံနေပါပြီ
ကွာ”

“ဟင့်အင်း . . မင်းရတနာပါ။ မင်းပဲယူ”

အာရှန်က မှန်ရာပြောလို သူတို့နှစ်ဦး အငြင်း
ပွားကြတယ်။ ပထမတော့ သဘောမတူကြဘူး။
နောက်ဆုံး ရွာထဲက ပညာရှိလူကြီးမင်းထံ သူတို့
ပြဿနာအတွက် အဖြေတောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်တယ်။

‘ယပ်’တဲ အိမ်ဝိုင်းလေးထဲမှာ ပညာရှိကြီးက
တပည့်လေးယောက်နဲ့ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေတယ်။ သူတို့
နှစ်ဦးက ပညာရှိကြီးကို ခါးညွှတ်အလေးပြုပြီး ဝင်
ထိုင်တယ်။ တပည့်တွေက သူတို့ပြဿနာတွေကို
ပြောဆိုတင်ပြနေကြတယ်။ ပညာရှိက နားထောင်
တယ်။ အာရှန်နဲ့ ဟာဆန်လည်း သူတို့အလှည့်
စောင့်နေရတယ်။ စောင့်မျှန်အတော်လင့်တော့ ပညာရှိ
ကြီး အသံတိတ်ထိုင်နေတယ်။ ဒါနဲ့ အာရှန်နဲ့ ဟာ
ဆန်တို့လည်း သူတို့ပြဿနာကို တင်ပြကြတယ်။

ပညာရှိက သူတပည့်တွေထဲက ပထမ
ကျောင်းသားကို လှည့်မေးတယ်။

“စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ အခြေအနေပဲ။
ကြုံရပြီ။ မင်းအကြံပြောကွာ”

ပထမလူက ချက်ချင်းဖြေတယ်။

“အဖြေက ရှင်းရှင်းလေးပါ။ မြေကြီးထဲက
ရွှေရတာ တစ်ယောက်မှ မယူကြဘူး။ ဒါကြောင့်
မူလမြေကြီးထဲ ပြန်မြှုပ်လိုက်ရုံပေါ့”

ပညာရှိကြီး မျက်မှောင်ကြုတ်သွားတယ်။
ဒုတိယကျောင်းသားကိုမေးတော့ သူ့အမြင်ကို ပြော
ပြတယ်။

“ရွှေတွေ့သူက မင်းပဲ။ မင်းနဲ့ထိုက်လို့ မင်းယူ
သင့်တာပေါ့”

ပညာရှိကြီး မျက်ခုံးပင့်သွားတယ်။ တတိယ
ကျောင်းသား ဘာပြောမလဲ မေးတယ်။

“ရွှေတွေ့တာက လယ်ကွက်ထဲပါ။ လယ်မြေ
ထို ဘုရင်ပိုင်တယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ် ‘ခန့်’က ရေမြေ
သနင်း ပြည့်ရှင်မင်းမို့ ‘ခန့်’မင်းကြီးသာ ရတနာတွေ
ထို သိမ်းပိုက်သင့်တာပေါ့”

ပညာရှိကြီးမျက်နှာ မည်းမှောင်သွားတယ်။
နောက်ဆုံး အငယ်ဆုံးတပည့် ‘အာမန်’ဘက် လှည့်
မေးတယ်။

လူကလေး ‘အာမန်’က နေ့ခင်းအိပ်မက်က
နီးလာသူလို ခေါင်းလှုပ်ယမ်းပြီး ဖြေတယ်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ကူးတစ်ခု
ရှိတယ်”

သူက တွေးတွေးဆဆနဲ့ ဆက်ပြောတယ်။

“ဒီရွှေတွေကို ကျွန်ုပ်သာရရင် သစ်စေ့တွေ
ဝယ်၊ ဥယျာဉ်တစ်ခုဖြစ်အောင် ဖိုက်ပျိုးမယ်။ နောက်”

တောက်ပတဲ့ သူ့မျက်လုံးတွေနဲ့ သူ့အမြင်တွေ
ကို တင်ပြတယ်။

“လူတွေခိုနားဖို့၊ ကစားပျော်မြူးဖို့၊ ငှက်
တိရစ္ဆာန်တွေနေထိုင်ဖို့ တောပန်း၊ တောင်ပန်းမျိုးစုံ
ပွင့်ပြီး ပျားတွေ၊ လိပ်ပြာတွေ ပြည့်နေတဲ့ ဥယျာဉ်ကြီး
တစ်ခု ပြုစုပျိုးထောင်မယ်”

ပညာရှိကြီးက မျက်လုံးမှေးပြီး နားထောင်
တယ်။ နောက်လူလေးရဲ့ လက်မောင်းပေါ် သူ့လက်
တင်ပြီး ချီးကျူးတယ်။

“မင်းအယူအဆက ပညာရှင်ပီသတယ်”

သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးဘက် လှည့်မေးတယ်။

“မင်းတို့ သူပြောတာ သဘောကျကြလား”

အာရှန်နဲ့ ဟာဆန်တို့နှစ်ဦး အပြန်အလှန်
ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်လက်ခံကြတယ်။

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဟုတ်ကဲ့၊ ဥယျာဉ်ကြီး၊ ဥယျာဉ်
ခြံကြီးတစ်ခု ဖန်တီးပါ့မယ်”

ဒါနဲ့ ပညာရှိက သူတပည့် အာမန်ကို ခိုင်း
တယ်။

“ဒီရွှေတွေကို နေပြည်တော်ယူသွား။ မင်းစွမ်း
သမ္မု မျိုးကောင်း၊ မျိုးသန့် မျိုးစေ့တွေဝယ်။ နောက်
မင်းအိပ်မက်ကို ရုပ်လုံးဖော်၊ ဥယျာဉ်လုပ်ပေးတော့”

တပည့်ကျောင်းသားဟာ အားရပါးရ ရွှေထုပ်
ပိုက်ပြီး ခရီးထွက်သွားတယ်။ နေပြည်တော်
ရောက်တဲ့အထိ ပူပြင်းပြီး ပုန်ထူတဲ့ တောလမ်းခရီးကို
ဖြတ်ကျော်သွားရတာ ရက်ချိကြာတယ်။

“အို. . လူသံ၊ စကားသံတွေ ပွက်လောရိုက်နေတယ်။ အသံဗလံတွေ ဆူညံပါတိ။ အရောင်အသွေးစုံ ကြည့်လေရာ တွေ့မြင်ရတယ်။ ကုန်သည်တွေရဲ့ခေါ်သံ၊ ထူးဆန်းတဲ့ အံ့စရာပစ္စည်းတွေ ရောင်းချသံတွေ ဆူညံနေတယ်။ လူမျိုးစုံ၊ စကားမျိုးစုံ ကြောင့် စိတ်ညစ်လို့ သူ့ခေါင်းထဲ ငြီးစိစိဖြစ်လာတယ်။ စူးရှပြင်းထန်တဲ့ အမွှေးတိုင်နံ့တွေက နှာခေါင်းကို ယားကျိကျိဖြစ်ရုံမက မျက်လုံးတွေပါ ယားလာလို့ ခဏခဏ လက်နဲ့ပွတ်သပ်ရတယ်။

နောက်ဆုံးမှာ သစ်စေ့ဆိုင်ကို ဖြုန်းခနဲ တွေ့တယ်။ အဖိုးတန်တဲ့ အခွံမာသီးတွေ၊ အစေ့တွေကို လက်ညှိုးနဲ့ စမ်းမိပြီး ကျောစိမ့်သွားတဲ့အထိ ပါးစပ်က ဝမ်းသာအားရ အော်ဟစ်မိတယ်။ ဈေးကွက်လပ် ဟိုဘက်ခြမ်းမှာ ငှက်မျိုးစုံပါ ငှက်လှောင်အိမ်တွေကို ကုလားအုတ်တွေပေါ် တင်ရောင်းနေတယ်။ ငှက်တွေရဲ့ခြေထောက်ကို ကြိုးနှင့်ချည်ထားတယ်။ သူတို့အတောင်ပံတွေမှာ ဖုန်မှုန့်တွေ ကပ်နေတယ်။ လှုပ်လိုက်တိုင်း ငှက်ဦးခေါင်းတွေ ကုလားအုတ်ရဲ့နံ့ဘေးကို ပြေးဆောင့်နေတယ်။

အာမန် ရပ်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘူး။ လှည်းမောင်းသူကို တွေ့ပြီး မေးတယ်။

“ဒီငှက်တွေကို ဘာလုပ်မလို့လဲဗျ”

“ခန့်မင်းမြတ်ကို ဆက်မယ့်အကောင်တွေပေါ့။ ဘုရင်မင်းမြတ်က သူတို့အသားကို ပွဲတော်တည်စားသုံးမယ်။ သူတို့ရဲ့ ရောင်စုံအမွှေးနဲ့ နန်းတော်ကို အလှဆင်မယ်။ ဒီငှက်တွေကို ကန္တာရတွေ၊ မြက်ခင်းလွင်ပြင်တွေ၊ တောတွေ၊ တောင်တွေက သစ်ပင်ကြီးတွေထက်မှာ ထောင်ချောက်ဆင်တန်ဆင်၊ စိမ့်မြေရေအိုင်တွေမှာ ထောင်ချောက်ထားလို့ထားဖမ်းဆီးခဲ့ရတာ။ ဒီနိုင်ငံမှာတော့ ရှားပါးငှက်တွေ ချည်းပဲ။ တချို့က နောက်ဆုံးမျိုးဆက်ပေါ့”

ဂုဏ်ယူစွာပြောတဲ့ လူကြီးစကားကို ‘အာမန်’ က မယုံဘူး။

“ဒီငှက်တွေကို လွှတ်ပေးရင် ခင်ဗျားကို ရွှေဒင်္ဂါးတွေပေးမယ်”

လူကြီးက သဘောကျလို့ ရယ်မောရင်း သူ့ကုလားအုတ်တွေကို ဝေးရာသို့ စမောင်းထွက်တယ်။

“နေပါဦး၊ ဟောဒီမှာကြည့်”

ဆိုပြီး အာမန်က သူ့အိတ်ကြီးကို ဖွင့်ပြတယ်။ အိတ်ထဲမှာ ရွှေဒင်္ဂါးတွေက ဝင်းဝင်းတောက်နေတယ်။ ကုလားအုတ်မောင်းတဲ့လူကြီး မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်သွားတယ်။ ဒီရတနာတွေက ခန့်ဘုရင်ကြီးပေးမှာထက် ပိုများတယ်။ သူက ကောင်ကလေးစိတ်မပြောင်းခင် ရတနာရွှေအိတ်ကြီးကို ရုတ်တရက် ယူလိုက်တယ်။ အာမန်က လှောင်အိမ်ကိုဖွင့်ပြီး ငှက်ကလေးတွေကို ဘေးကင်းရာကို လွှတ်ပေးတယ်။ ငှက်ကလေးတွေက သူတို့အတောင်ပံတွေကို အားကောင်းမောင်းသန် ဖြန့်ပြီး မိုးပေါ်ထိုးတက်ပျံသွားကြတယ်။ တချို့ငှက်တွေကတော့ အားအင်ချည့်နေလို့ မပျံနိုင်ကြဘူး။ သူတို့ကိုတော့ မြေကြီးပေါ်မှာ ဂရုတစိုက်ချပေးထားတယ်။ လှောင်အိမ်ထဲက ငှက်တွေအကုန်လုံး လွှတ်ပေးပြီးတော့ ဒဏ်ရာနေတဲ့ ‘စတာလင်’ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ကို ကောက်ပွေ့ပြီး သူ့လက်နဲ့ နွေးနွေးထွေးထွေး ပြုစုတယ်။ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းနဲ့ ငှက်ကလေး ခေါင်းပတ်လည်ကို ဖွဖလေးနှိပ်ပေးတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူ့လက်ဝါးပေါ်မှာ စတာလင်ငှက်ကလေး ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်ရဲလာတယ်။ နောက်တော့ ငှက်ကလေးဟာ ဟိုဒီကြည့်ပြီး အဝေးကို ပျံထွက်သွားတယ်။

အာမန်ဟာ ငှက်ကလေးတွေနဲ့ တစ်နေ့ကုန်တယ်။ ဒါပေမယ့် မိုးပေါ်ကို ငှက်ကလေးတစ်ကောင် ပြေးတက်ပျံသွားတိုင်း ‘အာမန်’ စိတ်တွေ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ခံစားရတယ်။ ငှက်တွေအားလုံးကုန်တော့ ထောက်ထားတဲ့ သူ့ဒူးက မြေကြီးတွေ၊ ဖုန်တွေကို ထခါပြီး အိမ်ကိုပြန်ခဲ့တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး နွေးထွေးပေါ့ပါးစွာနဲ့ ခြေလှမ်းသွက်သွက်လှမ်းခဲ့တယ်။

အိမ်နားနီးတော့ ခြေလှမ်းတွေ လေးလာသလို ခံစားရတယ်။ “နင်အရူးပဲ အာမန်” လို့ သူ့ဘာသာ တွေးမိတယ်။ ရွှေတွေက သစ်စေ့မျိုးစေ့ ဝယ်ဖို့ပဲ။ သူ့သခင်ကို ဘယ်လိုပြန်ပြောရပါလိမ့်။ သဘော

ကောင်းတဲ့ ရွှေပိုင်ရှင်တွေကိုရော။ ခက်ပြီ။ သူတို့ ယုံလို့ ပုံလိုက်တဲ့ရွှေတွေ။ ခုတော့ အားလုံးကုန်ပြီ။

ဘာဥယျာဉ်မှ လုပ်မရတော့။ သူဟာ အသံ ထွက် ညည်းညူမိတယ်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး မြေကြီး ပေါ် ခွေကျပြီး စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ငိုနေမိတယ်။

အနားမှာရှိတဲ့ 'စတာလင်'ငှက်လေးက ခေါင်း လေးထောင်ပြီး သူပြောတာတွေကို နားထောင်တယ်။ ပြီးတော့ အဝေးကို ပျံသွားတယ်။

“ဟ . . . ဆူညံလှချင်လား”

သူမော့ကြည့်လိုက်တော့ ရောင်စုံငှက်တွေ ပျားပန်းခပ်မျှ မိုးလုံးပြည့် ခပ်သုတ်သုတ်ပျံနေတာ မြင်ရတယ်။ သူ့ထံ ငှက်တွေ တစ်ကောင်ပြီးတစ် ကောင် ဝဲပျံဆင်းလာပြီး ပြောကြတယ်။

“ကျုပ်တို့ရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ကြီး ရေ။ ဒီတစ်ခါ ကျုပ်တို့အလှည့်ပဲ။ သင့်ကိုဝိုင်းဝန်း ကူညီကြမယ်”

ကောင်လေး အာမန် တအံ့တဩနဲ့ ပတ်ဝန်း ကျင်ကို ကြည့်တယ်။ စတက်မြက်ခင်းလွင်ပြင် တစ်ခုလုံး အလုပ်စွပ်နေတဲ့ ငှက်တွေနဲ့ ပြည့်နေတယ်။ တချို့က မြေကြီးတွေကို ခြေထောက်နဲ့ ကုတ်ခြစ်နေ တယ်။ နှုတ်သီးနဲ့ မြေဆွသူက ဆွတယ်။ သူတို့အား လုံး သစ်ပင်၊ ပန်းပင်စိုက်ဖို့ မြေကြီးကို ပြုပြင်နေကြ တယ်။ အဝေးကနေ ရောက်လာတဲ့ သိန်းငှက်ကြီး တွေက မျိုးကောင်းမျိုးစေ့တွေကို နှုတ်သီးပြည့် ယူ လာပေးတယ်။ ငှက်တွေက အတောင်တွေ၊ နှုတ်သီး တွေ၊ ခြေထောက်တွေကို အသုံးပြုပြီး အစေ့တွေကို စိုက်ပျိုးတယ်။ လင်းယုန်တွေက သန်စွမ်းတဲ့ သူတို့ ခြေချောင်းတွေနဲ့ ရေကန်တွေတူးတယ်။ ငှက်ကြီးဝံပို တွေက ကန်ထဲကို ရေတွေဖြည့်ပေးကြတယ်။

'အာမန်'က ပီတိစိတ်နဲ့ တစ်ချိန်လုံး ထိုင် ကြည့်နေတယ်။ သူ့ထလိုက်တာနဲ့ ငှက်တွေဟာ မိုးပေါ် တစ်စုတစ်ဝေးတည်း တစ်ဟုန်ထိုး ပျံတက် ကြတယ်။ ဒီတစ်ခါ ဘာထူးထူးဆန်းဆန်း တွေ့ရ မလဲလို့ တွေးတယ်။

ဟော . . . ခုတော့ အစေ့တွေက အညောက်

ထွက်ကုန်ပြီ။ သူ့မျက်စိရှေ့မှာပင် သစ်ပင်တွေ၊ ပင်စည်တွေဖြစ်လာပြီး အဖူးအပွင့်တွေ တဝေဝေ မြင်ရတယ်။ သူ့စိတ်ကူးမဆုံးခင် အဖူးအပွင့်တွေ ကြော့ ပန်းသီးတွေ ဖွေးဖွေးလှုပ်လို့ ရွှေဒင်္ဂါးရောင်လို ဝင်းပြောင်နေတယ်။

ယိမ်းနဲ့နေတဲ့ ပေါ့ပီပန်းနီနီတွေ၊ တူလစ် ဂမုန်းဝါတွေနဲ့ လွမ်းနေတဲ့ မြက်ခင်းပြင်ကြီးကို မြင်ရ တယ်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်တဲ့ ရေကန်တွေကြား လမ်းအသွယ်သွယ်ကို ပွင့်ချပ်၊ ပွင့်ဖတ် အစီအရီနဲ့ ပန်းမျိုးစုံကို မြင်ရတယ်။ ကျေးငှက်သာရကာတွေ ကလည်း ကျိုကျိုကျာကျာနဲ့ သံစုံတေးတွေ ဖွဲ့သီနေ ကြတယ်။

'အာမန်'က အားလုံးကိုကြည့်ပြီး ငေးငိုင်းသွား မိတယ်။ အိပ်မက်လေလားလို့ ဝိုးတဝါးထင်မိနေ တယ်။ သူဟာ သေချာအောင် ရွှေရောင်ပန်းသီးတစ် လုံး ကောက်ယူပြီး သူ့သခင် ပညာရှိရဲ့ 'ယပ်'တဲဆီ ကို အပြေးပြန်လာခဲ့တယ်။

“အာမန်”

ပညာရှိကြီးက သူ့ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆီးကြို ပွေ့ဖက်တယ်။ အာမန်ဟာ အရောင်တလက်လက် ထနေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ အသက်ရှူရတာကို မေ့နေ ကာ သူ့စွန့်စားခန်းတွေကို ကရားရေလွှတ် တတွတ် တွတ် ပြန်ပြောပြပြီး လက်ထဲက ရွှေရောင်သစ်သီးကို သူ့အရှင်ကို ပြတယ်။

ပညာရှိကြီးက ပန်းသီးကို တကျွတ်ကျွတ် ကိုက်စားတယ်။ အရည်ရွှမ်းလို့ ပါးစပ်တစ်ခုလုံး ပြည့်သွားတယ်။ သူပေးလိုက်တဲ့ ရတနာရွှေတွေ ဘဝပြောင်းသွားမှန်း သူသိလိုက်တယ်။

ဥယျာဉ်ကြီးဆီ အာရှန်၊ ဟာဆန်နဲ့ ပညာရှိ ကြီးတို့ကို အာဆန်က ပျော်တပြုံးပြုံးနဲ့ ဦးဆောင် ခေါ်ခဲ့တယ်။

မကြာခင် သူတို့ဟာ စတက်မြက်ခင်းပြင် ရောက်တယ်။ သစ်ပင်တွေကြား အာရှန်ရော ဟာ ဆန်ပါ လမ်းလျှောက်သွားကြည့်တယ်။ သူငယ်ချင်း နှစ်ဦးစလုံး အပြုံးကိုယ်စီနဲ့ အပြန်အလှန်ကြည့်

ကြတယ်။

အဲဒီ မြက်ချင်းပြင်ကြီးမှာ လူကြီး၊ လူငယ် အားလုံး နားနိုင်၊ ကစားနိုင်ကြတယ်။ လတ်ဆတ်တဲ့ သီး၊ ကြည်လင်တဲ့ရေကြောင့် အားလုံး ရွှင်လန်းဝမ်း မြောက်ကြတယ်။ အေးမြတဲ့ အရိပ်အာဝါသနဲ့ နူးညံ့ အိစက်နေတဲ့ မြက်ခင်းပေါ် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် နားနေနိုင်ပြီး ငှက်သံစုံရဲ့ တေးသီမှုကို နားထောင်ရင်း ပျံ့ဝနေတဲ့ ငှက်မျိုးစုံကို မြင်ရတယ်။

တကယ်တော့ ပုံပြင်ဆန်လှတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့

ဥယျာဉ်လေးဟာ ရက်ရက်ရောရောသော ရွှေတွေပေး ခဲ့ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်နဲ့ ကောင်လေးတစ် ဦးရဲ့ အိပ်မက်ကနေ အကောင်အထည်ဖော် ဖြစ်ပေါ် လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ။

[Dawn Casey ၏ ကာဇက်စတန်ရိုးရာပုံပြင် The Magic Garden.]

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

စာမေးပွဲကျဆုံးတဲ့ ဘာသာရပ်က ဘာလဲ

ကလေးတို့ရေ . .

လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ကျဆုံးခဲ့တဲ့ ဘာသာရပ်ကို သိချင်နေပါတယ်။ အဲဒီ ဘာသာရပ်ကို သိရအောင် ကလေးတို့က ဖော်ပြထားတဲ့ အင်္ဂလိပ်စာလုံးတွေထဲမှာ တစ်ကြိမ်သာ ပါတဲ့ စာလုံးတွေကိုရွေးပြီး စဉ်ပေးကာ သူ့ကျဆုံးတဲ့ ဘာသာရပ်ကို ဖော်ပြကူညီပေးလိုက်ပါ။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

[ကလေးဝတ္ထုတို]

ပျော်စေနိုင်သော အသီးနှင့်အပွင့်

တေဇာရွှေတောင်

ဘုရားဥပဒေနှင့် အများဥပဒေကို ဦးသံသေ စဉ်းစားနေ၏။ ဘုရားဥပဒေက သတ်မှတ်ထားသော တချို့အရာများ၏ အမှားတို့ကို အများဥပဒေက မမှား သလို အထင်လွဲ၍ တမင်ကဲနေကြသည်။ မြင်ရသည့် အခါတိုင်း တွေးချင်စရာတွေ ဖြစ်နေတော့၏။ စဉ်းစားမိ စဉ်းစားရာ စဉ်းစားနေဆဲမှာပင် ညီညီနီနီလာ မျက်နှာ မကြည်မသာနှင့် သူနားရောက်လာသည်။

“အဖေကြီး .. အမေကြီးက သားကို သွား .. သွား၊ နင်ငါ့ကို ကူလုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကူရှပ်တာ လို့ မာန်လွှတ်တယ်”

ဒေါ်ပြည့်ဝနှင့် သူသားတွေကြား၌ ဤကိစ္စမျိုး မှာ အသေးအဖွဲ့ပင်။

“ဒီလိုရှိတယ်ကွ ညီညီရ။ ရှုပ်ထွေးတဲ့အလုပ် ဆိုတာ ရှိတယ်။ အချိန်ကိုက် မလှုပ်ရှားနိုင်ရင် ရှုပ်ထွေး သွားတတ်တာမျိုးပေါ့။ အလုပ်ကို အချိန်မီပြီးရင် အဲဒီ အလုပ်မှာ ချို့ယွင်းချက်မရှိဘူး။ အချိန်နဲ့မပြီးဘဲ တစ်ပိုင်း တစ်စ ထားခဲ့ပြီး နောက်နေ့မှ ဆက်လုပ်ရင် ရှုပ်ထွေးစေ တတ်လို့ ရှုပ်ထွေးတဲ့အလုပ်လို့ ခေါ်တာ။ သားက ကူတော့ လုပ်တယ်။ အဲဒီလိုမျိုး လုပ်ရင်းကိုင်းရင်း နောက်ကျ နေလို့လား”

“ဟုတ်တယ် အဖေကြီး။ သားကဆော့ရင်း ကြက်သွန်ဖြူအခွံခွာနေတော့ ဆီကျက်တဲ့အချိန်မှာ လေးစိတ်ကွထောင်းပြီးမှ အလုပ်ဖြစ်မှာဟလား။ သားက မပြီးတာနဲ့ ဆီချက်အိုး မီးဖိုပေါ်က ပြန်ချထားရတော့ မေမေကြီးက သားကို ကူလုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကူရှပ် တာလို့ ပြောလိုက်တာ ထင်တယ် အဖေကြီး”

“မထင်နဲ့သား။ တကယ့်ကို အဲဒါကြောင့် ပြော တာ။ နောက်ရှပ်တာ တစ်ခုရှိသေးတယ်။ သင့်လျော် အောင် မပြုပြင်တတ်ရင် အဲဒီအလုပ်ဟာ ရှုပ်ထွေးစေ တတ်တဲ့အလုပ်တဲ့။ မိုးလွန်မှ ထွန်ချတာတို့လို အလုပ် မျိုးဟာ အကျိုးအရနည်းပြီး အလုပ်ရှပ်တာသာ အဖတ်

တင်စေတာမို့ လသာတုန်းခိုင်းငင်ကြပါလို့ ဆိုတာပေါ့ သားရဲ့”

“အဖေကြီး .. နောက်ထပ် အလုပ်ရှုပ်စေတာ ဘာရှိသေးလဲ”

“ရှိသေးတယ် သားရဲ့။ အဲဒါ ပျင်းတာပဲ။ ပူတယ်၊ အေးတယ်၊ မိုးချုပ်တယ်၊ စောတယ်၊ ဆာ တယ်၊ ဗိုက်လေးတယ်နဲ့ အလုပ်ကိုရှောင်လွှဲနေတာဟာ လည်း အလုပ်ရှုပ်စေတာ သက်သက်ပဲ။ အလုပ် မပြီး မြောက်ဘူး။ လုပ်ပြန်တော့လည်း တော်ရိလျော်ရိ မသေ မသပ်လုပ်တက်တာမို့ အလုပ်မပြီးမြောက်ဘဲ အလုပ် ရှပ်တာပဲ အဖတ်တင်တာပေါ့။ ရသင့်ရအပ်တဲ့ စည်းစိမ် ချမ်းသာများစွာဟာ အဲဒီလို လူမျိုးတွေကို ကျော်လွှားပြီး အခြားသူတွေဆီ ရောက်သွားတတ်တာပဲ”

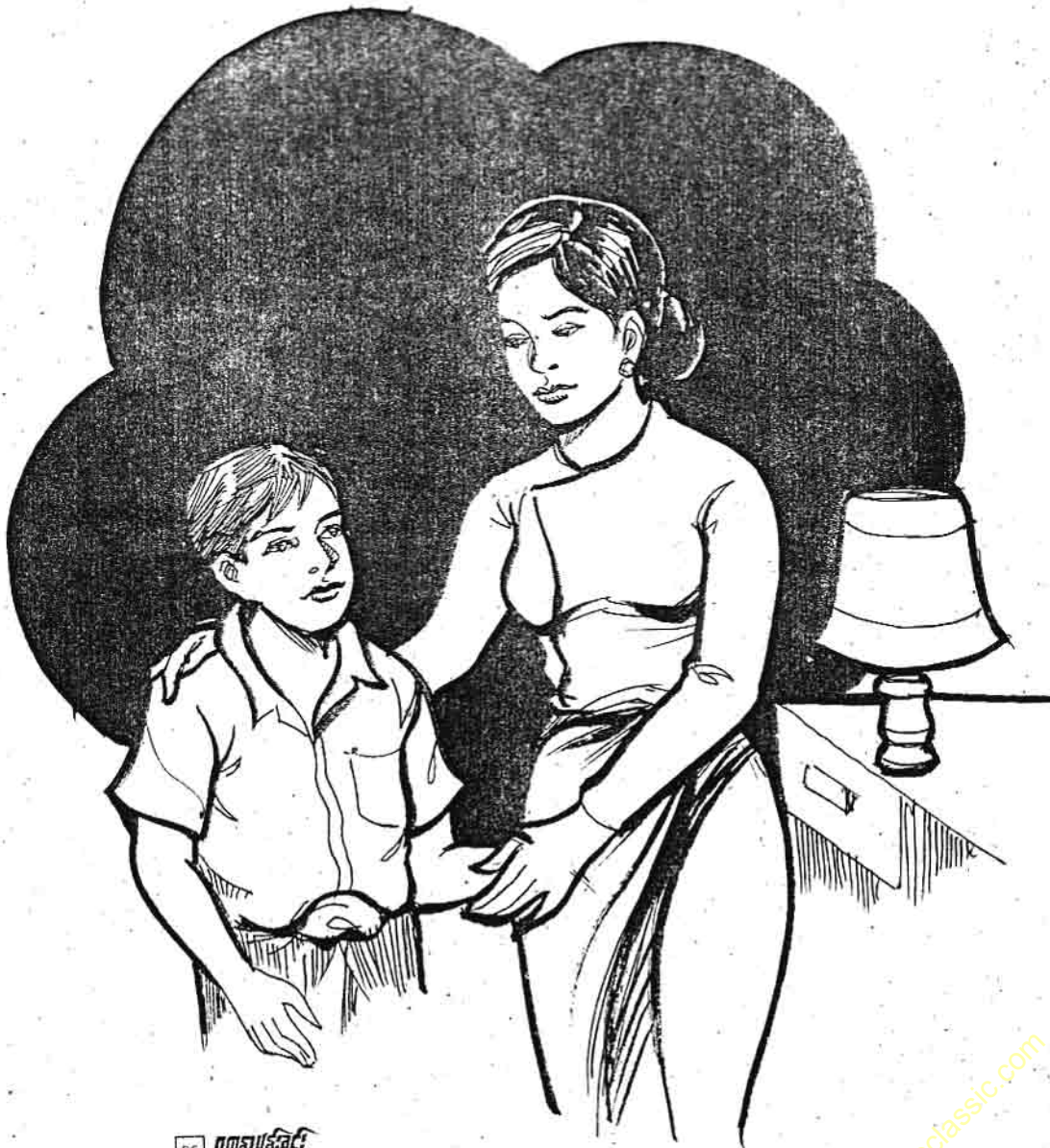
“သားကတော့ အလုပ်မကျွမ်းကျင်ဘဲ ဝီရိယ ရှိရှိ ဖိလုပ်နေတာဟာလည်း အလုပ်လုပ်နေတာမဟုတ် ဘဲ အလုပ်ရှုပ်နေတာလို့ ထင်တယ်”

သားယေညီညီကိုယ်တိုင် ထိုကဲ့သို့ လုပ်မိ၍ သူ့အဖေကြီး ဒေါ်ပြည့်ဝ လောလောလတ်လတ် ဆူထားခဲ့ ပြီဖြစ်သည်။ အလုပ်မလုပ်ရုံမက ကောင်းစွာမလုပ်ခြင်း သည်လည်း တိုးတက်ကြီးပွားရေး၏ အဟန့်အတား တစ်ခုပင်ဖြစ်၏။ အလုပ်ကိုဖျက်ဆီးရာလည်းရောက် တယ်။

“ဟုတ်တယ်သား။ ချဲ့ထိုးတာတို့၊ နှစ်လုံး၊ ဘောလုံးလောင်းတာတို့၊ မိန်းမပွေတာတို့၊ သေသောက် ကြူးတာတို့၊ ဖဲရိုက်တာတို့ဟာလည်း အလုပ်ကိုရှုပ် ထွေးစေတာပဲ”

“တိဗ္ဗိမှာ ခဏခဏလာနေတဲ့ လူကုန်ကူးတာ တို့ မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းဝယ်တာတို့ လက်နက်ရောင်း ဝယ်တာတို့ သားသတ်လိုင်းစင်ရတာတို့ရော အလုပ်ရှုပ်စေ တာပဲလား”

“ဟုတ်တယ်သား။ အဲဒါတွေအားလုံးဟာ

အပြစ်ရှိတဲ့အလုပ်တွေပဲ။ အများဥပဒေအရ အပြစ်မရှိ ကောင်း မရှိမယ်။ အချို့အလုပ်တွေဆိုရင် ဘုရားဥပဒေ အရတော့ အပြစ်ရှိတယ်။ တိုးတက်ကြီးပွားချင်ရင်တော့ ခြံတို့၊ ပျားတို့ကို နမူနာယူပြီး ကြိုးစားကြရမယ်။ အကောင်သေးသေးတွေပေမယ့် ခြများဟာ ကျွမ်းကျွမ်း ကျင်ကျင်နဲ့ လုံ့လရှိရှိ အလုပ်လုပ်ကြတော့ ခြတောင်ဖို့ ဆို သားတို့တစ်ရပ်ထက်တောင် ကျော်အောင်လုပ်နိုင် တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အတုယူကြဖို့ ဥပမာ တင်စားခံရ တာပေါ့။ တကယ်ကြီးပွားချင်ရင်တော့ စုဆောင်းရှာဖွေ ထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း နိုင်ရမယ်။ ယုံကြည်စိတ်ချပြီး ခိုင်မာတဲ့ဘဏ်တွေမှာ အပ်နှံထားတာတွေလည်း ပါတာပေါ့။”

အပြင်သွားရာမှ ပြန်လာသည့် ကိုကိုကြည်ပြာ က ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“အဖေကြီး... အချို့ဘဏ်တွေ အတိုးကောင်း ကောင်းတော့ပေးပါရဲ့ ဖျက်ချင်တဲ့အခါ ဖျက်သိမ်းလိုက် ကြတော့ အပ်ထားတဲ့သူတွေ မျောက်သစ်ကိုင်လွတ် ဖြစ် သွားကြမှာပေါ့။”

“ဪ... သားကြီးရယ်၊ စအပ်ကတည်းက စုံစမ်းလေ့လာပြီးမှ ခိုင်မာတဲ့ ဘဏ်မှာထားတာပေါ့။ မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ်မှာထားလည်း ရတာပါပဲ။ အချို့ဆို အိမ်တို့၊ စက်ပစ္စည်းတို့၊ အဖိုးတန်ပစ္စည်းတို့ကိုတောင် အာမခံထားနေတာပဲ မဟုတ်လား။ ကိုယ့်အသက်ကို တောင် အာမခံထားလို့ရတာပဲ။ အဲဒီလိုသာ ထားခဲ့ရင် အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ရာနဲ့ မလွှဲသာမရှောင်သာ ကြုံခဲ့ရင် တောင် အခံရသက်သာတာပေါ့။”

အဖေကြီးဒေါ်ပြည့်ဝ သူတို့နား ရောက်လာမှ ပင် စကားစပြတ်သွားသည်။

x x x x x

ကိုကိုကြည်ပြာနှင့် ညီညီနီလာတို့ ကြာနီကန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ကိသာဂေါတမီ တရားတိတ်ခွေကို နာရင်း သဘောကျနေကြသည်။ ကိသာဂေါတမီ၏ ယောက္ခမ သူဌေးကြီးဆင်းရဲသွားပုံမှာ ကြောက်စရာ ကောင်းလှသည်။ ရှိရှိသမျှ ရွှေထည်ပစ္စည်းအားလုံး မီးသွေးတုံးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ မိသားစုထဲမှ တစ် ယောက်တလေ ကောင်းကံပါခဲ့လျှင်တောင် ထိုအဖြစ်မျိုး

မဖြစ်ဟု ဆရာတော်ကြီးက ရှင်းပြသည်။ ပစ္စည်းများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းရာတွင်လည်း အတိတ် ကံက အရေးပါသည်။ ထိုကိစ္စကို ကိုကိုတို့ အလွန်စိတ် ဝင်စားကြ၏။

“အဖေကြီး... ရှာဖွေထားတဲ့ပစ္စည်းတွေ မပျောက်ပျက်ရဲ့နဲ့ တိုးတက်ရောလား။ ဘာထပ်လို သေးလဲ”

“ဟာ... သားကလည်း လိုသေးတာပေါ့။ လောကရေးရာအတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘဝသံသရာအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် နည်းမှန်လမ်းမှန် ညွှန်ပြနိုင်တဲ့ အတုယူလောက် တဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါရှိတဲ့ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ရှိဖို့လည်း လိုတာပေါ့။”

“အဖေကြီးပြောတော့ မိတ်ကောင်းဆွေ ကောင်းထဲမှာ ချဲ့ကဏန်းပေးတဲ့ ဘိုးတော်တို့ ဥဗ္ဗပျောက် စေဆရာတို့ ဆံရှည်ရသေ့တို့ကော ပါလား။”

“ဘယ်ပါပါ့မလဲ သားတို့ရယ်။ နှစ်ဖက်လှ ဆရာကောင်းသမားကောင်းဆိုတဲ့ လောကီချမ်းသာ ဘက်ရော၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာကော ပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းတွေကိုသာ အဖေကြီးပြော တာပါ။ အားကိုးရာမှားပြီး ယုံကြည်လာလိုက်တာ ဖွတ် ထွက်မှ တောင်ပိုမှန်းသိတယ် ဆိုပေမယ့် တောင်ပိုမှန်း သိရင်တောင် ထွက်မယ့် ဖွတ်ကို စောင်ရတဲ့ကြာချိန် ဆိုတာကလည်းနဲ့ ညှင်းမှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို မဖြစ်ရ အောင် ပူဇော်ဆည်းကပ်တရားမြတ်လို့ ဆိုဆုံးမကြတာ ပေါ့။”

“ဆုံးမတာကို နားလည်ပြီး နာခံတတ်တဲ့ နား လည်း သားတို့မှာ ရှိနေမှဖြစ်မှာပေါ့။”

“ဟုတ်တယ်သား။ မိုးရွာသလိုပါပဲ။ ခံတဲ့ခွက် ကြီးရင် မိုးရေများများရမယ်။ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် လုံးနဲ့ခံရင် မိုးရေ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံးစာပဲရမယ်။ ဒါကြောင့် နားလည်လွယ်နားရှိအောင် သားတို့က လေ့ လာထားရမယ်။ ကြုံပြီးအခံကြီးကြီးရအောင် ပြောသမျှ သွန်သင်သမျှ နားဝင်နိုင်အောင် ကြိုးစားထားရမှာပေါ့။ ကြီးပွားလိုသူဟာ ဝင်ငွေထွက်ငွေ မျှတအောင် ချင့်ချိန် နိုင်ရမယ်။ ဗုဒ္ဓကတော့ ကိုယ်ရှိသမျှ လေးပုံပုံပြီး တစ်ပုံပဲစား။ နှစ်ပုံကိုအလုပ်လုပ်၊ ကျန်တဲ့တစ်ပုံကိုတော့ အရေးကြီးရင်သုံးဖို့ ချန်ထားဆိုပြီး လမ်းညွှန်ခဲ့တာပဲ။”

ခုခေတ်မှာတော့ အဲဒီတစ်ပုံကို ဘဏ်မှာထားလို့ရတာ ပေါ့”

“နည်းမျိုးစုံနဲ့ ချမ်းသာအောင် လုပ်တော့လုပ် ကြတာပဲ။ ပစ္စည်းချမ်းသာတိုင်းကော စိတ်ချမ်းသာလား အဖေကြီး”

“ကိုယ့်က တရားမျှမျှတတနဲ့ ကြိုးစားပြီး အောင်မြင်ခဲ့ရင်တော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြရတာ ပေါ့။ သည်ပစ္စည်းတွေ သုံးဆောင်ရတဲ့ အခါတိုင်းလည်း ကိုယ့်စိုက်ထားတဲ့အပင်က အသီးအပွင့်တွေ သုံးဆောင်ရ သလိုမို့ ကျေနပ်ရတာပေါ့။ အကြွေးကင်းတဲ့ ချမ်းသာလည်း ခံစားရတာပေါ့။ ကိုယ့်နှုတ်စိတ် သုံးပါးစလုံး ဖြူဖြူစင်စင် နဲ့ ရှာဖွေထားခဲ့တာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် အသိဆုံးဟာမို့ ဖြူစင်တဲ့လုပ်အားခရဲ့ ရလဒ်ဟာ တွေးလေတိုင်း ချမ်းမြေ့ ရတာပေါ့။ လောကရဲ့ ဥပဒေဘောင်စည်းတွေကို လက် တစ်လုံးခြားဖောက်ဖျက်ပြီး တရားနည်းလမ်းမကျစွာနဲ့

မြိုးမြိုးမြက်မြက်ရတာမျိုးကျတော့ ဘယ်နောက်ကျော လုပ်ပါ့မလဲ။ တကယ်တော့ သားရယ် .. ကြီးပွားတိုးတက် တယ်ဆိုတာ ငွေတွေ၊ တိုက်တာပစ္စည်း။ ရတနာတွေ ပြည့်စုံနေရုံနဲ့ အနှစ်သာရ မရှိသေးဘူး။ ပစ္စုပ္ပန်ရော၊ သံသရာပါ ပူပန်မှုလုံးဝမရှိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ ချမ်းသာမျိုးမှ တကယ့်ကို နှစ်မြို့ဖွယ်ကောင်းတဲ့ ချမ်းသာကွ”

“သားကတော့ အဲဒီလို ချမ်းသာတာမျိုးနဲ့ အတွင်းရော အပြင်ပါ ဘက်စုံချမ်းသာမျိုးရအောင် အခု ထဲက ကြိုးပြီး ကြိုးစားထားတော့မယ်”

“မှန်တာပေါ့ ညီညီရာ။ သားတို့ ခုလိုမျိုး စိတ်အားတွေ သစ်လွင်လာအောင်လို့ပဲ ဒီအကြောင်း တွေကို အချိန်ကုန်ခံ ပြောနေခဲ့တာပေါ့”

တေဇာရွှေတောင်

ဥဏ္ဍိကဗျာပဟေဠိပြန်ပြန် (၅)

အောက်ပါဂဏန်းစု ၉ စုတွင် မတူကွဲပြားခြားနားနေသည့် ဂဏန်းစုတစ်ခု ကို ရွေးပေးပါ။

36 99 54

27 49 18

63 45 72

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီခွင့်ပြုပေးပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုခိုးမြှင့်ပါမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက် တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြ ပေးထားပါသည်။]

အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလား

ဦးဦးပဟေဠိ

ကလေးတို့ရေ...

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိ အဖြေညှိရာ အချိန်ကျရောက်လို့ လာခဲ့ပြီနော်။ အရင်အရင်လတွေတုန်းက ဖြေဆိုကြရတာ အဆင်ပြေကြပါရဲ့လား။ ကျောင်းသင်ခန်းစာ သက်သက်သာမဟုတ်ဘဲ ပြင်ပစာ၊ ဗဟုသုတဖြစ်စရာတွေကို လေ့လာမယ်ဆိုရင် အခက်အခဲမရှိ ဖြေဆိုနိုင်ရုံမက ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားရေးကိုပါ အထောက်အကူပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကြိုးစားပြီး ဖြေကြည့်ကြပါစို့လားကွယ်။

၁၁	ရဲ	မ	တ	၇	၆	၃	၄
၈		ဆ			၆	၇	
၅	က	၆		၁	၅	၆	၆
၈		ဆ		၁	၆	၆	၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆
၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆	၆

အလျားလိုက်မေးခွန်း

- ၁ ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို တည်ထောင်ခဲ့သော မင်းကောင်းမင်းမြတ်တစ်ဦး၏ အမည်။
- ၂ မျက်လုံး၏အထက်တွင် ရှိသောအရာ။
- ၃ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း၌ လူပေါင်းများစွာ အားပေးလေ့ရှိကြသော အားကစားတစ်မျိုး၏အမည်။
- ၄ ရဟန်းသံဃာရှင်သာမဏေမှ လူပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးသားအား မည်ကဲ့သို့ ခေါ်ဝေါ်သနည်း။
- ၅ ကုန်းဘောင်ခေတ် နောက်ဆုံးမင်းဆက်၏အမည်။
- ၆ ရန်သူမျိုးငါးပါးအနယ်ဝင် သားကို မည်ကဲ့သို့ ခေါ်သနည်း။
- ၇ ဆွေခုနစ်ဆက်၊ မျိုးခုနစ်ဆက်၌ သားသမီးမြေးမြစ်တို့၏ နောက်တွင်ရှိသော မျိုးဆက်လေးဆက်မှာ အဘယ်နည်း။
- ၈ 'အပေါက်'ကို ခေါ်ဝေါ်သော ဝေါဟာရ။
- ၉ ရောဂတီတိုင်းဒေသကြီး၌ တည်ဆောက်ထားသော နာမည်ကျော် တံတားတစ်စင်း၏အမည်။
- ၁၀ စကားမပြောမဆိုတတ်ခြင်း။

- ၁၁။ ကုန်းဘောင်ခေတ် လွမ်းချင်းစာဆိုတစ်ဦး၏ အမည်။
- ၁၂။ ဝါးမဖြစ်မီ မည်သည့်အဆင့်ကို ကျော်ဖြတ်ရသနည်း။
- ၁၃။ ကုန်းဘောင်ခေတ်က နာမည်ကျော် မြတောင်ကျောင်းတိုက်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သော သြဇာထက်မြက် သည့် မိဖုရားကြီး၏အမည်။
- ၁၄။ မှန်ကို ဖြတ်တောက်နိုင်သောအရာ။
- ၁၅။ ဘုရားရုပ်ပွားတော် ထုလုပ်ရာ၌ အသုံးပြုလေ့ရှိသော သစ်ထည်အမျိုးအစားမှာ အဘယ်နည်း။

ဒေါင်လိုက်မေးခွန်း:

- ၁။ မြန်မာ့ဇာတ်သဘင်ကို တစ်ခေတ်ဖြစ်စေခဲ့သော ရှေးခေတ်သဘင်ပညာရှင်ကြီး၏အမည်။
- ၂။ သိဂုံတ္တရကုန်းတော်ပေါ်၌ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး မတည်မီ တည်ရှိခဲ့သောစေတီ။
- ၃။ မျက်ခုံးအောက်၌ ရှိသောအရာ။
- ၄။ မြန်မာ့ဆယ့်နှစ်လရာသီ၌ လတစ်လနှင့် ယှဉ်တွဲကျင်းပသော ပွဲတော်။
- ၅။ ရုပ်ရှင်ဗီဒီယိုများ၌ မင်းသမီးနှင့် တွဲဖက်ရသော သရုပ်ဆောင်ကို မည်သို့ခေါ်သနည်း။
- ၆။ ငွေကြေးဥစ္စာနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှတ်သားဖွယ်ရာ စကားပုံတစ်ခု။
- ၇။ ရက်စက်ခြင်း၊ ယုတ်မာခြင်းတို့နှင့် တွဲဖက်သုံးသည့် စကားလုံးဝေါဟာရ။
- ၈။ မြန်မာကဗျာလင်္ကာ အဖွဲ့များစွာရှိသည့်အနက် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၏အမည်။
- ၉။ နာမည်ကြီး ဆန်လှူအသင်းတည်ရှိရာ မြို့အမည်။
- ၁၀။ ကုန်းဘောင်ခေတ်က “ဆေးလိပ်လက်ဆောင်ကဗျာ” ကို ရေးဖွဲ့ခဲ့သော အမျိုးသမီးစာဆိုရှင်၏အမည်။

ဦးဦးပဟေဠိ

[အဖြေမှန်များကို စာအုပ်တစ်နေရာ၌ ဖော်ပြထားပါသည်။]

Did you know?

ထူးခြားသည့် ဂေါက်ကွင်း

ကမ္ဘာပေါ်တွင် တွန်ဂါကျွန်း Island of Tonga ရှိ ဂေါက်ရိုက်ကစားကွင်းတွင် ကျင်းပေါင်း ၁၅ ကျင်းရှိပြီး အကယ်၍ မျောက်တစ်ကောင်က ဘောလုံးကို ယူပြေးသည်ရှိသော် ပြစ်ဒဏ်သတ်မှတ်ခြင်း မခံရပေ။

[Illustrated Fascinating Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ...]

[ပင်ကိုရေးပုံပြင်]

အမတ်ကြီးရဲ့ အပြေ

■ ကိုကြွယ်

တစ်ခါတုန်းက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ နေထိုင်ကြတဲ့ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်မှာ မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ဘုရင်ကြီးတစ်ပါး ရှိ သတဲ့ကွယ်။

တိုင်းသူပြည်သားတွေ အားလုံးအပေါ်မှာ လည်း ကျောသား၊ ရင်သား မခွဲခြားဘဲ အုပ်ချုပ်တယ်။

တိုင်းပြည်အခြေအနေအရပ်ရပ်ကိုလည်း အမြဲ စုံစမ်းလေ့လာနေတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ တိုင်းသူပြည်သားတွေဆီကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်နေလေ့ရှိတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဘယ်သူမှမသိအောင် တိုင်းပြည်အခြေအနေကို သူ ကိုယ်တိုင် သွားလေ့လာလေ့ရှိတယ်။

အဲဒီအခါမျိုးတွေမှာ ဘုရင်ကြီးက သူ့ရဲ့လက်စွဲ တော် ပညာရှိအမတ်ကြီးကို အဖော်အဖြစ် အမြဲခေါ် လေ့ရှိတယ်။ အဲဒီအမတ်ကြီးလည်း နန်းတွင်းထဲမှာ စိတ် အချရဆုံး ပညာရှိအမတ်ကြီးတွေထဲမှာ တစ်ဦးအပါ အဝင်ပေါ့။ တိုင်းရင်းသားဘာသာစကားမျိုးစုံလည်း တတ်ကျွမ်းတယ်။ ဒါ့ကြောင့် တစ်နေ့မှာတော့ ဘုရင်ကြီး က ပညာရှိအမတ်ကြီးကို ခေါ်လိုက်တယ်။

“အမတ်ကြီး”

“ဘုရား”

“ငါ့ကိုယ်တော် ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး ကိုယ့်တိုင်း ပြည်ရဲ့ အခြေအနေမှန်ကို သိရအောင် ကိုယ်တော်နှင့် အတူ အမတ်ကြီးလိုက်ခဲ့ရမယ်”

“မှန်လှပါဘုရား”

“အရပ်သားအသွင်အပြင်နဲ့ သွားမှာမို့ ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့နော်”

“မှန်လှပါဘုရား”

လို့ ပညာရှိအမတ်ကြီးက လျှောက်ခဲ့သတဲ့ ကွယ်။

“အမတ်ကြီးက ပညာရှိအမတ်ကြီးလည်းဖြစ်၊ စိတ်လည်းချရလို့ ခေါ်တာနော်”

“မှန်လှပါဘုရား”

“နောက်ပြီး အမတ်ကြီးရဲ့ ရွာကိုလည်း စုံစမ်း ချင်လို့ပါ”

လို့ ဘုရင်ကြီးက ပြောလိုက်တဲ့အခါ အမတ်ကြီး က -

“စိတ်ချပါ ဘုရား”

လို့ ပြန်လျှောက်တင်လိုက်တယ်။

နောက်တစ်နေ့နံနက် ဝေလီဝေလင်းအချိန်မှာ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားတွေ မသိအောင် နွားလှည်း တစ်စီးနှင့် ခရီးရှည်တစ်ခုကို ထွက်ခဲ့ကြတယ်။

နွားလှည်းကို အမတ်ကြီးက မောင်းပြီးတော့ ဘုရင်ကြီးက နောက်ကထိုင်လိုက်ခဲ့ရတယ်။

ရွာတစ်ရွာအနားကို ရောက်တဲ့အခါမှာ ရွာသူ ရွာသားတွေရဲ့ ဆူညံအော်ဟစ်သံတွေ ကြားလိုက်ရ တော့ ဘုရင်ကြီးက ရုတ်တရက် လန့်သွားတယ်။

“အလို . . ရှေ့က ရွာသူရွာသားတွေ ဘာဖြစ် ကြတာတဲ့”

“ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ဘုရား။ မနက်စောစော ရွာသူရွာသားတွေ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် ဆင်းကြတော့ မယ့် စကားပြောသံတွေပါဘုရား”

လို့ အမတ်ကြီးက လျှောက်တင်လိုက်တော့မှပဲ ဘုရင်ကြီးက အလန့်ပြေသွားတယ်။

ဗို.အောင်အောင်

အမတ်ကြီးက နွားလှည်းကို ဆက်မောင်းသွား
တုန်းမှာ နောက်ထပ်တစ်ရွာအရောက်မှာတော့ ကြေး
စည်သံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရတယ်။

“ဒီရွာတော့ အလှူလုပ်တော့မယ် ထင်တယ်”

“မှန်ပါဘုရား၊ အရုဏ်ဆွမ်းအတွက် နိဗ္ဗာန်
ဆော်တွေပါဘုရား”

“အေးကွယ် . . သာဓု သာဓု သာဓု။ အခုလို
ငါ့ကိုယ်တော် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ တိုင်းပြည်မှာ အလှူ
အတန်းလုပ်နိုင်တာ အလွန်ဝမ်းသာတယ်”

“မှန်ပါဘုရား၊ အရှင်မင်းကြီးဘုန်းတော်ကြောင့်
အခုလို တိုင်းပြည် စည်ပင်သာယာပြောနေတာပါ
ဘုရား”

ဆိုပြီးတော့ အမတ်ကြီးက လျှောက်လိုက်တယ်။

အမတ်ကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုပဲ နွားလှည်းကို
ဆက်မောင်းသွားခဲ့တယ်။

နေ့ခင်းဘက်ရောက်သွားတဲ့အခါမှာ ဆိုင်းသံ၊
ဗုံသံတွေနဲ့ အလှူပွဲလုပ်နေတဲ့ ရွာတစ်ရွာကို ဖြတ်သန်း
ခဲ့တယ်။

အဲဒါတော့ ဘုရင်ကြီးက အမတ်ကြီးကို ဘာမှ
မေးမနေတော့ဘူးပေါ့ကွယ်။ အသံနားထောင်ရုံဖြင့်
သိနေတာကို။ မိုးချုပ်ခါနီးပြီမို့ အမတ်ကြီးက လှည်းကို
မြန်မြန်မောင်းလိုက်တယ်။ ဘုရင်ကြီးက -

“ဒီရွာမှာတော့ ဆူညံနေပါ။ ဘာဖြစ်ကြတာတဲ့
အမတ်ကြီးရဲ့”

“ဘာမျှ မစိုးရိမ်ပါနှင့် ဘုရား။ လယ်ယာလုပ်ငန်း
ခွင့်သိမ်းလို့ ပြန်လာကြတဲ့ လယ်သမားတွေရဲ့ အသံ
တွေပါ”

“ဪ . . ဪ”

ဟု ဘုရင်ကြီးက ပြောလိုက်တယ်။ အခုလို
ဘုရင်ကြီးက သူတိုင်းသူပြည်သားတွေ ဘာသာရေး
လုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေပုံတွေ၊ အလှူအတန်းလုပ်နေတာ
တွေ၊ တိုင်းပြည်စီးပွားရေးအတွက် လယ်ယာလုပ်ငန်း
တွေ လုပ်နေကြတာတွေကို ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့နေရ
တော့ ဝမ်းသာပီတိတွေ ဖြစ်နေတာပေါ့ကွယ်။

ဒါပေမယ့် အမတ်ကြီးက အခြားရွာတွေမှာ
အဆင်ပြေပြေ လျှောက်တင်နိုင်ပေမယ့် သူ့ရွာနား
ရောက်တော့ စိုးရိမ်ပူပန်သွားတယ်။ သူ့အုပ်ချုပ်မှု
ဖျင်းတာကို ဘုရင်ကြီးသိသွားမှာကိုလည်း ပူပန်နေမိ
တယ်။ အဆင်ပြေချောမွေ့အောင်၊ ဘုရင်အကြိုက်တွေ
အောင် လျှောက်တင်နိုင်ပါ့မလားဆိုပြီးတော့ တွေးပြီး
ပူနေတာပေါ့ကွယ်။ သူ့ရွာဟာ အေးချမ်းသာယာမှုမရှိ
ဘဲ အစဉ်အမြဲ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားနေကာ တရားလက်လွတ်
ဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ နေဝင်ပြီးမိုးချုပ်ခါနီးအချိန် ဖြစ်
နေတယ်။

အမတ်ကြီးရဲ့ ရွာနားရောက်တော့လည်း ရွာထဲ
က လင်မယားနှစ်ယောက် ရန်ဖြစ်သံတွေ၊ အမူးသမား
တွေရဲ့ အော်ဟစ်သံချင်းဆိုသံတွေက တစ်ရွာလုံးကို
ဆူညံနေကြတာပေါ့။ မိုးချုပ်ခါစဆိုတော့ ခွေးအော်သံ
တွေ ပွက်လောရိုက်နေတာပဲ။ အဲဒီအသံတွေထဲမှာ
လင်မယားနှစ်ယောက် အော်ဟစ်ရန်ဖြစ်နေတဲ့အသံက
အကျယ်ဆုံးပဲ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီလင်မယားနှစ်ယောက်ရဲ့ ရန်ဖြစ်
သံက ဘုရင်ကြီးနားမလည်တဲ့ တိုင်းရင်းသားဘာသာ
စကားနဲ့ ဖြစ်နေတယ်လေ။

ဒါကြောင့် ဘုရင်ကြီးက -

“ဘာသံတွေတုံး အမတ်ကြီး”

အမတ်ကြီးက သူ့ရွာရောက်မှ လင်မယားနှစ်
ယောက် ရန်ဖြစ်ကြောင်းကို ဘုရင်ကြီးကို လျှောက်တင်
ရမှာ ရှက်နေတယ်လေ။ အဲဒါကြောင့် -

“နားလေးတဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက် တစ်
ယောက်တို့တစ်ယောက် ကြားအောင် အော်ဟစ်ပြော
နေကြတာပါဘုရား”

လို့ ပရိယာယ်ဉာဏ်ဆင်ပြီး လျှောက်တင်လိုက်
တယ်လေ။

ကိုကြွယ်

ရေခဲသည်လေး မောင်ရေခဲ

ကောင်းညီ

- သူ့အမည်က ဘာတဲ့လဲ...
ရေခဲရောင်းတဲ့ မောင်ရေခဲ။
သူ့ရဲ့လှည်းလေး စုတ်ချာချာ
ဈေးထဲတွန်းလို့လာ၊
သားငါးတန်းမှာ သူပြေးလွှား
ရေခဲပိုရင်း အလုပ်များ။
- ဈေးသည်တွေကြား ရုန်းကန်နေ
ပိုက်ဆံရလည်း မရွှင်ပေ၊
ကျောင်းနေအရွယ် ကလေးဘဝ
စာသင်ခန်းမှာမပျော်ရ။
- ဈေးကွဲချိန်ကျ အချိန်မှန်
စာသင်ကျောင်းရေ ဖြတ်လို့ပြန်၊
စာအံသံတွေ ကြားလေတိုင်း
မောင်ရေခဲလေး ပျက်ရည်ပိုင်း။
- ရင်မှာလှိုင်းခတ် မရွှင်ချို့
သူ့ဘဝအတွက် သောကပို၊
ရေခဲတွေလို အေးချင်လည်း
သူ့ရင်ထဲမှာ ပူလောင်ဆဲ၊
မောင်ရေခဲ... မောင်ရေခဲ
ရေခဲရောင်းတဲ့ မောင်ရေခဲ။

[အိန္ဒိယ ဝန်ကြီး]

ခိုငှက်နှင့် ကျီးကန်းဆိုးများ

ကျော်မြင့်(မြောင်းမြ)

တစ်ခါတုန်းက လယ်သမားတစ်ယောက်ရှိသတဲ့။ သူဟာ သူ့ရဲ့ လယ်ယာမြေကထွက်တဲ့ ထွက်ကုန်တွေကို ရောင်းချပြီး အကြီးအကျယ် ကြွယ်ဝချမ်းသာခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ သူ့ရဲ့ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို ဆင်းရဲသားတွေအားလုံးကို လှူဒါန်းပါတယ်။ ထို့ကြောင့် တစ်ရွာလုံးက သူ့ရဲ့ ပေးကမ်းရက်ရောတတ်မှုအတွက် လေးစားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့လယ်ယာမြေတွေထဲမှာ ပြဿနာကြီးကြီးမားမားတစ်ခု ရှိနေပါတယ်။ သူဟာ လယ်ယာမြေထဲမှာ ပျိုးကြွတဲ့အခါတိုင်း ကျီးကန်းတွေက ရောက်

လာပြီး သူ့ရဲ့ ပျိုးစေ့တွေကို အကုန်စားပစ်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ဒီပြဿနာကြောင့် ခိုးရိမ်ပူပန်နေရပြီး လယ်ယာမြေကထွက်တဲ့ အကျိုးအမြတ်ကလည်း လျော့နည်းလာပါတယ်။ ဒီပြဿနာကို အသေအချာစဉ်းစားပြီးတဲ့နောက်မှာ ကောက်ချက်ချလိုက်ပါတယ်။

“ဒီကျီးကန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်ခုခုတော့ လုပ်ရတော့မယ်။ ဒီအန္တရာယ်ကို မတားဆီးဘူးဆိုရင် ငါတော့ ပျက်စီးတော့မှာပဲ”လို့ သူက တွေးလိုက်ပါတယ်။ သူဟာ သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေတွေကိုခေါ်ပြီး အကြံ

ဉာဏ်တောင်းပါတယ်။ သူတို့က ပြဿနာကို ဖြေရှင်းလို့ရမယ့် အကြံဉာဏ်ကို ပေးလိုက်ပါတယ်။

နောက်တစ်နေ့မှာ လယ်သမားဟာ မိတ်ဆွေတွေအကြံပေးတဲ့အတိုင်း စာခြောက်ရုပ်တစ်ရုပ်ကို ဝယ်ပြီး လယ်ထဲမှာ ထားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် သူဟာ ပျိုးတွေကြုံပြန်ပါတယ်။ “ဒီရာသီမှာတော့ သီးနှံစပါးတွေ ကောင်းကောင်းထွက်တော့မှာပဲ” လို့ သူကိုယ်သူ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ရက်အနည်းငယ်ကြာလို့ သူ့လယ်မြေကို လာတဲ့အခါ ကျီးကန်းတွေက သူ့ရဲ့ စာခြောက်ရုပ်ကို မြေပြင်ပေါ်ကို လှဲချထားပြီး သီးနှံတွေကိုလည်း စားထားတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ လယ်သမားဟာ “ကုန်ပါပြီ၊ ကုန်ပါပြီ” လို့ အော်ဟစ်ပြီး သူ့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေဆီကို ပြေးပြီး ဒီအကြောင်းကို ပြောပြပါတယ်။ သူတို့က ဒီပြဿနာကို လုံးဝအဆုံးသတ်သွားစေမယ့် နောက်ထပ်အကြံဉာဏ်သစ်တစ်ခုကို ထပ်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

လယ်သမားဟာ ကျီးကန်းတွေကို မောင်းထုတ်လို့ရမယ့် စီမံကိန်းကို တစ်ညလုံးစဉ်းစားပါတယ်။ နောက်ဆုံး အရုဏ်မကျင်းခင်မှာပဲ စဉ်းစားမိသွားပါတယ်။ “မြို့တက်ပြီး ပိုက်ကွန်ကြီးကြီး ဝယ်ရမယ်။ အဲဒီပိုက်ကွန်နဲ့ ကျီးကန်းတွေကို ဖမ်းရမယ်” လို့ သူက ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် သူအိပ်ပျော်သွားပါတယ်။

လယ်သမားဟာ ပိုက်ကွန်တစ်ခုနဲ့ မျိုးစေ့တချို့ကို ယူလာခဲ့တယ်။ သူဟာ ပိုက်ကွန်ကို လယ်ထဲမှာချလိုက်ပြီး မျိုးစေ့တွေကိုတော့ လယ်ထဲအနှံ့ ဖြန့်ကြဲလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် သူဟာ ပုန်းအောင်းနေလိုက်ပါတယ်။

မကြာခင်မှာပဲ ကျီးကန်းတွေဟာ လယ်ယာမြေဆီကို ရောက်လာကြပြီး မျိုးစေ့တွေကိုကောက်စားကြပါတယ်။ သူတို့က “မျိုးစေ့တွေ များလှချည်လား။ လယ်သမားက တော်တော်ကို ရူးမိုက်တာပဲ။ သူသင်ခန်းစာမရသေးဘူးနဲ့တူတယ်” လို့ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် ပြောဆိုကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ တဟား

ဟား ရယ်လိုက်ကြပြန်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ရုတ်တရက် သူတို့တစ်တွေ ထောင်ချောက်ဆင်အဖမ်းခံလိုက်ရမှန်း သိသွားပါတော့တယ်။ သူတို့ဟာ မိုက်မိုက်မိမိ ချဉ်းကပ်ပြီး လောဘကြီးတဲ့သူတတွေ ဖြစ်တာကို သိလိုက်ရပါတယ်။

သိပ်မကြာခင်မှာ လယ်သမားဟာ သူတို့ကို မိုးပြီး ရပ်ကြည့်နေပါတယ်။ “ဪ... နောက်ဆုံးတော့လည်း ငါ မင်းတို့အားလုံးကို ဖမ်းမိသွားပြီပဲလေ။ မင်းတို့က ငါ့ကိုဒုက္ခပေးခဲ့လို့ ငါ မင်းတို့အားလုံးကို သတ်ပစ်ရတော့မယ်”

ရုတ်တရက် ဆူညံနေတဲ့ ကျီးတွေကြားထဲမှာ အသံပျော့ပျော့လေးတစ်သံကို လယ်သမား ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ခိုငှက်တစ်ကောင်က ကျီးတွေကြားထဲ ရောက်နေတယ်လေ။ ခိုငှက်နဲ့ ကျီးဆိုးတွေဟာ ပိုက်ကွန်ထဲမှာ အဖမ်းခံနေကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ သေရမှာကို ကြောက်ပြီး မပျော်မရွှင် ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ခိုငှက်ကလေးက “လယ်သမားရယ်... ကျွန်တော့်ကို အသက်ချမ်းသာပေးပါဗျာ။ ကျီးကန်းတွေကို ဒေါသဖြစ်ရင်ဖြစ်၊ ကျွန်တော့်ကိုတော့ ဒေါသမဖြစ်ပါနဲ့ဗျာ” လို့ အသံနားခံပါတယ်။

လယ်သမားကြီးက “မင်းလည်းပဲ ငါ့လယ်ထဲကဟာတွေကိုခိုးလို့ အဖမ်းခံရတာပဲ။ မင်းကို ချမ်းသာပေးမှာ မဟုတ်ဘူး” လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

ခိုငှက်ဟာ မကောင်းတဲ့ အပေါင်းအသင်းကြောင့် တန်ဖိုးကြီးကြီး ပေးဆပ်လိုက်ရပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ လယ်သမားဟာ ခိုငှက်ကိုလည်း အသက်ချမ်းသာမပေးခဲ့ပါဘူး။ သူဟာ ပိုက်ကွန်ထဲမှာ ဖမ်းမိထားတဲ့ ငှက်အားလုံးကို သတ်ပစ်လိုက်ပါတော့တယ်။ ထိုနေ့နောက်ပိုင်းမှာ လယ်သမားကြီးဟာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေထိုင်သွားပြီး သူ့ရဲ့ လယ်ယာမြေမှာလည်း အကျိုးအမြတ်တွေ များစွာရရှိခဲ့ပါတော့တယ်။

[အိန္ဒိယပုံပြင် The Pigeon and The Bad Crows]

ကျော်မြင့်(မြောင်းမြ)

ကုတ်ကုတ်

ကတုန်း: ငွေ: အောင်အောင်
(သဘာဝစိုပ်သာ)

ဟာ. ဟိုက အန်တီက
အူဌေး ဖြစ်ပြီး ဈေးခြင်းကို
ကျယ်တိုင်း ဆွဲပြီး ဝမ်းလျှောက်
လာတယ်..

ဒီမနက်
ပဲပြည်ကျန်တန်
ငပိရည်ပဲ..

အေးင်းတွေ မိန်းမ
မခင်တင်ပါ.. အယ်က
အူဌေး ခုနကလို့..

အူက အပြင် မှာ ပဲပြည်
တောင်တကလို့ အေးင်းတွေက
လုံခြုံရေး လုပ်အား ဖြိုးပေါ့!

ဗျို. ကိုသန်းဝင်း
အလုပ်သွားတာ
စောလှချည်းလား!

အိမ်မှာကလေး
တွေနဲ့ အိပ်မလို့
စောစောသွားအိပ်မလို့

အဲ..ဟို..ဟိုမှာ
ဟိုလူကြီး...

အဲဒါလေးလေး
မိတ်ဆွေကြီးကြီးအေးအေးပါ
အပြစ်လို့လဲ...

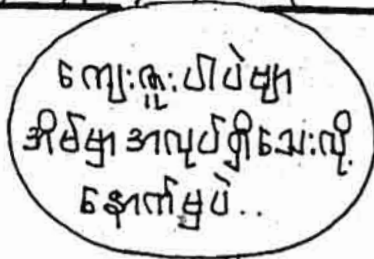
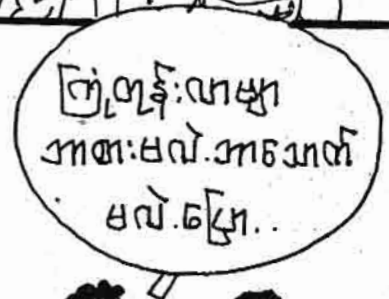

အူ..ကိုလေးဆင်းရဲလို့တဲ
အယ်အူမှအမတ်မလုပ်ကြအူ
အရမ်းအေးအေး..မို့လောင်းတပဲ..

အမတ်လုပ်ကြလို့
တေးလည်းစိတ်နှစ်စရာကြီး
တစ်ဒါတလေးတစ်ယောက်တည်း
ခွာပိုနေတာ အိုတေးပဲ..

အူကအပြင်မှာလုပ်ငန်းရှင်
အူနဲ့တစ်ယောက်ကွ..အမြဲတမ်း
လျှာမို့ပေးမို့ပဲစဉ်းစားနေတာ..

တစ်ခါက မောင်သုတဆိုတဲ့ လူရွယ်တစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူဟာ ပညာအရည်အချင်းရှိတယ်။ ဉာဏ်အမှော် အမြင်နဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ်။ လုပ်ကိုင်ကြိုးစားမှုရှိပြီး အပေါင်း အသင်းလည်း များတယ်။ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း သူ့ကို လေးစားချစ်ခင်ကြတယ်။ သူဟာ လူမှုရေးအလုပ် တွေကို ဦးစားပေးတာကြောင့် လူချစ်လူခင်ပေါတာပေါ့ ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ မောင်သုတရဲ့မိဘတွေဟာ လက်လုပ် လက်စားလယ်သမားတွေသာ ဖြစ်တယ်။ သူတို့မျိုးရိုးဟာ ရိုးသားကြပြီး မိဘလက်ငုတ်ဖြစ်တဲ့ လယ်ယာလုပ်ငန်းကို သာ လုပ်ကိုင်တတ်ကြတယ်။ သူတို့မှာ ဆန်တွေရှိတယ်။

ချစ်သူနှစ်ဦးဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အသက်ပေးချစ်ကြပေမယ့် လူကြီးတွေရဲ့ သဘောကို စောင့်စားကြတယ်တဲ့။ မောင်သုတကလည်း မယ်ရူပတို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝဂုဏ်ကြောင့် သဘောမတူမှာ စိုးရိမ်သလို မယ်ရူပကလည်း မောင်သုတတို့အသိုင်းအဝိုင်းက ပညာ ဂုဏ်မောက်နေမှာကို စိုးရိမ်နေပြန်တယ်တဲ့။ သူတို့နှစ်ဦး ချစ်ကြိုက်နေကြတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူးတဲ့။

မောင်သုတဟာ ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ ရွာကို ပြန်လာတိုင်း ပြန်လာလေတိုင်း မယ်ရူပနဲ့ ချိန်းတွေ့ကြ တယ်။ သူတို့ဟာ ညဖက် မှောင်ရိပ်မှာ ချိန်းတွေ့ကြပြီး

[ပင်ကိုယ်ရေးပုံပြင်]

သိတတ်ခြင်းလည်း မောင်သုတမွေး

ပေါ်တွေ့ရှိတယ်။ ပဲအမျိုးမျိုး၊ နှမ်းတွေ့ရှိတယ်။ အရောင်း အဝယ်အလုပ်ကို သူတို့မလုပ်စားကြဘူး၊ လှည်းရှိတယ်။ လှေကြီးလှေငယ်တွေရှိတယ်။ ကုန်ပို့တဲ့အလုပ်ကို သူတို့ မလုပ်စားကြဘူး။ မောင်သုတကတော့ တစ်မိပေါက် တစ် ယောက်ထွန်းဆိုသလို ပညာရေးမှာတော်တဲ့အတွက် ဆွေမျိုး များက ဝိုင်းဝန်းထောက်ပံ့ကြတယ်တဲ့ကွယ်။

မောင်သုတဟာ တက္ကသိုလ်ပညာကို သင်ကြား နေတဲ့အချိန်မှာ အရွယ်လည်းရောက်လာပြီပေါ့။ ဒီတော့ တစ်ရွာတည်းနေတဲ့ မယ်ရူပနဲ့ မေတ္တာသက်ဝင်ကြတယ်တဲ့။ မယ်ရူပကတော့ ရွာရဲ့ကွမ်းတော်ကိုင် ပန်းတော်ကိုင် အလှ ငေးပေါ့ကွယ်။ သူမိဘများဖြစ်ကြတဲ့ ဦးသီလနဲ့ ဒေါ်မယ်မြ ကလည်း ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ချမ်းသာကြတဲ့ လယ်ပိုင်ရှင်၊ မြေ ပိုင်ရှင်ကြီးတွေပေါ့ကွယ်။ မောင်သုတဟာ မယ်ရူပကို ချစ် သမဲ့ ပညာဆုံးခန်းမတိုင်သေးတော့ လက်မထပ်နိုင်ဘူး ဆို။ မယ်ရူပကတော့ မောင်သုတရဲ့အချစ်ကို သစ္စာရှိရှိနဲ့ စောင့်ဆိုင်းနေတယ်တဲ့။

ချစ်ကြိုက်စကားပြောပြီး ခွဲခွာသွားလေ့ရှိတယ်။ ဒါကို အခွင့်ကောင်း စောင့်နေတဲ့ ညစောင့်မောင်မိဟာ မောင်သုတ နဲ့ မယ်ရူပတို့ စကားပြောနေတုန်း ပွင့်နေတဲ့တံခါးကဝင်ပြီး သူဌေးကြီးရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဝင်ခိုးတယ်တဲ့။ ညစောင့် မောင်မိ ဝီလို့ အလစ်ဝင်ခိုးနေတာကိုတော့ မောင်သုတတို့ မသိကြဘူးပေါ့။

ဦးသီလဟာ စေ့စပ်သေချာသုတင်ဦးဖြစ်တယ်။ သူပစ္စည်းတွေပျောက်တာကို သူ သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူလက်ချက်ဆိုတာ မသိတော့ ပြောရခက်နေတယ် တဲ့။ သူ့အပြင်မှာလုပ်တဲ့ လူငှားအားလုံးဟာ လူနိုးတွေ သစ္စာရှိတဲ့လူတွေ၊ သူလူတွေကို သူ ယုံတယ်တဲ့။ ဒါဟာ အတွင်းလူတစ်ယောက်ယောက်ရဲ့လက်ချက်ဆိုတာ သူ ရိပ်စားမိတယ်တဲ့။ ဒီအကြောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောဘဲ စောင့်ကြည့်နေတယ်တဲ့။

တစ်နေ့တော့ မောင်သုတဟာ မယ်ရူပနဲ့ ချိန်း ထားတဲ့အတိုင်း တိတ်တဆိတ်ရောက်လာတယ်တဲ့။ မောင်မိ

ကလည်း မယ်ရူပတံခါးအဖွင့်ကို စောင့်နေတယ်တဲ့။ ဦးသီလကလည်း မှောင်ရိပ်မှာ မအိပ်မနေအချိန်အခြေကို စောင့်ကြည့်နေတယ်တဲ့။ မောင်သုတဟာ မှောင်ရိပ်ထဲက မောင်မဲကို တွေ့လိုက်တော့ -

"မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစ္စနဲ့ ဒီကိုရောက်လာရတာလဲ" လို့ မေးလိုက်တယ်တဲ့။

"မင်းကရော ဘယ်သူလဲ" လို့ မောင်မဲက ပြန်မေးတယ်တဲ့။

"ငါက မယ်ရူပနဲ့တွေ့ဖို့လာတာ"

"ငါက သူဌေးကြီးပစ္စည်းခိုးဖို့လာတာ"

"မင်းက သူဌေးကြီးပစ္စည်းကို ခိုးတဲ့သူခိုး၊ မင်းကို ငါ သူဌေးကြီးနဲ့တိုင်မယ်" လို့ ပြောတော့။

"မင်း ငါ့ကို သူဌေးကြီးနဲ့တိုင်ရင် မင်းနဲ့ မယ်ရူပအကြောင်းကို ငါပြောလိုက်မှာပေါ့" လို့ မောင်မဲက ပြန်ပြောတယ်တဲ့။

ဒီတော့ မောင်သုတက စဉ်းစားမိတယ်တဲ့။ သူတို့ရဲ့ အခွင့်အရေးကို ကပ်ပြီး အသုံးချနေတဲ့သူခိုး၊ သူတို့အတွက်ကြောင့် သူဌေးကြီးပစ္စည်း ဆုံးရှုံးရတယ်။ ဒါကြောင့်

"ငါလည်း မယ်ရူပနဲ့ မတွေ့ချင်တော့ဘူး၊ မင်းလည်း မခိုးတော့နဲ့ မင်းလမ်းမင်းပြန်" လို့ ပြောတယ်တဲ့။

"ငါကတော့ ခိုးရမှာပဲ ငါက ခိုးမှ စားရမယ့် လူဆိုတော့ ခိုးရမှာ၊ မင်းသာ မင်းလမ်းမင်းပြန်ချင်ပြန်ပေါ့" လို့ ပြန်ပြောတယ်။

ဒီတော့ မောင်သုတက "သူခိုးဆိုတာ သတ္တိမရှိလို့ ခိုးစားတာ၊ ဒီတော့ မင်းနဲ့ငါ သူဌေးကြီးဆီ ဝင်တွေ့မယ်။ မင်းက မင်းအပြစ်မင်းဝန်ခံ၊ ငါက ငါ့အပြစ် ငါဝန်ခံမယ်"

လို့ ပြောတော့ သူခိုးက ဝင်တွေ့ဖို့ လက်မခံဘူးတဲ့။

ဒီတော့ မောင်သုတက "မင်းနဲ့ငါ ပြတ်သားကြရမယ်၊ ငါ့အတွက်ကြောင့် သူတစ်ပါး နစ်နာတာ ဆုံးရှုံးတာတို့ မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ ဒီတော့ မင်းဘာလုပ်ချင်လဲ၊ ပြန်လှည့်မှာလား၊ ဆက်နေပြီး ဝင်ခိုးမှာလား" လို့ မေးလိုက်တော့ -

ဒီတော့ မောင်မဲက "မင်းအခွင့်အရေးရတာ မင်းလုပ်ပါ၊ ငါလည်း ငါလုပ်စရာရှိတာ ငါလုပ်ရမှာပေါ့၊ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ငါ့အခွင့်အရေးကို ပိတ်ပင်ရတာလဲ" လို့ ပြောတယ်တဲ့။

မောင်သုတက "ဒါဟာ မင်းရတဲ့အခွင့်အရေးမဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ရဲ့ နားလည်မှုအခွင့်အရေးကို မင်းက ကပ်မြှောင်ပြီး ခိုးတာ၊ ဒါကို မင်း မလုပ်သင့်ဘူး၊ မလုပ်ရဘူး" လို့ ပြောတယ်တဲ့။

သူခိုးဟာ မောင်သုတရဲ့စကားကို လက်မခံဘူးတဲ့။ တော်တော်လေးကြာတော့ ဦးသီလဟာထွက်လာပြီး မောင်သုတကိုရော သူခိုးကိုပါ ဖမ်းထားလိုက်တယ်တဲ့။ မနက်မိုးလင်းတော့ ညစောင့်သူခိုးမောင်မဲကို တရားစွဲပြီး ထောင်ချလိုက်တယ်တဲ့။ သူ့အပေါ် သိတတ်နားလည်တဲ့ မောင်သုတကိုတော့ သူ့သမီး မယ်ရူပနဲ့ ထိမ်းမြားပေးလိုက်တယ်တဲ့ကွယ်။

ဒီတော့ ကလေးတို့စဉ်းစားကြပေါ့ကွယ် သူခိုးမောင်မဲဟာ အသိတရားမရှိတာကြောင့် ထောင်ကျခဲ့ရတယ်။ ခိုးတာကို လူမိပါလျက်နဲ့ မရှောင်ခဲ့ဘူး။ မောင်သုတကတော့ ရှောင်ထွက်ခဲ့လို့ မှန်ကန်တဲ့အခွင့်အရေးကို ရခဲ့တာပေါ့ကွယ်။

မောင်သာဗွေ

နာရီမရှိသော လောင်းကစားဝိုင်း

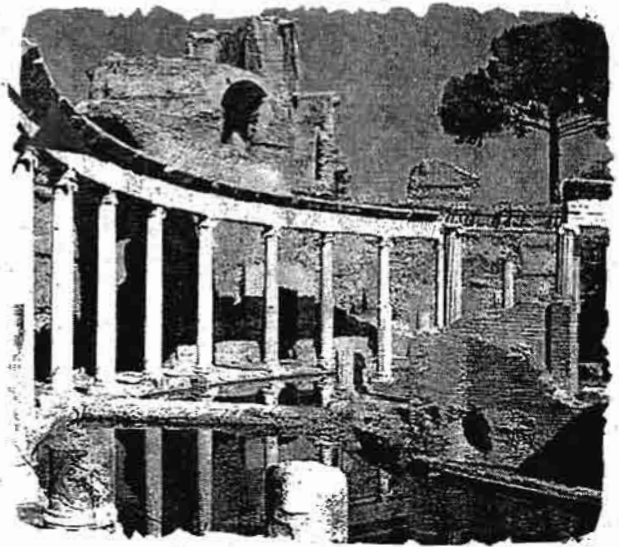
လာ့ဗီဂတ်စ် Las Vegas ကာစီနိုလောင်းကစားရာနေရာတွင် နာရီထားရှိထားခြင်း မရှိပေ။

[Illustrated Startling Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ...]

■ မောင်ခေတ်ထွန်း ကမ္ဘာပူဂိုလ်ရေးများ

ဟာဒရီယန်အိမ်တော်ကြီးကို မည်သူတည်
ဆောက်ခဲ့သနည်း

တီဗိုလိမြို့(ရောမမြို့)အနီးရှိ ကြီးကျယ်
ခမ်းနားကျယ်ဝန်းသော ရောမခေတ် ဟာဒရီ
ယန်အိမ်တော်ကြီး Hadrian's Villa ကို တည်
ဆောက်ခဲ့သူမှာ ဧကရာဇ်ဟာဒရီယန် Emperor
Hadrian ဖြစ်သည်။ သူသည် ယင်းအိမ်တော်
ကြီးကို အေဒီ ၁၁၇ ခုနှစ်က စတင်တည်ဆောက်
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ရောမမြို့တော်မှ အလှမ်းဝေးကွာ
သောနေရာတွင် ရွေးချယ်တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဟာဒရီယန်အိမ်တော်ကြီးသည် အကြီး
မားဆုံး၊ အကျယ်ဝန်းဆုံး ရှေးဟောင်း ရောမအိမ်
တော်ကြီးဖြစ်ပြီး ဟက်တာ ၈၀ ခန့် ဧရိယာကျယ်ဝန်းသည်။

BURMESE
CLASSIC

‘ဟိုးမား’သည် မည်သူနည်း။

‘ဟိုးမား’ Homer သည် အာရှမိုင်းနားပင်
လယ်ကမ်းခြေတွင် နေထိုင်သည့် ဂရိကဗျာစာဆိုရှင်
ကြီးဖြစ်သည်။ ၇၀၀ ဘီစီအီး မတိုင်မီက သူရဲ
ကောင်းတစ်ဦး၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို ရေးဖွဲ့သည့်
အီလိယက်ကဗျာရှည်ကြီး ရေးဖွဲ့သည့်အတွက် ထင်
ရှားကျော်ကြားသော ကဗျာစာဆိုရှင်ကြီးဖြစ်သည်။
မိုင်ဆီနေဂရိနှင့် ထရိုင်မြို့တို့စစ်ပွဲအကြောင်း ရေးဖွဲ့
ထားသည့် ကဗျာရှည်ကြီးဖြစ်သည်။ ဟိုးမားသည်
ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုကြီး အိုဒက်ဆီ Odysseey ကိုလည်း
ရေးသားခဲ့သည်။

အတ္တလန်တစ်သမုဒ္ဒယကို ပထမဆုံးဖြတ်ကူးနိုင်ခဲ့သူမှာ
မည်သူနည်း

အတ္တလန်တစ်သမုဒ္ဒရာကိုဖြတ်ကာ မိုင်ပေါင်း
၃,၇၁၆ ရောက်ရှိအောင် ပထမဆုံး ကူးစပ်နိုင်ခဲ့သော
ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အသက် ၃၁ နှစ်အရွယ်ရှိ ပြင်သစ်လူမျိုး
'ဘင်လီကွန်တီ' Ben Le Comte ဖြစ်သည်။

သူသည် အတ္တလန်တစ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် ၇၃
ရက်ကြာ ကူးစပ်ပြီးနောက် ပြင်သစ်နိုင်ငံအနောက်
ဘက် ကွီဘာရွန်မြို့သို့ ညနေ ၃ နာရီ မိနစ် ၃၀
တွင် ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့သည်။

[Let me know WHO စာအုပ်မှ . .]

မောင်ခေတ်ထွန်း

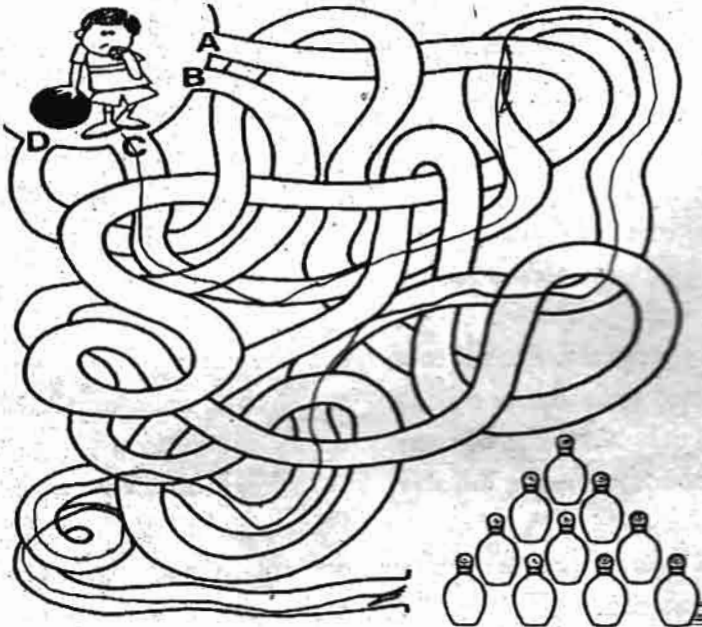

လမ်းရွေးပါ

ကလေးတို့ရေ . .

A, B, C, D လမ်း ၄ လမ်းအနက် ဘယ်လမ်းကနေ ဘောလုံးနဲ့ ပစ်ပေါက်ရင် တိုင်တွေလဲနိုင်မလဲ
ဆိုတာ စဉ်းစားပြီး လမ်းတစ်လမ်းကို ရွေးပေးကြပါ။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

အဖထက် ဘားတစ်လကြီး

■ ငှက်ခါး

သုဇာတာ၏အဘိုး သူကြွယ်ကြီး ကွယ်လွန်လေပြီ။

သုဇာတာ၏ဖခင် သူကြွယ်ကလေးသည် ဖအေ၏အလောင်းကိုဖက်ကာ ငို၏။ ကျေးကျွန်များကလည်း သူကြွယ်ကြီးသေသည်တွက် ဝမ်းမနည်းသော်ငြား သူကြွယ်ကလေး ကျေနပ်စေရန် ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် ငိုကြွေးကြ၏။

“ငါ့အဖေကို မထိကြနဲ့ဟေ့”

မီးသင်္ဂြိုဟ်ရန်အတွက် သူကြွယ်ကြီး၏အလောင်းကို ယူကြ၏။ သူကြွယ်လေးက ဓားတစ်ပြက်၊ တုတ်တစ်ပြက် လုပ်၏။

“မဟုတ်ဘူး သူကြွယ်လေး။ အခုပဲ အနံ့ထွက်စပြုနေပြီ။ တော်တော်ကြာ အရည်တွေ တစက်စက်ကျတဲ့အခါကျတော့ ဟိုလူမကိုင်ချင်၊ ဒီလူမကိုင်ချင် ဖြစ်ကုန်မယ်”

“ငါ့အဖေအလောင်းကို ဘယ်သူမှမကိုင်ချင်ရင် ငါ့ကိုင်မယ်ဟေ့”

ဤသို့ဖြင့် သူကြွယ်ကြီး၏ အလောင်းကောင်သည် ဖူးရောင်ပုပ်ပွလာ၏။ အရည်တွေကျလာ၏။ မည်သူမျှ အနားသို့မလာကြတော့ချေ။ သူကြွယ်ကလေး၏ အမိန့်အရ မလာမနေရ လာရသော ကျေးကျွန်များမှာလည်း နှာခေါင်းတရှုံ့ရှုံ့ဖြင့် ချဉ်းကပ်လာကြ၏။

“ငါ့အဖေကို မထိနဲ့”အော်သော သူကြွယ်ကလေးကိုယ်တိုင်မှာလည်း လူသေအလောင်း၏ အပုပ်နံ့ကို ရှူရှိုက်ရဖန်များသဖြင့် မျက်နှာထူအမ်း ရောင်ရမ်းလာ၏။ ထိုအခါ သူကြွယ်ကလေးကြောက်ရွံ့ရသော လူနိုင်များက အလောင်းကိုအတင်းယူပြီး မီးရှို့ပစ်ကြလေ၏။

သူကြွယ်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ပစ်သော်လည်း အရိုးတွေကျန်ခဲ့သည်။ သူကြွယ်ကလေးက

ကျေးကျွန်များကို မခိုင်း။ အရိုးတွေကို သူကိုယ်တိုင် စေ့စေ့စပ်စပ် ကောက်ယူသည်။ ရွှေဖလားတွင် ထည့်သည်။ အမွှေးနံ့သာ ဖျန်းသည်။ အိမ်ဦးခန်းတွင် ထားသည်။

သို့သော် သူကြွယ်ကြီး၏ အရိုးများမှာ သုံးရက်အကြာတွင် တစ်ခုပျောက်၊ လေးရက်ကြာလျှင် တစ်ခုထပ်ပျောက်။ တစ်ခါတစ်ရံ ရက်ဆက်ပျောက်သည်။

“ကြာရင် ကုန်တော့မှာပဲ”

သို့ကြောင့် သူကြွယ်ကလေးသည် ဖခင် သူကြွယ်ကြီး၏ အရိုးများကို အစောင့်ချထားသည်။ သို့ရာတွင် အရိုးများမှာ ပျောက်မြဲပျောက်သဖြင့် နေ့မှာပါ အစောင့်ချထားသည်။ ထိုအခါတွင်မူ သူခိုးပေါ်တော့သည်။ သူခိုးမှာ လူမဟုတ်၊ ကြွက်ဖြစ်သည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ရပါ။ ကြာရင် ကုန်တော့မယ်”

သူကြွယ်ကလေးသည် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သော နေရာတွင် စေတီတည်ထားသည်။ စေတီတွင် သူ့ဖခင်သူကြွယ်ကြီး၏ အရိုးများကို ဌာပနာသည်။ စေတီကို ဆီမီးပူဇော်သည်။ ပန်းလှူသည်။ ဆွမ်းကပ်သည်။ ထို့နောက် စေတီကို ရှိခိုးနေ၏။

သူကြွယ်ကြီး ကွယ်လွန်ပြီးနောက်တွင် လယ်တွေ၊ ယာတွေ၊ ဆိတ်တွေ၊ မြင်းတွေ၊ နွားတွေ၊ လှည်းတွေ၊ ကုန်ပစ္စည်းတွေ ကျန်နေခဲ့သည်။ တိရစ္ဆာန်တွေကို ရောင်းချရသည်။ အသစ်ဝယ်ယူဖြည့်သွင်းရသည်။ ကုန်စည်ပစ္စည်းတွေကို ဖောက်ကားရောင်းဝယ်ရန် မည်သည့်မြို့ကို သွားရမည်နည်း။ ယာတွေ၊ လယ်တွေကို မည်သို့ ခန့်ခွဲမည်နည်း။

သူကြွယ်ကြီးမရှိသည့်နောက်ပိုင်းတွင် သူကြွယ်ကြီးနေရာ၌ အစားထိုးဝင်ရောက်နိုင်သူမှာ သုဇာတာ၏ဖခင် သူကြွယ်ကလေးသာ ဖြစ်၏။ ကျေးကျွန်များလည်း သုဇာတာ၏ဖခင်နှင့် သုဇာတာတို့ အမိန့်အ

လျှင် နာခံမည်။ အခြားသူအမိန့်ပေးသည်ကိုကား နာခံ
သူရှိမည်။ မနာခံသူလည်း ရှိမည်။

သုဇာတာမှာ ငယ်လည်း ငယ်သေးသည်။
အလုပ်ကို နားမလည်သေးပါ။ နားလည်သော သူကြွယ်
ကလေးကလည်း အရိုးစေတီဘေးမှာသာ အချိန်ကုန်
သည်။ အခြားသူကြွယ်တွေ၏ ကုန်ကူးသန်းသော
လှည်းတွေ ရာဇဂြိုဟ်မှ ပြန်လာကြပြီ။ ကာလိခံသို့
သွားကြပြီ။ သည်မှာက ငုတ်တုတ်။

သည်အခြေအနေကို သုဇာတာ မြင်သည်။ တစ်
ယောက်တည်းသော သားမို့ ချစ်သည်။ မြတ်နိုးသည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ရပါ”

ထိမိသောစကားဖြင့် “အဖေ့ကို ဘယ်လိုချွတ်ရ
ပါ”ဟု သုဇာတာ စဉ်းစား၏။ ယင်းသို့ စဉ်းစားရင်း
ရွာပြင်သို့ ထွက်လာစဉ် နွားတစ်ကောင် လဲနေသည်ကို
သုဇာတာမြင်၏။

“ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်”

သုဇာတာသည် လဲနေသောနွားကို ကြည့်
သည်။ နွားမှာ သေနေပြီ။ နွားသေကိုမြင်ကာခဏတွင်
စိတ်ကူးတစ်ခု ဖျတ်ခနဲစဉ်းစားမိသည်။ သို့ဖြစ်၍
သုဇာတာသည် မြက်နုနုတစ်ဆုပ်စာခန့်နှင့် အိုးခြမ်းကွဲ
တစ်ခုကို နွားသေ၏ ဦးခေါင်းနားတွင် ချသည်။ အိုးခြမ်း
ကွဲထဲ၌ ရေထည့်သည်။

“စား .. စား .. သောက် .. သောက်”

“ဟေ့ကောင် .. ဘာလုပ်နေတာတုံး”

သုဇာတာသည် အနားသို့ရောက်လာပြီး မေး
မြန်းသည်မိတ်ဆွေကို မော့မကြည့်။ သေနေသော နွား
၏ ပါးစပ်ထဲသို့ မြက်တွေထိုးထည့်ရင်း “စား .. စား။
စားလေကွာ။ စားပါတော့လား”ပြောနေသည်။ သူ့မိတ်
ဆွေ ခေါင်းယမ်းပြီး ထွက်ခွာသွား၍ မကြာမီ နောက်
တစ်ယောက် ရောက်လာပြန်၏။

“လက်စသတ်တော့ ငါ့သူငယ်ချင်း ရူးနေပြီပဲ”

ထိုသူကိုလည်း သုဇာတာ မော့မကြည့်။ ရေ
ထည့်ထားသော အိုးခြမ်းကွဲကိုငြိမ်း နွားသေနှင့် စကား
ပြောနေ၏။

“သောက်လေကွာ။ အေး .. တော်တော်ကြာမှ
ရေငတ်တယ်မပြောနဲ့”

သုဇာတာ၏ ထိုအပြုအမူကို လူအတော်များ

များ မြင်သွားပြီးချိန်တွင်ကား ထိုသတင်းသည် သုဇာ
တာအဖေ သူကြွယ်လေးထံ ရောက်သွားတော့သည်။

“သူကြွယ်ကလေး .. ခင်ဗျားသား သုဇာတာ
ရူးနေပြီ”

“ဘယ် .. ဘယ်လိုဖြစ်လို့ပါလိမ့်”

အရိုးစေတီဘေးမှ သူကြွယ်ကလေးမှာ ခြေ
မကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်တော့သည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်ရမတုံး။ ရွာတောင်ဘက်က လှည်း
လမ်းဘေးမှာ လဲသေနေတဲ့ နွားကို မြက်တွေ၊ ရေတွေ
ရှာကျွေးနေပါကော။ ပါးစပ်ကလည်း စားပါ၊ သောက်ပါ
ပြောနေလေရဲ့”

ထိုသတင်းသည် သူကြွယ်ကလေး၏ နှလုံးသား
ကို ရှို့မြိုက်သော မီးတုတ်ဖြစ်သည်။ သို့အတွက်
သူကြွယ်ကလေးသည် သူ့သား သုဇာတာထံ ချက်ချင်း
ပြေးလာခဲ့သည်။ သုဇာတာသည် သူကြွယ်ကလေး
ကြားသည့်အတိုင်းပင် နွားသေကို မြက်ကျွေး၍ ရေ
တိုက်နေပါတကား။

“ဟေ့ .. သား၊ အသက်မရှိတဲ့နွားကို အစာ
ကျွေးပြီး ရေတိုက်တာဟာ အရူးအလုပ်ကွ”

သုဇာတာ မော့ကြည့်သည်။

“ကျွန်တော့်နွားက အမြီးမြင်ရတယ်၊ ခေါင်း၊
လက်၊ ခြေ မြင်ရတယ်။ အဲဒါကြောင့် ထမုန်း ထလေ
မလားလို့ မြက်နဲ့ရေ ပေးတာပါ။ အဖေ့ အဖေ ကျွန်
တော့်ဘကို ခြေလည်းမမြင်ရ၊ လက်လည်းမမြင်ရဘဲနဲ့
တောင် ..”

သူကြွယ်လေး လက်ဆန့်ကာ တားမြစ်သည်။

“ဟေ့ကောင် .. တော်တော့ .. တော်တော့။
လက်စသတ်တော့ မင်းက ငါ့ကိုဆုံးမတာပဲ”

သုဇာတာ၏ဖခင် သူကြွယ်ကလေးမှာ ထိုအချိန်
မှစတင်ပြီး အမြင်မှန်ရသွားလေ၏။

[ညောင်ကန်ဆရာတော်၏ ပဉ္စကနိပါတ်၊
သုဇာတာဇာတ်မှ]

၄၈၁

[အ မ ဓ ရိ က န် ပုံ ဖြ ခ်]

ပိကျန်မှ မေမျိုးချစ်သို့

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

အဖေမရှိ၊ အမေမရှိ။ မိန်းကလေး၏ မိသားစု အားလုံး ဒုဗ္ဗိကန္တရကပ်ဟုခေါ်သော ငတ်မွတ်ခြင်း ဘေးဆိုးကြီးက သေဘေးဆိုက်စေသည်။ ယခုတော့ သူမမမျှ တစ်ဦးတည်းဖြစ်နေသည်။ ‘ကမန်ချေ’ မျိုးနွယ်တို့က သူ့ကို ဝိုင်းစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြသည်။ မသေဘဲ တစ်ယောက်တည်း ကျန်နေ၍ ‘မကျန်’ဟု ဝိုင်းခေါ်ကြသည်။

အစာငတ်ဘေးဆိုးသင့်ချိန်ကတည်းက သူ့မှာ သမင်ရေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော အရုပ်လေးကို အဖော် ပြုရသည်။ သူ့အဖေမသေမီက အရုပ်လုပ်ဖို့ သားရေ ပြား နူးနူးညံ့ညံ့လေးတွေ စုဆောင်းထားခဲ့သည်။ အမေက ဘယ်ရီသီးအရည်ဖြင့် အရုပ်လေး၏ မျက် လုံး၊ ပါးစပ်တွေကို ပြုလုပ်ပေးသည်။ အရုပ်ဘောင်း ဘီတွင် ပုတီးစေ့လေးတွေကို ဂရုစိုက်စီထားပေးခဲ့ သည်။ အရုပ်ခေါင်းက ဆံပင်တွေကို ကျစ်ဆံမြီး ရှည်ရှည် ကျစ်ပေးထားသည်။ ရောင်စုံအဝတ်စုံဖြင့် ကျစ်ဆံမြီးအဖျားမှ ချည်နှောင်ပေးသည်။ ငှက်မွေး ရောင်တောက်တောက် တစ်ခုပါသည်။ အပြာရောင် ငှက်မွေးကို လိပ်ပြာပုံတွေ့ရသည်။

မကျန် သူ့အရုပ်လေးကို သည်းသည်းလှုပ် ချစ်မြတ်နိုးသည်။

နွေဦးကာလ လရောင်ဆမ်းတိုင်း ကမန်ချေ လူမျိုးများ ကကြသည်။ သီချင်းဆိုကြသည်။ မိုးရွာ ရန် ဆုတောင်းပွဲပြုလုပ်ကြသည်။ မဟာနတ်မင်းကြီး တို့ ကန်တော့ခြင်းဖြစ်သည်။ မကျန်က သူတို့နေ ထိုင်ရာ သားရေတဲ၊ သစ်ခေါက်တဲရိပ်တွင် အရုပ်

ကလေးကို လက်မှာပွေ့ရင်း ဗုံသံ၊ သီချင်းသံများ အလိုက် စည်းချက်၊ ဝါးချက်ကျကျ ကနေသူများကို ငေးမောကြည့်နေသည်။

ယခုနှစ်တွင် မိုးမကျသေး။ အပင်တွေ ညှိုး နေပြီ။ မြစ်တွေ ရေခန်းကုန်သည်။ မြေကြီးတွေ ပပ်ကြားအက်လာသည်။ မုဆိုးတွေ သားကောင်ရှာ မရတော့။ လူအသေအပျောက်လည်း များပြား သည်။

သုံးရက်တိုင်တိုင် လူတွေ ဗုံသံတည်တည်ဖြင့် ကရင်း နတ်မင်းကြီးကို တိုင်တည်ကြသည်။

“အရှင်ကြီးခင်ဗျား၊ မြေကြီးတွေ ခြောက်သွေ့၊ လူတွေသေနေ၊ အားလုံးဒုက္ခရောက်ကုန်ကြပါပြီ။ အမှားအယွင်းရှိရင် မိန့်တော်မူပါ။ မိုးရွာရန် လိုအပ် သည့်အရာများကို သွန်သင်ပေးပါ၊ လမ်းညွှန်ပြပါ”

သုံးရက်စောင့်ကြည့်သည်။ သုံးရက်မျှော်ကိုး ကြသည်။ ဆောင်းရာသီကုန်၍ မိုးနှင်းလများသာ ကျော်သွားသည်။ မိုးက မရွာသေး။ ယနေ့ည သက် ကြီးဝါကြီးထဲမှ အတွေ့အကြုံ၊ ပညာဉာဏ်ကြီးသူ တစ်ဦးက “အရုပ်လေးကိုသာ စကားပြောဖက်ဖြစ် သည့် မကျန်ရှိ တောင်ထိပ်ကိုတက်မည်။ ကိုးကွယ် ရာ အရှင်နတ်မင်းကြီး၏ ဗျာဒိတ်စကားသံနာယူ မည်။ ထို့နောက် မိုးရွာရန်နည်းကို သိနိုင်ကြပေမည်” ဟု အကြံပြုသည်။

“နေထွက်လာပြီဟေ့”

တဲစုတွေကို ဖြတ်ပြေးလာရင်း လူတစ်ဦးက နောက်နေမနက်မှာ အားလုံးကြားအောင် အော်ဟစ်

သည်။ လူအုပ်ကြီးဖြစ်လာကာ ဝိုင်းဖွဲ့လိုက်ကြသည်။
မျိုးနွယ်စုအကြီးအကဲခေါင်းဆောင်က ဘာသာရေးဝွံ
တော်သုံး ပလွေတော်ကို မယူခဲ့သည်။ သူသည်
ကန်တော့တေးသံစုတံ၍ အရှင်ကြီးကို ပူဇော်သည်။
အရပ်လေးမျက်နှာလှည့်ပြီး ဂီတသံဖြင့် ပူဇော်ပြန်
သည်။ အမိမြေနှင့် အဘကောင်းကင်ကိုပါ ပလွေ
သံဖြင့် ကန်တော့သည်။ ထို့နောက် အကြီးအကဲ
အသံ ကြားရသည်။

“အရှင်နတ်မင်းကြီးက ကျွန်ုပ်ကို မိန့်တော်
မူတယ်။ တို့လူသားတွေဟာ နမောနမဲ့နေကြတယ်။
အမိမြေကြီးထဲမှ အယူသာရှိတယ်။ အပေးမရှိဘူး။
အခုခြောက်သွေ့ရာသီဟာ သတိပေးတာတဲ့”

လူတွေက စူးစိုက်နားထောင်ကြသည်။

“တစ်ခုခု တုံ့ပြန်ပေးကြရမယ်။ တို့အရှင်နတ်
ကြီးကို တစ်ခုခုကန်တော့ကြစို့။ တို့တန်ဖိုးအထားဆုံး
ပစ္စည်းကို မီးရှို့၊ ပြာတွေကို အရပ်လေးမျက်နှာ
ဖြန့်ကြရမယ်။ အဲဒီလိုကန်တော့မှ မိုးပြန်ရွာမယ်။

မီးဖိုကြီးတစ်ခုကို ဖန်တီးလိုက်ကြသည်။ အမိ
မြေကို ကုစားဖို့၊ ကိုယ့်လူမျိုးတွေကို ကယ်တင်ဖို့
ဘာပေးလှူကြမလဲ”

အကြီးအကဲ၏ မေးခွန်းက လူတွေလှုပ်ရှား
စေသည်။ ဘေးဘီကိုကြည့်ကြသည်။ တစ်ဦးတစ်
ယောက်ထဲမှ စကားသံကြားရနိုး မျှော်လင့်ကြသည်။
သို့သော် စကားသံက ဆိတ်နေမြဲ။ အားလုံးက
မြေကြီးကို စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ စစ်သားတစ်ဦး
က ခြေထောက်ကို ရွှေ့၍ ကိုယ်ကိုပြင်လိုက်သည်။
ဗုတီးစေ့တွေစီထားသည့် ပိနပ်လေးကို အမျိုးသမီး
တစ်ဦးက ပုံကြည့်ရင်း လက်သည်းဖြင့် ခြစ်နေသည်။
အဘိုးတစ်ဦးက သူမြဲစောင်အနားကို စူးစမ်းကြည့်
သည်။

အဆုံးတွင် ဆိတ်ငြိမ်မှုကို အသံတစ်ခုက
ဗျက်ဆီးလိုက်သည်။

“အရှင်နတ်ကြီးက ကျုပ်လေးကို အလိုရှိတာ။

မရှိတာ မပြောတတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့စားဖို့ ကျုပ်တော
လိုက်ရမှာပဲ”

လူငယ်တစ်ဦး၏ စကားဖြစ်သည်။

“အေး... ငါကတော့ ဟောဒါပေါ့ရင် သေ
တဲ့အထိ အအေးဒဏ်ခံရမှာပဲဟေ့”

မြဲစောင်ကို တင်းတင်းဆုပ်ရင်း အဘိုးအိုက
အော်ပြောသည်။

“ကျွန်မပိနပ်လေးကတော့ မဖြစ်သေးပါဘူး။
လှလွန်းလို့ မီးရှို့ရမှာ နှမြောစရာကြီး”

အမျိုးသမီးငယ်က တောင်းပန်သံ ပွင့်လာ
သည်။ နေသာဝင်သွားသည် အလှူဒါနကား လုံးဝ
မရှိသေးပေ။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာသို့ လူတွေပြန်ကုန်
ကြပြီ။ လူနေတဲ့တွေ ပိတ်လိုက်ကြသည်။ မကျန်
က သူတဲထဲမှ အဝေးဆီက တောခွေးအူသံ၊ ညှက်
အော်သံတွေကို ကြားနေသည်။ အရှင်နတ်မင်းကြီး
အတွက် သူလိုကောင်းမလေးက ဘာလုပ်နိုင်မည်
နည်း။ ဘာပေးလှူရမည်နည်း။ ကိုင်နေကျ လက်
ထဲက အရပ်၏ အချိန်အဆကို သူသတိပြုမိသည်။
အရပ်က သူပါးကို နွေးထွေးမှုဖြစ်စေသည်။ အရပ်
ကို ငုံ့ကြည့်သည်။ အသံယဉ်ယဉ်လေး ရွတ်လိုက်မိ
သည်။

“နင်... နင်က ငါ့ရှိသမျှထဲမှာ အဖိုးတန်ဆုံး
ရတနာလေးပဲ”

သူလုပ်ရမည့်တာဝန်ကို သဘောပေါက်သွား
သည်။ နွေးနွေးထွေးထွေးအိပ်ရာထဲမှ မကျန်အသာ
လျှောထွက်ကာ စိတ်ပျက်စရာ ညကြီးခင်းကြီးထဲ
ထွက်ခဲ့သည်။ ငြိမ်းလူငြိမ်းခင် မီးပုံကြီးရှိရာဆီ တွား
သွားလေသည်။ မီးပုံထဲမှ မီးစွဲနေသည့် ထင်းတစ်
ချောင်းကို သတိထားပြီး အသာအယာထူလိုက်
သည်။ မီးစွဲထင်းစကတစ်ဖက်၊ သူတန်ဖိုးထား
အမြတ်နိုးဆုံး အရပ်ကတစ်ဖက် ကိုင်ရင်း ကျောက်
ဆောင်ပေါ်တက်သည်။ အိမ်နှင့်ဝေးရာလျှောက်သည်။
ကျောက်ဆောင်အောက်မှာ မြေပြင်ကို မြင်ရသည်။

လမ်းတစ်လျှောက် ကြယ်ရောင်တွေ လမ်းပြသည်။
ကျောက်ဆောင်ထိပ်မှာ သစ်ကိုင်းခြောက်တွေစု၍
မီးမွှေးသည်။ ခူးထောက်ကာ မီးပုံအလယ်ရောက်
သည်အထိ သက်ပြင်းချသည်။ လေကို မှုတ်ထုတ်
သည်။ သစ်ကိုင်း၊ သစ်ခက်များ မီးလောင်စွဲသည်
အထိ စောင့်သည်။ မီးရှိန်ရလာပြီ။

“အို . . ကြီးမြတ်သော အရှင်နတ်မင်းကြီးရှင်”

မိကျန်လှုပ်ရှားမှု စသည်။ ညကြီးမင်းကြီးထဲ
သူမအသံမှာ ဆိုနစ်တိမ်ဝင်သလို ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော်မျိုးမအား သတ္တိသွေးမွှေးပေးပါ
လော့။ တစ်လောကလုံးမှာ ကျွန်မ ချမ်းသာသမျှ
က ဟောဒီအရပ်လေးပါပဲ။ ကျွန်မပေးလှူနိုင်တဲ့
အဖိုးတန်ရတနာတစ်ခုပါ”

မိုးကောင်းကင်နှင့် မြေပြင်ဆုံရာ တောင်ကုန်း
ထိပ်မှာ ‘မိကျန်’ထိုင်နေသည်။ ငြိမ်သက်သည့် နှလုံး
သားဖြင့် နားစွင့်သည်။

မိုးလမင်း၏ ကဗျာကို နားထောင်သည်။
ကျောက်ဆောင်ကျောက်ခဲတွေ၏ ပုံပြင်တွေကို ကြား
အောင် အာရုံစိုက်သည်။ ကြယ်တာရာတို့၏ ကပွဲ
သဘင်ကို စောင့်ကြည့်သည်။ ကမ္ဘာကြီးထိပ်မှာ
မိကျန်တစ်ယောက်တည်းလေ။ သတ္တဝါတွေ၏
ဆက်နွယ်မှုကို သူမ ခံစားသိရှိသည်။ အားလုံးသည်
မိသားစုတစ်ခုတည်းမှ ပေါက်ဖွားလာသူချည်းပင်။
သို့ဖြင့် တစ်ဦးတည်းဟူသော အထီးကျန်မှုစိတ်မရှိ
တော့။ ကောင်မလေးက သူ့အရပ်လေးကို တင်းတင်း
ကျပ်ကျပ် ဖက်သည်။ နူးနူးညံ့ညံ့အရပ်ကိုယ်ထဲ
သူ့မျက်နှာကို ဝှက်လိုက်သည်။ သွားလေသူ မေမေ
၏ကိုယ်သင်းနဲ့ကို အလွတ်ရှော အသက်ကိုရှူသည်။

သူ့ရွာကလူတွေအကြောင်း စိတ်ရောက်သွား
သည်။ အားလုံးက သူ့ကို ဝိုင်းချစ်ကြသည်။ အကဲပို
ကြသည်။ ‘မိကျန်’ မျက်နှာမော့လိုက်သောအခါ
မျက်ရည်တွေဝိုင်းနေသည်။

သူ့ဆုတောင်းသည်။

“အို . . အရှင်နတ်မင်းကြီး၊ ကျွန်မ၏လက်
ဆောင် ရတနာကို လက်ခံပြီး မိုးဒေဝါကို ပြန်လည်
ပေးပါလော့”

သူ့လည်ချောင်းတွေ စပ်လာပြီ။ နှုတ်ဆက်
စကားမဆိုနိုင်တော့။ သူ့အရပ်လေးကို ဆွဲထုတ်ပြီး
မီးပုံထဲထည့်လိုက်သည်။

သူ့အလှူဒါနကို လက်ခံသည်။ မီးပုံကြီးကို
‘မိကျန်’စောင့်ကြည့်သည်။ မီးမိုးတွေ အလိပ်လိုက်
ကွေ့ပတ်တက်ကာ ပျံ့လွင့်သွားသည်။ မီးတွေငြိမ်း
ပြီး ပြာကျသည်အထိ ခူးကို လက်နှစ်ဖက်ပိုက်ကာ
စောင့်ကြည့်နေသည်။

ထို့နောက် အေးစက်ပြီး ဖြူဖွေးဖွေး ပြာတစ်
ဆုပ်ယူပြီး အရပ်လေးမျက်နှာကို ကြံပက်သည်။
ထို့နောက် ခြေကုန်လက်ပန်းကျ၍ သူမမေ့ရာ အိပ်
မောကျသွားသည်။

ပထမဆုံး နေရောင်ခြည်အထိုးမှာ သူမသည်
အိပ်ရာမှ မျက်စိကို ပွတ်ရင်း နိုးထခဲ့သည်။ ကုန်းပေါ်
မှ အောက်ကို လှမ်းငုံကြည့်သည်။

ပန်းပင်လယ်ကြီးကို တစ်မျှော်တစ်ခေါ်ကြီး
မြင်ရသည်။ အပြာရောင်ပန်းတွေ၊ အပြာရောင်
လိပ်ပြာလေးတွေနှင့်။

မိကျန်ရှိရာ ကုန်းလေးဆီ တစ်ရွာလုံး တအံ့
တဩ ဝိုင်းအုံလာကြည့်ကြသည်။ လေက စပ်ဖျင်း
ဖျင်း တိုက်နေသည်။ မိကျန်လေးသာ ထိုအရသာ
ခံစားနိုင်သည်။ မိုးခြိမ်းသံနှင့်အတူ မိုးတစ်ပေါက်
နှစ်ပေါက် ကျသည်။ နောက်ထပ် မိုးတစ်ပေါက်၊
နှစ်ပေါက် ပါလာသည်။ ကောင်းကင်ကြီး ပွင့်သွား
ပြီ။ နောက်ဆုံးတော့ မိုးက အသက်ဝင်လှုပ်ရှား
လာပါပကော။

မိကျန်က သူ့မျက်နှာကို ကောင်းကင်ထက်
မော့ကြည့်သည်။ မိုးပေါက်မိုးစက်တွေက သူမ ပါ
ပေါ်ရှိ မျက်ရည်တွေကို ဆေးကြောပစ်သည်။ သို့
ဖြင့် မိုးရာသီပြန်ကျလာခဲ့ပြီ။ ငြိမ်သက်အေးချမ်းမှု

က မင်္ဂလာအခါပေးသည်။ အမိမြေပြင်သည် ဒဏ်ရာသက်သာစေ ပြုလာသည်။

ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် အခမ်းအနားတစ်ခုကျင်းပသည်။ 'မိကျန်'လေးကို ကင်ပွန်းတပ် နာမည်သစ်ပေးသည်။ မျိုးနွယ်စုအကြီးအကဲက ထုတ်ဖော်ကြေညာသည်။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာ၊ အထက်မိုးကောင်းကင်၊ အောက်မြေကြီး၊ ထိုပြင် သစ်ပင်သစ်တောများနှင့် တိရစ္ဆာန်များပါမကျန်အောင် အများရှေ့မှာ အမည်သစ်ကို ထုတ်ဖော်ကြေညာသည်။ 'မေမျိုးချစ်'ဟူ၍။

ထိုအချိန်၊ ထိုရက်မှစကာ နွေဦးကာလတိုင်း ဓဟာနတ်မင်းကြီးက ကောင်မလေး၏ လက်ဆောင်ကို သတိတရဖြင့် တောင်တန်း၊ တောင်ကြားတွေကို ပန်းပွင့်ပြာပြာ၊ လိပ်ပြာ ပြာပြာတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးပါတော့သည်။

[Earth Tales စာအုပ်မှ Dawn Casey ၏ အမေရိကန်အနောက်တောင်ပိုင်းပုံပြင် She who is alone.]

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

□

အရိပ်စစ်ကို ဌာပေးပါ

ကလေးတို့ရေ့ •

A, B, C အလေးမနေတဲ့ပုံ ၃ ပုံအနက် ဘယ်ပုံဟာ ဖော်ပြထားတဲ့ ပုံရဲ့ အရိပ်စစ်ဖြစ်မလဲဆိုတာ ဖော်ပြပေးရမယ်။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

တောင်ဝင်ရိုးစွန်းနှင့် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း

The North Pole and The South

● မောင်သော်ထွန်း

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အအေးဆုံးနေရာမှာ တောင်ဝင်ရိုးစွန်းနှင့် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ဒေသများဖြစ်ကြပါသည်။

၁၉၁၁ ခုနှစ်တွင် စူးစမ်းရှာဖွေရေးအဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့သည် တောင်ဝင်ရိုးစွန်းသို့ ပထမရောက်ရှိသူများအဖြစ် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို အန္တာတိကနှင့် ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံရှိသူ ရော်ဘတ်ဖော်ကွန်စကော Robert Falcon Scott ဦးဆောင်သည့် အဖွဲ့ဖြစ်ပြီး အဖွဲ့သူအဖွဲ့သားမှာလည်း နော်ဝေးစူးစမ်းရှာဖွေရေးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ရော်နယ်အမန်ဆင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

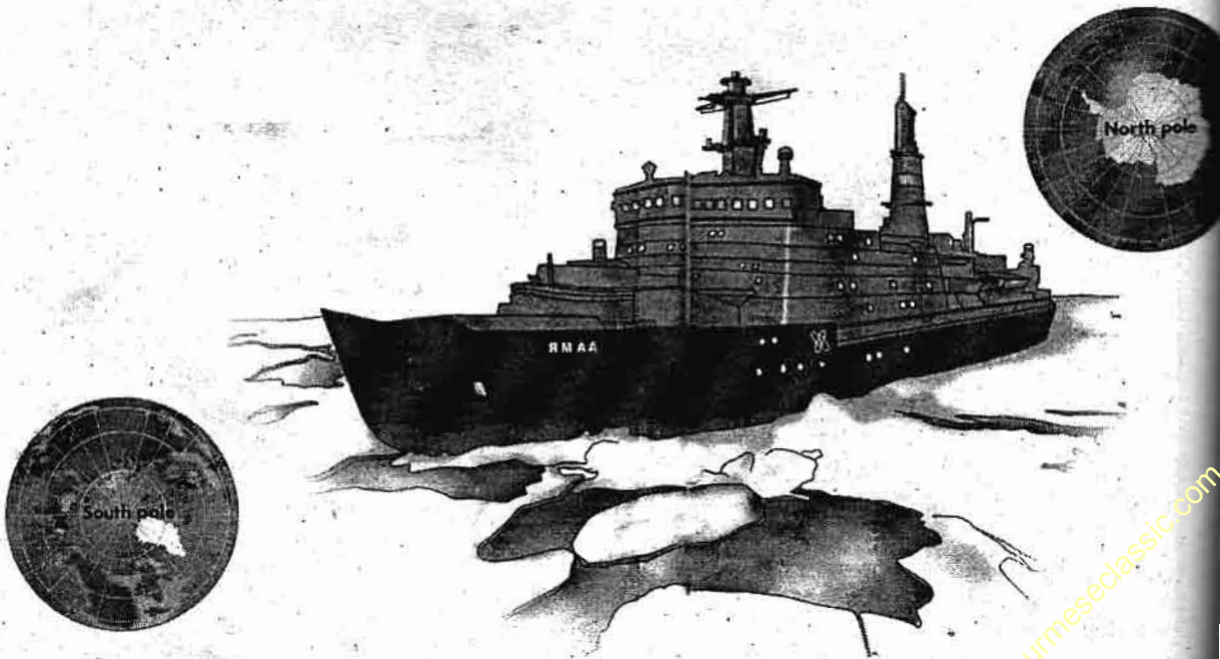
အမန်ဆင်သည် ဝင်ရိုးစွန်းသို့ ပထမဆုံးရောက်ရှိခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

တစ်လအကြာ ၁၉၁၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့တွင် သူခရီးစဉ်တစ်လျှောက်လုံး ပြဿနာများစွာ

နှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရကာ မလျှော့သော ခွဲသတ္တိဖြင့် ဝင်ရိုးစွန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

အမန်ဆင်အဖွဲ့၏ မူလရည်ရွယ်ချက်မှာ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းတန်းသို့ ပထမဦးဆုံးရောက်ရှိရေးပင် ဖြစ်သည်။ ၁၉၀၉ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်စူးစမ်းရှာဖွေရေးသမား 'ရော်ဘတ်ပီယာရီ' Robert Peary က သူသည် မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ကြေညာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အမန်ဆင်သည် မူလရည်ရွယ်ချက်ကို ပြောင်းကာ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းအစား တောင်ဝင်ရိုးစွန်းသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

ပထမဦးဆုံး တောင်ဝင်ရိုးစွန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည့် အမျိုးသမီးများမှာ လိုးအစ် ဂျွန်းစ် Lois Jones၊ ကောလင်းဆေး Kay Lindsay၊ အီလီယန် မက်ဆာဗင်နီ

Eileen Mc Saveney ၊ ယန်းပီယာဆင် Jean Pearson ၊ တာရီလီးတစ်ဟေး Terry Lee Tickbill နှင့် ပန်ယန်း Pam Young တို့ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ၁၉၆၉ ခုနှစ်တွင် လေယာဉ်ဖြင့် ရောက်ရှိခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့တွင် မြောက် ဝင်ရိုးစွန်းပေါ်သို့ ပထမဆုံးခြေချနိုင်ခဲ့သူ အမျိုးသမီးမှာ မစ္စက်ဖရန် Mrs Fran ဖြစ်သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် သမားရိုးကျမဟုတ်သော မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းသို့ သွားရောက်ခဲ့သည့် ခရီးများမှာ အများ ဆုံးဖြစ်သည်။ ဝီလျံ အာ အင်ဒါဆင် William R. Ander son ဦးဆောင်သည့် အမေရိကန် နက္ခတ်ဗေဒ သင်္ချာ သင်္ချာ နော်တီလီးယပ် Nautilus သည် ပထမဆုံး နက္ခတ်ဗေဒ သင်္ချာ သင်္ချာ ဖြစ်ကာ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း

ရေခဲပြင်အောက်သို့ ဖြတ်သန်းခဲ့သည့် ရေငုပ်သင်္ဘော ဖြစ်သည်။

မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းဒေသကို အာတစ်ဟု ခေါ်ဆိုပြီး တောင်ဝင်ရိုးစွန်းပတ်လည်ဒေသကို အန္တာတစ်ဟု၍ ခေါ်ဆိုသည်။

အန္တာတိကတိုက်သည် ကမ္ဘာ၏ အောက်ပိုင်းတွင် တည်ရှိပြီး နေရောင်အနည်းငယ်သာ ရရှိသည့် ဒေသဖြစ် သည်။ ထို့ကြောင့် အန္တာတိကတိုက်၏ အပူချိန်မှာ မည် သည့်အခါမျှ ၁၅ ဒီဂရီစင်တီမီတာအထက် မရှိခဲ့ချေ။

[The World of Amazing Facts စာအုပ်မှ . . Pole Apart]

မောင်ဇော်ထွန်း

ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ [၁]

ကွက်လပ်နေရာ၌ လိုနေသော အက္ခရာကို ဖြည့်ပါ။

15	P	10
4	E	21
12		13

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီအဖြစ်ပေးပြန်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုအဖြစ်ပါမည်။ မူလတန်း အလယ်တန်းနှင့် အထက် တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ မော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A) အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ ဧရာဝတီတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်စာဖြင့် ၁-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် အကျဉ်း ပေးထားပါသည်။]

မြန်မာ့ယွန်းထည်

ယွန်းဆွမ်းအုပ်လေး နီနီစွေး
ယွန်းလက်ဖက်အုပ် ယွန်းဗျတ်လေး။
ယွန်းကွမ်းအစ်လေး အပါဝင်
ယွန်းထည်ပစ္စည်း စုံစုံလင်။
မြန်မာမှုတွင် အရေးရောက်
ကနုတ်ပန်းနှင့် လက်ရာမြောက်။
ဂုဏ်ယူလောက်တဲ့ ယွန်းထည်တွေ
ပျံ့နှံ့ကျော်ကြား တွင်ကျယ်နေ။
ရိုးရာအမွေ ယွန်းပစ္စည်း
လှပသေသပ် ရှိမငြီး။ ။

မောင်လူဝေး

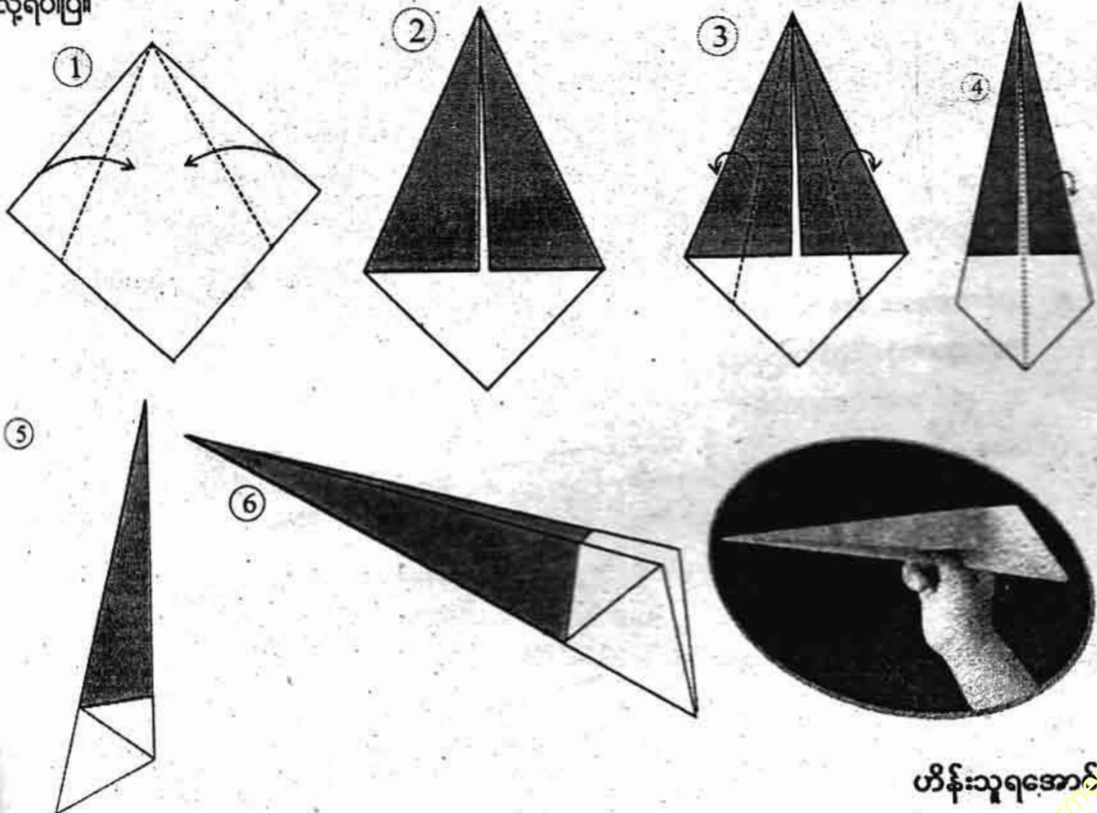
စက္ကလြေယာဉ်ဗျူကလေး လွယ်ကြရအောင်

ဟိန်းသူရအောင်

လိုအပ်သောပစ္စည်း

အနားလေးဘက်ညီ စက္ကလွယ်ချပ်

အဆင့်(၁)အရ ဦးစွာ စက္ကပေါ်တွင် ပုံပါအတိုင်း ထောင့်ဖြတ်အစက်မျဉ်းနှစ်ကြောင်း ဆွဲပြီး အဆင့်(၂)အတိုင်း ချိုးပါ။ နောက်တစ်ဖန် အဆင့်(၃)အရ အစက်ကြောင်းအတိုင်း ထပ်ချိုးပါ။ ထို့နောက် အဆင့်(၄)အရ အလယ်တည့်တည့်မျဉ်းကြောင်းအတိုင်း ထပ်ချိုးလိုက်ရင် အဆင့်(၅)မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ အတိုင်း လေယာဉ်ပုံ ရရှိလာပြီး အဆင့်(၆)အရ ပုံတွင်ပြထားတဲ့အတိုင်း လေယာဉ်ကို လေထဲ ပစ်လွှတ် လိုရပါပြီ။

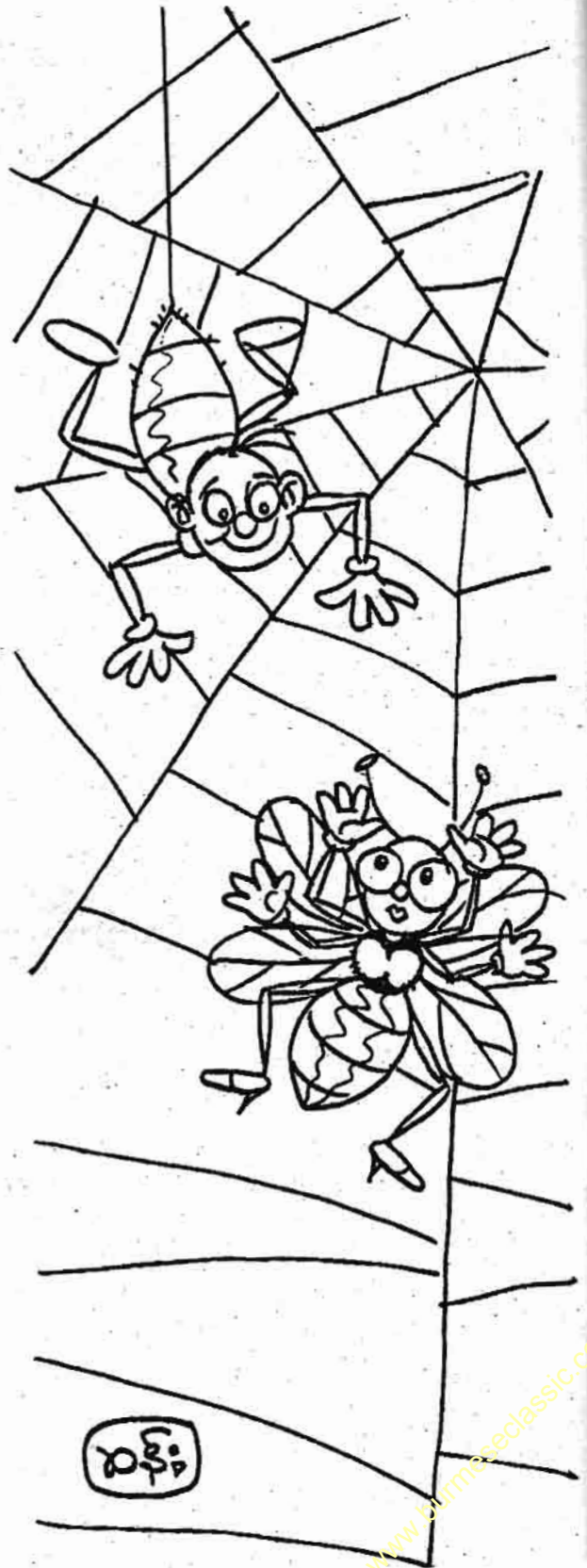
ဟိန်းသူရအောင်

ဝှမ်းအားရှင်

မောင်စစ်ကြည်(ပန်းတနော်)

- * ပင့်ကူကလေး ပိုးမျှင်ထုတ်
ကိုယ်ပိုင်အိမ်လေးလုပ်။
- * တကုပ်ကုပ်နဲ့ မနားပါ
ကွန်ယက်ဖွဲ့နေတာ။
- * သူလက်ရာ အလွန်လှ
မြင်သူတိုင်းက အံ့သြရ။
- * ယင်မကလေး မနေသာ
အနားကပ်လို့ သွားကြည့်ရာ၊
သူ့မျှာ ထောင်ချောက်မိ
ဝမ်းစာဖြစ်ရ၏။ ■

□

[အင်္ဂလိပ်ပုံပြင်]

ကစားစရာ သေနတ်ကလေး

■ သူရထိုက်

တစ်နေ့မှာ 'ဝီလီ'ဆိုတဲ့ ကောင်ကလေးဟာ ကလေးကစားစရာ သေနတ်တစ်လက်ကို ဝယ်လာခဲ့သတဲ့။ အဲဒီသေနတ်ကို ဒီပြင်ကစားစရာအရပ်တွေအားလုံးက ကြောက်ရွံ့နေကြတယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ ဟိုအရင်တုန်းက အဲဒီလို ကစားစရာ သေနတ်မျိုး ရှိတယ်ဆိုတာကို မသိကြသလို ကြားလည်း မကြားဖူးဘူး။

ဝီလီကတော့ အဲဒီသေနတ်ကို ကိုင်ပြီး ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားနေလေရဲ့။ သူဟာ သစ်သားစစ်သားရုပ်ကလေးတွေကို တန်းစီပြီး ရုပ်စေတယ်။ သေနတ်မှာ ကြိုးနဲ့ချည်ထားတဲ့ ဖော့ဘူးလည်းပါတယ်။ အဲဒီဖော့ဘူးကို သေနတ်ပြောင်းဝမှာ တပ်ပြီး ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်တဲ့အခါ ဖော့ဘူးက ရုပ်နေတဲ့ စစ်သားရုပ်ကလေးတွေကို သွားပြီးတော့ မှန်တာပေါ့။ အဲဒီလိုနဲ့ ထောင်ထားတဲ့ စစ်သားရုပ်ကလေးတွေကို တစ်ရုပ်ပြီးတစ်ရုပ် သေနတ်နဲ့ ပစ်ပြီး ကစားနေသတဲ့။

“သိပ်ကောင်းတဲ့ သေနတ်ပါလားဟေ့” လို့ ဝီလီက ကြွေးကြော်လိုက်တယ်။

“ခု ပုလင်းပုံ သစ်သားချောင်းတွေကို ပစ်ဦးမယ်”

ပုလင်းပုံ သစ်သားချောင်းဆိုတာက ထောင်ပြီး ဘောလုံးနဲ့ ပစ်ကစားရတဲ့ ပုလင်းပုံ သစ်သားချောင်းတွေ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီသစ်သားချောင်းတွေကို ထောင်ပြီး သေနတ်နဲ့ ပစ်ပြန်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ရဲ့အမေက ညစာစားဖို့ လှမ်းခေါ်တဲ့အတွက် သေနတ်ကိုချပြီး သွားသတဲ့။ ဝီလီ အခန်းထဲက ထွက်သွားသွားချင်းပဲ သစ်သားစစ်သားရုပ်တွေ၊ ပုလင်းပုံ သစ်သားချောင်းတွေဟာ ကစားစရာတွေ

ထားတဲ့ ကြောင်အိမ်ဆီ သုတ်ခြေတင်ပြီး သွားကြတယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ ကစားစရာသေနတ်ကို အတော်လေး ကြောက်ရွံ့နေကြပြီလေ။ ဝက်ဝံရုပ်နဲ့ ဒီပြင်ကလေးကစားစရာ အရုပ်နှစ်ရုပ်လည်း ကြောင်အိမ်ထဲမှာ ကပ်ပြီးနေကြတယ်။

“ဘယ်လိုကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ကစားစရာကိုမှ ဝီလီက ဝယ်ပြီး ငါတို့နဲ့အတူ လာထားမှန်း မသိဘူး” လို့ ဝက်ဝံရုပ်ကြီးက တိုးတိုးကလေး ပြောလိုက်တယ်။

“အဲဒီက ‘ဖောက်’ဆိုတဲ့ အသံကြားတာနဲ့ လဲသွားတော့တာပဲ။ ငါမပုန်းနိုင်ဘူး”

အဲဒီအချိန်မှာ ဝီလီ ကြမ်းပြင်အလယ်မှာ ချထားခဲ့တဲ့ ကစားစရာသေနတ်ဆီက အသံထွက်လာခဲ့တယ်။

“ဟေး... မင်းတို့တစ်တွေ ဘယ်ရောက်သွားကြပြီလဲ”

“သူငယ်ချင်းတို့ရာ၊ လာစမ်းပါကွာ။ ငါ့ကို မင်းတို့အကြောင်း ပြောပြစမ်းပါဦး။ ငါလည်း ဒီမှာ နေရမှာလေ”

“ငါတို့ မင်းကို မကြိုက်ပါဘူး” လို့ စစ်သားရုပ်ကလေးက ပြောလိုက်တယ်။

“မင်းရဲ့ထိပ်က ဖောက်ဆိုတဲ့အသံ မြည်လာတာနဲ့ ငါတို့လည်း လဲကျတော့တာပဲ”

“အိုး... မင်းတို့ကို ငါ့အနေနဲ့ မနာစေချင်ပါဘူးကွာ။ ကလေးကစားစရာ သေနတ်တိုင်း သူတို့ရဲ့ဇောင်းတံကို ဆွဲလိုက်တာနဲ့ ဖောက်လိုမြည်တာ ချည်းပဲကွာ။ မင်းတို့ တကယ်မနာပါဘူး။ ကစားစရာပဲကွာ”

ဒါပေမယ့် ဘယ်ကစားစရာအရပ်ကမှ ကစားစရာ သေနတ်နဲ့ သူငယ်ချင်းမဖြစ်ချင်ကြတဲ့အတွက် သူ့အနားကို ဘယ်သူမှ မလာကြဘူးတဲ့။ ကစားစရာသေနတ်ကလေးခမျာ သူဘာသာတစ်ယောက်တည်း နေနေရရှာတယ်။ သူက သူငယ်ချင်းဖြစ်ချင်လို့ ဒီပြင်ကစားစရာတွေကို လိုက်ပြီးစကားပြောပေမယ့်လည်း ဘယ်သူကမှ နားမထောင်ကြဘူး။ သူတို့တစ်တွေ တွေးတာက ကစားစရာသေနတ်ဆိုတာ ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်၊ ကြမ်းတမ်းတယ်၊ သနားကြင်နာမှု မရှိတဲ့ အရပ်ပေါ့။ ကစားစရာသေနတ်ကလေးခမျာတော့ သူ့ကို ဘယ်သူမှ သူငယ်ချင်းမဖြစ်ချင်ကြတဲ့အတွက် ဝမ်းနည်းနေသတဲ့။ ဝီလီဆိုမှာ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်လည်း တစ်ကောင်ရှိတယ်။ အဲဒီ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်က သူ့ရဲ့ အရပ်တွေထားတဲ့ နေရာအနားမှာနေတဲ့ ကြောင်နက်မကြီးတစ်ကောင်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီကြောင်မကြီးဟာ အရပ်တွေရှိတဲ့အနားမှာ အမြဲတမ်းအိပ်နေလေ့ရှိသတဲ့။ သူ့အိပ်ရာက မီးဖိုဘေးနားက ခြင်းဝိုင်းထဲမှာ ဖြစ်တယ်။

တစ်နေ့တော့ ဝီလီဟာ ကြောင်မကြီးဝှစ်ရှိကာရဲ့ ခြင်းတောင်းထဲကြည့်ပြီး ဝမ်းသာအားရအော်လိုက်သတဲ့။

“မေမေရေ၊ ဝှစ်ရှိကာ က ကြောင်လေးတွေမွေးတယ်။ လေးကောင်တောင်၊ ချစ်စရာလေးတွေ”

အမှန်ပါပဲ။ အရပ်တွေက ချောင်းကြည့်တော့ ကြောင်ကလေး လေးကောင်ကို တွေ့ရသတဲ့။

ဒါပေမယ့် ကြောင်လေးတွေဟာ သွားနိုင်လာနိုင်တဲ့အခါ ခြင်းတောင်းပေါ်ကုတ်ကတ်ပြီး တက်တယ်။ ပြီးတော့ အရပ်တွေကို သူတို့လေးတွေရဲ့ လက်သည်းတွေနဲ့ ကုတ်ဖဲ့ပြီး ကစားကြတာပေါ့။ အရပ်တွေထားတဲ့ ကြောင်အိမ်ဆီကို တက်တယ်။ သူတို့လေးတွေရဲ့ ချွန်မြတ် လက်သည်းတွေနဲ့ ကုတ်ဖဲ့ကြတယ်။ စူးစူးရှရှ အော်ဟစ်တယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ အရပ်တွေရဲ့ လှပတဲ့ အဝတ်အစားတွေကို သူတို့ရဲ့ ချွန်မြတ် သွားတွေနဲ့ ကိုက်ဖြတ်စုတ်

ဖြတ်တယ်။ သူတို့ရဲ့လျှာနဲ့ လျက်ကြတယ်။ အရပ်တွေလည်း ကြောင်လေးတွေကို ကြောက်ရွံ့လာခဲ့တယ်။

တစ်ညမှာတော့ ဝက်ဝံရုပ်ကြီးက ကြောင်မကြီး ဝှစ်ရှိကာကို သွားပြောသတဲ့။

“ဝှစ်ရှိကာရေ၊ အရပ်တွေက ငါ့ကိုပြောခိုင်းလို့ပါ။ မင်းရဲ့ ကြောင်လေးတွေကို ဝေးဝေးမှာနေစေပါလားတဲ့။ သူတို့ကြောင့် အရပ်တွေ ကောင်းကောင်းနေလို့ မရတော့ဘူး။

ဝှစ်ရှိကာက ဒေါသပူနံ့ထပြီး ပြန်ပြောတယ်။

“ရှင်က ကျွန်မရဲ့ကြောင်လေးတွေ ဆိုးတယ်လို့ ကျွန်မကို လာပြောရဲသလား။ သူတို့ကို အဝေးမှာမထားနိုင်ဘူး။ သူတို့လေးတွေက ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ချစ်စရာအကောင်းဆုံး ကြောင်လေးတွေပဲ။ သူတို့က ကလေးတွေပဲ၊ ဆော့မှာပေါ့။ ရှင်တို့ဘာသာ ရှင်တို့နေပါလား။”

ကြောင်လေးတွေက ကြီးသည်ထက် ကြီးလာလေ အရပ်တွေက သူတို့ကို ပိုပြီးပိုပြီး ကြောက်လာလေလေပါပဲ။ သေနတ်ကလေးက စောင့်ကြည့်တဲ့အခါ ကြောင်လေးတွေက အရပ်တွေကို ကုတ်ခြစ်တာ၊ ကိုက်ဖဲ့တာတွေ တွေ့ရသတဲ့။ သိပ်လှတဲ့ မိန်းမရုပ်လေးရဲ့ ဆံပင်တွေကလည်း ကြောင်လေးတွေရဲ့ လက်ချက်ကြောင့် ပြုတ်ထွက်တာကို တွေ့ရတယ်။ အရပ်တွေကို ဘယ်သူမှ ကယ်မယ့်သူမရှိဖြစ်နေသတဲ့။

သေနတ်ကလေးက ဝက်ဝံရုပ်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

“ဝက်ဝံကြီး၊ မင်းတို့ကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့ ကြောင်လေးတွေကို ငါမောင်းထုတ်နိုင်ပါတယ်။ လာခမ်းပါ၊ ငါ့ရဲ့ထိပ်မှာ စော့ဆိုထည့်ပြီး ဓလုတ်ကို ဖြုတ်လိုက်ခမ်းပါ။ မင်းတို့ကို ဆုတ်ဖြဲနေတဲ့ ကြောင်လေးတွေ ရပ်သွားပါလိမ့်မယ်”

ဝက်ဝံရုပ်ကြီးလည်း ကြမ်းပြင်မှာ လှဲနေတဲ့ သေနတ်ကို ကောက်ယူလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ အနီးအနားမှာ ကုတ်ခြစ်နေတဲ့ ကြောင်လေးတစ်ကောင်

ကို သေနတ်နဲ့ ပစ်လိုက်တယ်။

“ဖောက်”

ဖော့ဆိုဟာ ကြောင်လေးရဲ့ နှာခေါင်းကို သွားမှန်သတဲ့။ ကြောင်လေးလည်း ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးသွားခဲ့တယ်။ ဒီပြင်ကြောင်လေးတွေက ဒေါသတကြီးနဲ့ ဝက်ဝံရုပ်အနားကို ပြေးလာကြတယ်။ ဝက်ဝံရုပ်ကြီးလည်း လျင်မြန်စွာနဲ့ ဖော့ဆိုကို ပြန်တပ်ပြီး ပစ်လိုက်ပြန်တယ်။

“ဖောက်”

အနားမှာရှိနေတဲ့ ကြောင်လေးတစ်ကောင်ရဲ့ ခြေထောက်ကို သွားထိတယ်။ ကြောင်လေးတွေလည်း ဒေါသတကြီးနဲ့ အော်မြည်ကြသတဲ့။ ကြောင်လေးတွေရဲ့ အသံကို ကြားရလို့ ကြောင်မကြီး ဝှစ်ရှုံကာလည်း ခြင်းတောင်းထဲကနေ အပြင်ကို ခုန်ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဝက်ဝံရုပ်ကြီးဆီကို ပြေးလာခဲ့တယ်။ ဝက်ဝံကြီးက သေနတ်နဲ့ ပစ်ပြန်တယ်။

“ဖောက်”

ဖော့ဆိုက ဝှစ်ရှုံကာကို ကြောက်ရွံ့အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့တယ်။

“ညောင်... အဲဒါက ဘာကြီးလဲ။ ကလေးတို့ လာကြစမ်း။ အဲဒါကြီးက အန္တရာယ်ရှိတယ်။ အမေ နောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြ။ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အဲဒါကြီးရဲ့ အဝေးကို သွားကြရအောင်။ လာ... အစာသွားရှာကြမယ်”

ကြောင်မကြီး ပြေးထွက်သွားတဲ့အတွက် ကြောင်ကလေးတွေလည်း နောက်ကနေ လိုက်သွားကြသတဲ့။ ပြီးတော့ သူတို့တစ်တွေ အားလုံး မီးဖိုချောင်ထဲမှာ သွားနေကြတယ်။ အဲဒီနေရာမှာပဲ သူတို့ အိပ်ကြပြီး အရပ်တွေအနားကို မလာကြတော့ဘူး။

“ကဲ... ငါမပြောဘူးလား။ သူတို့ကို ငါ မောင်းထုတ်နိုင်ပါတယ်လို့။ အခု မင်းတို့ အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်သွားပြီ။ ကျန်တဲ့အရပ်တွေကိုလည်း သွားပြီးပြောပြဦး”

ဝက်ဝံရုပ်ကြီးလည်း သေနတ်ကို ချထားကာ ဒီပြင်အရပ်တွေကို သွားပြောပြသတဲ့။ အရပ်တွေ

အားလုံး ကြောင်အိမ်ထဲက ထွက်လာပြီး သေနတ်ကလေးဆီ ရောက်လာခဲ့ကြတယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ သေနတ်ကလေးကို ကောက်ယူပြီး သူတို့ရဲ့ ပခုံးပေါ် ထမ်းထားကြတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့တစ်တွေနေတဲ့ နေရာကို လှည့်ပြီးသွားကြတယ်။

“ငါတို့သူငယ်ချင်းဟေ့၊ ငါတို့သူငယ်ချင်း”

ပြီးတော့ သေနတ်ကလေးကို အခုလို ပြောပါတယ်။

“ငါတို့ ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ။ မင်းကို ဆိုးတယ်လို့ တို့တစ်တွေ ထင်မိတာ။ တကယ်တော့ မင်းကြောင့် တို့ သက်သာရ ရခဲ့တာပဲ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ”

“ကောင်းပြီလေ။ တို့တစ်တွေ အခု သူငယ်ချင်းဖြစ်သွားပြီဟေ့”

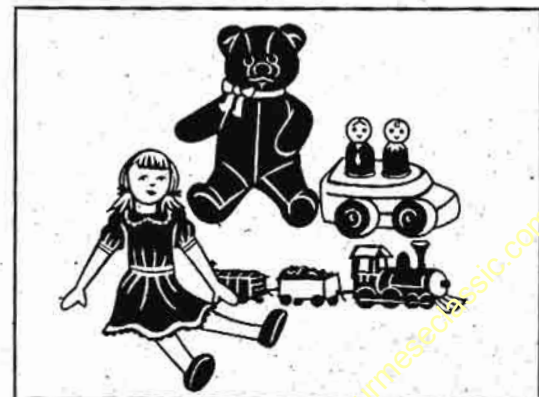
အဲဒီလို ပြောပြီးတော့ သေနတ်ကလေးက သူ့ရဲ့ ဖော့ဆိုကို လေထဲပစ်ဖောက်လိုက်တယ်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

အဲဒီလိုပြောပြီး အရပ်တွေက သူတို့နေတဲ့ နေရာဆီ သေနတ်ကလေးကို ခေါ်သွားကြသတဲ့။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး သေနတ်ကလေးမှာ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေ အများကြီးရှိသွားသတဲ့ကွယ်။

[Enid Blyton ၏ အင်္ဂလိပ်ပုံပြင် The Little Pop-Gun]

သူရဲထိုက်

[ဂန္ထဝင်ပုံပြင်များ - ၆၇]

နန်းကျဘုရင် နရပတိစည်သူ

● ဂူပါမင်း

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး သည် စုက္ကတေးလျှောက်တင်သောအရေးကို ကြိုက်တော်မူ၍ ဇင်းမယ်သို့ ချီတော်မူမည်ကို အောက်ပါအတိုင်း ခန့်ရန်တော်မူသည်။

မိုးကောင်းစော်ဘွား တစ်တပ်၊ မိုးညှင်းစော်ဘွား တစ်တပ်၊ မိုးမိတ်စော်ဘွား တစ်တပ်၊ အုန်းဘောင်စော်ဘွား တစ်တပ်၊ သီပေါစော်ဘွား တစ်တပ်၊ ညောင်ရွှေစော်ဘွား တစ်တပ်၊ မိုးနဲစော်ဘွား တစ်တပ်၊ သီဟပတေ့ တစ်တပ်၊ မင်းရဲကျော်ထင် တစ်တပ်၊ သမက်တော် အင်းဝဘုရင် သတိုးမင်းစော တစ်တပ်။

သည်ဆယ်တပ်တွင်ပါသည့် တိုက်ဆင်ငါးရာ၊ မြင်းခြောက်ထောင်၊ စစ်သည်သူရဲ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းဖြင့် သတိုးမင်းစောကို ဗိုလ်ချုပ်ခန့်တော်မူ၍ မိုးနဲကြောင်း ဇင်းမယ်သို့ ချီရသည်။

ခြေရင်းတော်ကချီရသော တပ်စဉ်သား ဤသို့တည်း။

လက်ဝဲရဲတိုင် မြင်းတပ်၊ ရာဇတမန် မြင်းတပ်၊ တုရင်ရာဇာ မြင်းတပ်၊ နန္ဒသိန်းစည်း မြင်းတပ်၊ တုရင်ဗလ မြင်းတပ်တို့ ဖြစ်၍၊ ဆင်တပ်မှာ အောက်ပါကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နေမျိုးကျော်ထင် တစ်တပ်၊ သမိန်ရဲသင်ရဲ တစ်တပ်၊ နန္ဒသင်္ကြံတစ်တပ်၊ ဗညားထွန်းတော တစ်တပ်၊ သရေစည်သူ တစ်တပ်၊ ဗညားဒလ တစ်တပ်၊ သီရိဇေယျကျော်ထင် တစ်တပ်၊ ဗညားစက် တစ်တပ်၊ စည်သူကျော်ထင် တစ်တပ်၊ သားတော် မဟာဥပရာဇာ တစ်တပ်။

မြင်းငါးတပ်နှင့် တပ်ပေါင်းတစ်ဆယ့်ငါးတပ်တွင်ပါသည့် တိုက်ဆင်ကိုးရာ၊ မြင်းခြောက်ထောင်၊

စစ်သည်သူရဲ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းနှင့် လက်ယာကြောင်းချီရသည်။

လက်ယာယောဇာ မြင်းတပ်၊ ဘယရာဇာ မြင်းတပ်၊ တုရင်သိဒ္ဓိ မြင်းတပ်၊ တုရင်ဗညား မြင်းတပ်၊ စစ်တုရင်သူ မြင်းတပ်တို့ဖြစ်၍ ဆင်တပ်မှာ ဖော်ပြပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

နန္ဒကျော်ထင် တစ်တပ်၊ သမိန်သံကျယ် တစ်တပ်၊ သမိယာ တစ်တပ်၊ သမိန်ယိုကရက် တစ်တပ်၊ မင်းမဟာ တစ်တပ်၊ အဲမွန်တယာ တစ်တပ်၊ နန္ဒကျော်သူ တစ်တပ်၊ သမိန်သလိုက် တစ်တပ်၊ ဘယကျော်ထင် တစ်တပ်၊ ညီတော်ပြည်ဘုရင် သံတိုးဓမ္မရာဇာ တစ်တပ်။

မြင်းတပ်ငါးတပ်နှင့် တပ်ပေါင်း တစ်ဆယ့်ငါးတပ်တွင်ပါသည့် တိုက်ဆင်ငါးရာ၊ မြင်းခြောက်ထောင်၊ စစ်သည်သူရဲ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းနှင့် အလယ်ကြောင်းချီရသည်။

လက်ယာရဲတိုင် မြင်းတပ်၊ လက်ဝဲဘယ် မြင်းတပ်၊ ဇေယတမန် မြင်းတပ်၊ လက်ယာတုရင် မြင်းတပ်၊ တုရင်ယောဇာ မြင်းတပ်၊ ယင်းအပြင် ဆင်တပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်းပါရှိသည်။ ဇေယကျော်ထင် တစ်တပ်၊ သမိန်ရိပ်ပွန် တစ်တပ်၊ ဘယကျော်သူ တစ်တပ်၊ သမိန်ဓောဇွင် တစ်တပ်၊ ရာဇသင်္ကြံ တစ်တပ်၊ ဗညားပတ် တစ်တပ်၊ သက်ရှည်ကျော်ထင် တစ်တပ်၊ ဗညားလော တစ်တပ်၊ နန္ဒယောဇာ တစ်တပ်၊ ညီတော် တောင်ငူဘုရင်မင်းခေါင် တစ်တပ်။ မြင်းငါးတပ်နှင့်တကွ တပ်ပေါင်း တစ်ဆယ့်ငါးတပ်တွင်ပါသည့် တိုက်ဆင်ငါးရာ၊ မြင်းခြောက်ထောင်၊ ဗိုလ်တစ်သိန်းနှစ်သောင်းနှင့် လက်ဝဲ

ကြောင်းချီရသည်။

တုရင်သိန်းစည်း မြင်းတပ်၊ တုရင်ဒေဝ မြင်းတပ်၊ ဒေဝသူရိန် မြင်းတပ်၊ သူရကမ္ဘာ မြင်းတပ်၊ ဂဓသီရိ မြင်းတပ်ဟူ၍ မြင်းတပ် ငါးတပ်အပြင် ဆင်တပ်မှာ အောက်ပါကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

သောက္ခတမင်း သမက်တော် ဩယာဓမ္မရာဇာ တစ်တပ်၊ ဧယသကြံ တစ်တပ်၊ ဩယာသုဝဏ္ဏလောက် တစ်တပ်၊ သက်တော်ရှည် တစ်တပ်၊ ဩယာသောက္ခတံ တစ်တပ်၊ သီရိဧယနော်ရထာ တစ်တပ်၊ ဩယာပိတံတံ တစ်တပ်၊ စတုဂါမဏိ တစ်တပ်၊ မင်းရဲသခံယာ တစ်တပ်၊ တူတော် သာယာဝတီမင်းရဲကျော်ထင် တစ်တပ်၊ မြင်းတပ်ငါးတပ်နှင့် တကွ တပ်ပေါင်း တစ်ဆယ့်ငါးတပ်တွင်ပါသည့် တိုက်ဆင်ငါးရာ၊ မြင်းခြောက်ထောင်၊ စစ်သည်သူရဲ တစ်သိန်းနှစ်သောင်းနှင့် ဣန္ဒဂီရိကသည် ဇင်းမယ်သို့ ချီရသည်။

ဒေဝသဓရ မြင်းတပ်၊ ဧယတုရင် မြင်းတပ်၊ ဒေဝတယ မြင်းတပ်၊ တုရင်ကျော် မြင်းတပ်၊ ဒေဝသီရိ မြင်းတပ်။

ဆင်တပ်မှာ လက်ယာရန္တသူ တစ်တပ်၊ လက္ခန်းအိမ် တစ်တပ်၊ ဘယဂါမဏိ တစ်တပ်၊ သမိန်ဇော်ကရတ် တစ်တပ်၊ နေမျိုးသခံယာ တစ်တပ်၊ မိုးနဲလုလင် တစ်တပ်၊ နန္ဒမိတ်ကျော်ထင် တစ်တပ်၊ အဲပရဲ တစ်တပ်၊ ဧယဂါမဏိ တစ်တပ်။

မြင်းငါးတပ်နှင့်တကွ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး တပ်မတော်နှင့် တပ်ပေါင်း တစ်ဆယ့်ငါးတပ်တွင် ပါသည့် တိုက်ဆင်ခုနစ်ရာ၊ မြင်းငါးထောင်၊ စစ်သည် သူရဲ တစ်သိန်းငါးသောင်းပါသည်။

တပ်မတော်တွင် ဝင်းတော်လေးမျက်နှာသားကို ရွှေခိုင်း၊ ရွှေလွှာ၊ ရွှေကာ၊ ရွှေလှံနှင့်ချည်း စွဲရသည်။ ရှေ့တော်က ဆင်တစ်ရာ၊ မြင်းတစ်ထောင်၊ ဗိုလ်တစ်သောင်းနှင့် နန္ဒကျော်ထင်ကို တပ်မှူး၊ ဘယနန်သူကို စစ်ကဲခန့်တော်မူသည်။ လက်ယာတော်က တိုက်ဆင်တစ်ရာ၊ မြင်းတစ်ထောင်၊ ဗိုလ်ပါတစ်သောင်း၊ သက်ရှည်ကျော်ထင်

ကို တပ်မှူး၊ ဧယရန္တမိတ်ကို စစ်ကဲခန့်တော်မူသည်။

လက်ဝဲတော်က တိုက်ဆင်တစ်ရာ၊ မြင်းတစ်ထောင်၊ ဗိုလ်တစ်သောင်း၊ ဥဒိန်ကျော်ထင်ကို တပ်မှူး၊ ဘယရန္တမိတ်ကို စစ်ကဲခန့်တော်မူသည်။ နောက်တော်က တိုက်ဆင်တစ်ရာ၊ မြင်းတစ်ထောင်၊ ဗိုလ်တစ်သောင်း၊ လက်ယာဧယသကြံကို တပ်မှူး၊ နန္ဒသီဟကို စစ်ကဲခန့်တော်မူသည်။

ကုလားတစ်ထောင်ကိုလည်း ဦးရစ်၊ ခါးစည်းစည်းစေပြီးလျှင် သေနတ်စွဲစေ၍ ဆင်တော်ရှေ့နောက် နံပါးနှစ်ဖက် လိုက်ရသည်။ ကုလားဗရင်ဂျီလေးရာတို့ကိုလည်း စိန်ပြောင်းစွဲစေ၍ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ၊ ရှေ့နောက် လိုက်ရသည်။ ဗညားပရံတစ်တပ်၊ တရဖျား တစ်တပ်၊ တာနော တစ်တပ်၊ ဘယသကြံ တစ်တပ် သည်ငါးတပ်ကို အလုံးအရင်းနှင့်တကွ ဟံသာဝတီရွှေမြို့တော်သို့ အစောင့်အနေခန့်တော်မူ၍ ရွှေမော်မောဘုရား၊ မဟာစေတီဘုရားများ ပြုပြုကည်ကည်ကို လုပ်ရစ်ရသည်။

ဤသို့ စီရင်ခန့်ရန်တော်မူ၍ သက္ကရာဇ် ၉၂၆ မှ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် ၄ ရက်၊ တနင်္လာနေ့ ဟံသာဝတီမှ ချီတော်မူ၍ ဧယသာစည်ဟူသော တပ်တော်တွင် ချီတော်မူသည်။ ယင်းကသည် လဲပုန်းတိုင်အောင် နှစ်ဆယ့်နှစ်စခန်း ချီတော်မူ၍ 'ရန်မြစ်တွင်'ဟူသော တပ်တော်တွင် ချီတော်မူသည်။

ဤသို့ မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ဆင်လုံး၊ မြင်းရင်းနှင့် ချီလာကြောင်းကို ဇင်းမယ်မင်းက ကြားလျှင် ဇင်းမယ်မင်းအမတ် ဇင်းသေည်စား၊ သေည်လုံခံသသူ လက္ခန်းစား၊ သံလုံခံသသူ အနန်းစား၊ တုရိုင်းစားတို့သည် သားမယားကိုယူ၍ ဇင်းမယ်မြို့မှ ထွက်ပြေးလေ၏။

ဇင်းမယ်မင်းလည်း အသက်သေမည်ကို ကြောက်၍ ဆင်ကောင်းလေးစီးနှင့် အထူးထူးသော တရုတ်ပုဆိုး ကတိုးများစွာ လက်ဆောင်တော်ယူ၍ ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးကို ဤသို့ လျှောက်ထားသည်။

“ကျွန်တော် အထွေအရာမရှိပါ။ ဇင်းသေည်

စား၊ လကွန်းစား၊ အနန်းစား၊ တုရိုင်းစားတို့သာ ကျေးဇူးတော်ကို သွေဖည်လေသည်။ ယခုလည်း ချီလာတော်မူပြီဟူ၍ ကြားလျှင် မိမိတို့ အလုံးအရင်း နှင့်တကွ လင်းဇင်းသို့ဝင်မည်ဟူ၍ ပြေးလေသည်။

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း ရာဇဂုဏ်ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဧကရာဇ်ဖြစ်တော်မူ၍ မည်သို့မျှ မိန့်တော်မမူ။ လပုန်းသို့အရောက် ချီတော်မူ၍ မိုးနဲကြောင်းချီလာ သော အင်းဝဘုရင်သတိုးမင်းစောကို ငဲ့တော်မူသည်။

ငါးရက်ခန့်ရှိ၍ သမက်တော် အင်းဝဘုရင် သတိုးမင်းစောတို့ ဆယ်တပ်အနက် မိုးမိတ်စော် ဘွား၊ မိုးကောင်းစော်ဘွား၊ မိုးညှင်းစော်ဘွား သုံးတပ် လုံးကို နုတ်တော်မူ၍ သမိန်လကွန်းအိမ် တစ်တပ်၊ ဘယဂါမဏိ တစ်တပ်၊ မင်းရဲလုလင် တစ်တပ် သည်သုံးတပ်ကို သမက်တော်တို့မှာ ဆယ်တပ်ပြည့် အောင်ဖြည့်၍ တစ်ကြောင်း။

သားတော် မဟာဥပရာဇာတို့ တစ်ဆယ့်ငါး တပ်မှာ တစ်ကြောင်း၊ တူတော် သာယာဝတီမင်းရဲ ကျော်ထင်တို့ တစ်ဆယ့်ငါးတပ်မှာ တစ်ကြောင်း၊ ဇင်းငသည်စား၊ လကွန်းစား၊ အနန်းစား၊ တုရိုင်းစား တို့ပြေးရာသို့ သုံးကြောင်းခွဲ၍ လိုက်ရသည်။ အမှာ တော်လည်း ရှိလိုက်သေး၏။

“လင်းဇင်းသို့ ဝင်လေသည့် ငါ့ကျွန်ကို လင်း ဇင်းမင်းတို့ကို ရအောင်တောင်းမပေးလျှင် လင်းဇင်း မြို့ကို ရအောင်လုပ်ကြ”

ဆင်များသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရား လည်း ညီတော် ပြည်မင်းတို့တစ်ဆယ့်ငါးတပ်ကို လက်ယာကြောင်း၊ ညီတော်တောင်ငူမင်း တစ်ဆယ့် ငါးတပ်ကို လက်ဝဲကြောင်း၊ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားနှင့် ဆယ့်ငါးတပ်မှာ အလယ်ကြောင်း ဇင်းမယ် သို့ ချီတော်မူသည်။

ဇင်းငသည်စားလည်း မိုးလုံးတောသို့ ရောက် လျှင် လင်းဇင်းသို့မပေါက်နိုင်၍ သားမယား အလုံး အရင်းနှင့်တကွ တောတွင်ပုန်း၍နေသည်ကို သူလျှို တို့လျှောက်လာ၍ ကြားတော်မူလျှင် ညီတော်တောင်

ငူဘုရင် မင်းခေါင်တို့ တစ်ဆယ့်ငါးတပ်ကို မိုးလုံး တောသို့ အလျင်ချီ၍ ဖမ်းရလေသည်။

ဇင်းငသည်စားလည်း မလွတ်နိုင်ရာ အမှတ်ရှိ ၍ ဆင်ကောင်းနှစ်စီး၊ သမီးကို လက်ဆောင်ပြုကာ “ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးကို ကျွန်တော်အထွေအရာ မရှိပါ။ ကြောက်လှသောကြောင့်သာ ပုန်းအောင်းနေ ပါသည်”ဟု နားတော်လျှောက်သည်။

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း မင်း၏တရား ဆယ်ပါးတွင် ‘အကော ခံ’ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်အညီ အမျက်တော်ကို ချုပ် တော်မူ၍ ခန္တီဟူသော ပါဠိတော်နှင့်အညီ သည်းခံ တော်မူ၍ ဇင်းငသည်စားအသက်ကို လွှတ်တော်မူ သည်။

အခြွေအရံကိုမူကား အစုစုခွဲ၍ ထားတော်မူ ပြီးလျှင် ငသည်စားကို သားမယားနှင့်တကွ ခြေတော် ရင်းတွင် သစ္စာတော်ပေး၍ ထားတော်မူသည်။ ယင်း သို့မှ ဇင်းငသည်အရောက် ချီတော်မူပြီးလျှင် ‘ရန်လုံး ထိပ်နင်း’ဟူသည့် တပ်တော်တွင် ချရပ်တော်မူသည်။

ယင်းသို့မှ ညီတော်ပြည်ဘုရင်တို့ တစ်ဆယ့် ငါးတပ်ကို ဇင်းရုံသို့ချီရသည်။ ငါးစခန်းသို့ရောက် လျှင် ဇင်းရုံးသို့ တမန်စေသည်။

“သစ္စာကိုတည်း ခံမည်လော၊ စစ်တည်းပြိုင် မည်လော”

ဇင်းရုံးစားလည်း စာကိုကြားလျှင် စေသူတို့ကို သသတ်၍ပစ်လေ၏။ ထိုအကြောင်းကို သတိုးဓမ္မ ရာဇာ ကြားတော်မူလျှင် ဇင်းရုံးသို့ နေ့ညမဆိုင်းချီ ၍ ရောက်တော်မူလျှင် အဆီးအတားမရှိ ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ လုပ်ကြံတော်မူသည်။ ဇင်းရုံးမြို့ မခံနိုင်၍ပျက်လည်း ဇင်းရုံးစားလည်း သားမယားနှင့်တကွ ထွက်ပြေးလေ၏။

ဆင်ကောင်း၊ မြင်းကောင်း၊ သူရဲသူခက် ကောင်းနှင့်တကွ တစ်မြို့လုံးကို ရတော်မူသည်။ ယင်းသို့ ရတော်မူလျှင် ရသမျှလူကို သိမ်းယူတော် မူ၍ ဇင်းငသည်သို့ ပြန်တော်မူကြသည်။ ရော့ဟ လျှင် ရသည့် ဆင်၊ မြင်း၊ လူသူအပေါင်းကို လက် ဆောင်တော်ဆက်သည်။

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း အားရတော်မူ၍ ညီတော်ပြည်ဘုရင် စသော တစ်ဆယ့်ငါးတပ်လုံး တပ်မှူးစစ်ကဲအပေါင်း တို့ကို အဆောင်အယောင်၊ စားကျေးစားလက် အထိုက်အလျောက် ပေးတော်မူသည်။ ယင်းသို့ ဇင်းင သည်တွင် နေတော်မူခိုက် သန္နိဇာန်ဘွားသည် ဤသို့ ဆင်ခြင်မိ၏။

“ဇော်ဘွားအပေါင်းတို့ နောက်အော်လိုက်ရ သည်။ ငါသည် သစ္စာတော်နှင့်ဖြစ်သည်။ မနေ ကောင်းချေ”

သို့ဖြစ်သဖြင့် သိန္နိဇာန်ဘွားသည် တိုက်ဆင် တစ်ရာ၊ မြင်းတစ်ထောင်၊ ဗိုလ်တစ်ထောင်ဖြင့် နောက်တော်လိုက်လာ၍ ဇင်းငသည်သို့ရောက်လာ သည်။ ကျိုင်းတုံစားလည်း သိန္နိဇာန်ဘွားနောက် တော်သို့ လိုက်သွားကြောင်းကြားလျှင် “ငါလည်း မနေကောင်းချေ” အယူရှိ၍ ထိုဆင်တစ်ရာ၊ မြင်း တစ်ထောင်၊ ဗိုလ်တစ်သောင်းဖြင့် ဇင်းငသည်သို့ ရောက်လာ၏။

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း ဇော်ဘွားနှစ်ဦးကို ရှေ့တော်သို့ခေါ်၍ မေးတော်မူသည်။

“ကျွန်တော်တို့သည် ကျေးဇူးသစ္စာတော်နှင့် ဖြစ်၍ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရား ချီတော်မူသည် ဟုကြားလျှင် မနေဝံ့၍ အလုံးအရင်းနှင့်တကွ အသက်ကိုစွန့်၍ အမှုတော်ကို ထမ်းပါမည်ဟူ၍ ရွှေဖဝါးတော်အောက်သို့ ရောက်ပါသည်”

ဇော်ဘွားများ၏ တင်စကားကို မင်းတရားကြီး နှစ်သက်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

“အစ်ကိုတို့ ပြည်ရွာသည် စိန်ပြည်၏ ကျေး စပ်ဖြစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်၍ မခေါ်မချချေသည်။ ယခုလည်း မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ရဲမက်အပေါင်း နှင့် ငါချီတော်မူလျှင် ဇင်းမယ်စားကိုထား၍ ဇင်းင သည်စား၊ လကွန်းစား၊ အနန်းစား၊ တုန်းစား၊ ဇင်းရဲစားတို့သည် မြို့ကထွက်၍ ပြေးကြလေသည်။ ဇင်းမယ်စားနှင့် ဇင်းငသည်စားကိုမူကား ငါရတော်

မူသည်”

ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး ဘုရားသည် ဇော်ဘွားနှစ်ဦးကို ဆုတော်၊ လာဘ် တော်များ ပေးသနားတော်မူပြီးနောက် ပြန်လွှတ် တော်မူ၏။

“အစ်ကိုတို့မြို့သည် နိုင်ငံတော်၏ ကျေးစွန် ရွာနားဖြစ်သည်။ အလျင်ပြန်ကြလေ”

သို့ကြောင့် သိန္နိဇာန်ဘွားနှင့် ကျိုင်းတုံဇော် ဘွားတို့ ပြန်ရသည်။ ဆင်ဖြူများသခင် ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးဘုရားလည်း ဇင်းငသည်မှ ဇင်းမယ် သို့ ပြန်တော်မူခဲ့၍ ယွန်းပြည်အလုံးတွင် ပြည်ရေး ရွာမှုတို့ကို စီရင်ခန့်ရန်တော်မူ၏။ သို့ရှိစဉ် ဟံသာ ဝတီနေပြည်တော်၌ ကြီးမားသော ထကြွပုန်ကန်မှု ကြီးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်နေ၏။

ထကြွပုန်ကန်သူများကား မင်းတရားကြီးဖမ်း ဆီးလာခဲ့သော သုံ့ပန်းများဖြစ်သည်။ ထိုသူများကို နေရာအနှံ့ ချထားခဲ့ရာ ရွှေမြို့တော်တွင် မင်းတရား ကြီးမရှိဟုသိသောကြောင့် ထကြွခြင်းဖြစ်သည်။ သူ တို့သည် လူတစ်ယောက်ကို ဗညားကျန်း အမည်ပေး ကာ ခေါင်းဆောင်တင်မြှောက်ကြ၏။ ထိုသူသည် နယ်စွန့်ပယ်ဖျား ကျေးရွာများတွင် လုယက်တိုက်ခိုက် ပြီး၊ လူသူစုရုံးကာ သုံးသောင်းခန့်ဖြစ်လာသည်။

အင်အားကြီးမားသော ထိုသူများသည် ရွှေမြို့ တော်ကို သိမ်းပိုက်၍ ချီတက်လာကြ၏။ ဟံသာ ဝတီမြို့ပြင်တွင် နေထိုင်ခဲ့သူများသည် ကြောက်လန့် တကြားဖြင့် မြို့တွင်းသို့ ပြေးဝင်ကြ၏။ ထိုအခါ အစားအစာ ဆွဲရှားသည်။ အဖျားအနာ ထူပြောသည်။

ယင်းအချိန်တွင် မြို့စောင့်အဖြစ် မင်းတရား ကြီးထားခဲ့သော အမတ်များရှိ၏။ ထိုသူများမှာ ဗညားဣန္ဒ၊ ဗညားပရ၊ တရဖျား၊ မင်းတာနောနှင့် ဘယသကြိတို့ဖြစ်သည်။ ထိုအမတ်ငါးဦးသည် စည်း ဝေးကာ တိုင်ပင်ကြသည်မှာ နေပြည်တော်တွင် ကျန်ခဲ့သော မိဖုရားခေါင်ကြီးကို ကေတုမတီသို့ပို့ပြီးမှ သောင်းကျန်းသူများကို တိုက်ခိုက်ဖြိုခွင်းရန်ဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သဘောထားမညီညွတ်သော

ကြောင့် အမတ်တာနောက် အကြံပေးသည်။

“ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရား၊ အင်းဝကို အောင်မြင်တော်မူလျှင် အင်းဝဘုရင်နရပတိစည်သူ ကို ယူတော်မူခဲ့၍ ခြေရင်းတော်မှာ မြဲရသည်။ ထိုမင်းကို နှုတ်ရေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက်ရေးဖြင့် လည်းကောင်း မြန်မာအပေါင်း၊ ရှမ်းအပေါင်းက ယုံကြည်ကြသည်။ ယခုထိုမင်းကိုခေါ်၍ တိုင်ပင် သော် သင့်မည်ထင်သည်”

တာနောက်အမတ်၏ ထိုသဘောထားကို အမတ်များ သဘောညီကြသဖြင့် နရပတိစည်သူကို လွှတ်တော်သို့ ချီပင့်ရသည်။

“ငါတို့သခင် ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးဘုရား လည်း ဟံသာဝတီအကြောင်းကို သိတော်မမူသေး။ ယခုအခါ သုံးပန်းသူပုန်တို့မှာ အင်အားကြီးလှသည်။ နက်ဖြန် မြို့ကိုတက်လာမည်ဟု ကြားရသည်။ ဆင်လုံး၊ မြင်းရင်းစီရင်၍ အနိုင်တိုက်ရသော် သင့် မည်လော။ ရှင်မိဖုရား အစရှိသော သားတော်၊ သမီးတော်၊ ကိုယ်လုပ်မောင်းမအပေါင်းတို့ကို ကေတု မတီသို့ ပို့ပြီးမှ တိုက်ရသော် သင့်မည်လော”

ဗညားပရံအမတ်၏ ထိုစကားကို နန်းကျ

ဘုရင် နရပတိစည်သူက ဤသို့တုံ့ပြန် မိန့်ကြား၏။

“သည်မျှအခန့်ကို မင်းများရွံ့ကြကုန်သလော။ မင်းတရားရွှေထီးလက်ထက်တော်၌လည်း ဧကရာဇ် မင်းရှိလျက်ကိုပင် သည်ကဲ့သို့ သူပုန်ဖြစ်ခဲ့ဖူးလေပြီ သည်။ ယခု သင်တို့သည် သူပုန်မဟုတ်၊ မုဒိမ်း ဒန္တမျှသာ ဖြစ်သည်။ သူပုန်၏သဘောကား ဆင် ချင်းထွေးသော်လည်း ဆင်ချင်းနိုင်အောင်တိုက်သည်။ မြို့ကခံသော်လည်း မြို့ကိုနိုင်အောင်တိုက်သည်။ သူတို့ မြို့ကခံသောအခါလည်း အသက်ကိုစွန့်၍ခံ သည်။ ဤသို့သောအင်္ဂါဖြင့် ပြည့်စုံသူကိုသာ သူပုန် ဟူ၍ ဆိုရသည်”

အင်းဝနန်းကျဘုရင်သည် သူ၏သဘောထား ကို မိန့်ကြားအပြီးတွင် အမတ်များ၏သဘောထားကို ဆန့်ကျင်သည်။

“ရှင်မိဖုရား စသော သားတော်၊ သမီးတော် များကို ကေတုမတီသို့ ပို့ပြီးမှ ပြန်၍တိုက်မည်ဆို ရာမှာ မင်းတရားကိုယ်တော်လည်း မရှိ၊ ရာဇဝတ် ကြောင်းလည်း မသင့်ချေ”

ရှုပါမင်း

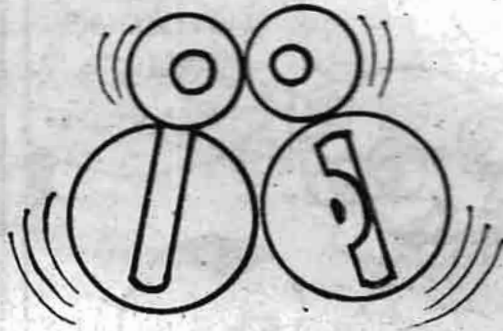

စာမူရှင်များသို့ မေတ္တာရပ်ခံခြင်း

ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတွင် တချို့စာမူရှင်များသည် စာမူပါရှိသော်လည်း စာမူခများ မထုတ်ယူကြသေးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သို့ပါ၍ မိမိစာမူပါရှိသည့် နှစ်၊ လကို ဖော်ပြကာ စာမူခ နှင့် လက်ဆောင်စာအုပ်များ ထုတ်ယူကြပါရန်နှင့် ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့် ထုတ်ယူလိုပါက ကိုယ်စားလှယ် လွှဲစာ ရေးသား၍ ထုတ်ယူနိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

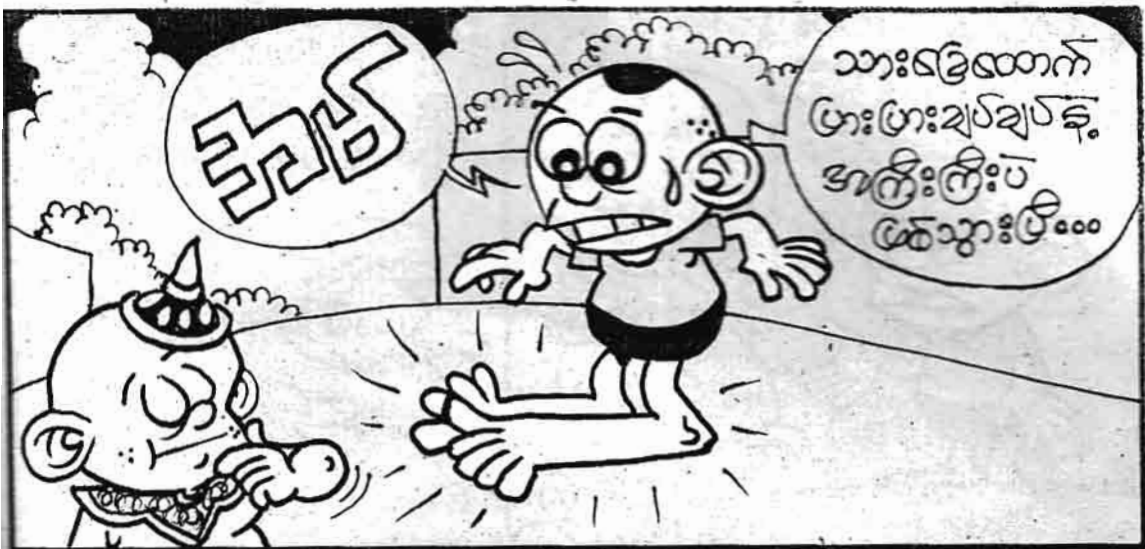
နတ်ကလေး

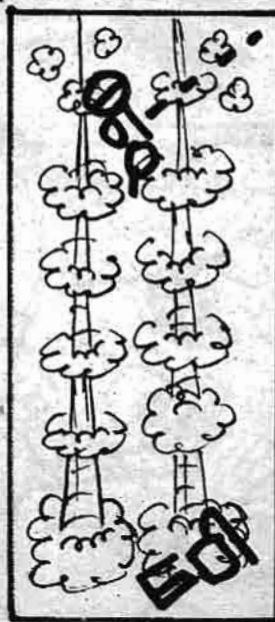

ကကကက - ကကကက

[နိ ဝေါ ပုံ ပြ င်]

လူပျင်းကံကောင်း

■ အောင်စည်ချစ်သာ

တစ်ခါတုန်းက ဟို . . ဝေးလံခေါင်းပါးတဲ့ အရပ်မှာ ဆင်းရဲသား သားအမိနှစ်ဦးရှိတယ်ကွယ့်။ သားလေးကို 'ရာမေ'လို့ ခေါ်တယ်။ သူတို့သားအမိဟာ မြင့်မားသီခေါင်တဲ့ တောင်တန်းတွေရှိရာ အမြင့်မှာ တဲအိမ်သေးသေးလေးတစ်လုံးနဲ့ နေထိုင်ကြတယ်။

'ရာမေ'က သနားကြင်နာတတ်တဲ့ ကောင်းလေးဖြစ်လို့ အမေက ချစ်လိုက်တာ တုန်နေသတဲ့ကွယ်။ အဲ . . 'ရာမေ'က ပြောစရာဆိုရင် 'ပျင်း'တာတစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ သိပ်ကို အပျင်းထူတဲ့ သူငယ်ပေါ့။ တစ်နေ့လုံး ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘဲ အိမ်ပြင်ထွက်ထိုင်နေ၊ အပျင်းထူနေသတဲ့။ မိုးပေါ်က ပျံနေတဲ့ငှက်တွေကို ငေးကြည့်ရင်ကြည့်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ကောင်းကင်ထဲမှာ ရွေ့မျောနေတဲ့ မိုးသားမိုးတိမ်တွေရှိရာ မော့ကြည့်ရင် ကြည့်နေတတ်တာ သူ့အကျင့်ပေါ့။

"ဟဲ့ . . ရာမေ၊ မင်းဟာ အပျင်းထူလိုက်တာ လွန်ပါရော"

အမေက တံမြက်စည်းကိုင်ရင်း အိမ်ရှေ့ထိုင်နေတဲ့ သားလေးကို အပြစ်တင်တယ်။

တောထဲသွားပြီး အိမ်အတွက် ထင်းခွေဖို့ အမေက ခိုင်းတယ်။ 'ရာမေ'ကတော့ နေမြဲ၊ ထိုင်မြဲ၊ ဖင်ကို သံမှိုနဲ့ စွဲသလိုပဲတဲ့။ ဒါကြောင့် သူ့အမေဟာ မီးမွှေးစရာ ထင်းမရှိလို့ ချက်ဖို့ မီးမမွှေးနိုင်ဖြစ်ရတယ်။ အိမ်ထဲ တံမြက်စည်းလှည်းခိုင်းတော့လည်း 'ရာမေ'ကတော့ ဖင်ကျောက်ချနေမြဲပေါ့။ အိမ်ကြမ်းပြင်မှာ ဖုံတွေက ထူသထက် ထူလာတယ်။

"ဒီမှာ . . သား၊ တံမြက်စည်းလှည်းမလား၊

မလှည်းဘူးလား ပြောစမ်း"

တစ်နေ့မှာ 'ရာမေ'ရဲ့ အမေက သူ့ကို စိတ်ဆိုးပြီး ကြိမ်းမောင်းတယ်။

"အလကားကောင်၊ ပိန်တာရိုး၊ ငပျင်း" ဒေါသဖြစ်နေတဲ့ မိခင်က ဆက်အော်ပြောတယ်။

"မင်းဟာ လူပျင်း။ ကောင်းတာတစ်ခုမှ မရှိဘူး။ ငါ့အိမ်မနေနဲ့။ အပြင်မှာ အလုပ်ရရင်တောင် ပြန်မလာနဲ့"လို့ သူ့အမေက သားကို တဲထဲက မောင်းထုတ်ပြီး တဲတံခါးကို ဝှန်းခဲ ဆောင့်ပိတ်လိုက်တယ်။ "ဘယ်သွားရပါလိမ့်"

လမ်းပေါ်ရောက်လာတဲ့ 'ရာမေ'ဟာ သူ့အမေကို သိပ်အံ့သြသွားတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ အမေ စိတ်ဆိုးပြီး ဒေါသထွက်မှန်းလည်း သူ့နားမလည်ဘူး။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိဘဲ တောင်စဉ်တစ်လွှား ခြေဦးတည်ရာ ထွက်ခဲ့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ အိမ်နဲ့ဝေးရာ ရောက်လာတော့ သူ့နီးရိမ်သွားတယ်။ နေစောင်းလာပြီ။ မကြာခင် မှောင်တော့မယ်။

မိုက်က တဂွီဖို့နဲ့ ဆန္ဒပြလာပြီ။ ထမင်းဆာလောင်တဲ့ဒဏ်ပင်။

"ငါ့အိတ်ကပ်ထဲ စားစရာတစ်ခုခု ရှိမလားပဲ" လို့ သူဟာ တွေးရင် အိတ်ထဲနှိုက်ကြည့်တယ်။ ဟိုဒီ လက်ချောင်းတွေ မွှေကြည့်တယ်။

"ဟ . . ပွတာပဲ"

မလတ်ဆတ်တော့တဲ့ ပေါင်မုန့်အပဲလေး သုံးခုကို တွေ့တယ်။ အမြစ်တွေ လိမ်ရုပ်နေတဲ့ သစ်

ပင်အိုကြီးရဲ့ မြစ်ငှက်ဆုံပေါ် သူထိုင်ရင်း နားတယ်။
“ဗိုက်ဆာလိုက်တာ”

ပေါင်မုန့်အစအနတွေကို ကိုင်ရင်း ‘ရာမေ’က ပွစိပွစိ ပြောလိုက်တယ်။

“ခုတော့ တစ်ခုပဲစားမယ်။ ကျန်နှစ်ခုကို နောက်မှ စားမယ်။ ဒါမှမဟုတ် တစ်ခါတည်းနဲ့ သုံးခုလုံးစားရင် ကောင်းမလား”လို့ သူစဉ်းစားနေ တယ်။

ရာမေကတော့ ဘာမျှမသိ။ တကယ်တော့ သူ့အောက်မှာ တစ်စုံတစ်ခု လျှို့ဝှက်စွာ ရှိနေတယ်။ သူထိုင်မိတဲ့ သစ်မြစ်ဆုံအောက်မှာ လိုက်ဂူတစ်ခု ရှိတယ်။ စနီးနဲ့ ကလေးနဲ့ ‘ရှော့(မ်)ပါ’တစ်ကောင် ဟာ မိသားစုနဲ့ နေတယ်။

‘ရှော့(မ်)ပါ’ဆိုတာ မှော်၊ ပဉ္စလက်ဆန်တဲ့ တောင်တန်းပျော် သတ္တဝါတစ်ကောင်ပေါ့။ စက် ဆုပ်ဖွယ် အလွန်ဆိုးဝါးတဲ့ ‘နှင်းလူ’လို့ခေါ်တဲ့ ကြောက်စရာကောင်ပေါ့ကွယ်။

ရာမေရဲ့ စကားသံကြားတော့ ရှော့(မ်)ပါဟာ ကြောက်လွန်းလို့ သူခေါင်းက ဆံပင်တွေ တစ်ခေါင်း လုံး ထောင်ကုန်တယ်။ သူခေါင်းက ဆံပင်ဖြူတွေ ဟာ နှင်းလိုဖွေးလို့ အရေးကြုံရင် နှင်းတောထဲမှာ ပုန်းအောင်းဖို့ လွယ်တယ်။ ရှော့(မ်)ပါကောင်က ကြောက်လွန်းလို့တုန်နေတဲ့ နှင်းလူလို ဖြစ်နေတယ်။

“တို့ဂူပေါ်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ် ရက်စက်တဲ့ သတ္တဝါကြီးတစ်ကောင် ရောက်နေတယ် မိန်းမရေ။ တို့တစ်တွေကို စားချင်တဲ့ပုံ ပေါက်တယ်”

“

“အို . . ဒုက္ခပါပဲတော်”

“သူ့စကားအရ တို့ကို စားမလို့ပဲ။ တို့ကို တစ်ယောက်ချင်းစားမလား၊ တစ်ခါတည်း ပေါင်း စားမလား၊ သူဆုံးဖြတ်ရစက်နေတယ်”

ရှော့(မ်)ပါရဲ့ မိန်းမက ရင်ခွင်ထဲက ကလေး ဆို သူ့ဗိုက်မွေးတွေအနားထိ တင်းတင်းဖက်ဖက်လိုက်

တယ်။ တစ်မိသားစုလုံး ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ပြီး တစ်ခုတစ်ဝေးတည်း ခုနေကြတယ်။ ကြောက်လွန်း လို့ ချွန်ထက်လှတဲ့ သူတို့တစ်တွေရဲ့ သွားတွေ သွားချင်းရိုက်တာ တုန်နေကြတယ်။ ငစောင်းရိုးဖြစ် နေတဲ့ ခူးတွေတလည်း တဆတ်ဆတ်နဲ့ အသံတွေ တဝှပ်ဝှပ်မြည်တဲ့အထိ တုန်နေတယ်။ ယောက်ျား ရှော့(မ်)ပါက လှမ်းအသံပြုတယ်။

“အို . . ကြောက်မက်ဖွယ်ရာသခင်၊ အို . . အရှင်။ ကျွန်တော်တို့ကို မ . . မစားပါနဲ့။ အရှင် ကြီးကို တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အမွှေး ထူသလောက် သစ်ကိုင်းခြောက်လို့ ပိန်လွန်းကြပါ တယ်။ စားလို့ကောင်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော် မျိုးတို့ကို အရှင် . . မစားဘူးဆိုရင် မှော်တုတ်တံ လေးတစ်ချောင်းပေးပါမယ်။ အရှင့်အလိုကျ သူက လုပ်ပေးမှာပါ။ တခြားသွားပြီး စားပါနော်။ တောင်း ပန်ပါတယ်”

ရှော့(မ်)ပါရဲ့အသံက မြေကြီးထဲကနေ အပေါ် ကို ဟိန်းထွက်လာတယ်။ ရာမေက လန့်ပြီး ထရန် မိတယ်။ သူတအံ့တဩဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြောက်စိတ်တော့ မပေါ်ဘူး။ သူ့အောက်က မြေထဲ ကအကောင် ကြောက်နေမှန်း သူသိသွားခဲ့တယ်။ ရာမေကို ကြောက်စရာအကောင်ကြီးလို့ ရှော့(မ်)ပါ က ထင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ရာမေက ကြောက်နေ သူကို ခြောက်လှန့်ဖို့ စိတ်ကူးတယ်။ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ဖွယ် မာန်ဖီခြိမ်းခြောက်သံကြီးနဲ့ သူက တုံ့ပြန်တယ်။

“အေး . . အခု ငါ သွားကြားထိုးတံလုပ်ဖို့ မင်းရဲ့ မှော်တုတ်ချောင်းလိုတယ်။ အခု နည်းနည်း ပါးပါး စားထားတာတွေ သွားကြားညပ်နေတယ်။ ဆိတ်တစ်ကောင်ကို ဝါးစားထားတာဟာ အဲဒီက အသားတချို့ အံသွားကြားထဲ ညပ်နေတယ်ထင် တယ်”

အသံဆုံးတာနဲ့ သူ့ရှေ့ကို မြေကြီးထဲက

တုတ်တစ်ချောင်း ပေါ်ထွက်လာတယ်။ ရှေ့(ခံ)ပါ
ဟာ တုတ်တံကို ဝမ်းသာအားရ ကောက်ယူပြီး
သူ့အမေကိုပြဖို့ အိမ်ကိုပြန်လာခဲ့တယ်။ အပြန်မှာ
တောင်စွယ်မှာ နေကွယ်စပြုနေပြီ။ ခရီးက နည်း
နည်းပဲ ပေါက်သေးတယ်။ အိမ်ရောက်ဖို့ အဝေးကြီး
လိုသေးတယ်။ သူဟာ ညဘက်နားဖို့ နေရာရှာ
တယ်။ ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်တယ်။ မတွေ့လို့ စိတ်ပျက်
နေတုန်း သစ်ပင်တွေကြားက ဖရိုဖရဲဆောက်ထား
တဲ့ တဲလေးတစ်လုံး တွေ့တယ်။ တဲတံခါးကို အပြေး
သွားပြီး လက်နဲ့ခေါက် အသံပြုတယ်။ သစ်ခုတ်
သမားအဘိုးကြီးတစ်ဦး ‘ရာမေ’ကို တဲထဲဝင်ဖို့ ခေါ်
တယ်။

‘ရာမေ’ဟာ မှော်တုတ်ချောင်း ရတဲ့အထိ
သူ့ရဲ့စွန့်စားခန်းစာတ်လမ်းစုံကို တဲရှင်အဘိုးကြီးကို
ပြောပြတယ်။

“မင်းရလာတဲ့ မှော်တုတ်ကို လက်တွေ့ထုတ်
ပြပါဦး”

အဘိုးကြီးရဲ့ မျက်လုံးထဲက ကောက်ကျစ်တဲ့
အရောင်ထွက်နေတာကို ရာမေက သတိမပြုမိဘူး။
သူက အဘိုးကြီးနဲ့ သူ့ဖို့ နှစ်ယောက်စာ စားစရာ
တွေကို မှော်တုတ်သုံးပြီး တောင်းတယ်။ ဝင်းခနဲ
သူတို့ရှေ့ လင်းသွားပြီး စားကောင်းသောက်ဖွယ်ရာ
တွေ ပေါ်လာတယ်။ နူးညံ့အိနေတဲ့ ဝက်သားဟင်း၊
ခေါက်ဆွဲပျော့ပျော့၊ ကြက်ကင်၊ ပဲကြော်၊ သစ်သီးစုံ
နဲ့ သကာရည်(ထန်းလျက်ရည်)တစ်ခွက် ပါရှိတယ်။
နှစ်ယောက်စလုံး အစားအသောက်တွေကို အားရ
ပါးရ စားသောက်လိုက်ကြတယ်။ သူတို့စားလို့လည်း
ပြီးရော သူတို့မျက်စိအောက်မှာပဲ ထမင်း၊ ဟင်း
ပန်းကန်တွေ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ရာမေက ကွေးကွေးလေး
အိပ်လိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်းလိုလို အိပ်မောကျသွား
တယ်။ ဗိုက်တင်းတင်းနဲ့ အိပ်လိုက်တာ အိပ်မက်
ကောင်းတွေတောင် မက်လိုက်သေးတယ်။

နောက်နေ့မနက်လင်းတော့ တဲရှင်သစ်ခုတ်
သမား အဘိုးအိုကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီး
မှော်တုတ်ကိုယူကာ ထွက်လာခဲ့တယ်။ ရာမေဟာ
တစ်လမ်းလုံး ပျော်ရွှင်မြူးထူးလာခဲ့တယ်။ အိမ်
ရောက်တဲ့အထိ သီချင်းဆိုလိုက်၊ ကခုန်လိုက်နဲ့ စိတ်
ရောကိုယ်ရော ပေါ့ပါးသွက်လက်နေတယ်။

သူ့အိမ်ရောက်တာနဲ့ တဲလေးထဲ အပြေးဝင်
ကာ အော်ဟစ်ပြောတယ်။

“အမေရေ . . ကြည့်ပါဦး။ အဘိုမင်နယ်(လ်)
နှင်းလူပေးလိုက်တဲ့ မှော်တုတ်ချောင်းတစ်ခု ပါလာ
တယ်။ လိုတရသတဲ့။ သားတို့၊ အမေတို့ လိုချင်
တာ ပေးမှာ။ ဒီတစ်သက် သားတို့ မဆင်းရဲတော့
ဘူးမျိုး”

“ဘာရယ် . . အဘိုမင်နယ်(လ်) နှင်းလူသား၊
မှော်ဝင်တုတ်တစ်ချောင်း ဟုတ်လား”

ရာမေရဲ့အမေက တတွတ်တွတ်ရွတ်ရင်း
ကြားသမျှ မယုံနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။

“ဘာတွေလဲဟဲ့ . . ရာမေ။ နေ့လယ်အိပ်မက်
ကယောက်ကယက် ထနေတာလား”

“အိပ်မက် မဟုတ်ဘူး။ တကယ်ဖြစ်တာ
အမေရ။ ကဲ . . လက်တွေ့ စောင့်ကြည့်ဗျာ”

“အိုဘယ့် မှော်ဝင် . . တုတ်အရှင်၊ အမေကို
ဗျာ . . ရွှေဒင်္ဂါးတစ်အိတ်လောက်ပေးပါ”

ဒါပေမယ့် ဘာမျှဖြစ်မလာခဲ့ဘူးတဲ့။ ကောက်
ကျစ်တဲ့ လူယုတ်မာ ထင်းခုတ်သမားအဘိုးကြီးက
မှော်တုတ်အစစ်ကို ယူထားလိုက်တယ်။ ညစ်ပတ်တဲ့
စိတ်ယုတ်မာကို သူ့မျက်လုံးထဲမှာ လင်းခနဲ ဖြတ်
ခနဲ မြင်ရတယ်။ ရိုးရိုးတုတ်နဲ့ မှော်တုတ်ကို လဲယူ
လိုက်တာပေါ့။

တုတ်ချောင်းကို ရာမေက လှုပ်ကြည့်တယ်။
စားပွဲပေါ် အဲဒီတုတ်နဲ့ ခေါက်စမ်းတယ်။ တ
ချောင်းကိုင်ပြီး သူ့ခေါင်းပေါ် အားရပါးရ ငိုဝမ်း
လှည့်လှုပ်တယ်။ ဘာရွှေမှ ပေါ်မလာဘူး။

“မင်းလူမိုက် . . အလကားကောင်”

သူ့အမေက လက်ညှိုးထိုး အပြစ်တင်တယ်။ သူ့သားအဖြစ်က ငိုရမလား၊ ရယ်ရမလားတောင် သူမသိတော့ဘူး။

“အရူးလေး . . နင့်လက်က တစ်ထွာတစ် မိုက်တုတ်ကို လွှင့်ပစ်စမ်း။ ကိုယ့်ဘာသာ အလုပ် ကောင်းကောင်းလုပ်ဖို့ ကြိုးစားပါ သားရယ်။ သွား၊ အမေ့ဖို့ ရေတွင်းက ရေခပ်ခဲစမ်း”

ရာမေကတော့ တဲတဲခါးအပြင်ထွက်ခဲ့တယ်။ ရှော့(ခံ)ပါရဲ့ ဂူရှိရာ ခြေရာခံပြီး ပြန်လာတယ်။ သူ့ကို ဂူထဲရှိ သတ္တဝါကြီးက လိမ်ညှာလိုက်တယ် လို့ သူထင်တယ်။

သစ်ပင်အိုကြီးရဲ့ သစ်မြင်ဆုံရောက်တာနဲ့ သူ က အော်ဟစ်ပြောလိုက်တယ်။

“ရှော့(ခံ)ပါ . . ဒီတစ်ကြိမ်တော့ မနက်စာ နှင့်တစ်အိမ်လုံးကို စားမယ်ဟေ့။ မင်းဟာ အတော် ဆိုးဝါးတဲ့ ကုလိမ်ကကျစ်ကောင်ပဲ”

သနားစရာ ရှော့(ခံ)ပါကတော့ ရာမေ ပြော တာတွေကို နားမလည်ဘူး။ ရာမေကို အကြောင်းစုံ မေးတယ်။ ရာမေထဲက စာတ်လမ်းစုံသိတော့ သူက ပြန်ပြောရှာတယ်။

“အိုး . . ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ သခင်၊ အို အရှင် . . အရှင်ကို ကျွန်တော်မျိုး မလှည့်စားရဲပါ ဘူး။ သစ်ခုတ်သမားအဘိုးအိုကြီးရဲ့ လက်ချက်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီတစ်ခါ ကျွန်တော်မျိုးမိန်းမရဲ့ မှော်တုတ်တံကို ယူသွားပါ။ အရှင်ခွင့်ပြုချက်မပါဘဲ သူ့ကိုထိမိသူတိုင်းကို ရိုက်နှက်ဖို့ အမိန့်ပေးပါ။ သစ် ခုတ်သမား အဘိုးကြီးရဲ့တဲကို သွားပြီး ထပ်နေကြည့် ပါ။ ဘာတွေဖြစ်မလဲ စောင့်ကြည့်ပါ အရှင်”

ဒုတိယမှော်တုတ်ချောင်း မြေကြီးထဲ ပေါ်လာ လို့ ရာမေက ကောက်ယူပြီး အဘိုမင်နယ်(လ်) နှင်းလူပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်တယ်။ အရင်ဆုံး သူ ခွင့်မပြုဘဲ တုတ်လာထိသူတိုင်းကို ရိုက်ဖို့ အမိန့်

ပေးတယ်။

ရာမေဟာ သစ်ခုတ်သမားတဲကို ပြန်သွား တယ်။ အဘိုးကြီးနဲ့ သူ့ဖို့ စားစရာတွေကို မှော် တုတ်အကူနဲ့ တောင်းခံလိုက်တယ်။ စားဖွယ်ရာတွေ ချက်ချင်းရောက်လာတယ်။ စားလို့သောက်လို့ တယ် ကောင်းဆိုပဲ။ စားပြီးတာနဲ့ ရာမေဟာ အိပ်လိုက် တာ ချက်ချင်း တုံးခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ငယ်သံပါ အောင် အော်ဟစ်ဆူညံသံတွေကြောင့် ညဉ့်သန်းခေါင် ယံမှာ ရာမေ နိုးလာတယ်။

“အောင်မယ်လေးဗျ . . နာတယ်ဗျ။ သေပါ တော့မယ်”

တဲထဲက အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းတွေ ကျိုးပဲ့နေပြီး ထူးဆန်းတဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ ရိုက်နှက်သံ တွေနဲ့အတူ ‘ကယ်ပါ၊ ယူပါ’တစာစာ အော်သံပါ ကြားရတယ်။

ဒုတိယအကြိမ် ရလာတဲ့ မှော်တုတ်လေးက တဲလေးအတွင်းမှာ သစ်ခုတ်သမားအဘိုးကြီးကို လှည့်ပတ်လိုက်ရိုက်နေတယ်။

“ကယ်ကြပါ . . ကယ်တော်မူကြပါ။ သူ့ကို ရပ်ခိုင်းပါတော့”

သစ်ခုတ်အဘိုးအိုကြီးက အသံကုန်ဟစ်ရင်း လေထဲက မှော်တုတ်ရန်ကလွတ်အောင် မနည်းပြေး လွှားနေရတယ်။

အဘိုးကြီးအဖြစ်ကြောင့် ရာမေက သနား သလို ဖြစ်သွားပြီး တုတ်ကိုအမိန့်ပေးတယ်။

“ရပ် . . ”

ဒီတော့မှ အလွန်ဆိုးဝါးတဲ့ သစ်ခုတ်အဘိုး ကြီးက သူဟာ ဝထေမှော်တုတ်တဲလေးကို နိုးယူမိ ကြောင်း ဝန်ခံတယ်။ အဘိုးကြီးက အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ရင်း သူ့လက်ထဲက ဝထေမှော်တုတ်တဲ ကို ‘ရာမေ’ကို ပြန်ပေးတယ်။

ချက်ချင်းပဲ ‘ရာမေ’က ရှော့(ခံ)ပါရဲ့ ခန်းထဲ ဒုတိယမှော်တုတ်ချောင်း ပြန်ရောက်လေ့ ဆဲပြု

တယ်။ ပြီးတာနဲ့ ပထမမှတ်တုတ်တံယူပြီး အိမ်ကို ပြန်ခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်တာနဲ့ ရာမေက လိုရာဆန္ဒ ပြုတောင်းတယ်။

အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းတစ်လုံး သူတို့ရှေ့မှာ ပေါ်လာတယ်။ သူတို့သားအမိနှစ်ဦးအတွက် တစ် သက်တာမပူရအောင် တစ်သက်စာရွှေတွေတောင်း လို့ ရွှေတွေရပြန်တယ်။

သူ့အမေကတော့ တအံ့တဩနဲ့ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်နေတယ်။ သူတို့လိုသမျှ မတောင့်မတ ဆန္ဒ ပြည့်ဝလာတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစလို့ သူတို့သားအမိ ဟာ လူချမ်းသာအဖြစ်နဲ့ ငြိမ်းချမ်းပျော်ရွှင်စွာ ဘဝ ထက်ဆုံး နေကြရတယ်။ ရှော့(စ်)ပါနဲ့ သူ့မိသားစု ကျေးဇူးကို ရာမေက လုံးဝမမေ့ဘူးတဲ့။ မှတ်တုတ် ချောင်းအကူနဲ့ တစ်ပါးသူတွေကိုလည်း ဆုတောင်း

ကူညီပေးနေသတဲ့ကွယ်။

“ရှော့(စ်)ပါတို့ဂူလေး ခြောက်ခြောက်သွေ့ သွေ့၊ နွေးနွေးထွေးထွေးနဲ့ဖြစ်ကာ သက်သောင့်သက် သာ နေထိုင်ကြပါစေ။ မတောင့်မတ၊ မကြောင့် မကျဘဲ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။ ရှော့(စ်)ပါတို့ ကိုယ်မွေး ထာဝရအနွေးဓာတ်ရကြပါစေ။ ရှော့(စ်)ပါ တို့မိသားစုသုံးဦး ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ”

ရှော့(စ်)ပါတို့ စိတ်ထဲက ဆိုလိုက်ကြတယ်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ရာမေ”

[Parnell ၏ နိပေါပုံပြင် The Abominable

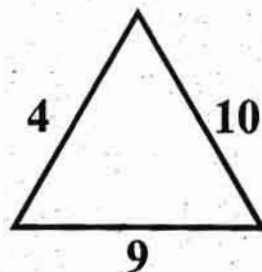
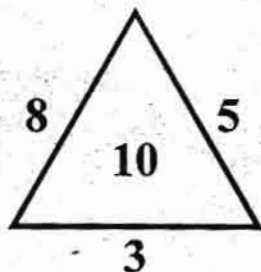
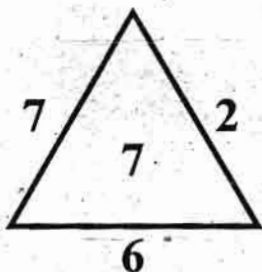
Snowman.]

အောင်စည်ချမ်းသာ

□

ဥက္ကဋ္ဌဗေဒပညာရှင် [၂]

မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသောကိန်းကို ဖြည့်ပါ။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီနဲ့မြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုအဖြစ်ပေးမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက် တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြ ပေးထားပါသည်။]

ရဟတ်ယာဉ် HELICOPTERS

■ မောင်သတ်ထွန်း

အဘယ်ကြောင့် ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် ရဟတ်ယာဉ်ကို အသုံးပြုကြသနည်း။

ရဟတ်ယာဉ်များသည် လေထဲတွင် ရစ်ဝဲနေနိုင်ကာ ဆင်းသက်ရန် နေရာကျယ်ဝန်းစရာမလိုဘဲ နေရာကျဉ်းကျဉ်း၌ပင် ဆင်းသက်နိုင်လေသည်။

ပင်လယ်ပြင်၌ ကယ်ဆယ်ရေးသမားများက ရေထဲမှလူများကို ဆွဲတင်နိုင်ရန် ရဟတ်ယာဉ်ကို လေထဲတွင် ရပ်ဝဲကာ နေနိုင်သည်။

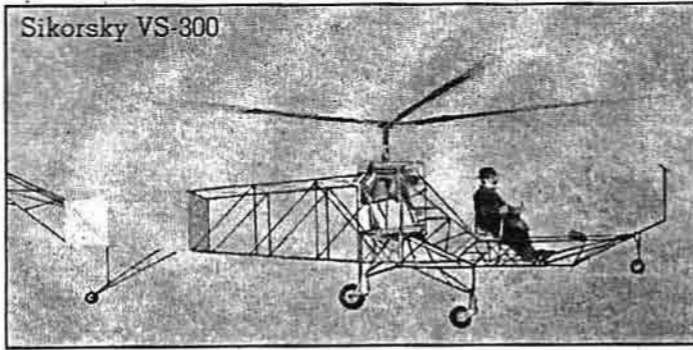
ရဟတ်ယာဉ်များကို ဒဏ်ရာရနေသော တောင်တက်သမားများကို ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်ရာတွင် လည်း အသုံးပြုကြသည်။

ကယ်ဆယ်ရေးရဟတ်ယာဉ်
Westland Sea King

ရဟတ်ယာဉ်ကို ပထမဆုံး တည်ဆောက်ခဲ့သူမှာ မည်သူနည်း။

လူတို့သည် ၁၉၀၇ ခုနှစ်ကတည်းက ရဟတ်ယာဉ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ၁၉၃၉ ခုနှစ်ကျမှ ရဟတ်ယာဉ်ကို အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက်ပျံသန်းနိုင်ခဲ့သည်။ တီထွင်သူ အိုင်ဂိုဆီကော်စကီး Igor Sikorsky သည် သူ၏ ရဟတ်ယာဉ် ဗီအက်စ်-၃၀၀ (VS 300)ဖြင့် ပျံသန်းပြခဲ့သည်။ အဆိုပါ ရဟတ်ယာဉ်တွင် အဓိက ဒလက်တစ်ခုနှင့် နောက်ပြီးဒလက်တစ်ခု ပါဝင်သည်။

Sikorsky VS-300

ယင်းရဟတ်ယာဉ်သည်
ခေတ်သစ်ရဟတ်ယာဉ်များအားလုံး၏
ရှေးအကျဆုံးရဟတ်ယာဉ် ဖြစ်သည်။

ဝန်ချီစက်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သော ရဟတ်ယာဉ်

ရဟတ်ယာဉ်များကို လေးလံသောပစ္စည်းများ သယ်ဆောင်ရာတွင်လည်း အသုံးပြုကြသည်။ အဆိုပါ ရဟတ်ယာဉ်ကို Skycranes ကောင်းကင်ဝန်ချီစက် ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြသည်။ ကောင်းကင်ဝန်ချီစက် ရဟတ်ယာဉ်များသည် ကြီးမားလေးလံသော အရာဝတ္ထုများကို တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းသယ်ယူပေးနိုင်သည်။ ခရီးတိုများအတွက်သာ အသုံးပြုနိုင်ကြသည်။

အဆိုပါ ဝန်ချီရဟတ်ယာဉ်များတွင် လေယာဉ်ကိုယ်ထည်တွင် မပါဝင်ထားသကဲ့သို့ ပစ္စည်းတင်ရန်နေရာ ပါရှိကြလေသည်။

ရဟတ်ယာဉ်များအားလုံးတွင် ဒလက်တစ်ခု ပါရှိပါသလား

အလွန်ခေတ်မီသည့် ရဟတ်ယာဉ်များတွင် တက်ဆင်းနိုင်သည့် ဒလက်တစ်ခုသာ ရှိကြသည်။ သို့သော် ရဟတ်ယာဉ်များစုမှာ ဒလက်နှစ်ခုစီ ရှိကြသည်။

Autogyro

အော်တိုဂိုရို ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း

အော်တိုဂိုရို Autogyro ဆိုသည်မှာ ရဟတ်ယာဉ်တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး ဒလက်တစ်ခု ပါရှိကာ အဆိုပါဒလက်ကို အင်ဂျင်တစ်လုံးက မောင်းနှင်သည်။ ပန်ကာအားဖြင့် ရဟတ်ယာဉ်ကို မောင်းနှင်ကာ ဒလက်က အလိုအလောက် လည်နေပြီး ရဟတ်ယာဉ်ကို လေထဲတွင် တည်ရှိနေစေလေသည်။

[Amazing Questions and Answers

စာအုပ်မှ

မောင်ဇော်ထွန်း

[အ င ခို နီ : ရှ ဘ : ပုံ ပြ င]

တောက်တွဲ၏ ဒေါသ

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

တောဘုရင်ကျားကြီး အရိပ်ကောင်းကောင်း နေရာမှာ အိပ်မောကျနေတဲ့အချိန်မှာ အသံကြီးတစ်ခု ရုတ်တရက် ဟိန်းထွက်လာတယ်။

“တောက်တဲ့ . . တောက်တဲ့ . . တောက်တဲ့”

အိပ်ပျော်နေတဲ့ ကျားကြီးဟာ စိတ်ဆိုးမာန် ဆိုးနဲ့ နိုးလာပြီ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးဝါကြီးတွေ နဲ့ ဝေကြည့်ကာ မာန်ဖိတဲ့အသံကြီးနဲ့ လှမ်းမေးတယ်။

“တောက်တဲ့ . . ညဉ့်ကန်သန်းခေါင်ကြီးမှာ ဘာလိုချင်လို့လဲ”

“ကျွန်တော်မျိုး တိုင်စရာရှိလို့ပါ”

ကျားကြီး မျက်လုံးရှုံ့ပြီးတွေးတယ်။ တောက်တဲ့ဆိုတဲ့ကောင် ဘာလာစွပ်ဦးမလဲ မသိဘူး။ တစ်ချိန်လုံး ပျင်းကြောဆွဲ အိပ်လိုက်၊ စားလိုက်နဲ့ အချိန်ဖြုန်းနေတာ။ ဗိုက်ဆာမှ ကျိစ္ဆာစေးကပ်နေတဲ့ သူလျှာကို ရုတ်တရက်ထုတ်ပြီး တွေ့ရာခြင် ဖမ်းစားနေတာ။

“ဆိုစမ်း . . မင်းခုကွ”

ကျားကြီးအမေးကို တောက်တဲ့က ဖြေတယ်။

“ပိုးစုန်းကြူးကောင်တွေပေါ့၊ တစ်ညလုံး မီးတဝင်းဝင်းနဲ့ ပျံနေကြတာ အိပ်လို့မရဘူး။ နာရီတွေကြာ၊ ညတွေသာ ပြောင်းတယ်။ သူတို့မီးတဝင်းဝင်းက မှိန်လိုက်၊ လင်းလိုက်နဲ့။ အိပ်ပျက်ညပေါင်းများလှပြီ”

လို့ တောက်တဲ့က လျှာကိုအပြင်ထုတ်၊ မျက်လုံးတွေကို လျက်ရင်း ဆက်ရင်ဖွင့်တယ်။

“သူတို့လုပ်ပုံကြောင့် အရမ်းစိတ်ဆိုး၊ ဒေါသထွက်တယ်”

“အေး . . ဟုတ်ပြီ တောက်တဲ့ရေ၊ ငါစဉ်းစားလုပ်ပါ့မယ်”

ကျားကြီးက အိပ်ချင်စိတ်နဲ့ သမ်းဝေရင်း ပြန်နှစ်သိမ့်တယ်။

“ဟုတ်ကဲ့ အရှင်၊ သင်ကတော့ ဘုရင်ပဲ။ သူတို့ကို ရပ်ဖို့ပြောပါ”

ကျားကြီးက အလွန်အမင်း အိပ်ချင်လို့ သမ်းဝေတာကို အတင်းငြင်းဆန်ရင်း တောက်တဲ့ကို ကတိပေးစကားပြောတယ်။

“ပိုးစုန်းကြူးတွေကို ငါသွားတားမြစ်ပါ့မယ်ကွာ”

ညအမှောင်ထဲ တောက်တဲ့ပါးစပ်က ပွစိပွစိ ရွတ်ရင်း ပြေးဝင်သွားတယ်။

“တစ်ညလုံး မီးရောင်တလက်လက်နဲ့ အိပ်လို့ ကိုမရဘူး”

ကျားက သက်ပြင်းချပြီး ပိုးစုန်းကြူးတွေရှိရာ ထွက်ခဲ့တယ်။ သူဟာ စိုစွတ်နေတဲ့ လယ်ကွင်းတွေကို ဖြတ်တယ်။ လှိုင်းထသွားတဲ့ ရေတွေ၊ ဗွက်တွေကြား ကြီးမားတဲ့ ကျားရဲ့ခြေဝေါ၊ လက်ဖဝါးတွေက ခွတ်ခနဲ၊ ခွတ်ခနဲ အသံထွက် လှုပ်ရှားနေတယ်။ ညဌာန်မြည်သံ၊ စားအော်သံ၊ ပိုးမွှားကောင်တွေရဲ့ သံစုံတွေနဲ့ ညအမှောင်က တုန်ခါနေတယ်။

လယ်တောပေါ်မှာ ပိုးစုန်းကြူးအလင်းရောင်တွေ ကွင်းလုံးပြည့် လက်လက်ထနေတယ်။

“ပိုးစုန်းကြူးတို့ရေ . . တစ်ညလုံး မင်းတို့အလင်းရောင်တွေ တဝင်းဝင်းနဲ့ လှုပ်ရှားနေကြလို့”

အိပ်ရေးပျက်ရတယ်လို့ တောက်တဲ့က ငါ့ကိုလာတိုင်
တာ အမှန်လား”

“ဟူး . . ကျားကြီးဟ”

ပိုးစုန်းကြူးတွေ တခစ်ခစ်နဲ့ ရယ်မောပျော်
ရွှင်သွားကြပြီး ဓါတိုင်းထက် အရောင်တွေ တဝင်း
ဝင်းလက်ပြကာ တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ရှားသွားလာကြ
တယ်။

တောဘုရင်ကြီးကိုယ်တိုင် ချောင်းတဟွပ်ဟွပ်
ဆိုးရင်း ဆက်မေးတယ်။

“ပိုးစုန်းကြူးတို့ရေ . . တောက်တဲ့ကို ဘာ
ဖြစ်လို့ ဒုက္ခပေးကြတာလဲ၊ ငါသိချင်တယ်”

“ဒီလိုပါ။ တစ်ညလုံး ကျုပ်တို့ အရောင်
တဝင်းဝင်းနဲ့ လှုပ်ရှားကြတာဟာ သူ့ကို ဒုက္ခပေး
တာ မဟုတ်ဘူး။ သစ်တောက်ငှက်ဆီက သတင်း
ကို ကျုပ်တို့က ဆက်ဖြန့်ပေးနေရတာ။ သူက
'ဒေါက်၊ ဒေါက်'နဲ့ ဗုံတီး သတိပေးတယ်”

ကျားကြီးက ပြန်ပြောတယ်။

“အေး . . ငါသိပြီ။ သစ်တောက်ငှက်ကို
သွားပြောမယ်”

လယ်ကွင်းအဆုံးမှာ ကျားကြီးက သစ်
တောက်ငှက်ကို တွေ့တယ်။ သစ်တောက်ငှက်က
အုန်းပင်ကို တဒေါက်ဒေါက်နဲ့ ခေါက်နေတယ်။

ကျားကြီးက စိတ်ရွပ်တဲ့မျက်နှာနဲ့ သစ်
တောက်ငှက်ကို ကြည့်မေးတယ်။

“သစ်တောက်ငှက်ရေ . . ဘာဖြစ်လို့ မူရပ်
မနား တဒေါက်ဒေါက်နဲ့ ခေါက်နေတာလဲကွ”

“ဗျာ . . ”

သစ်တောက်ငှက်က သူ့အလုပ်ခဏရပ်ပြီး
ဘာလဲလို့ ပြန်မေးတယ်။ ကျားကြီးက သူ့ကို ကြည့်
ရင်း ဖြေတယ်။

“မင်းက ဗုံသံနဲ့ တဒေါက်ဒေါက် မနားမနေ
ခေါက်နေတယ်လို့ ပိုးစုန်းကြူးတွေပြောတာ ဟုတ်
သလား”

သစ်တောက်ငှက်က အမွေးအမှင်တွေကို ဆန့်
ထုတ်ရင်း ဖြေတယ်။

“ကျုပ်က ကြီးကျယ်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှုပေးနေ
တာဗျ။ ကျုပ်လုပ်ငန်းကို နားလည်ဖို့ မလွယ်ဘူး”

သူက ရှည်လျားတဲ့ နှုတ်သီးကြီးတယမ်းယမ်း
နဲ့ ကျားကို ငုံ့ကြည့်ရင်း ဆက်ပြောတယ်။

“ပိုးတောင်မာတွေဟာ လူးလို့သွားရင်း လမ်း
ပေါ် ကန့်လန့်အနေအထားနဲ့ ခြေဩဇာတွေ လုပ်ပေး
တယ်။ ကျုပ် ဗုံသံ တဒေါက်ဒေါက်နဲ့ သတိပေး
ရင် သူတို့တစ်တွေ ဒီအကြောင်း သိကြမှာမဟုတ်
ဘူးနော်”

“အို . . ဟုတ်ပါ။ သိပ်ကောင်းတဲ့ လုပ်ရပ်ပဲ။
ကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ”

ကျားကြီးက သူ့နှာခေါင်းကို လျှာနဲ့လျက်
ရင်း စဉ်းစားတယ်။

“ပိုးတောင်မာကို တွေ့ပြီး ပြောဦးမှ”

တောလမ်းမှာ ပိုးတောင်မာကောင်ကို လွယ်
လွယ်တွေ့မြင်နိုင်တယ်။ လရောင်အောက်မှာ သူ
ကျောကုန်းကြီးက အရောင်တင်ထားတဲ့ သတ္တု
ချောင်းလို ပြောင်နေတယ်။ သူ့ကို ကျားက မေး
တယ်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ ပြောစမ်းပါ။ နေရာတိုင်းမှာ
မင်းရဲ့ စက်ဆုပ်ရွံရှာစရာ အညစ်အကြေးတွေ ရွပ်
ပွထားတယ်ဆို”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့၊ ရပ်လို့မရဘူးဗျ”

ပိုးတောင်မာက စကားပြောနေတုန်း မစင်
တစ်တုံးက ကျားကြီးရဲ့ လက်ထဲအထိ လိမ့်သွား
တယ်။

“ရေကြိုက်ကျွဲကြီးကလည်း လမ်းပေါ်မှာ သူ
မစင်တုံးကြီး ပါချတယ်။ ကျုပ်သာ တချို့ကို ဖယ်
ထားမပေးရင် နေရာတကာ ကျွဲချေးတွေ ပေကျံကုန်
မှာပေါ့။ ကဲ . . သွားခွင့်ပြုပါနော်”

ကျားကြီးက သူ့ခြေထောက်ကြွအလှမ်း ပိုး
တောင်မာက ပျားပန်းခပ် အလုပ်ရွပ်စွာဖြင့် ဖြတ်
သွားတယ်။ ကျားက သက်ပြင်းကို မသိမသာ ချ
ကာ ပြောတယ်။

“ကောင်းပါပြီ။ ပိုးတောင်မာကို ကျေးဇူးတင်

ဝါတယ်။ ကျွဲကြီးနဲ့ တွေ့လိုက်ဦးမယ်”

ရွှေအိုင်ထဲမှာ လူးလိမ့်နေတဲ့ ကျွဲကြီးကိုတွေ့တာနဲ့ ကျားကြီးက ဟိန်းဟောက်လိုက်တယ်။

“ကျွဲကြီး”

ဒေါသလည်းထွက်၊ ရှက်လည်းရှက်သွားတဲ့ ကျွဲကြီးက မျက်စိပေကလပ် ပေကလပ် ကြည့်ရင်း ရွှေရေထဲမှ ကုပ်တက်လာကာ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ကျားကြီးကို ထူးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . အရှင်၊ အမိန့်ရှိပါ”

“လမ်းပေါ်မှာ မစင်တွေ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ စွန့်တယ်လို့ ပိုးတောင်မာပြောတာ ဟုတ်သလား”

ကျွဲကြီးက ခေါင်းငုံ့ပြီးဖြေတယ်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါတွေက အကျိုးပြုပါတယ်။ အမြဲတမ်း နေ့လယ်ပိုင်း မိုးရွာတာနဲ့ ရေတွေက တွင်းပေါက်တွေထဲ ဝင်တော့ ဆေးကြောလိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ စွန့်ထားတဲ့ ကျွန်ုပ်မစင်တုံးတွေနဲ့ တွင်းပေါက်တွေ ပြည့်ကုန်တယ်။ ဒါကြောင့် တွင်းပေါက်ထဲကျသူ၊ လဲကျသူ မရှိပါဘူး။ ကျွန်ုပ်သာ ဒီလိုမလုပ်ရင် ထိခိုက်နာကျင်တဲ့သူတွေ ရှိမှာပေါ့”

“မင်းပြောတာ သဘောပေါက်ပြီ ကျွဲကြီးရေ။ အေး . . ဒါလည်း စဉ်းစားစရာပဲကွ”

ကျားမြီးကို ဆတ်ခနဲခတ်တယ်။ သူ့စိတ်ကို ကျားကြီး သည်းမခံနိုင်သလို ဖြစ်လာတယ်။ သက်ပြင်းတစ်ချက် ရှူရင်း ပြောတယ်။

“မိုးကိုတွေ့ပြီး သူ့စကား နားထောင်ရမယ်” လို့ ဆိုပြီး ကျားကြီးဟာ မိုးရှိရာ ကျွန်းထဲက အမြင့်ဆုံး ‘အဂေါင်’တောင်ထိပ်သို့ ထွက်လာခဲ့တယ်။ တောင်ပေါ်ကို တက်လာတယ်။ နွယ်ပင်တွေ၊ ပန်းတွေနဲ့ ပြည့်ပြီး လေခွေးရှိရာတောကို သူဖြတ်တက်ခဲ့တယ်။ သူ့နှုတ်ခမ်းမွေးကို မသိမသာ လှုပ်ရှားသွားစေတဲ့ လေအေးတိုက်ခတ်တဲ့ သစ်ပင်ကြီးများ ပေါက်ရာ ကွင်းပြင်နေရာသို့ ရောက်လာတယ်။

ကျားကြီးဟာ သစ်ပင်ပုပုများကြားမှ တောင်ကုန်းထက်သို့ ခက်ခက်ခဲခဲ တက်ခဲ့ရတယ်။ ကစဉ်

ကလျား ကျောက်ခဲကျောက်တုံးတွေပေါ် ခလုတ်တိုက်လဲလုမတက် ဖြစ်တယ်။ နောက်ဆုံး တောင်ထိပ်မြက်ခင်းပြင်ပေါ်မှာ ရပ်နိုင်ခဲ့တယ်။ အားရပါးရ အသက်ရှူပြီး တောင်ကြီးကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။ နေထွက်မြင်ကွင်းကို ကျားကြီး စူးစိုက်ကြည့်တယ်။ ရောင်စုံပန်းတွေဝေနေတဲ့ တောကြီးက မိုင်ချီပြီး ကျယ်ပြန့်တယ်။ သစ်ခွရိုင်းတွေ၊ ထိုးထွက်နေတဲ့ ကြာပန်းတွေ၊ အပြာနဲ့ ခရမ်း ရောနေတဲ့ ခေါင်းလောင်းပန်းတွေ၊ နီနီရဲရဲ ပန်းပွင့်တွေ ပြည့်နေတယ်။

ကျားကြီးက နှာခေါင်းရှုံ့ကြည့်တယ်။ သင်ပျံတဲ့ စံပယ်နဲ့ရတယ်။ သေချာနားထောင်တော့ ရေတသွင်သွင်စီးသံနဲ့ စမ်းချောင်းငယ်အသံ ကြားတယ်။

တောအောက်ခြေမှာ စိမ်းဝါရောင် စပါးခင်းတွေကို လှေကားထစ်လို မြင်ရတယ်။ ဝင်းလက်နေတဲ့ ပိုးစုန်းကြူးတွေနဲ့ ဝေးရာနေရာပဲ။

“မိုးရွာတဲ့အကြောင်းရင်းကို မေးစရာမလိုတော့ဘူး”

ကျားက သဘောကျစွာပြုံးရင်း တွေးမိတယ်။ စမ်းရေထဲမှာ သူ့ခြေလက်တွေကို အေးအောင်စိမ့်ရင်း ခဏရပ်ကြည့်တယ်။ ရေတွေက တောင်ပေါ်မှ ပင်လယ်ထိစီးရင်း သက်ရှိတွေကို ထိန်းတယ်။ အသေးဆုံးခြင်လို အကောင်တောင် မချန်ဘူး”

သန့်ရှင်းကြည်လင် အေးမြတဲ့ ရေထဲ နှာခေါင်းနဲ့ပါးစပ် မြှုပ်အောင်ထိုးရင်း ကျားက ရေသောက်တယ်။ ရှည်လျားတဲ့ တောင်ဆင်းခရီးကို စတယ်။ တောတွေ၊ သစ်ပင်တွေ၊ လယ်ကွင်းတွေ အလီလီဖြတ်ပြီး တောက်တဲ့ကိုတွေ့ဖို့ ဆင်းတယ်။

မှောင်ရိပ်ချိန်မှာ တောက်တဲ့ကိုတွေ့တယ်။ သူက ကျားကြီးကို မေးတယ်။

“ပိုးစုန်းကြူးတွေကို ပြောပြီးပြီလား။ သူတို့က ခုထိ အလင်းရောင်တဝင်းဝင်း ရှိတုန်းပဲ။ သူတို့ကို မရပ်ခိုင်းဘူးလား”

ကျားက တင်ပါးချထိုင်ရင်း တစ်လုံးချင်းရှင်းပြတယ်။

“တောက်တဲ့ . . နားထောင်။ မိတ်ရည်ရည်

ထားပါ။ ပိုးစုန်းကြူးက ဝင်းဝင်းတောက်၊ သစ်
တောက်သတင်း ခိုးခိုးဒေါက်။ သစ်တောက်ငှက်
သတိပေးတာ၊ ရှောင်ဖို့ရှားဖို့ ပိုးတောင်မာရဲ့ မစင်ပါ။
ကျွဲကြီးရဲ့ မစင်ဘေး၊ ပိုးတောင်မာက ဝင်ရှင်းပေး။
ကျွဲကြီးမစင် မြေဩဇာ၊ တွင်းမှန်သမျှ ပိတ်ဆို့တာ၊
မိုးရေဖန်တဲ့ အဲဒီတွင်း၊ ရေတဝါဝါဆင်း။ ဆင်းတဲ့
ရေက ဘဝနဲ့၊ စမ်းချောင်း၊ ရေကန်၊ ရေအိုင်ပုံ။ ထိုရေ
အိုင်က ဒုက္ခရောက်၊ ခြင်တွေအုံလိုက်ပေါက်”

“အို . . .”

တောက်တဲ့ အံ့အားသင့်သွားတယ်။

“တောက်တဲ့ . . မင်းဘာစားသလဲ”

“ခြင်ကောင်တွေပါ”

ဒီလိုဆိုရင် . . ကျားအပြော၊ ဒီလိုဆိုရင်
တောက်တဲ့က ပဲ့တင်ထပ်တယ်။

“ဟုတ်ကဲ့ . . .”

“မိုးမရွာရင် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကျွဲကလည်း တွင်းပေါက်တွေကို မပိတ်ရင်”

“အာ . . အား”

“ပိုးတောင်မာကလည်း သူ့မစင်တွေ လိမ့်

နေတာ ရပ်ခိုရင် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သစ်တောက်ငှက်အလုပ်မလုပ်တော့ရင်၊ ဗုံ
မတီးရင် . . .”

“အယ်”

“ပိုးစုန်းကြူးတွေလည်း အလင်းမထုတ်ရင်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . တောက်တဲ့၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်
စားဖို့ မရှိတော့ဘူး”

“မှန်လိုက်လေ”လို့ ဆရာကြီးက ပြောတယ်။

“တောက်တဲ့ရေ . . . ဒီလောကကြီးမှာ အရာ
အားလုံး ဆက်စပ်နေကြတယ်။ ပိုးစုန်းကြူးတွေနဲ့
တည့်အောင်သာ ငြိမ်းချမ်းစွာနေလေတော့”

ဒါနဲ့ တောက်တဲ့ဟာ သူ့ကိုယ်သူ စောထ်ထိုး
လုပ်ပြီး သစ်ကိုင်းတစ်ခုအောက်မှာ ကပ်နေတယ်။
မျက်လုံးတွေ မှိတ်ထားတယ်။ သူ အိပ်မောကျသွား
တယ်”

ပိုးစုန်းကြူးတွေက တဝင်းဝင်းတောက်ပဆဲ။
ကျားကြီးလည်း တခေါခေါ အိပ်နေမြဲ။

[Dawn Casey ၏ Earth Tales စာအုပ်မှ
အင်ဒိုနီးရှားပုံပြင် Grumpy Geko]

အောင်ချစ်စိုး(လသာ)

Did you know?

အမွှေးအမှင်ဦးရေချင်းတူသည့် လူနှင့် ချင်ပန်မီ

လူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ရှိ တစ်စတုရန်းလက်မအတွင်းရှိ အမွှေးအမှင်အရေအတွက်နှင့် ချင်ပန်မီပျောက်
၏ တစ်စတုရန်းလက်မအတွင်းရှိ အမွှေးအမှင်အရေအတွက်ချင်း တူညီကြလေသည်။

[Illustrated Fascinating Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ . .]

ဒါတွေသိပါသလား

ကျော်စည်ငြိမ်း

မျက်ကွင်းညိုမည်းအသုံးအနှုန်း

ဂျာမဏီနိုင်ငံတွင် လက်သီးထိုးခံရ၍ မျက်ကွင်းညိုမည်းခြင်း black eye ကို 'blue eye' မျက်ကွင်းပြာဟူ၍ ခေါ်ဆိုကာ ပြင်သစ်နိုင်ငံက 'poached eye' ပြုတ်ဖြောမျက်ကွင်း ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြသည်။

ရှေးက ဗိုက်အောင့်သက်သာစေသောနည်း

ရှေးခေတ်ကလူများသည် အစာမကြေ၊ ဗိုက်အောင့်မှု ဖြစ်ပွားလျှင် နွားမ၏အမြီးကို သူတို့၏ ဝမ်းဗိုက်ပေါ်တွင် တင်ထားပါက ဗိုက်အောင့်မှုမှ သက်သာကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာကြီးများ၏ စာရေးသားကြပုံ

ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာကြီး ချားလ်စ်ကင်း Charles Dickens သည် စာရေးသားရာတွင် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ရေးသားလေ့ရှိပြီး၊ ရူယပ်ကစ် ပလင် Rudyard Kipling သည် စာရေးသားရာတွင် မင်အနက်ဖြင့် ရေးသားကာ၊ မာဆယ်ပရောက် Marcel Proust က အသံလုံအခန်းရှိ ခုတင်ပေါ်တွင် ရေးသားခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

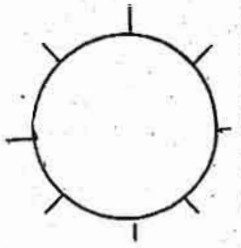
သလဲသီးပင် အခေါက်၏ အစွမ်းသတ္တိ

သလဲသီးပင် Pomegranate Trees ၏ အခေါက်ကို စားပါက သန်ကောင်(တုတ်ကောင်)ကို သေစေပြီး ဝမ်းလျှောခြင်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

[Illustrated Fascinating Facts you wouldn't know စာအုပ်မှ ..]

ကျော်စည်ငြိမ်း

ဝေါဟာရဗျူဟာ:

ရှာဖွေစုဆောင်း တင်ပြသည့်။

နေ့ဥတု၏ တစ်နေ့တာသည် ဆောင်းဥတု၏ တစ်နေ့တာထက် ဘာကြောင့် ပို၍ နေ့တာရှည် ရတာလဲဆိုလျှင် -

နေသည် ကောင်းကင်တွင် ပို၍ ကြာရှည်စွာ ရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

ကမ္ဘာလုံး၏ ဝင်ရိုးသည် နေနှင့်တည့်မတ်၍မနေဘဲ ၆၆၄ ဒီဂရီ တိမ်းစောင်းနေ၏။

ဧရာသီတွင် ကမ္ဘာ၏ ဝင်ရိုးသည် နေရှိရာဘက်သို့ တည့်တည့်တိမ်းစောင်းနေသောကြောင့် နေသည် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းပေါ်တွင် ကြာရှည်ရှိလိုနေလေပြီး မိုးကောင်းကင်သည် ပို၍ကျယ်လာသည်ဟု ထင်ရ၏။

မြောက်ဘက် ကမ္ဘာခြမ်းတွင် နေ့ဥတုဖြစ်နေပါလျှင် တောင်ဘက် ကမ္ဘာခြမ်းက ဆောင်းဥတု ဖြစ်နေလေ၏။

ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် မြောက်ဘက်ကမ္ဘာခြမ်း၌ နေ့ဥတုဖြစ်နေ၍ နေ့တာ အရှည်ဆုံးဖြစ်၏။

အာတိတ်စက်ဝိုင်းအနီးတစ်ဝိုက်တွင် နေကို ၂၄ နာရီပတ်လုံး မြင်နေရ၏။

ထိုအချိန်တွင် တောင်ဘက်ကမ္ဘာခြမ်းတွင် ဆောင်းဥတုဖြစ်၍ ညတာအရှည်ဆုံးဖြစ်ပြီး နေ့တာ အတိုဆုံး ဖြစ်လေ၏။

ထိုအတူ ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် တောင်ဘက်ကမ္ဘာခြမ်းတွင် နေ့တာအရှည်ဆုံးဖြစ်၍ မြောက်ဘက်ကမ္ဘာခြမ်းတွင် နေ့တာအရှည်ဆုံး ဖြစ်လိုနေလေတော့သတည်း။

ဒေါ်အုန်းကြည်သား

ဪ...လောဘ

ဆကာကြီး မောင်မောင်လွမ်းဦး

ဟိုရူးရူးက “ဦးဘူဇာ”

“ဝမ်းဘဲ”မကြီး သူမွေးလာ၊

တစ်နေ့တစ်ခါ ရွှေတစ်ဥ

ဝမ်းဘဲမကြီး နေ့စဉ်ဥ၊

တစ်နေ့တစ်ဥ မစောင့်ချင်

“ဦးဘူဇာ”ကြီး လောဘဝင်၊

ဘဲမကြီးတွင် ဝမ်းဗိုက်ထဲ

“ရွှေဥ”ရာထောင်ရှိမှာဘဲ၊

“ဦးဘူဇာ”လည်း ချက်ချင်းသာ

ဝမ်းဘဲမကြီး ဗိုက်ခွဲရာ၊

“ရွှေဥ”ဆိုတာ တစ်လုံးမျှ

ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ရှာမရ၊

ဘဲမကြီးလည်း သေဆုံးရ

“ဦးဘူဇာ”ကြီး ရူးပြီဗျ၊

ဪ...လောဘ...လောဘ...

ဝေဝေ ပတ်ချို

...ပါဝင်သော...

ရဲဝံ့ခြင်းအား

ကတုန်းရဲကြီးအောင်

ချိုကြီးရေ...
ဟေ့ချိုကြီး!

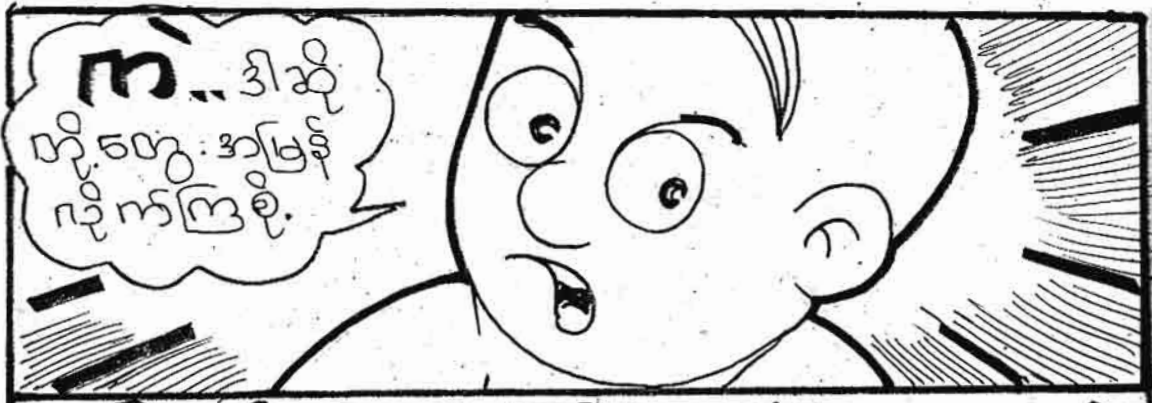
ဟာ...
ဝံ့ထွားပါလား!

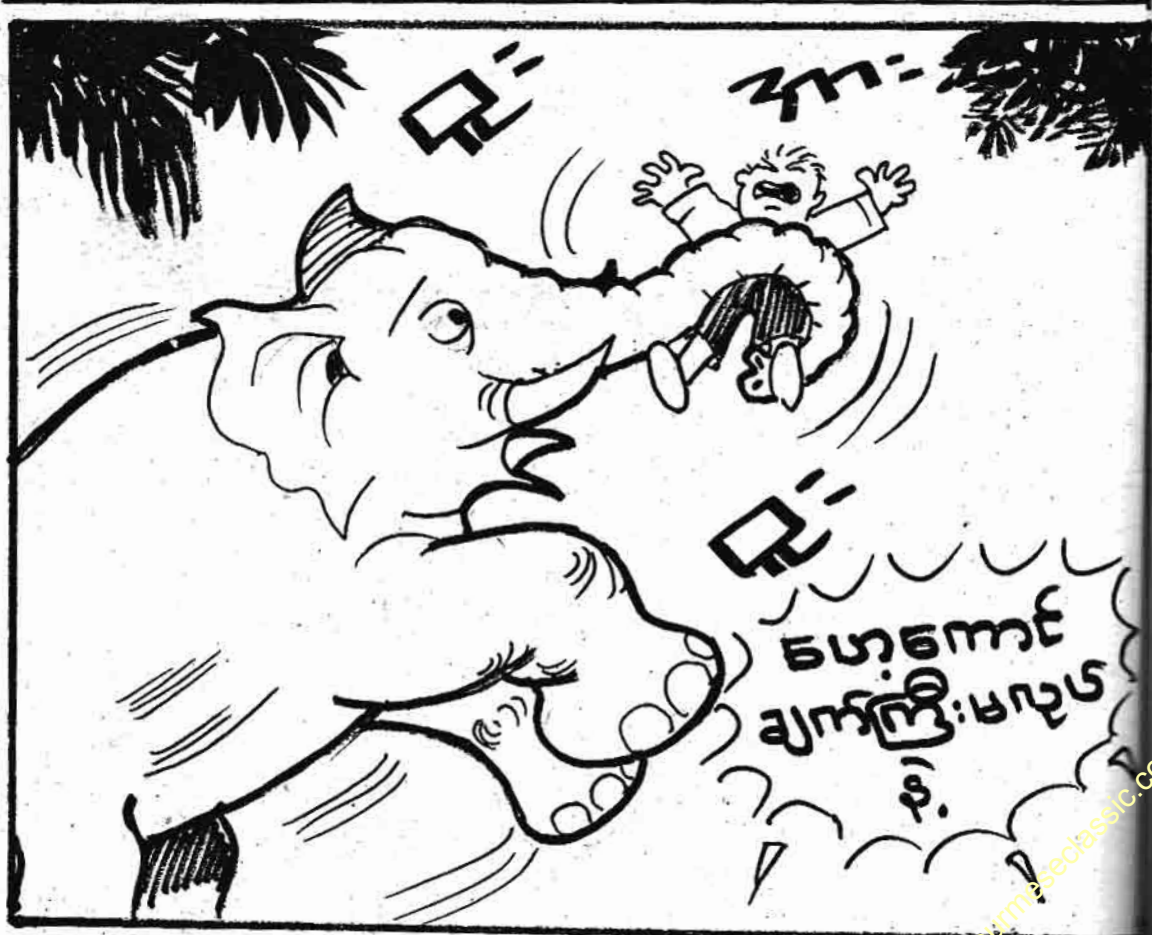
ရွာထိပ်ဆောင်ရဲ့
အလွန်မှာ ဆူးငှက်တို့
အဖွဲ့

ကလေးနှစ်ယောက်
ကိုကား ဖော်တင်ပြီး
တောထဲကိုမောင်းပေး
လို့

Three cartoon illustrations of boys in different poses, each within a cloud-like frame. The first boy on the left is balding with a small tuft of hair, wearing a loincloth and a sash, and has a surprised expression. The middle boy has a bowl cut, wears a tunic and sandals, and has a surprised expression. The third boy on the right has a bowl cut, wears a t-shirt and shorts, and has a confident expression.

ဟဟ..
ဖို:ဒော:နဲ့
ဖို:လေ:

တော်တော်
မိုက်ဗိုင်းတာ
ကောင်တွေ

လူသားတွေရဲ့မည်သည့်အခက်ခဲမျိုးကိုမဆို အမြဲရင်ဆိုင်
နေရင်းပေးနေမယ်ဆိုတာယုံပါ..

• ဘော်ဘော်(ဥပဒေ)

ယုံချင်ယုံမယုံချင်နေ Believe It or Not!

ပထမဦးဆုံး ယောက်ျားကလေးမိခင်

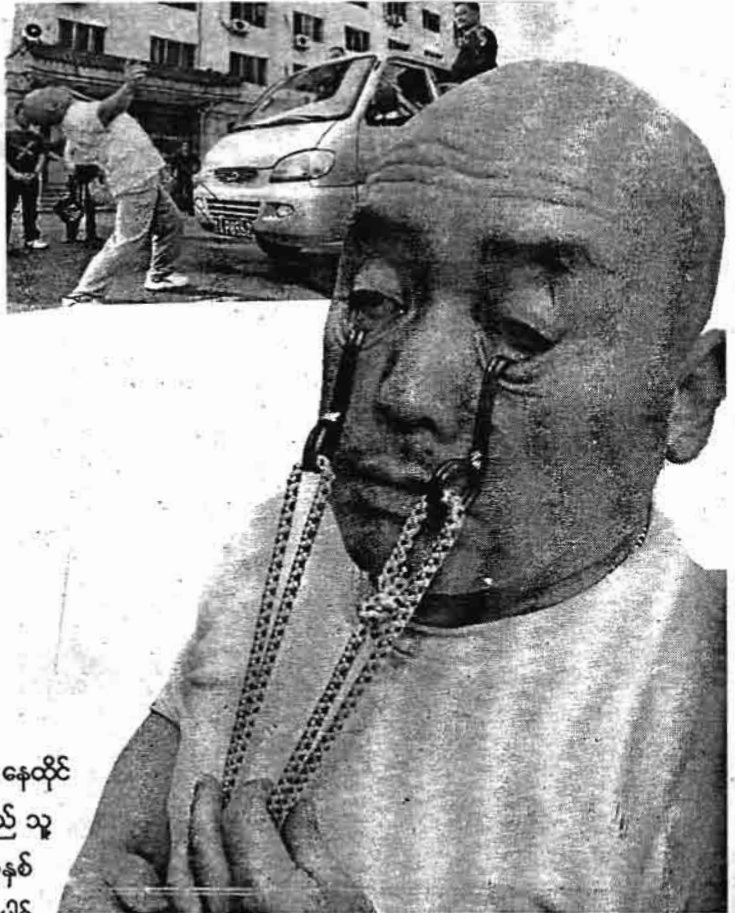
အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ အော်ရီဂွန်ပြည်နယ်၊ ဘန်းမြို့မှ 'သောမတ်ဘီတီ'ဆိုသူသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပထမဆုံးသော ယောက်ျားဘဝဖြင့် ကလေးမွေးဖွားသူ ဖြစ်သည်။ သူသည် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် မိန်းကလေးတစ်ဦးကို မွေးဖွားပေးခဲ့လေသည်။ ဘီတီ၏မိခင်သည် ဘီတီကို မွေးဖွားစဉ်က မိန်းကလေးအဖြစ် မွေးဖွားခဲ့သော်လည်း လွန်ခဲ့သည့် ၁၀ နှစ်ခန့်က အသံသည် ဖိုသံဖြစ်နေသောကြောင့် ယောက်ျားအဖြစ် ခွဲစိတ်ကုသပေးခဲ့သည်။ သို့သော် ယောက်ျားဟော်မုကြောင့် မုတ်ဆိတ်မွေးဖွား ပေါက်နေသော်လည်း မိန်းမဘဝကဲ့သို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ကာ ကလေးမွေးဖွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပါးသိုင်းမွေးနှင့် မုတ်ဆိတ်မွေးပေါက်သည့် မိန်းကလေး

၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်က နာမည်ကျော် ဘာနန်နှင့် ဘောလီ လှည့်လည်ဖြေ
ဖျော်ရေး ဆက်ကပ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဖော်ပြပါ မိန်းကလေးသည် ပါးသိုင်း
မွေးနှင့် မုတ်ဆိတ်မွေးများ ရှည်လျားစွာ ပေါက်နေသည်ကို ပုံပါအတိုင်း တွေ့
မြင်ရသည်။

အံ့သြဖွယ် မျက်ခွံ

တရုတ်ပြည် ချောင်ချန်ဒေသတွင် နေထိုင်
သည့် ကွန်ဖူးဆရာကြီး ခေါင်ချောင်ရှန်သည် သူ
မျက်ခွံကို သံချိတ်ဖြင့် ချိတ်ကာ လူနှစ်
ယောက်ပါသည့် အလေးချိန် ၃၇၄၄ ပေါင်
(၁,၇၀၀ ကီလိုဂရမ်)ရှိသော 'မိနီဘတ်စ်'ကားတစ်စီးကို ကြိုးဖြင့်တပ်ဆင်၍ လမ်းတစ်လျှောက် ဆွဲပြနိုင်ခဲ့သည်။ ခေါင်
သည် တိုက်ခိုက်မှုစွမ်းရည် အတွေ့အကြုံ ၃၅ နှစ်ရှိပြီး အထူးလေ့ကျင့်ထားသော အသက်ရှူလေ့ကျင့်မှု အကူအညီဖြင့်
ထိုသို့ အံ့မခန်းဖွယ် စွမ်းရည်ကို ပြသနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

[Ripley ၏ Simply Shocking, Believe It or Not! စာအုပ်မှ •]

ဘော်ဘော်(ဌာမေ)

ဝဏ်းလျှိုင်း

ကော့ကော့ကော့ကော့
၁၉၁၁၄

ရွှေသီးသည် အသက်(၉)နှစ်အရွယ် စတုတ္ထ
တန်းကျောင်းသားလေးတစ်ယောက် ဖြစ်လေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ရွှေသီး၊ ဂွတို၊ မိုးငို၊ မောင်လှ
တို့သည် လွယ်အိတ်ကိုယ်စီ၊ ကျောင်းဝတ်စုံတိုဖြင့်
ကျောင်းတက်ရန် ထွက်လာခဲ့ရာ ရွှေသီးလက်ထဲတွင်
ကျောင်း၌ကန်ရန် ဘောလုံးတစ်လုံးလည်း ပါလာခဲ့
လေ၏။

“ကျောင်းရောက်တာနဲ့ ဘောလုံးကန်မယ်
နော်”

ဟု ရွှေသီးက ပြောလိုက်ရာ မိုးငိုက -

“အေး... ကျောင်းစာတွေပြီးရင်
ကန်ကြတာပေါ့ကွာ ရွှေသီးရာ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

မိုးငိုစကားကြောင့် ရွှေသီးမှာ
ဘဝင်မကျ ဖြစ်သွားပြီး -

“ဟင်း... အတော်ကြီးကျယ်
တာပဲ”

ဟု စိတ်ထဲမှာ ပြောလိုက်မိလေ
တော့၏။

လမ်းတစ်နေရာသို့ ရောက်သည့်

အခါ ရွှေသီးသည် ရေအိုင်တစ်ခုကိုတွေ့ရာ -

“ကဲကွာ... ကဲကွာ”

ဟု ထိုရေအိုင်ထဲသို့ ၎င်း၏လက်မှ ကိုင်ထား
သော ဘောလုံးကို ရေအိုင်ထဲသို့ အားနှင့်ပစ်လိုက်
သည့်အခါ -

မိုးငို၊ ဂွတို၊ မောင်လှတို့မှာ ရေများစင်ကုန်
သဖြင့် ကျောင်းဝတ်စုံများ စိုကုန်၏။

“ဟေ့ကောင်... ဘာဖြစ်လို့ ဘောလုံးကို
ရေအိုင်ထဲ အရမ်းပစ်ချတာလဲကွ။ ငါတို့ ကျောင်း
ဝတ်စုံတွေ စိုကုန်ပြီ”

ဟု မောင်လှက စိတ်ဆိုးကာ ပြောလိုက်လေ၏။

“မင်း...ဒါ တို့သုံးယောက်ကို သက်သက် ညစ်ပတ်တာ”

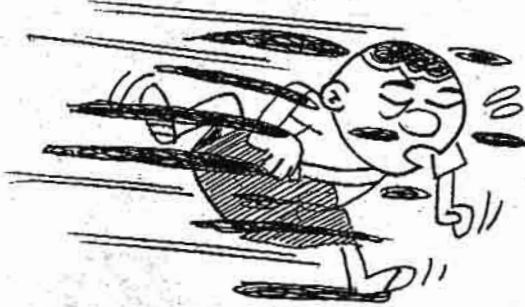
ဟု မိုးငိုက ပြောရာ ဂွတိုကလည်း -

“လာကွာ...ရွှေသီးကို မခေါ်နဲ့တော့။ တို့ ဘာသာတို့ ကျောင်းသွားတော့မယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ဟု ဂွတို၊ မောင်လှ၊ မိုးငိုတို့ ရေတွေစိုကုန် တာကိုကြည့်ပြီး ရွှေသီးမှာ လွန်စွာမှ သဘောကျပြီး ၎င်းတို့ရှေ့မှ ကျောင်းကိုရောက်အောင် ပြေးလေတော့ ၏။

ထိုစဉ် မော်တော်ကားကြီးတစ်စီးက ရွှံ့အိုင်ထဲ သို့ ဖြတ်မောင်းသွားရာ -

“အောင်မယ်လေးဗျ”

ဟု ရွှေသီး လန့်ပြီးအော်လိုက်လေ၏။

ရွှေသီး၏ နောက်မှလိုက်လာကြသော ဂွတို၊ မောင်လှ၊ မိုးငိုတို့မှာ အံ့သြကြပြီး ဂွတိုက -

“ဟာ...ရွှေသီးကိုကြည့်စမ်းဟေ့။ ကားကြီး

တစ်စီး ဖြတ်မောင်းသွားလို့ သူတစ်ကိုယ်လုံး ရွှံ့ရည် တွေ ပေကုန်ပြီ”

ဟု ဆိုကာ ပြောလိုက်လေ၏။

“ကောင်းတယ်...ကောင်းတယ်၊ ငါတို့ ကျောင်းဝတ်စုံတွေ ရေတွေစိုအောင်လုပ်မိလို့ သူတစ် ကိုယ်လုံး ရွှံ့တွေပေကုန်ပြီ။ သူ့အမေတော့ သူ့ကို ရိုက်တော့မှာပဲ”

ဟု မောင်လှကပြောလိုက်ရာ မိုးငိုက -

“အဲဒါပေါ့ကွာ။ နိုင်းထီးဆိုင်းဆိုတဲ့ သီချင်းလို ဝဋ်မှာအမြဲ၊ ငရဲမှာအပ ဆိုတာ။ အခုတော့ ဝဋ်လည် ပြီလေ”

ဟု ဆိုကာ ရွှေသီးကိုကြည့်၍ ပြောပြီး ရယ်ကြလေတော့၏။

ရွှေသီးမှာ နောက်နောင် ယခုကဲ့သို့ သူတစ် ပါးကိုလုပ်ရန် စိတ်ကူးမည် မဟုတ်တော့ချေ။

အောက်တိုဘာအောင်ကြီး

□

Did You know?

အိပ်ရာထသည့်အခါ ကိုယ်ခန္ဓာဆန့်သည့် ပုရွက်ဆိတ်

ပုရွက်ဆိတ်များသည် နံနက်ခင်း အိပ်နေရာမှ နိုးထသည့်အခါ ကိုယ်ကို ဆွဲဆန့်ကြသည်။

[Illustrated Startling Facts you wouldn't know! စာအုပ်ဖ...]

ဟီရိုနှင့် သူ့အစ်ကို တာဒရှိတို့သည် အနာဂတ် ကာလ၌ 'ဆန်ဖရန်ဆီကို' အမည်ရှိ မြို့တော်ကြီးတွင် မိဘများကွယ်လွန်ပြီးနောက် အဒေါ်ဖြစ်သူ ကက်(စ်) နှင့်အတူ နေထိုင်သောလူငယ်နှစ်ဦးဖြစ်သည်။ တာဒရှိ သည် 'ကောလိပ်ကျောင်းတက်လျက်ရှိပြီး ၎င်းက သူနာပြုစက်ရုပ် ဘေးမက်(စ်) ကိုတီထွင်ထားပုံ ဟီရိုအား ခေါ်ပြရာ ဟီရိုလည်း ထိုကောလိပ် တက်ချင်စိတ်ပေါက် သွားလေသည်။

ဟီရိုအနေဖြင့် ထိုကျောင်းတက်ရန် ပညာသင် ဆုရလိုပါက သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာပစ္စည်းကိရိယာ အသစ် အဆန်းတစ်ခုခုကိုတီထွင်ကာ ပြိုင်ပွဲဝင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း

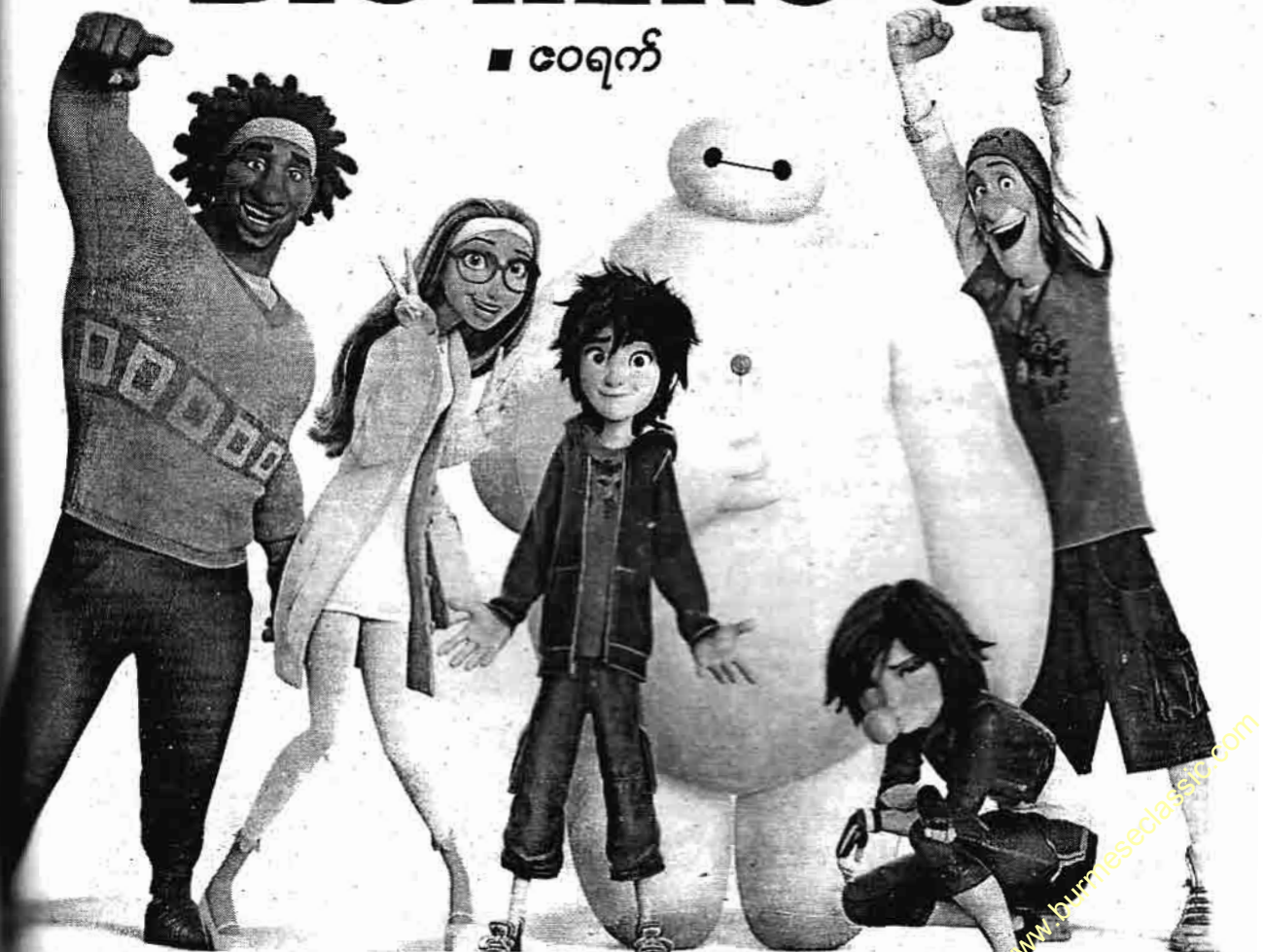
တာဒရှိက ရှင်းပြရာ ဟီရိုက နာနိနည်းပညာဖြင့် မိတ္တူရိ ဘော့ခေါ် စက်ရုပ် ဝိစိကွေးကလေးများ တီထွင်လိုက် သည်။ သူစိတ်ကူးထဲရှိသလို ၎င်းစက်ရုပ်များကို ပုံ သဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲပေးနိုင်သည် ပါမောက္ခကြီး ကယ်လန်က ဟီရို၏တီထွင်မှုကိုသဘောကျ၍ ကျောင်း ဝင်ခွင့်ပေးလိုက်ပြီးနောက် ပြဌာန်းမကြီးရုတ်တရက် မီး လောင်ပေါက်ကွဲစဉ် ကယ်လန်နှင့် တာဒရှိတို့ သေဆုံး သွားကြသည်။

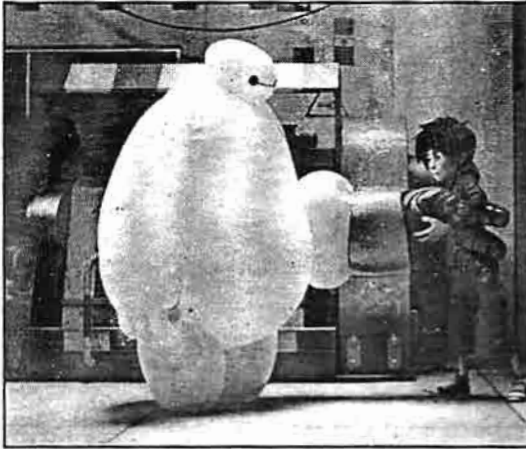
တစ်နေ့၌ နေရာရွှေ့ပြောင်းနိုင်သော စတိုခန်းထဲ မှ ဘေးမက်(စ်) ထွက်လာပြီး ဟီရိုအားကူညီလိုကြောင်း ပြောသောအခါ ဟီရိုလက်ထဲမှ စက်ရုပ်ကလေး လွတ်

[ကလေးရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယို]

BIG HERO-6

■ ဇေရက်

ကျသွားသည်။ ထိုစက်ရုပ်ကလေးက အပြင်သို့ထွက်ပြေးသွားသဖြင့် ဘေးမက်(စ်)နှင့် ဟီရိုတို့က ၎င်းနောက်သို့ ခြေရာခံလိုက်ရာ ကုန်လှောင်ရုံဟောင်းကြီးတစ်ခုသို့ ရောက်သွားကြပြီး မိတ္တူရိဘော့စက်ရုပ်ကလေးများ အရေအတွက် သန်းချီ၍ တိုးပွားလျက်ရှိကြောင်းတွေ့ကြရသည်။ မျက်နှာဖုံးစွပ်လူဆိုးကြီးတစ်ဦးနှင့် မိတ္တူရိဘော့များက ရန်မူရန်ကြစဉ်သဖြင့် ဟီရိုနှင့်ဘေးမက်(စ်)တို့ ထွက်ပြေးသွားရပြီနောက် ဟီရိုက ဘေးမက်(စ်)အား ကာရာတေးပညာဖြင့် သတ်ပတ်တတ်အောင် ဉာဏ်ရည်အဆင့်မြှင့်ကာ သင်ကြားလေ့ကျင့်ပေးသည်။ မြို့တော်၏ သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းသို့ သွား၍ ဘေးမက်(စ်)နှင့် ဟီရိုတို့က တွေ့ရှိ၏ သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသော ဖရက်၊ ဂိုးဂိုး၊ ဟန်နီလီမွန်နှင့် ဝါဆာဘီတို့နှင့်အတူ မျက်နှာဖုံးစွပ်လူဆိုးကို သွားရှာကြသည်။ သို့သော် လူဆိုးကြီးက ၎င်းတို့ကို အရင်တွေ့သွားပြီး လိုက်ပမ်းသဖြင့် ထွက်ပြေးကြကာ ဖရက်၏မိဘများပိုင်ဆိုင်သော တိုက်ကြီးထဲ ဝင်ပုန်းနေကြသည်။ လူဆိုးကြီးကို အနိုင်ယူဖို့ မိမိတို့အတွက် ထူးခြားစွမ်းရည်များလိုအပ်ရာ ဟီရိုက သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ဦး စီအတွက် သင့်လျော်ရာ သီးသန့်ဝတ်စုံများ တီထွင်ချုပ်လုပ်ပေးသည်။

မိတ္တူရိဘော့များကို ထိန်း

ချုပ်နိုင်သော လူဆိုးကြီး၏ မျက်နှာဖုံးကို မမိုးယူမီ ဟီရိုက သူ့သူငယ်ချင်းအားလုံး၏ သီးသန့်စွမ်းရည်များကို စမ်းသပ်ပြီး ဘေးမက်(စ်)အား အတောင်ပံတပ်၍ လေထဲဝဲပျံကြည့်သည်။ လူဆိုးကြီးရှိရာ ကျွန်းပေါ်မှ ဓာတ်ခွဲခန်းတစ်ခန်းထဲသို့ ဟီရိုနှင့်သူငယ်ချင်းများရောက်ရှိပြီး မျက်နှာဖုံးစွပ်လူဆိုးကြီးမှာ သူဌေးကြီး အယ်လက်(စ်)တဲယားခရီးဖြစ်ကြောင်းသိရသည်။ ခရီး၏ အာရုံကြောစနစ် အသံလွှင့်ကိရိယာငယ်ကို ၎င်းတို့က ဆွဲထုတ်လိုက်သောအခါ

၎င်းမှ ပြပွဲခန်းမကြီးမီးလောင်ပေါက်ကွဲစဉ်က သေချင်ယောင်ဆောင်ခဲ့သော 'ပါမောက္ခကြီး ကယ်လဂ်' ပင်ဖြစ်ကြောင်းသိရ၍ ဟီရိုစိတ်ဆိုးပြီး တာဒရိုအတွက် ကလဲ့စားချေရန် ဘေးမက်(စ်)ကို ၎င်းအားသတ်ခိုင်းသော်လည်း သူငယ်ချင်းများက ဝင်ဟန့်တားသဖြင့် ကယ်လဂ်က သူ့မျက်နှာဖုံးကိုပြန်ယူပြီး ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

ကယ်လဂ်ကို ချက်ချင်းဟန့်တားဖို့လိုကြောင်း ဟီရိုက သဘောပေါက်သောကြောင့် သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ၎င်းနောက်သို့လိုက်မည်အပြု ဟန့်နီလီမွန်က ခွဲဒီယိုပြကွက်ဟောင်းတစ်ခုကို ဟီရိုအားပြသရာ ခရေး၏ သိပ္ပံစမ်းသပ်မှုတစ်ခုတွင် ပျောက်ဆုံးသွားပြီ။ သေပြီဟုယူဆရသူ ယာဉ်မှူးမှာ ကယ်လဂ်၏သမီး အက်ဘီဂေး(လ်)ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ကြရ

သည်။ ထို့ကြောင့် ဟီရိုနှင့်သူငယ်ချင်းတစ်စုက ကယ်လဂ် ပစ်မှတ်ထားသော ခရေးအစစ်ကို ကယ်တင်ရန် ၎င်းဟောပြောလျက်ရှိရာ မိုးမျှော်တိုက်ကြီးသို့ လိုက်သွားကြသည်။ ကယ်လဂ်က ၎င်းအဆောက်အအုံကို မိုက္ကရိုဘော့များအား ဖျက်ဆီးခိုင်းပြီး တိုက်ပေါ်၌ မှန်ဝတစ်ခုကို ဖန်တီးထားပြီးဖြစ်သည်။ လူစွမ်းကောင်း ခြောက်ယောက်နှင့် ကယ်လဂ်တို့ တိုက်ခိုက်ကြပြီးနောက် မိုက္ကရိုဘော့များ မှန်ဝအတွင်းသို့ စုပ်ယူခြင်းခံရအောင် လုပ်ကြသည်။ ဟီရိုက ကယ်လဂ်၏ မျက်နှာဖုံးကို ဆွဲချွတ်လိုက်သဖြင့် မိုက္ကရိုဘော့များအသက်မဲ့သွားပြီး 'တယ်လီပိုတာ' ယာဉ်လည်းမြေကြီးပေါ် ပြုတ်ကျသွားသည်။ မှန်ဝအတွင်း၌ ကာလရှည်အိပ်ပျော်နေသော မိန်းကလေးမှာ အက်ဘီဂေး(လ်)ဖြစ်ကြောင်း သိသိချင်း ဘေးမက်(စ်)နှင့် ဟီရိုတို့က ကမန်းကတန်း ကယ်တင်လိုက်ကြသည်။

မှန်ဝအတွင်း ဝင်ရောက်ကယ်တင်စဉ် ပေါက်ကွဲမှု၏ ကြီးများသောအကျိုးအပဲ့တစ်ခု ထိမှန်ခြင်းကြောင့် ဘေးမက်(စ်) ကိုယ်ထည်ကပျက်စီးသွားသည်။ သို့တစေ ဘေးမက်(စ်)က သူ၏ ခုံးပွဲစွမ်းအင်သုံးလက်ဖြင့် ယာဉ်ငယ်ကိုဖိနှိပ်လျှင် ဟီရိုနှင့် ထိုယာဉ်ကို အိမ်ပြန်ပို့ပေးနိုင်သေးကြောင်း ပြောပြသည်။

ထို့နောက် ဘေးမက်(စ်)က ၎င်းပြောသည့်အတိုင်း လုပ်လိုက်ရာ မှန်ဝမပေါက်ကွဲမီ ဟီရိုတို့ငါးဦးနှင့် ယာဉ်ငယ်တို့ နေရပ်ပြန်ရောက်သွားသည်။ ဘေးမက်(စ်) လိုက်မလာနိုင်တော့ကြောင်း ဟီရိုက ဝါဆာဘီကို ပြော

ပြသည်။ နောင်အခါ၌ ဟီရိုက တာဒရို၏ ဓာတ်ခွဲခန်း အတွင်း၌ ဘေးမက်(စ်)၏ သံချပ်ကာဝတ်လက်တစ်ဖက်ကို စားပွဲပေါ်တင်ထားရာ မီးရောင်မှိတ်တုတ်မှိတ် တုတ်တွေ့ရ၍ ထိုလက်ဖဝါးကိုဖြန့်ကြည့်သောအခါ တာဒရို နာမည်ပါသော ဘေးမက်(စ်)၏ အစိမ်းရောင် ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကတ်ပြားကို တွေ့ရှိရသည်။ ဟီရိုက ထိုကတ်ပြားလေးကို သုံး၍ ဘေးမက်(စ်)ကို အသစ်ပြန် တည်ဆောက်ပြီးနောက် သူ့သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဆန်ဖရန်ဆို့ကိုမြို့တော်ကြီးကို ဆက်လက်အကူအညီ ပေးကြလေသည်။

* * *

Robert L. Biard နှင့် အဖွဲ့၏ ဓာတ်ညွှန်းကို
ဒါရိုက်တာ Chris Williams နှင့် Don Hall တို့

စိစဉ်မှိုက်ကူးပြီး Ryan Potter, Jamie Chung, Damon Wayans, Daniel Henney နှင့် Scott Adsit တို့က အသံဖြင့် သရုပ်ဆောင်ပေးကြသော Big Hero 6 မှာ Disney ၏ (၅၄)ကားမြောက် ကာတွန်း ဓာတ်ကားဖြစ်ပြီး Marvel ရုပ်ပြစာပေတိုက်၏ ဓာတ်ကောင်များကို ရှိငြိမ်းမှိုက်ကူးသော Disney ၏ ပထမဆုံးကာတွန်းဓာတ်ကားလည်း ဖြစ်ပါသည်။

Disney မှ ဖြန့်ချိသော ကြာမြင့်ချိန် ၁၀၂ မိနစ်ရှိ ဤဓာတ်ကားကို ၂၀၁၄ နိုဝင်ဘာလတွင် နိုင်ငံတကာ၌ ရုံတင်ပြသပြီး ဒီဗွီဒီအဖြစ် ဆက်လက် ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိသွားမည် ဖြစ်သည်။

စေ့ရက်

□

ဥက္ကဋ္ဌမင်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ (၃)

A,B,C,D အက္ခရာစဉ် လေးတန်းတွင် မတူကွဲပြားနေသည့် အက္ခရာစဉ်ကို ဖော်ပြပါ။

$$(A) \quad 6 + 4 \times 2 - 6 =$$

$$(B) \quad 8 + 12 \div 3 - 4 =$$

$$(C) \quad 4 + 6 \div 2 + 12 =$$

$$(D) \quad 6 + 10 \times 1 - 8 =$$

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်စီအဖြစ်ပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုအဖြစ်ပေးမည်။ မူလတန်း၊ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိပါသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပြုပါမည်။ ပြိုင်ပွဲအဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ် ၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်စာမျက်နှာတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။]

နားချောင်းမင်းသမီး

ဦးလေးသွမ်းရောင်

တူလေး တူမလေးတို့ကို အခုတစ်ခါမှာတော့ ဦးလေးတို့ ရှမ်းပုံပြင်တွေထဲက နားချောင်းမင်းသမီးဆိုတဲ့ ပုံပြင်လေးတစ်ပုဒ် ပြောပြမယ်နော်။ ရှမ်းလိုကတော့ 'နန်းစွိုင်းပီဟူအပုမ်' လို့ ခေါ်တယ်။ 'စပ်နန်းပီဟူ အပုမ်' လို့လည်း ခေါ်တယ်။ ပီဟူဆိုတာ ရှမ်းလို နားချောင်း နားကပ်ကိုပြောတာကွယ်။ နန်းစွိုင်းနဲ့ စပ်နန်းဆိုတာ နန်းတွင်းမင်းသမီးကို ခေါ်တာပေါ့။ အပုမ်ဆိုတာက ပုံပြင်ကို ပြောတာကွယ်။

နားချောင်းမင်းသမီးပုံပြင်ဆိုတာ တကယ်တော့ ဦးလေးတို့ ရှမ်းရိုးစဉ်ဆက်ပြောခဲ့ကြ၊ လက်ဆင့်ကမ်း ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြတဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင်၊ ပါးစပ်ဒဏ္ဍာရီစာရင်းထဲမှာ ပါတာပေါ့ကွယ်။ ပါးစပ်ရာဇဝင်ပုံပြင်ကို ရှမ်းလိုကတော့ 'ဆိုးပီဟူအပုမ်' လို့ခေါ်တာပေါ့ကွယ်။ ဦးလေးတို့ ရှမ်းကလေးသူငယ်တွေ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်မှာ ကိုရင်ဝတ်ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု သင်တန်းတက်ရင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးပဉ္စင်းတွေ၊ ကိုရင်ကြီးတွေ၊ ဆရာဆရာမတွေက ပါးစပ်ရာဇဝင်ပုံပြင်လေးတွေပြောပြီး လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကြတာပေါ့ကွယ်။

ပုံပြင်လေးကိုမဆက်ခင် ပါးစပ်ရာဇဝင်ပုံပြင်ရဲ့ သဘောကို အရင်ပြောပြမယ်နော်။ ဦးလေးတို့ ရှမ်းရိုးရာ ပါးစပ်ရာဇဝင်ပုံပြင်တိုင်းဟာတကယ်ရာဇဝင်သမိုင်းနောက်ခံတွေ၊ တကယ် သက်ရှိထင်ရှားရှိခဲ့တဲ့ ရဟန်းရှင်လူပုဂ္ဂိုလ်တွေပါဝင်စမြဲပဲကွယ်။

တကယ်ဖြစ်ရပ်တွေကနေ အခြေခံပြီး ပေါက်ဖွားလာတဲ့ ပုံပြင်တွေကို ပါးစပ်ရာဇဝင်၊ ပါးစပ်ဒဏ္ဍာရီလို့ ဦးလေးတို့ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် သတ်မှတ်ခဲ့ကြတယ်ကွယ်။ ဦးလေး အခုပြောပြမယ့် ပုံပြင်ကို ရှေးလူကြီးတွေကတော့ နားချောင်းမင်းသမီး ဒဏ္ဍာရီလို့ ပြောဆို သုံးစွဲခဲ့ကြတယ်ကွယ်။

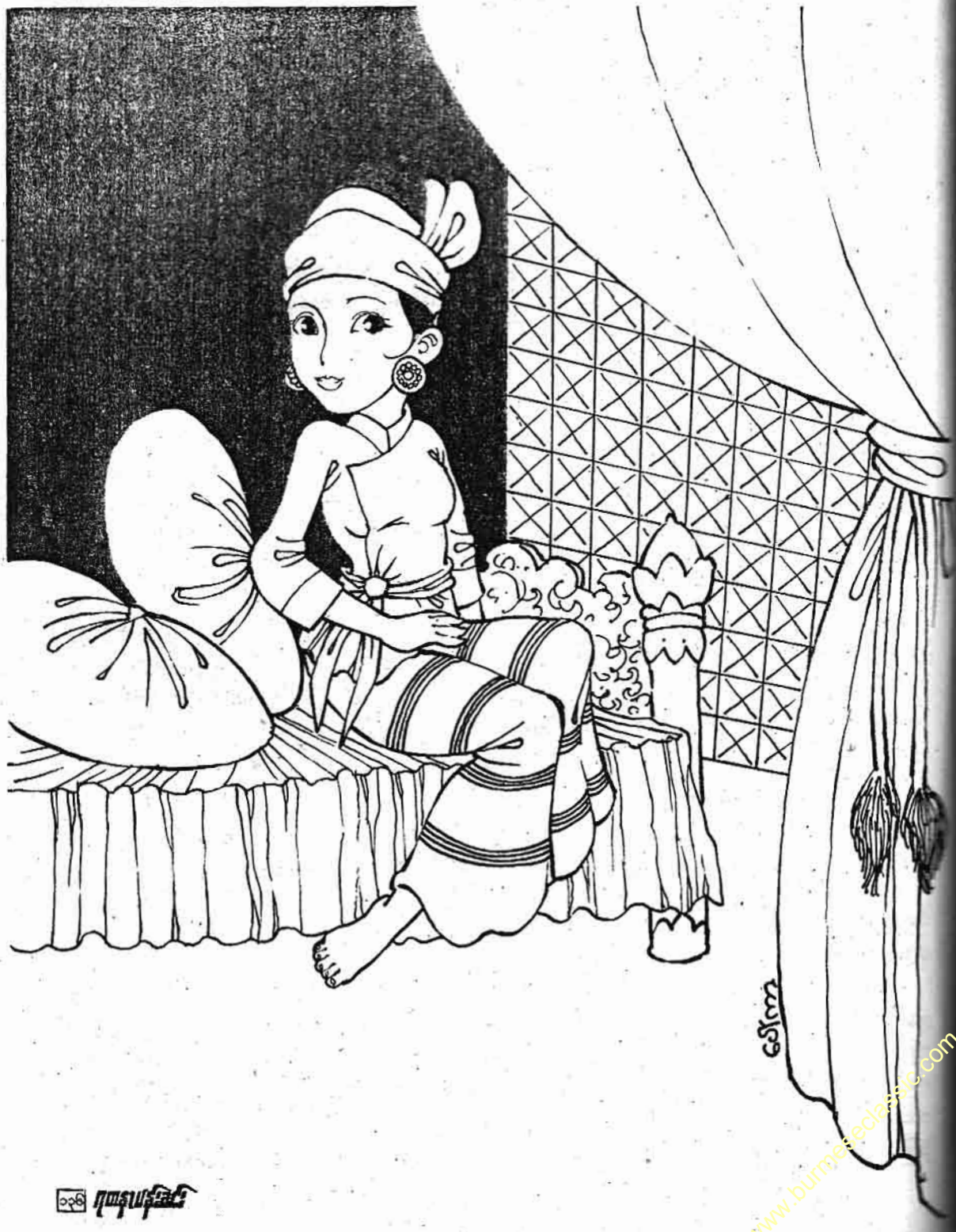
ကဲ... ပုံပြင်လေးကို စပြောတော့မယ်နော်။

တူလေး တူမလေးတို့ရေ ပုဂံရာဇဝင်မှာ ဗုဒ္ဓသာသနာကို စတင်ထွန်းကားအောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ မင်းမြတ်ရာဇာ အနော်ရထာကို သိကြမှာပေါ့ကွယ်။ အဲဒီအနော်ရထာမင်းကြီး ပုဂံနေပြည်မှာစံတဲ့ အချိန်လောက်ကပေါ့ကွယ်။ ဒီနေ့ခေတ်အခေါ် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းဒေသမှာ ကောက်ဆံပြီလို့လည်းခေါ် မိုင်းမောက်ခေါင်မောင်လုံလို့လည်းခေါ်တဲ့ ရှမ်းနေပြည်တော်မြို့တစ်မြို့ရှိသတဲ့။

အဲဒီမြို့ကို မြန်မာတွေက ကောသမ္ဘီပြည်လို့ ခေါ်ကြသတဲ့။ ရှမ်းအသံထွက်အမှန်ကတော့ ကောက်ဆံပြီပေါ့ကွယ်။ အဲဒီမြို့ဟာ ဒီနေ့ခေတ်အခေါ် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းက မူဆယ်မြို့ရဲ့ အနီးအနားမှာ ရှိခဲ့သတဲ့ကွယ်။

တကယ်တော့ ကောသမ္ဘီဆိုတာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဥဒါးပရာဒေက်စ်ပြည်နယ်ထဲက မြို့တစ်မြို့ရဲ့ အမည်ဖြစ်တယ်ကွယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းခဲ့တဲ့ဒေသက မြို့ရွာနာမည်တွေကို ဂုဏ်ပြုပြီး မှည့်ခေါ်ကြတဲ့ အမည်မြို့ရွာတွေထဲမှာ အဲဒီ ကောက်ဆံပြီ(ဒါမှမဟုတ်)မိုင်းမောက်ခေါ်မောင်လုံမြို့လည်း ပါတာပေါ့ကွယ်။ အဲဒီမြို့ဟောင်းနဲ့ ဒေသဝန်းကျင်ကို ဒီနေ့အခါမှာတော့ စယ်လန်ဒေသဆိုပြီး ခေါ်ကြတာပေါ့နော်။

ပုံပြင်လေးကို ဆက်ပြောရရင် အဲဒီနေ့ပြည်တော်မှာ အုပ်ချုပ်တဲ့ စော်ဘွားကြီးနာမည်က စပ်ဟိုမိန်းလို့ ခေါ်သတဲ့။ အဲဒီစော်ဘွားကြီးရဲ့ သမီးတော်လေးနာမည်က စပ်နန်းမွန်းလလို့ ခေါ်သတဲ့။ မြန်မာရာဇဝင်စာအုပ်တွေမှာတော့ စောမွန်လှ၊ နန်းမွန်လှလို့ သုံးနှုန်းတာပေါ့ကွယ်။ စပ်နန်းမွန်းလ မင်းသမီးလေးဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး ဗုဒ္ဓဓမ္မဇာတ်နိပါတ်ပေစာထုပ်တွေ

နဲ့သာ ဖတ်ရှုနေလေ့ရှိသတဲ့။ မင်းသမီးလေးရဲ့ နားရွက် နှစ်ဖက်မှာ ဆင်ယင်ထားတဲ့ နားချောင်းနှစ်ခုဟာ ထူးခြား တဲ့ နားချောင်းနှစ်ခုဖြစ်သတဲ့။

မင်းသမီးလေး ခုနစ်နှစ်အရွယ်နားထွင်းမက်လာ ကျင်းပဖို့ ဖခင်စော်ဘွားကြီးက ခုနစ်ရက် အချိန်ယူပြင် ဆင်နေချိန်မှာပဲ စော်ဘွားကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေ စော်ဘွားကြီး တစ်ပါးက သမီးတော် မင်းသမီးလေးအတွက် ရဟန္တာ ဓာတ်တော်များပါတဲ့ ရွှေကြုတ်နားချောင်းတစ်စုံ လက် ဆောင်ပေးသတဲ့။ သီလမြဲတဲ့ သမီးတော် မင်းသမီးလေး နားမှာ ဆင်လိုက်တာနဲ့ နားချောင်းနှစ်ဖက်ဟာ အရောင် တဖျပ်ဖျပ် လက်သတဲ့။ အဲဒီ နားချောင်းလေးကို မင်း သမီးလေးက နှစ်သက်လွန်းတဲ့အတွက် အမြဲ ဆင်ယင် ထားသတဲ့။ မင်းသမီးလေး အသက် ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော် လို့ ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်မှာ အလွန် ချောမောလှပလွန်း လို့ ကောက်ဆံပြီပြီမှာရော အခြားမြို့ရွာတွေမှာပါ သတင်း ကြီး ကျော်ကြားသတဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ပုဂံပြည်က အနော်ရထာ ဘုရင်ကြီးက တရုတ်နိုင်ငံ နန်ချောင်ပြည်မှာ စံနေတော် မူတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်ကို ဖူးမြော်ဖို့ ခရီးထွက်လာသတဲ့။ ရှမ်းပြည်နယ်ကို ဖြတ်သန်းလာတဲ့အနော်ရထာတပ်မတော် ဟာ ကောက်ဆံပြီပြီမှာ သုံးရက်တာ ခရီးတစ်ထောက် နားသတဲ့။ အဲဒီမှာပဲ မင်းဧကရာဇ် အနော်ရထာဟာ စစ်နန်းမွန်းလ မင်းသမီးလေး လှပချောမောပြီး လိမ္မာ ရေးခြားရှိတဲ့ သတင်းကို ကြားရသတဲ့။ ပြီးတော့ စော် ဘွားကြီးရဲ့ သုံးရက်တာညီခံပွဲမှာ စစ်နန်းမွန်းလ မင်း သမီးလေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသတဲ့။

ကောက်ဆံပြီမှာ သုံးရက်နားပြီးနောက်တော့ ပုဂံဘုရင် အနော်ရထာမင်းကြီးက ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်ကို ဖူးမြော်ဖို့ တရုတ်နိုင်ငံ နန်ချောင်ပြည်ကို ခရီးဆက်သွား သတဲ့။ လအတော်ကြာတော့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်ကိုဖူးပြီး ပုဂံနေပြည်ကို ပြန်လာတဲ့ အနော်ရထာမင်းကြီးဟာ မြို့ တွေ ရွာတွေမှာ တစ်ညတာ တစ်ရက်တာခရီးတစ်ထောက် နားပေမဲ့ ကောက်ဆံပြီမှာတော့ အလာတုန်းကလိုပဲ သုံး ရက်တာ အနားယူသတဲ့။

အနော်ရထာဘုရင်ဟာ စစ်နန်းမွန်းလမင်းသမီး လေးကို မေတ္တာရှိလို့ ဖခင်စော်ဘွားကြီးနား ကြောင်းလမ်း တောင်းရမ်းတော့ စော်ဘွားကြီးကလည်း တိုင်းနှစ်ပြည်

ထောင်ရွေ့ချောကို ချွတ်လင့်ပြီး သမီးတော်လေးကို အနော် ရထာမင်းကြီးဆီ ဆက်သလိုက်သတဲ့ကွယ်။ ငယ်ရွယ် နုနယ်တဲ့ မင်းသမီးလေးဟာ ခေါ်ကြားတာ သေချာ သဲ ဘဲ အနော်ရထာမင်းကြီးနဲ့ ပုဂံနေပြည်ကို လိုက်ပါသွား သတဲ့ကွယ်။

တူလေး တူမလေးတို့ရေ စစ်နန်းမွန်းလမင်း သမီးလေးဟာ ပုဂံနေပြည်တော်မှာနေတဲ့အခါ အနော် ရထာမင်းကြီးက သနားညှာတာပြီး ဂုဏ်ထူးမြှောက်စား သတဲ့။ ဒါကို နန်းတွင်းသူအချို့နဲ့ မိမိရားငယ်အချို့က မနာလိုဖြစ်ပြီး စစ်နန်းမွန်းလကို ဘုံရင် မကြိုက်အောင် အကောက်ကြိုကြသတဲ့။ မလိုတမာ နန်းတွင်းသူတွေဟာ မင်းသမီးလေးကို အကောက်ကြိုဖို့ အမြဲ စောင့်ကြည့်နေ ကြတော့ ထူးခြားမှုတစ်ခုကို တွေ့ကြသတဲ့။ အဲဒါက မင်းသမီးလေးရဲ့ နားချောင်းဟာ တချို့ညတွေမှာ တစ်ခါ တစ်ရံ အရောင်တွေတဖျပ်ဖျပ်လက်ထွက်တာကိုပေါ့ကွယ်။

ဒါကို မလိုတမာ နန်းတွင်းသူတချို့က အနော် ရထာမင်းကြီးဆီ မင်းသမီးလေးအကြောင်း ကုန်းတိုက် ကုန်းချောစကားလျှောက်တင်ကြသတဲ့။

“အရှင်မင်းကြီး တော်ကောက်လာတဲ့ ရှမ်းပြည် သူမ နန်းမွန်းလဟာ စုန်းကဝေအတတ်ကို တတ်သူ စုန်းမ တစ်ပိုင်း လူတစ်ပိုင်းဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ ညအခါ သူ့နား ချောင်းက စုန်းတောက်စားတာကို ကျွန်တော်မျိုးမတို့ မကြာခဏ တွေ့ရပါတယ်။ ဒီစုန်းမကို နန်းတော်ထဲမှာ ထားရင် နန်းတော်အတွက် အန္တရာယ်ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဘုန်း တန်ခိုးကြီးတဲ့ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ အာဏာနဲ့သာ စုန်းမကို မောင်းထုတ်နိုင်တာဖြစ်လို့ အသိပေးလျှောက်ထားပါတယ် ဘုရား”

အဲဒီလို ကုန်းချောစကားကို ပြောကာစက အနော်ရထာမင်းကြီးက မယုံကြည်ဘူးကွယ်။ ဒါပေမဲ့ နေ့တိုင်းလိုလို နန်းတွင်းသူတွေကပြောတော့ ယုံကြည်လာ တာပေါ့ကွယ်။ မင်းကြီးကိုယ်တိုင်လည်း တစ်ညမှာ မင်း သမီးလေးနားချောင်းက အရောင်တွေတဖျပ်ဖျပ်လက်တာ ကို တွေ့လိုက်ရသတဲ့။

မြန်မာစကားကို ပြောလဲ မပြောတတ်။ ရေ ရေလည်လည်လည်း နားမလည်တဲ့ မင်းသမီးလေးဟာ အနော်ရထာမင်းကြီးကို ဘယ်လိုမှ မရှင်းပြနိုင်ဘဲ နောက် ဆုံးမှာတော့ အနော်ရထာမင်းကြီးက မင်းသမီးလေးကို

ရှမ်းပြည်ကို တစ်ယောက်တည်းပြန်လွှတ်လိုက်သတဲ့။ နန်းမွန်လှဟာ စုန်းမဖြစ်တဲ့အတွက် စုန်းပညာနဲ့ ရှမ်းပြည်ကို ပြန်မှာပဲလို့ တွေးမိတဲ့အတွက် အနော်ရထာဘုရင်က မင်းသမီးလေးကို တစ်ယောက်တည်း ပြန်လွှတ်လိုက်သတဲ့ကွယ်။

လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးဆက်ခံပြီး ကြမ်းတမ်းတဲ့ လမ်းခရီးရှည်ကြီးကို ငယ်ရွယ်နုနယ်တဲ့ မင်းသမီးလေးဟာ ပင်ပင်ပန်းပန်းနဲ့ ပြန်ခဲ့ရသတဲ့။ မင်းသမီးလေးရှမ်းပြည်ပြန်ရတဲ့ အချိန်ဟာ တပေါင်းလကြီးဖြစ်သတဲ့။ ပုဂံနေပြည်ဘက်မှာ အလွန်ပူပြင်းတဲ့ အချိန်ဖြစ်သတဲ့။ မင်းသမီးလေးရဲ့ ဇာတိ ကောက်ဆံပြီမြို့ ရှမ်းပြည်ကတော့ ရာသီတိုင်းအေးချမ်းအေးမြတဲ့ ရာသီဥတုဖြစ်သတဲ့။

တူလေး တူမလေးတို့ရေ မင်းသမီးလေးပြန်လာရတာကို ဖခင်စော်ဘွားကြီး စပ်လုံဟုံမိန်းဟာလည်း သတင်းကြားရတဲ့အတွက် သမီးတော်လေးကိုကြိုဖို့ ဟော်နန်းကနေ တပည့်တွေနဲ့ ခရီးထွက်ခဲ့သတဲ့။

အပူပိုင်းဒေသကနေ ခရီးပြင်းနှင်လာတဲ့ မင်းသမီးလေးဟာ ရှမ်းပြည်နယ်ထဲကို ဝင်လာတာနဲ့ အပူအအေး ပြောင်းတဲ့ ဒဏ်မခံနိုင်ဘဲ ဖျားနာသွားသတဲ့။ မင်းသမီးလေးဟာ ဖျားနာနေပေမဲ့ ဖခင်ရှိရာ ကောက်ဆံပြီမြို့လေးကို မျှော်ကြည့်ပြီး အားခဲလို့ ခရီးဆက်သတဲ့။

တူလေး တူမလေးတို့ရေ ဒုဌတတ်မြစ်ဖျားတစ်နေရာကိုရောက်တော့ လာကြိုတဲ့ ဖခင်ကြီးနဲ့ သမီးတော် မင်းသမီးလေးနဲ့ ပြန်တွေ့ကြသတဲ့။ သားအဖနှစ်ယောက်ဖက်ပြီး ငိုကြွတာပေါ့ကွယ်။ မင်းသမီးလေးက အကြောင်းစုံ ပြောပြသတဲ့ကွယ်။ ဒီတော့ ဖခင်စော်ဘွားကြီးက ကံကံရဲ့ အကျိုးပဲလို့ သတ်မှတ်ပြီး သမီးလေးကို နှစ်သိမ့်သတဲ့။ ပြီးတော့ အနီးအနားက ရွာမှာ နားဆိုပြီး သမီးလေးကို ပြုစုသတဲ့။ ဒါပေမဲ့ မင်းသမီးလေးဟာ အပြင်းဖျားနေရာကနေ ဖခင်စော်ဘွားကြီး လက်ထဲမှာပဲ သေဆုံး

သွားသတဲ့ကွယ်။ ဖခင်စော်ဘွားကြီး အလွန် ခံစားရတော့တာပေါ့ကွယ်။

ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်လေးကတော့ ဒီမှာပဲ ပြီးဆုံးသွားပါပြီကွယ်။

ဒီ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်လေးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကျော်က အဖြစ်အပျက်ကလေးပေါ့ကွယ်။ ဒီ ပုံပြင်လေးဟာ မလိုတမာသူရဲ့ ကုန်းတိုက်ကုန်းချောစကားတစ်ခုကြောင့် လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝ ပျက်စီးသွားရတဲ့ အကြောင်းပေါ့ကွယ်။

ဒါကြောင့် တူလေး တူမလေးတို့လည်း ကိုယ့်ထက်တော်တဲ့လူ၊ ကိုယ့်ထက်သာတဲ့လူ၊ ကိုယ့်ထက် ရုပ်လှတဲ့လူ၊ ကိုယ့်ထက် ချမ်းသာတဲ့လူတွေကို မနာလိုဝ်နီတိုမဖြစ်ဘဲ ဝမ်းသာပေးရမယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကြားမှာလည်း ကုန်းတိုက်ကုန်းချော စကားမပြောမိကြဖို့ သတိထားကြရမယ်နော်။ ကိုယ့်စကားကြောင့် သူတစ်ပါးဘဝ မပျက်စီးအောင် ဂရုထားကြရမယ်နော်။

တူလေး တူမလေးတို့ရေ စစ်နန်းမွန်းလ မင်းသမီးလေးကို ဖခင်စော်ဘွားကြီး လာကြိုတဲ့ နေရာနဲ့ ရွာကလေးကို ဒီနေ့အခါမှာ ဘော်ကြိုရွာလို့ ခေါ်တာပေါ့ကွယ်။ အဖေကို ရှမ်းလို ပေါ့လို့ခေါ်တာပေါ့ကွယ်။ ပေါ့ကြို (အဖေကြို)ကနေ ဘော်ကြိုလို့ ပြောင်းလဲလာတယ်လို့ ရှေးလူကြီးတွေက ပြောကြတာပေါ့နော်။ အဲဒီ ဘော်ကြိုရွာဆိုတာ ဒီနေ့ခေတ် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း သီပေါမြို့နားက နာမည်ကျော် ဘော်ကြိုဘုရားပွဲကျင်းပလေ့ရှိတဲ့ ဘော်ကြိုရွာပေါ့ကွယ်။

ကဲ... တူလေး တူမလေးတို့တော့ သူတစ်ပါးကို ကုန်းချောစကားပြောကြားခြင်းမှ ကင်းဝေးကြပါစေ။ သူတစ်ပါးရဲ့ ကုန်းချောစကားပြောကြားခံခြင်းမှလည်း ကင်းဝေးကြပါစေလို့ ဦးလေး မေတ္တာပို့လိုက်ပါတယ်ကွယ်။

ဦးလေးသူမီးနောင်

Did You know

ရင်ထိန်းအင်္ကျီဆိုင်

၁၉၉၁ ခုနှစ်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အမျိုးသမီးများ၏ ရင်ထိန်းအင်္ကျီသည် ဖျမ်းမျှဆိုဒ် ၃၄ B ရှိကြ၍ ယနေ့အချိန်တွင် ရင်ထိန်းအင်္ကျီမှာ ဆိုဒ် ၃၆ C ရှိကြသည်။

[Illustrated Startling Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ...]

LETTER WRITING

Moe Yan Myint

You are Wai Yan. You live at No. 55, Anawrahta Road, Lanmadaw Township, Yangon Region. Write a letter to your friend who lives in another town, telling him about your experience from meeting foreigners.

No. 55, Anawrahta Road,
Lanmadaw Township,
Yangon Region.
10th November, 2014.

Dear Min Min,

How are you? I hope you are fine. We haven't met for a long time. Why don't you have an idea to visit my hometown? I'm attending an English Speaking Class for the time being.

By the way, I'd like to brag that I ment two foreigners on the way when I came back from the English Speaking Class last week. When they saw me, one of them suddenly told me if I could speak English. I replied that I could speak a little. He asked me how I could translate Ya Pyi Lar in Myanmar into English. At first I couldn't understand what he said. When he asked me again, I got it well. I answered without hesitation that it mean if you are OK. They realized what it meant and thanked me before they went away.

I think that you'll enjoy hearing my experience. Why don't you attend English Speaking Class if you have free time? May you and your family be happy and wealthy. Good Luck!

Your loving friend,
Wai Yan

Glossary

1. We haven't met for a long time. = ငါတို့ မတွေ့ရတာ ကြာခဲ့ပြီ။
2. Why don't you have an idea to visit my hometown? = မင်း ငါတို့မြို့ကို လာလည်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူးလား။
3. I'm attending an English Speaking Class for the time being. = ငါကတော့ အခုလောလောဆယ် အင်္ဂလိပ်စကားပြောသင်တန်း တက်နေတယ်။
4. By the way, I'd like to brag that I ment two foreigners on the way when I came back from the English Speaking Class last week. = စကားမစပ် ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က အင်္ဂလိပ်စကားပြောသင်တန်းက ပြန်အလာ နိုင်ငံခြားသားနှစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့အကြောင်း ကြားလိုက်ချင်တယ်။
5. When they saw me, one of them suddenly told me if I could speak English. = သူတို့က ငါ့ကို မြင်တော့ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က ငါအင်္ဂလိပ်စကားပြောတတ်သလားလို့ မေးတယ်။
6. I replied that I could speak a little. = ငါက နည်းနည်းလေးတော့ ပြောတတ်တယ်လို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။

7. He asked me how I could translate Ya Pyi Lar in Myanmar into English. = မြန်မာလို 'ရပြီလား' ကို အင်္ဂလိပ်လို ဘယ်လိုပြန်မလဲလို့ သူကမေးတယ်။
8. At first I couldn't understand what he said. = ပထမတော့ သူပြောတာ ငါနားမလည်နိုင်ခဲ့ဘူး။
9. When he asked me again, I got it well. = နောက်တစ်ကြိမ် သူက ငါ့ကိုမေးတော့မှ ငါကောင်းကောင်း နားလည်သွားခဲ့တယ်။
10. I answered without hesitation that it mean if you are OK. = ငါက ချက်ချင်းပဲ Are you OK? လို့ ဆိုလိုကြောင်း ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။
11. They realized what it meant and thanked me before they went away. = သူတို့က ထိုအဓိပ္ပာယ် ကို နားလည်သွားပြီး ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီးတော့ ထွက်ခွာသွားပါတယ်။
12. I think that you'll enjoy hearing my experience. = ငါ့ရဲ့ အတွေ့အကြုံကိုကြားရတော့ သဘောကျ လိမ့်မယ်လို့ ငါထင်ပါတယ်။
13. Why don't you attend English Speaking Class if you have free time? = မင်းအားလပ်တဲ့အချိန်မှာ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသင်တန်း တက်ပါလား။

Moe Yan Myint

မတူတဲ့အချက် ၈ ချက်ကို ရှာပါ

ကလေးတို့ရေ...

ဖော်ပြထားတဲ့ ပုံနှစ်ပုံမှာ မတူတဲ့အချက် ၈ ချက်စီ ရှိနေပါတယ်။ ဘယ်ဟာတွေ မတူကြသလဲ ဆိုတာ ကလေးတို့က ရှာပေးရမယ်။ မျက်စိလျှင်လျှင်ထားပြီး ရှာရင် အလွယ်တကူ တွေ့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဖြေကို စာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

မုန်ပျိုစိုး နှင့်

သုဇာတ်ချင်းများ

ကာတွန်းစာပေ

ဒေါ်လှိုင်နီနှင့်တင်မိုးတော်
တို့လမ်းလွင်ခဏ၊ ငါ
နေကြသည်။

ဒေါ်လှိုင်နီက

ငါတို့မေမေတို့က
ပြီးနောက်နဲ့အခုငါ
အထူးလှဆင်နေကြရဦး
မိ

သူကလိုက်တဲ့သူ ဖြစ်
သမျှမပျောက်မရှိစေ
လား

တောဇာရွှေတောင်

မျိုင်းပါးစပ်ထဲကငါး

ပုဂ္ဂိုလ်မကြားကမျိုင်း

လိမ်ညာ လှည့်ပတ်တတ်သူများဟာ သူထက် ပိုပြီး လှည့်ပတ်လိမ်ညာတတ်သူနဲ့လည်း ဆုံရတတ်တယ်။ လိမ်ညာခံရတဲ့အတွက်ဖြစ်လာတဲ့ ဆိုးဝါးလှတဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ဆိုးကျိုးဒဏ်ကိုလည်း ပိုမိုခံရတတ်ပါတယ်။ လိမ်ညာခံရသူရဲ့ သောကတရားကို ကြောက်ကြလွန်းလို့လည်း လူအချင်းချင်း လှည့်ပတ်ခြင်း ကင်းရှင်းကြပါစေလို့ ဆုတစ်ဆုအနေနဲ့ ပေးရတဲ့အထိ လိမ်ညာခံရမှုမှာ လောကထဲမှာ နေရာယူနေပါတယ်။ အလွန်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်စရာ၊ စိတ်မချမ်းမြေ့စရာကောင်းတဲ့အမှုဟာ အလိမ်အညာခံရမှုပါပဲ။

လိမ်ညာမှုရဲ့ ဆိုးပြစ်ဆိုးဒဏ်ကိုသိစေချင်လို့ ကလေးတို့ကို မလိမ်သူမညာသူဖြစ်စေချင်လို့ ပြောပြပေးမယ့် အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုရှိပါတယ်။ အရှင်ဂေါတမ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာလက်ထက်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့အဖြစ်အပျက်လေးပါ။

သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ သီတင်းသုံးတဲ့ရဟန်းတော်တစ်ပါးဟာ သင်္ကန်းလျှာ အဝတ်အထည်တွေကို ချုပ်စပ်၊ ဖြတ်ညှပ်၊ ဆေးဆိုး အရောင်တင်ခြင်းစတဲ့ အတတ်တွေကို ပါရဂူမြောက် ကျွမ်းကျင်ပါတယ်တဲ့။ တစ်ခုပြောရအုံးမယ်။ ဗုဒ္ဓလက်ထက်အခါက သင်္ကန်းဟာ ချုပ်ပြီးသား အဆင်သင့် မဟုတ်ပါဘူး။ ရဟန်းတော်များ၊ စုဆောင်းရထားတဲ့ အဝတ်အထည်သင်္ကန်းလျှာတွေကို ကိုယ့်ဟာကို ချုပ်စပ်ရပါတယ်။ မကျွမ်းကျင်ရင် ကျွမ်းကျင်တဲ့သူကို အကူအညီ တောင်းကြရပါတယ်။

ဒီပါရဂူမြောက် တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဇေတဝန်ကျောင်း နေရဟန်းဟာ မကောင်းတဲ့ ပုဆိုးနွမ်း၊ အဝတ်နွမ်း သင်္ကန်းလျှာတို့ကိုတောင်မှ ဖြတ်ညှပ်ချုပ်စပ်ပြီး ပုန်ညက် ရေနဲ့ဆိုးလို့၊ ခရုသင်းနွဲ့ပွတ်လို့ အမြင်ကောင်းအောင် လက်နဲ့ကိုင်ကြည့်ရင် ကိုင်လို့ကောင်းအောင် လုပ်တတ်တယ်။

အဲဒီကိုယ်တော်မှာလည်း ဟောင်းနွမ်း အဝတ်တွေနဲ့ ဖြတ်ညှပ်စပ်ပြီး လုပ်ထားတဲ့ သင်္ကန်းတွေဟာ အဆင်သင့်ရှိနေတတ်တယ်။ တကယ်တော့ သင်္ကန်းလျှာအသစ်ချုပ်ချွတ်တွေနဲ့ လဲလှယ်နိုင်ဖို့ လိမ်ညာဖို့ ကြိုတင်စီမံထားတာပါ။ သင်္ကန်းမလုပ်တတ်တဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးပါးဟာ အစာမချေရသေးတဲ့ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုး အသစ်တွေကိုပေးပြီး ...

“ငါ့ရှင်... ဒီအဝတ်သင်္ကန်းလျှာတွေကို သင်္ကန်းဖြစ်လာအောင် မလုပ်တတ်ဘူး။ သင်္ကန်းလုပ်တာကတော့ သင် ကျွမ်းကျင်ပါတယ်။ ငါတို့အတွက် သင်္ကန်းဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါ”

“အို... အရှင်တို့ ကျွန်ုပ်မှာလည်း သင်တို့လိုပဲ သင်္ကန်းပြုနိုင်တဲ့ကိုယ်တော်တွေအပ်ထားတဲ့ သင်္ကန်းလျှာ အထည်တွေ တစ်ဝုံကြီးနဲ့ ကိုယ်တော်တို့မြင်တဲ့အတိုင်း အားတယ်မရှိဘူး။ ကိုယ်တော်တို့အတွက် တော်တော်နဲ့ လုပ်ပေးဖြစ်မယ်ထင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီမှာလုပ်ပြီးသား အဆင်သင့်တော့ရှိတယ်။ ကြိုက်ရင်တော့ အဲဒါပဲ ယူသွားပေါ့ ငါ့ရှင်။ ငါကူညီနိုင်တာ ဒီနည်းလမ်းပဲရှိတယ်”

သင်္ကန်းလျှာအပ်ချင်တဲ့ကိုယ်တော်တွေဟာ အရောင်အသွေးလည်းကောင်း၊ အသားလည်းကောင်း တယ်ဆိုပြီး သူတို့ယူလာတဲ့ သင်္ကန်းလျှာအသစ်တွေကို ပေးထားခဲ့ပြီး အသင့်ချုပ်စပ်ပြီးသား အဲဒီကိုယ်တော်ရဲ့ သင်္ကန်းကို ယူလာကြပါတယ်တဲ့။

“ကောင်းပါပြီ ငါ့ရှင် အဲဒီသင်္ကန်းပဲ ယူသွားပါတော့မယ်”

ပြီးဆုံးသွားတဲ့ အဲဒီလဲလှယ်မှုဟာ လှည့်ပတ်မှု သက်သက်ပါပဲ။ တကယ်တော့ ပေးလိုက်တဲ့ သင်္ကန်းဟာ အမြင်ကောင်းပေမယ့် ဟောင်းနွမ်းတဲ့ ဆွေးမြေ့နေတဲ့ အဝတ်သင်္ကန်းလျှာတွေနဲ့ ချုပ်စပ်ထားတဲ့ သင်္ကန်းပါ။ လဲလှယ်ယူသွားတဲ့ရဟန်းဟာလည်း နှစ်ရေ သုံးရေ

လျှော်ဖွပ်ပြီးတော့မှပဲ ဆွေးမြေ့နေတဲ့အဖြစ်ကို သိရတော့ ရှက်လည်း ရှက်၊ စိတ်မကောင်းလည်းဖြစ်ရတာပေါ့။ အဲဒီလိုလုပ်လိုလည်း ဒီရဟန်းဟာ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာ နာမည်ကြီးရဟန်းဖြစ်နေတယ်။ ဗုဒ္ဓဟာ သက်တော် ထင်ရှားရှိနေဆဲ၊ တစ်ကျောင်းဝင်းထဲ အတူနေဆဲ အနေအထားမှာတောင် ဒီအဖြစ်မျိုးရှိနေတာကို ကလေးတို့ သတိထားကြည့်ကြပါ။ လူနတ်ပြဟော သတ္တဝါတွေကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ သွန်သင်နေတဲ့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ရွှေလက်ထက်တော်မှာ တောင် နီးရက်နဲ့ဝေးခဲ့ကြတဲ့ ကိုယ်တော်တွေ တစ်ပုံကြီး နေမှာပါ။ အကြောင်းမသိသူတွေက သူ့ဆီကို သင်္ကန်းလျာ တွေကို သင်္ကန်းပြုလုပ်ပေးဖို့ အပ်ကြပေမယ့် အကြောင်း သိကိုယ်တော်တွေကတော့ မအပ်တော့ပါဘူး။ ဝေးဝေးက ရှောင်ကြပါတော့တယ်။

သူ့လိုပဲ လုပ်ငန်းတူ နာမည်ကြီးတဲ့ ရဟန်း တစ်ပါးဟာ သာဝတ္ထိပြည်ရဲ့ ဇနပုဒ်မှာ ကျောင်းထိုင် ပါတယ်။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှာနေတဲ့ ရဟန်းရဲ့ သင်္ကန်းလျာအဝတ်တွေကို လှည့်ပတ်ယူပြီး လိမ်ညာနေတဲ့ သတင်းကြားတော့ ဒီကိုယ်တော်ကို ပညာပေးမှပဲဆိုပြီး စုတ်ပြတ်ဟောင်းနွမ်းနေတဲ့ အဝတ်သင်္ကန်းလျာတွေကို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် မွမ်းမံလိုက်တယ်။ အရောင် အဆင်းကို စွဲမက်ဖွယ်ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်တယ်။

လက်နဲ့ပွတ်ကိုင်ကြည့်ရင်လည်း အတွေ့အထိ ကောင်းစေတယ်။ အဲဒီသင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံပြီး ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကို သွားပါတယ်။ နာမည်ကြီးရဟန်းက လည်း အဲဒီသင်္ကန်းကို ကြိုက်သွားတယ်။ လိုချင်တပ်မက် စိတ်နဲ့ အခုလိုပြောပါတယ်။

“အရှင်ဘုရား .. ဒီသင်္ကန်းကို အရှင်ဘုရား ကိုယ့်ဟာကို ပြုလုပ်တာတား ..”

“ဟုတ်ပါတယ် ငါ့ရှင်၊ ကိုယ့်ဟာကို ပြုလုပ် ထားတာပါ ..”

“ဒီသင်္ကန်းကို တပည့်တော်သာပေးခဲ့ပါ။ တပည့်တော်မှာ အစာမချေရသေးတဲ့ သင်္ကန်းလျာ အဝတ်သစ်တွေရှိပါတယ်။ အရှင်ဘုရားကို အစားပေး ပါမယ် ..”

“မဖြစ်ပါဘူး ငါ့ရှင် တောတွင်းနေပုဒ်မှာနေတဲ့ တပည့်တော်လို ရဟန်းဟာ ဒီသင်္ကန်းမျိုးရခဲ့ပါတယ်။ မလဲပါရစေနဲ့ ငါ့ရှင် ..။ ဒီသင်္ကန်းသာ ငါ့ရှင်ကိုပေးခဲ့ရင်

ကျုပ် ဘယ်သင်္ကန်းရုံရပါမလဲ ..”

“မိုးရိပ်ပါနဲ့ ငါ့ရှင် အဲဒီအတွက်လည်း တပည့် တော်စီစဉ်ပေးပါမယ်။ နောက်တစ်ခုက တပည့်တော်မှာ အစာမချေရသေးတဲ့ သင်္ကန်းလျာအသစ်တွေရှိနေပါတယ် လို့တောင် ပြောပြီးပါပြီကော ဒီသင်္ကန်းကိုသာ တပည့် တော်ကိုပေးခဲ့ပါ ..”

ဒါနဲ့ပဲ လဲလှယ်မှုဖြစ်သွားပါတယ်။ ဇေတဝန် ကျောင်းနေရဟန်းဟာ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်မှ ရေခွေးနဲ့ ဖွပ်လျှော့ကြည့်တယ်တဲ့။ အဲဒီတော့မှပဲ အဆွေးတွေနဲ့ လှပအောင်မွမ်းမံထားတဲ့ သင်္ကန်းဟန်သိတော့တယ်တဲ့။

“တောက် .. ရွာစဉ်နေပုဒ်မှာနေပြီး ဇေတဝန် လို ရွှေကျောင်းထက်မှာနေတဲ့ငါ့ကို သက်သက်ပညာပြ သွားတာ။ ရှက်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ ..” လို့တွေ့ပြီး စိတ် မသက်မသာဖြစ်နေတယ်တဲ့။

အဲဒီအကြောင်းကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သိတော်မူတော့ အဲဒီကိုယ်တော်နှစ်ပါးရဲ့အတိတ်ဇာတ်ကို ဟောပြတော် မူခဲ့ပါတယ်။

+ + +

ဗျိုင်းတစ်ကောင်ဟာ ငါးတွေကို စည်းရုံးနေ ပါတယ်။

“အဆွေငါး .. အခု သင်တို့နေတဲ့ ရေအိုင်ဟာ ခန်းတော့မှာပါ။ သင်တို့ပျက်စီးတော့မှာကို တွေးပြီး ကျုပ် စိတ်မကောင်းပါဘူး။ အကြံတစ်ခုတော့ ကျုပ်မှာရှိပါ တယ်။ သင်တို့ ကျုပ်အကြံကို လိုက်နာမယ်ဆိုရင်တော့ သင်တို့ မသေအောင် ကျုပ်ကူညီနိုင်ပါတယ် ..”

“ကဲ .. အဆွေဗျိုင်း .. သင့်အကြံကို ပြောကြည့်ပါအုံး ..”

“ဒီလိုပါ အဆွေငါးတို့ .. ကျုပ်လည်း ပျံရင်း သန်းရင်းနဲ့ ဒီအိုင်ထက် တော်တော်ကြီးပြီး ဘယ်တော့မှ လည်း ရေမခန်းတဲ့ ပဒုမ္မာကန်ကြီးတစ်ကန်တွေ့ထား ပါတယ်။ အဆွေတို့ကိုသာ အဲဒီရောက်အောင်ပို့နိုင်ရင် အဆွေငါးတို့အားလုံး အသက်ချမ်းသာရာ ရမှာပါ ..”

“အို .. မိတ်ဆွေဗျိုင်း .. ကျုပ်တို့ငါးဆိုတာ သင့်ရဲ့အစာဖြစ်ပါတယ်။ သင့်စကားကို ဘယ်လို ယုံရ မျှလဲ ..”

“မယုံမရှိပါနဲ့ .. သင်တို့ထဲက ငါးခေါင်းဆောင် ကိုသာ ကျုပ်နဲ့ထည့်လိုက်ပါ။ ကျုပ် ပဒုမ္မာကန်ကြီးကို

လိုက်ပြပါမယ်။ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း သတ်လို ဖြတ်လို စိတ် ကျုပ်မျှာ မရှိပါဘူးဗျာ ..”

ဒီလိုနဲ့ ငါးကြီးတစ်ကောင်ကို နှုတ်သီးနဲ့ကိုက်ချီပြီး သာယာတပ်မက်ဖွယ်အတိတ်ပြီးတဲ့ ပဒုမ္မာကန်ကြီးကို လှည့်ပတ်ပြသလို မူလနေရာကို ပြန်ပို့ပါတယ်။ ငါးကြီးကလည်း သူ့မြင်ခဲ့ရသမျှ မစားရဝေမနီး သာသာထိုးထိုး ပြန်ပြောပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဗျိုင်းကို ယုံကြည်သွားကြပြီး ဗျိုင်းရဲ့နှုတ်သီးကြားမှာ တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် စိတ်လို လက်ရ ပါသွားကြပါတယ်။

တကယ်တော့ ဗျိုင်းက လှည့်ပတ်လိုက်တာပါ။ ပထမဆုံး လိုက်ပါလာတာဟာ သူ့လှည့်ပတ်ပြခဲ့တဲ့ ငါးကြီးပေါ့။ ပဒုမ္မာကန်နားမှာပေါက်နေတဲ့ ရေခဲတက်ပင်ရဲ့ အကင်းမှာနားပြီး ငါးကြီးကို ခြေထောက်နဲ့ မြဲအောင် လုပ်ပြီး ခေါင်းကို နှုတ်သီးနဲ့ပေါက်သတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် သတ်စားရင်း၊ နောက်ဆုံး ပုစွန်လုံးတစ်ကောင်ပဲ ရေကန်မှာ ကျန်နေပါတော့တယ်။ ဗျိုင်းဟာ ပုစွန်လုံးကိုလည်း စားချင်လာပါတယ်။

“ကိုပုစွန် .. ကျုပ် ခင်ဗျားကို ငါးတွေလိုပဲ ကန်အသစ်ကို ပို့ပေးမယ် ..”

“ပို့တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ .. ဘယ်လိုပို့မှာလဲ။ ကျုပ်ကိုတော့ ခင်ဗျားရဲ့နှုတ်သီးနဲ့တော့ ချီလို့မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလိုသာ သင်ချီခဲ့ရင်တော့ ကျုပ် ပြုတ်ကျလိမ့်မယ်။ မလိုက်ရဲပါဘူး ..”

“လိုက်သာလိုက်ခဲ့ပါ .. ကျုပ် ကောင်းစွာ ချီသွားပါမယ် ..”

“ကျုပ်တို့ ကိုယ်ခန္ဓာဟာ ပြောင်ချောနေတာ။ သင်ချီနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သင့်ရဲ့လည်တိုင်ကို ကိုင်ပြီး လိုက်ရရင်သာ ပိုပြီး မြဲပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုသာ ကိုင်ခွင့် ပြုရင်တော့ ကျုပ် လိုက်ပါမယ် ..”

ပုစွန်လုံးဟာ ဗျိုင်းကို မယုံပါဘူး။ ငါးတွေကိုလည်း အကုန်လုံးစားပစ်တယ်လို့ပဲ ထင်တယ်။ တကယ်လို သူ့လည်းစားဖို့ကြိုးစားရင် လည်ပင်းညှစ်ပစ်မယ်ဆိုတဲ့ အကြံနဲ့ ဗျိုင်းလည်တံကို ကိုင်ခွင့်ရဖို့ တောင်းဆိုတာပါ။ သူ့ကို စားချင်နေတဲ့ ဗျိုင်းကလည်း အစာသာမြင်ပြီး အန္တရာယ်ကို မမြင်လို့ ကိုင်ခွင့်ပေးခဲ့တာပါ။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ပျံလာလိုက်တာ သာယာတဲ့ ပဒုမ္မာ

ကန်ကြီးလည်းရောက်ရော ပုစွန်လုံးကို ကန်ထဲ ချပေးဘဲ ငါးတွေကို သတ်စားနေကျ ရေခဲတက်ကိုင်ပေါ်နားလိုက်ပါတယ်။

“ဦးရီးဗျိုင်း .. ကန်ကြီးက ဟိုဘက်မှာပါ .. ဘာဖြစ်လို့ ဒီဘက်မှာ နားတာလဲ ..”

“ဟယ် .. ပုစွန်လုံး .. ငါဟာ သင့်ဦးရီး မဟုတ်ပါဘူး။ သင့်အမေဟာလည်း ငါ့နမေမဟုတ်ဘူး။ သင့်ကိုချီလာတဲ့ငါ့ကို သင့်ကျွန်ထင်နေလား။ ဒီမှာ အောက်ကိုငုံကြည့်။ ငါးရီးအပုံကြီးကို တွေ့တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါ သင်နေခဲ့တဲ့ ရေအိုင်က ငါးတွေရဲ့ အရိုးတွေပဲ။ ငါချီလာခဲ့သမျှ ငါးများဟာ တစ်ကောင်မှ ရေအိုင်ထဲ လွှတ်ပေးခံရရိုးထုံးစံမရှိဘူး။ အဲဒီလိုပဲ သင်လည်း ငါ့အစာပဲ။ သင့်ကိုလည်း စားချင်လို့ လှည့်စားပြီး ခေါ်လာတာ ..”

“ကိုငွေဗျိုင်း .. ဒီလိုလား။ တကယ်တော့ ငါးတွေဟာ စဉ်းစားဉာဏ်မဲ့လို့ သင်စားလို့ရတာ။ ငါ့ကိုတော့ သင် ဘယ်လိုလုပ် စားမလဲ။ ငါဟာ သင့်လည်တိုင်ကို ကပ်ကြေးလိုထက်နေတဲ့ ငါ့လက်မနဲ့ ကိုင်ထားတာ နော်။ သင်သာ ကိုးလုံးကန်လန်လုပ်လိုက်ရင် တစ်ချက် ညှစ်ပြီး ညှပ်လိုက်ရုံနဲ့ သင့်အသက်နဲ့ခန္ဓာ အိုးစားကွဲသွားလိမ့်မယ်။ သင်ဟာ ငါ့ကို စားချင်စောနဲ့ သင့်လည်တိုင်ကို အကိုင်ခံခဲ့တာကိုက သင့်အမှားပဲ ..”

ပုစွန်လုံးဟာ ပြောလည်းပြော၊ လက်မနဲ့ ဗျိုင်းလည်တံကို ညှပ်လိုက်ပါတယ်။ ဗျိုင်းဟာ ရုတ်တရက်မို့ ပါးစပ်တောင် အကျယ်ကြီး ဟသွားပါတယ်။ နာလွန်းလို့ပါ။ မျက်ရည်ယိုပြီး သေရမယ့်ဘေးကို ကြောက်လာတာပေါ့။

“ကိုရွှေပုစွန်လုံး၊ သင့်ကို ငါမစားတော့ပါဘူး။ ငါ့အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါ ..”

“ကောင်းပြီ .. ငါ့ကို ရေကန်ထဲ ချပေးပါ”

ဗျိုင်းဟာ ပုစွန်လုံးကို ရေထဲချပေးလိုက်ရပါတယ်။ ပုစွန်လုံးကလည်း ကြာရိုးကြာစွယ်တွေကို ကပ်ကြေးနဲ့ဖြတ်သလို ဗျိုင်းရဲ့လည်တံကို လက်မနဲ့ ဖြတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေကိုမြင်တွေ့နေရတဲ့ ရေခဲတက်ပင်စောင့်နတ်ကတော့ ဒီလို ကောင်းချီးပေးကြွေးကျော်လိုက်ပါတယ်တဲ့။

“အချင်းတို့ လှည့်ပတ်တတ်တဲ့ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်

ဟာ လှည့်ပတ်မှုနဲ့ ချမ်းသာကို မရနိုင်ဘူး။ ပုစွန်လုံးဟာ ဗျိုင်းရဲ့လည်ပင်းကို ဖြတ်စေသလို လှည့်ပတ်တတ်တဲ့ ပညာရှိဟာ မိမိပြုလုပ်ထားတဲ့ မကောင်းမှုရဲ့အကျိုးကိုပဲ ရစေတယ်" တဲ့။

ဒီဇာတ်တော်မှာ ဗုဒ္ဓက ရေခဲတက်ပင်စောင့်နတ်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းနေရဟန်းဟာ ငွေဗျိုင်း၊ ဇေယျာရဟန်း ဟာ ရွှေပုစွန်လုံးလို့ ဗုဒ္ဓက ဇာတ်တော်ပေါင်းပေးခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တော့ ငါးတွေဟာ အစကတည်းက ဗျိုင်းကို မယုံခဲ့ပါဘူး။ သူတို့ဟာ ဗျိုင်းရဲ့အစာမှန်းလည်း သိတယ်။ ဗျိုင်းဟာ သူတို့ကို စားမှာပဲလို့လည်း သိတယ်။ သိရက်နဲ့ အစားခံရတာဟာ ဗျိုင်းက သူတို့ရဲ့ အားနည်းချက်သိပြီး အကွက်ကျကျ လှည့်ပတ်ခဲ့လို့ပါ။ ငါးတွေဟာ အသက်ရှင်ချင်တဲ့ လောဘဇောကပ်နေတာပါ။ လောလောဆယ် ရေနည်းတဲ့အိုင်မှာနေရတော့ ရေများတဲ့ ပဒုမ္မာကန်ကြီးတစ်ကန်ကန်မှာ ချမ်းချမ်းသာသာ ရှင်သန်ချင်တဲ့ လောဘတရားရှိနေတာကြောင့် ရန်သူနှုတ်သီးဖျားမှာ မကြောက်မရွံ့လိုက်ပါသွားရင်း အသက်ဆုံးရှုံး

ရတာပါ။

ဗျိုင်းဟာလည်း ပုစွန်လုံးကို စားချင်ဇောနဲ့ ကိုယ့်လည်ပင်းဖြတ်မယ့် ပုစွန်လုံးရဲ့ အသွားထက်ထက် လက်မတွေကို လည်တိုင်မှာ ကိုင်ခွင့်ပေးခဲ့တာပါ။ အလို ခံကြရတာဆိုရင် မမှားပါဘူး။ မ-အစေ့ချင်လို့ ဒီအကြောင်းလေးပြောပြတာပေါ့။ လောဘကြီးသွားရင် ချင့်ချိန်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါဘူး။ သိသိကြီးခွဲကို ခံရမှာပါ။

ငွေများများလိုချင်တော့ နှစ်လုံးတိုင်း သုံးလုံးတိုင်း ဘောလုံးပွဲလောင်း။ ဖဲရိုက်ရင်း ဘဝဗျက်သွားတဲ့သူတွေကို ကလေးတို့ ကြုံဘူးတွေ့ဘူးကြမှာပါ။ တကယ်တော့ သူတို့ဟာ ဗျိုင်းပါးစပ်ထဲကငါးတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် ပုစွန်လက်မကြားက ဗျိုင်းတွေပါလို့ မြင်ကြည့်ပါကွယ်။ ဒီလို မြင်ပြီး အလားတူကိစ္စတွေမှာ ကိုယ့်လောဘကို ထိမ်းမိ့ သိမ်းမိ့ သတိထားတတ်လာမယ်ဆိုရင် ဒီအကြောင်းလေး ပြောရကျိုးနပ်ပါပြီ။

(ကေကနိပါတ်၊ ကုလောဝကဝဂ်၊ ဗကဇာတ်)

တောဇာရွှေတောင်

စာလုံးပြောင်းပေးပါ

ကလေးတို့ရေ . .

ဖော်ပြထားတဲ့ Head မှ Nest သို့ စာလုံးတစ်လုံးစီပြောင်းကာ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော စကားလုံး နှစ်ခုထပ်ရအောင် ပြုလုပ်ပေးပါ။ တစ်ကြိမ်လျှင် စာလုံးတစ်လုံးသာ ပြောင်းရပါမည်။ အဖြေတိုစာမျက်နှာ ၁၆၀ မှာ ဖော်ပြပေးထားပါတယ်။

လုပ်ကြည့်တော့ လွယ်လွယ်လေး မှတ်စုမောင်

ကလေးတို့ရေ ..

ဗဟုသုတရစရာ အကြောင်းအရာလေးတွေကို စပ်စပ်စုစုရှာဖွေပြီး ကလေးတို့အတွက် လစဉ်လတိုင်း တင်ဆက်နေကျ ဦးဦးမှတ်စုမောင်ရဲ့ ကဏ္ဍကို ကျရောက်လာခဲ့ပြီပေါ့နော်။ သည်တစ်လမှာလည်း ကလေးတို့အတွက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဗဟုသုတလေးတွေကို ရှာဖွေတင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ကလေးတို့ သံပရာသီးကို သိတယ်မဟုတ်လား။ ဖျော်ရည်လုပ်တိုက်ရင် ချဉ်ချဉ်ချိုချို အရသာရှိတာမို့ ကလေးတို့ ကြိုက်ကြတယ်လေ။ တကယ်တော့ အချဉ်ဓာတ်ပါတဲ့ သံပရာသီးဆိုတာဟာ အင်မတန်မှ ကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အကူပြုတာကလား။ မိုးတွင်းကာလများဆိုရင် သံပရာသီးဆိုတာ ပေါ့မှပေါ့။ သည့်အတွက် အိမ်ရှင်မတွေက သံပရာသီးတွေကို ဈေးပေါပေါနဲ့ဝယ်ပြီး ဖန်ပုလင်းတွေထဲ ကြာရှည်အထားခံဖို့ ထည့်လေ့ရှိကြတယ်။ တချို့ကျပြန်တော့ လျှာရင်းမြက်ရအောင် သံပရာသီးကို သနပ်လုပ်ထားကြတယ်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ယုံစုံထုတ်လုပ်သူတွေဆိုရင် သံပရာယို၊ သံပရာပေါင်း၊ သံပရာသီးဆေးပြား စသဖြင့် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံလုပ်ပြီး စီးပွားတိုးတက်အောင် ကြံဆလုပ်ကိုင်ကြတာ ကြီးပွားချမ်းသာနေကြပါပြီကော။

ကလေးတို့ကို အင်မတန် ဆေးဖက်ဝင်တဲ့ သံပရာသီးအကြောင်းကို နည်းနည်းတော့ ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။

သံပရာသီးမှာ ဗီတာမင်စီနဲ့ အင်တီအောက်ဆီးဒင့်ဓာတ်တွေ အကောင်းဆုံးပါဝင်တဲ့အတွက် ကြောင့် သံပရာသီးကို စားသုံးပေးမယ်ဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲက မကောင်းတဲ့ ဖရီးရယ်ဒီကယ်တွေကို ဖယ်ရှားပေးစေပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ခုခံအား စနစ်လည်း ပိုမိုကောင်းစေတယ်လို့ သိရှိရပါတယ်။

ကလေးတို့လည်း သံပရာသီးကိုညှစ်လို့ နောက်ထဲ သံပရာရည်ဟာ ပိုးဝင်ကျူးစက်မှုတွေ မဖြစ်ရ

လေအောင် ကာကွယ်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ ဓာတ်
မတည့်မှုကိုလည်း လျော့ကျစေသလို ပိုးသတ်ပေး
နိုင်တဲ့ အာနိသင်ရှိတာကြောင့် အနာတွေဖြစ်ရင်
အကျက်မြန်စေပါတယ်။ နောက် လည်ချောင်းနာ
တာ၊ အာသီးရောင်တာတွေကိုလည်း သက်သာစေပါ
တယ်။

ကလေးတို့ရေ . . သံပရာရည်ဟာ အစာခြေ
စနစ်ကို ကောင်းမွန်စေပြီး ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ စီစဉ်မှု
ဖြစ်ပျက်မှုကို အားပေးပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဝမ်းချုပ်
တာ၊ အစာမကြေတာ၊ ဖျို့ချင်အန်ချင်ဖြစ်တာ၊ ရင်ပူ
တာ စတဲ့ အစာခြေစနစ် ပြဿနာတွေမဖြစ်အောင်
ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ သံပရာရည်ဟာ ဘယ်
လောက်တောင် အစွမ်းထက်သလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်
တွင်းစနစ်ကို သန့်စင်စေပြီး အဆိပ်အတောက်တွေ
ကို ပြေလျော့စေပါတယ်။ ဒါတင်ပဲလားဆိုတော့
မဟုတ်သေးပါဘူး။ သံပရာရည်ဟာ ဆီးသွားစေတဲ့
အာနိသင်ရှိတာကြောင့် ဆီးလမ်းကြောင်း ပိုးဝင်နေ
သူတွေအတွက် အကျိုးကျေးဇူးရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်
အဝလွန်နေသူတွေ၊ ဗိုက်အဆီများနေတဲ့သူတွေဟာ
သံပရာရည်ကို ပုံမှန်သောက်ပေးသင့်ပါတယ်။

ကလေးတို့ရေ . . သံပရာရည်ဟာ အသား
အရေနဲ့ ဆံပင်ဆံသား ကျန်းမာရေးအတွက် အရေး
ပါတဲ့ အိမ်သုံးဆေးတစ်လက်လို့လည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်။
သံပရာရည်ကို ပုံမှန်သောက်ပေးသွားမယ်ဆိုရင်
အရေပြားကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ် ကြည်လင်စေပြီး
ဝင်းပသွားစေပါတယ်။ သံပရာရည်ကို မျက်နှာမှာ
လိမ်းပေးရင်လည်း နေလောင်ဒဏ်ဖြစ်မှုကနေ ကာ
ကွယ်ပေးပါတယ်။ သံပရာရည်ကို ခေါင်းမလျှော်
ခင် ဆံပင်ပေါ်လိမ်းပေးပြီး ရေနဲ့ဆေးချပေးမယ်ဆိုရင်
သန့်စင်တောက်ပစေပါတယ်။

ကလေးတို့ရေ . . ခုလို ဆောင်းရာသီကာလ
မှာ နှုတ်ခမ်းကွဲဝေဒနာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရရင် နှုတ်
ခမ်းသားပေါ်ကို သံပရာရည်နဲ့ ဂလစ်ဆရင်းအလှဆီ

တို့ ရောမွှေပြီး လိမ်းပေးရင် နှုတ်ခမ်းကွဲဝေဒနာ
သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။ ဒီလောက်ဆိုရင်
သံပရာသီးရဲ့ အာနိသင်ထက်မြက်ပြီး ဆေးဘက်ဝင်
မှုကို သိကြပြီမဟုတ်လား။ အစာလည်းဆေး၊ ဆေး
လည်းအစာဖြစ်တာမို့ ကလေးတို့အနေနဲ့ ဗဟုသုတ
တွေ ရှာဖွေစုဆောင်းထားရမယ်ကွယ့်နော်။

ဆက်လက်ပြီး ကလေးတို့အတွက် လတ်တွေ
အသုံးပြုနိုင်တဲ့ လက်တွေ့အသုံးဝင် နည်းလမ်းကလေး
တွေကို ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်ကွယ်။

၁။ မျက်ခွံတွေ အနီးနေလျှင်

မျက်စိအစ်ပြီး မျက်ခွံတွေအနီးနေတယ်ဆိုရင်
နာနတ်သီးမှည့်ကို တစ်နေ့သုံးကြိမ် စားပေးရပါမယ်။
စားတဲ့အခါမှာလည်း ဘာအစားအစာမှ မစားရသေး
ခင် စားတာက ပိုပြီးကောင်းမွန်ပါတယ်။

နာနတ်သီးမှည့်စားပေးရင် မျက်ခွံအနီးတာ
သက်သာစေတာကတော့ အမှန်ပါပဲ။ ဘာကြောင့်ဆို
နာနတ်သီးမှာပါဝင်တဲ့ အင်ဗိုင်းတစ်မျိုးဟာ ဒဏ်ရာ
ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အရေပြားရောင်ရမ်းတာကို သက်သာ
စေတဲ့အပြင် မျက်စိရဲ့ဘေးနားပတ်ဝန်းကျင်က ပါး
လွှာတဲ့အရေပြားနဲ့ တစ်သျှူးတွေ ရောင်ရမ်းတာမျိုး
မဖြစ်အောင် ကာကွယ်ပေးနိုင်လို့ပါပဲ။ မှတ်ထားကြ
ကွယ့်နော်။

၂။ မျက်လုံးပတ်ဝန်းကျင် ရောင်ရမ်းနေလျှင်

ညဘက် အိပ်ရေးပျက်လို့ နောက်နေ့မနက်
အိပ်ရာထတဲ့အခါ မျက်စိတွေ အစ်နေတယ်ဆိုရင်
ဖြင့် ဝါဂွမ်းအနည်းငယ်ကို ရေနဲ့ရောစပ်ထားတဲ့
ဗီတာမင်-E အဆီမှာ စိမ်ပြီး မျက်ခမ်းပေါ် မိနစ်
၂၀ လောက် ထားပေးရပါမယ်။ မျက်လုံးတစ်သျှူး
တွေ အားပြည့်စေပြီး မျက်လုံးပတ်ဝန်းကျင် ရောင်
ရမ်းမှုများ လျော့ပါးသွားစေသည်သာမက အမြင်

အာရုံတွေဟာ ခါတိုင်းနဲ့မတူဘဲ ကြည်လင်လန်းဆန်း
နေတာ ခံစားတွေ့ကြုံရပါလိမ့်မယ်။ မှတ်ထားဦး
နော်။

၃။ မျက်စိဝေဒနာ ကာကွယ်လိုလျှင်

မျက်လုံးအစ်တာ သက်သာအောင် မျက်လုံး
နှစ်ဖက်စလုံးပေါ်မှာ ရေနွေးနဲ့စိမ့်ပြီး အအေးခံထား
တဲ့ လက်ဖက်ခြောက်အိတ်ကို ကပ်ထားပေးရပါမယ်။
မျက်လုံးကို ကြည့်ရတာ အဆင်မပြေသေးရင် နောက်
နာရီဝက်အကြာမှာ ထပ်မံကပ်ပေးရပါမယ်။ သည်
လိုမျိုး ဂရုစိုက်ပေးသွားရင် မျက်စိဝေဒနာဖြစ်မယ့်
အရေးကနေ တင်ကြိုကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်သွားပါ
လိမ့်မယ်။

၄။ ချိုင်းတွေ ယားယံနေလျှင်

လက်မောင်းရင်းအောက်က ချိုင်းတွေဟာ
ပူလောင်အိုက်စပ်မှုကြောင့် ယားယံခဲ့ရင် အတော်
ကလေး နေရစေတာနဲ့အမျှ လူသူပရိသတ်တွေ
ကြားမှာ နေထိုင်သွားလာရတာ အင်မတန်မှ ကသိ

ကအောက်နိုင်လှပါတယ်နော်။ ကုတ်ပြန်ဖွဲ့ပြန်တော့
လည်း အင်မတန်မှ ရုပ်ဆိုးတာကလာ။

သည်တော့ ချိုင်းတွေယားယံမှု ကင်းမဲ့ရလေ
အောင် ဘယ်လိုများ လုပ်ကြမှာတဲ့လဲ။ နည်းသိရင်
မခက်ပါဘူးကွယ်။

ရွေးနဲ့ပျောက်လိမ်းဆေးတောင့်တောင် သုံး
စရာမလိုပါဘူး။ ကျောက်ချဉ်ကို သွေးပြီး ချိုင်းကို
လူးပေးပါ။ အကျိပါးပါးကလေးတွေ ဝတ်ပေးပါ။
ဒါဆိုရင် ချိုင်းတွေယားယံတတ်တဲ့ဝေဒနာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်။

ကလေးတို့ရေ . .

သည်တစ်လတော့ သည်မျှပါပဲကွယ်။
နောက်လတွေ ရောက်ရင်လည်း ခုလိုမျိုး ဗဟုသုတ
ဖြစ်စရာ အကြောင်းအရာကောင်းကောင်းကလေးတွေကို
ရှာဖွေတင်ဆက်ပါဦးမယ်။

ကလေးတို့ ချမ်းမြေ့ကြပါစေ . . ။

ဦးဦး
မှတ်စုမောင်

Did you know?

ပထမဆုံး မက်ဒေါ်နဲလ်ဆိုင်

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပထမဆုံး 'မက်ဒေါ်နဲလ်'စားသောက်ဆိုင် McDonald's Restaurant ကို
၁၉၅၂ ခုနှစ်က စကော့တလန်နိုင်ငံ၊ အိဒင်ဘတ်မြို့၌ စတင်ဖွင့်လှစ်ကာ မက်ဟက်ဂစ် အစာ
ညှပ်ပေါင်မုန့် McHaggis Sandwich ကို အဓိကအစားအစာအဖြစ် ထုတ်လုပ်ရောင်းချလေသည်။

[Illustrated Fascinating Facts you wouldn't know! စာအုပ်မှ . .]

အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၇၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ။

ဥပဒေစာအုပ်များစာရင်း [၁]

[အခြေမရှိသောစာအုပ်များစာရင်း]

၁။ မောင်ထင်လင်းဘုန်းမြတ် (မိုးညှင်းမြို့) ၂။ မစောယွန်းနွယ် (ဟင်္သာတမြို့) ၃။ မောင်မင်းသန့်ထက် (မြင်းခြံမြို့) ၄။ မယဉ်သူမောင် (သရက်မြို့) ၅။ စိုင်းလော(ဝ်)ခေးဟန် (တောင်ကြီးမြို့)

[ဤပြိုင်ပွဲတွင် အခြေမရှိသော ၅ ဦးရှိရာ အခြေမရှိသောများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲခန့်ဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့ရာ အမှတ်စဉ် ၁။ မောင်ထင်လင်းဘုန်းမြတ်၊ ဆဌမတန်း(B)၊ အ. ထ. က၊ နန်းမားမြို့၊ မိုးညှင်းမြို့နယ်သည် ကံထူးရှင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရကြောင်း ကြေညာအပ်ပါသည်။

ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဥပဒေစာအုပ်များစာရင်း [၂]

[အခြေမရှိသောစာအုပ်များစာရင်း]

၁။ မောင်သက်ဆွေ (ရွှေဘိုမြို့) ၂။ နန်းခမ်းသင်ဗူး (လဲချားမြို့) ၃။ မဆုရတီဦး (ကလေးဝမြို့) ၄။ မဖြူစင်သန့် (ကန်ဘလူမြို့) ၅။ မဆွေအိမ် (သထုံမြို့) ၆။ မပိုးအိန္ဒြာ (စေတုတ္ထရာမြို့) ၇။ မောင်အောင်ဇော်မြင့် (သာစည်မြို့) ၈။ မအောင်ကြင်းစံ (ရေစကြိုမြို့) ၉။ မောင်ကောင်းဇော်ဟိန်း (စလင်းမြို့) ၁၀။ မောင်မင်းခန့်ကျော်စွာ (ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်မြို့) ၁၁။ မအိကေခိုင်မိုး (ဟင်္သာတမြို့) ၁၂။ မောင်ရဲမာန်ဦး (ချောက်မြို့) ၁၃။ မစောယွန်းနွယ် (ဟင်္သာတမြို့) ၁၄။ မအေးသီရိဇော် (ရွှေညောင်မြို့၊ တောင်ကြီးမြို့နယ်) ၁၅။ မောင်မင်းသန့်ထက် (မြင်းခြံမြို့) ၁၆။ မောင်စိုင်းခန့်

စိုင်း (ဟိုပင်မြို့) ၁၇။ မစုမွန်ထွန်း (စကုမြို့) ၁၈။ မောင်အောင်ထွန်းလူ (မိုးကုတ်မြို့) ၁၉။ စိုင်းလော(ဝ်)ခေးဟန် (တောင်ကြီးမြို့) ၂၀။ မဆုမြတ်နိုးစံ (ရေကြည်မြို့) ၂၁။ မမျိုးသန္တာထွန်း (ချောင်းဆုံမြို့)

[ဤပြိုင်ပွဲတွင် အခြေမရှိသော ၂၁ ဦးရှိရာ အခြေမရှိသောများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲခန့်ဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့ရာ အမှတ်စဉ် ၈။ မအောင်ကြင်းစံ၊ သတ္တမတန်း (က)၊ အ. ထ. က(၁)၊ ရေစကြိုမြို့သည် ကံထူးရှင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရကြောင်း ကြေညာအပ်ပါသည်။

ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဥပဒေစာအုပ်များစာရင်း [၃]

[အခြေမရှိသောစာအုပ်များစာရင်း]

၁။ မဖြူစင်သန့် (ကန်ဘလူမြို့) ၂။ မောင်မင်းသန့်ထက် (မြင်းခြံမြို့) ၃။ မောင်ရန်ပိုင်အောင် (ပန်းတောင်းမြို့) ၄။ မဆုမြတ်နိုးစံ (ရေကြည်မြို့) ၅။ မောင်သက်ဘုန်းနိုင် (ဆွာမြို့) ၆။ မောင်ဝေယံမင်းသူ (ရေကြည်မြို့) ၇။ မယဉ်သူမောင် (သရက်မြို့) ၈။ နန်းခမ်းသင်ဗူး (လဲချားမြို့) ၉။ မောင်သက်ဆွေ (ရွှေဘိုမြို့) ၁၀။ မဆုရတီဦး (ကလေးဝမြို့) ၁၁။ မပူးပြည့်အိမ် (ရမည်းသင်းမြို့) ၁၂။ မပိုးအိန္ဒြာ (စေတုတ္ထရာမြို့) ၁၃။ မောင်အောင်ဇော်မြင့် (သာစည်မြို့) ၁၄။ မသင်းယုံရွှေရည် (ပုသိမ်မြို့) ၁၅။ မောင်မင်းခန့်ကျော်စွာ (ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်မြို့) ၁၆။ မအိကေခိုင်မိုး (ဟင်္သာတမြို့) ၁၇။ မအောင်ကြင်းစံ (ရေစကြိုမြို့) ၁၈။ မောင်ရဲမာန်ဦး (ချောက်မြို့) ၁၉။ မစောယွန်းနွယ် (ဟင်္သာတမြို့) ၂၀။ မအေးသီရိဇော် (တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ ရွှေညောင်မြို့) ၂၁။ မစုမွန်ထွန်း (စကုမြို့) ၂၂။ မောင်အောင်ထွန်းလူ (မိုးကုတ်မြို့) ၂၃။ စိုင်းလော(ဝ်)ခေးဟန် (တောင်ကြီးမြို့) ၂၄။ မမျိုးသန္တာထွန်း (ချောင်းဆုံမြို့)

[ဤပြိုင်ပွဲတွင် အခြေမရှိသော ၂၄ ဦးရှိရာ အခြေမရှိသောများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲခန့်ဖြင့် ရွေးချယ်

ရာ အမှတ်စဉ် ၄၊ မဆုမြတ်နိုးစံ၊ ပဉ္စမတန်း၊
အ. ထ. က၊ ရေကြည်မြို့သည် ကံထူးရှင်အဖြစ် ရွေး
ချယ်ခံရကြောင်း ကြေညာအပ်ပါသည်။

ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford
Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာ
ပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဥဏ္ဍိကမင်းပဟေဠိပြဋ္ဌ [၄]

[အဖြေမှန်သူများစာရင်း]

၁။ မောင်သက်ဘုန်းနိုင် (ဆွာမြို့) ၂။ မောင်ဝေ
ယံမင်းသူ (ရေကြည်မြို့) ၃။ မဆုမြတ်နိုးစံ (ရေကြည်
မြို့) ၄။ မောင်ရှိန်းသူဟန် (ပန်းတောင်းမြို့) ၅။
မောင်လင်းဘုန်းမြတ် (မိုးညှင်းမြို့) ၆။ မဆုရတီဦး
(ကလေးဝမြို့) ၇။ မသင်းယုံရွှေရည် (ပုသိမ်မြို့) ၈။
မောင်သက်ဆွေ (ရွှေဘိုမြို့) ၉။ မောင်မင်းခန့်ကျော်စွာ
(ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်မြို့) ၁၀။ မအင်ကြင်းစံ (ရေဝကြံ
မြို့) ၁၁။ မအိကေခိုင်မိုး (ဟင်္သာတမြို့) ၁၂။ မစော
ယွန်းနွယ် (ဟင်္သာတမြို့) ၁၃။ မအေးသီရိဇော် (တောင်
ကြီးမြို့နယ်၊ ရွှေညောင်မြို့) ၁၄။ မောင်မင်းသန့်ထက်
(မြင်းခြံမြို့) ၁၅။ မောင်အောင်ထွန်းလူ (မိုးကုတ်မြို့)
၁၆။ စိုင်းလော(ဝ်)ခေးဟန် (တောင်ကြီးမြို့) ၁၇။ မမျိုး
သန္တာထွန်း (ချောင်းဆုံမြို့) ၁၈။ မလဲ့လဲ့ဝင်း (ပဲခူးမြို့)

[ဤပြိုင်ပွဲတွင် အဖြေမှန်သူ ၁၈ ဦးရှိရာ အဖြေ
မှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့ရာ
အမှတ်စဉ် ၁၃၊ မအေးသီရိဇော်၊ အငွေမတန်း၊
အ. လ. က (ခွဲ) စဉ့်ဟယ်(၂)၊ တောင်ကြီးမြို့နယ်၊
ရွှေညောင်မြို့သည် ကံထူးရှင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရ
ကြောင်း ကြေညာအပ်ပါသည်။

ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford
Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာ
ပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဥဏ္ဍိကမင်းပဟေဠိပြဋ္ဌ [၅]

[အဖြေမှန်သူများစာရင်း]

၁။ မဆုမြတ်နိုးစံ (ရေကြည်မြို့) ၂။ မောင်ဝေ
ယံမင်းသူ (ရေကြည်မြို့) ၃။ မသင်းယုံရွှေရည် (ပုသိမ်မြို့) ၄။
မောင်သက်ဘုန်းနိုင် (ဆွာမြို့) ၅။
မောင်အောင် ထွန်းလူ (မိုးကုတ်မြို့) ၆။
စိုင်းလော(ဝ်)ခေးဟန် (တောင် ကြီးမြို့) ၇။
မမျိုးသန္တာထွန်း (ချောင်းဆုံမြို့) ၈။ မချောအိစံ
(သထုံမြို့) ၉။ မဖြူစင်သန့် (ကန်ဘလူမြို့) ၁၀။
နန်းခမ်းသလင်းဖူး (လဲချားမြို့) ၁၁။ မသိမ့်ရတနာ မြင့်
(ပန်းတောင်းမြို့) ၁၂။ မောင်သက်ဆွေ (ရွှေဘိုမြို့)
၁၃။ မသင်းယုံရွှေရည် (ပုသိမ်မြို့) ၁၄။ မောင်အောင်
ဇော်မြင့် (သာစည်မြို့) ၁၅။ မလဲ့လဲ့ဝင်း (ပဲခူးမြို့)
၁၆။ မောင်လင်းဘုန်းမြတ် (မိုးညှင်းမြို့) ၁၇။ မအင်
ကြင်းစံ (ရေဝကြံမြို့) ၁၈။ မောင်မင်းခန့်ကျော်စွာ
(ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်မြို့) ၁၉။ မောင်ရဲမာန်ဦး (ချောက်
မြို့) ၂၀။ မစောယွန်းနွယ် (ဟင်္သာတမြို့) ၂၁။ မအေး
သီရိဇော် (တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ ရွှေညောင်မြို့) ၂၂။
မောင်မင်းသန့်ထက် (မြင်းခြံမြို့)

[ဤပြိုင်ပွဲတွင် အဖြေမှန်သူ ၂၂ ဦးရှိရာ အဖြေ
မှန်သူများထဲမှ တစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ခဲ့ရာ
အမှတ်စဉ် ၇၊ မမျိုးသန္တာထွန်း၊ အငွေမတန်း(အေ)
အ. ထ. က၊ ချောင်းဆုံမြို့သည် ကံထူးရှင်အဖြစ် ရွေး
ချယ်ခံရကြောင်း ကြေညာအပ်ပါသည်။

ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၁၅၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Oxford
Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာ
ပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဥဏ္ဍိကမင်းပဟေဠိပြဋ္ဌ [၆]

ဒုတိယဆု

မောင်မင်းခန့်ကျော်စွာ

Grade 9 (I)၊ T.T.C ကမာရွတ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

[ဆုအဖြစ် ဆုငွေ ၃၀၀၀ ကျပ်နှင့်အတူ Ox-
ford Learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့်
ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ချီးမြှင့်မည် ဖြစ်ပါ
သည်။

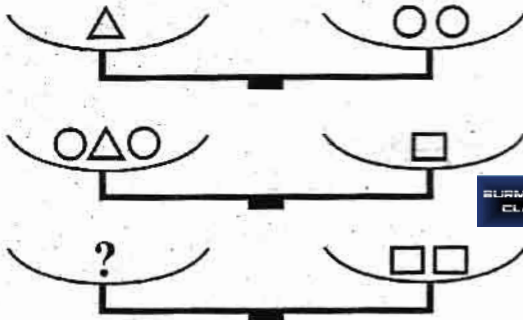
ဂုဏ်ပန်းခွေ

အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၇၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

ဥက္ကဋ္ဌပန်းခွေပြိုင်ပွဲ(၁)အဖြေ

D	C	A	D
B	A	B	A
D	C	C	D
C	B	A	B

ဥက္ကဋ္ဌပန်းခွေပြိုင်ပွဲ(၂)အဖြေ

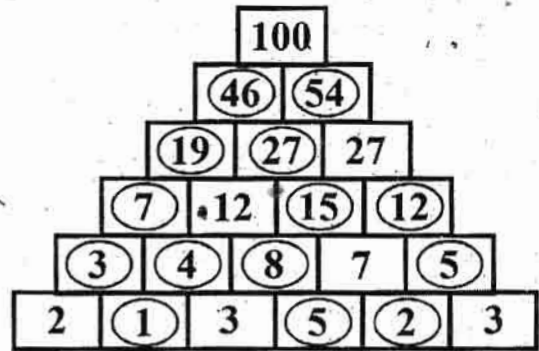
အဖြေ - တွဲ ၄ ခု

ဥက္ကဋ္ဌပန်းခွေပြိုင်ပွဲ(၃)အဖြေ

အဖြေ -

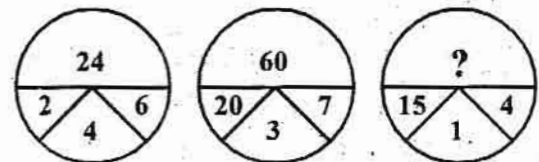
2	5	3	10
8	5	4	3
5	1	10	4
5	9	3	3

ဥက္ကဋ္ဌပန်းခွေပြိုင်ပွဲ(၄)အဖြေ

တခြားနည်းလမ်းများဖြင့်လည်း သက်သေပြနိုင်သည်။

ဥက္ကဋ္ဌပန်းခွေပြိုင်ပွဲ(၅)အဖြေ

အဖြေ - 40

သက်သေပြချက်

ပထမစက်ဝိုင်း

$$2 + 4 + 6 = 12 \times 2 = 24$$

(အပေါ်စက်ဝိုင်းပိုင်းကိန်း)

ဒုတိယစက်ဝိုင်း

$$20 + 3 + 7 = 30 \times 2 = 60$$

(အပေါ်စက်ဝိုင်းပိုင်းကိန်း)

ထို့ကြောင့်

$$15 + 1 + 4 = 20 \times 2$$

$$= 40 \text{ (မေးခွန်းသင်္ကေတနေရာ၌ လိုနေသောကိန်း)}$$

ဥက္ကဋ္ဌပန်းခွေပြိုင်ပွဲ(၆)အဖြေ

၁။ 'မိုးဒေါ၊' 'လမင်းသော်တာ' အစရှိသော ပတ်မျိုး သီချင်းတို့ကို ရှေးဦးပတ်မျိုးဖွဲ့ဆိုမှုအတိုင်း ရေးဖွဲ့ခဲ့သော ဂီတစာဆိုရှင် အမျိုးသမီးကြီးမှာ မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။

‘မိုးဒေဝါ’၊ ‘လမင်းသော်တာ’ အစရှိသော ပတ်ပျိုး သီချင်းတို့ကို ရှေးမူပတ်ပျိုးဖွဲ့ ဆိုမှုအတိုင်း ရေးဖွဲ့ခဲ့သော ဂီတစာဆိုရှင် အမျိုးသမီးကြီးမှာ ဂီတမိခင်ကြီး ဒေါ်စောမြအေးကြည် ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံး ကွန်ပျူတာထုတ်လုပ်သည့်ကုမ္ပဏီမှာ မည်သည့်ကုမ္ပဏီ ဖြစ်ပါသနည်း။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးမားဆုံး ကွန်ပျူတာထုတ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီမှာ ‘အိုင်ဘီအမ်’ IBM ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ‘Bullace’ သည် မည်သည်ကို ခေါ်ဆိုသည့်အမည် ဖြစ်ပါသနည်း။

‘Bullace’ သည် သစ်သီး Fruit ကို ခေါ်ဆိုသည့်အမည် ဖြစ်ပါသည်။

၄။ စစ်ဖြစ်ပွားနေ၍ ဖျက်သိမ်းလိုက်ရသည့် အိုလံပစ်အားကစားပွဲပေါင်း မည်မျှရှိသနည်း။

စစ်ဖြစ်ပွားနေ၍ ဖျက်သိမ်းလိုက်ရသည့် အိုလံပစ်အားကစားပွဲပေါင်း ၃ ပွဲ ရှိပါသည်။

၅။ ‘Lippizaner’ သတ္တဝါသည် မည်သည့်သတ္တဝါအမျိုးအစားတွင် ပါဝင်ပါသနည်း။

‘Lippizaner’ သတ္တဝါသည် မြင်းမျိုးတွင် ပါဝင်ပါသည်။

၆။ ‘အိုလံပီယာ’ (Olympia) ဗြူတော်သည် မည်သည့်နိုင်ငံ၊ မည်သည့်ပြည်နယ်တွင် ရှိသနည်း။

‘အိုလံပီယာ’ (Olympia) ဗြူတော်သည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဝါရှင်တန်ပြည်နယ်တွင် တည်ရှိပါသည်။

၇။ အယ်လ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံ Algeria နှင့် လစ်ဗျားနိုင်ငံ Libya ကြားတွင် တည်ရှိသည့်နိုင်ငံမှာ မည်သည့်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသနည်း။

အယ်လ်ဂျီးရီးယားနိုင်ငံ Algeria နှင့် လစ်ဗျားနိုင်ငံ Libya ကြားတွင် တည်ရှိသည့်နိုင်ငံမှာ တူနီးရှားနိုင်ငံ Tunisia ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီးကို မည်သူက မည်သည့်အချိန်က တည်ဆောက်ပေးခဲ့သနည်း။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကြီးကို နယ်ချဲ့ကိုလိုနီများက ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် တက္ကသိုလ်ကောလိပ်နှင့် ဖျပ်ဆင်ကောလိပ်တို့ကို စုစည်းတည်ဆောက်ပေးခဲ့ပါသည်။

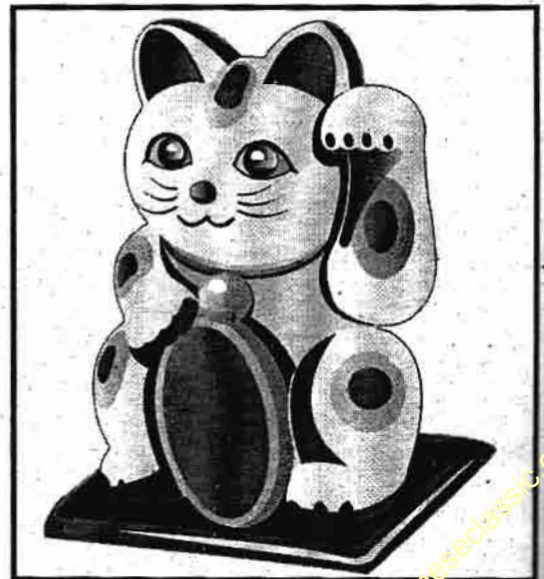
(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်အဆောက်အအုံများကို ရန်ကုန်မြို့၊ မြောက်ဘက်ကမာရွတ်ရွာအနီးက ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဂေါပက(ဘုရားလူကြီး)ဦးဘကျော်ပိုင်ဆိုင်သည့် ၄၃၅ စတုရန်းကျယ်ဝန်းသည့် မရန်းခြံကြီးကို ဝယ်ယူတည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။)

၉။ မြန်မာ့ဝေါဟာရ ‘ဒေါင်းလန်း’ဟူသည်မှာ အဘယ်နည်း။

မြန်မာ့ဝေါဟာရ ‘ဒေါင်းလန်း’ဟူသည်မှာ ထမင်းစားရန် ပြုလုပ်ထားသော ယွန်းထည်ပစ္စည်းတစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

(ဥဒေါင်းငှက်သတ္တဝါသည် စိတ်ရွှင်လန်းသောအခါ တစ်ကိုယ်လုံး အမြီးအတောင်တို့ကို ဖြန့်ကားကာ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ကနေသည့် ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တူသော ဝိုင်းဝန်းသည့် ဗဟိုကို အခြေတပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။)

□

ဂုဏ်ပုဒ်ခေါ်

ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၁၀၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ

ဗဟုသုတဉာဏ်စမ်းပပေါင်းပြိုင်ပွဲ (၆)

- ၁။ ခံတပ်၊ ရဲတိုက် Citadel ထဲတွင် နေထိုင်သည့် သတ္တဝါမှာ မည်သည့်သတ္တဝါ ဖြစ်သနည်း။
- ၂။ ကမ္ဘာကျော် ဒေါက်တာ ဇီဗားဇိုး Dr. Zhivago ဝတ္ထုကြီးကို ရေးသားသူမှာ မည်သူနည်း။
- ၃။ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး၊ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်မှ မည်သည့်ကြေညာချက်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သနည်း။
- ၄။ ဝေလငါးအုပ်စုကို မည်သို့ခေါ်ဝေါ်သနည်း။
- ၅။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ရေသတ္တဝါများတွင် အကြီးမားဆုံး မျက်လုံးရှိသည့် သတ္တဝါမှာ မည်သည့်သတ္တဝါဖြစ်သနည်း။
- ၆။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် မည်သည့်သဘောတူညီချက်ကို မည်သူတို့ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြသနည်း။
- ၇။ လိပ်ပြာ butterfly ခေါ် မူလအစအမည်မှာ အဘယ်နည်း။
- ၈။ ရန်ကုန်မြို့၊ ကမ္ဘာအေးစေတီလမ်း၊ နဝဒေးရုပ်ရှင်ရုံ၌ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆု ချီးမြှင့်ပွဲအခမ်းအနားကို မည်သည့်နှစ်က ကျင်းပခဲ့သနည်း။
- ၉။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၆ ရက်နေ့က ဗြိတိသျှအစိုးရရေတပ်မတော်မှ အိပ်ချ်အမ်အက်စ်ဖောလ်အမည်ရှိ စစ်သင်္ဘောကို မည်သည့်အမည် ပြောင်းကာ မြန်မာအစိုးရသို့ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့သနည်း။

[အဖြေမှန်သူကို ဆုအဖြစ် ပထမ ၅၀၀၀ ကျပ်၊ ဒုတိယ ၃၀၀၀ ကျပ်၊ တတိယ ၂၀၀၀ ကျပ်နှင့် Oxford learner's Pocket Dictionary 2005 နှင့် ရတနာပန်းခင်းရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ် ချီးမြှင့်မည် ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေမှန်သူတစ်ယောက်ထက်များနေပါက အဖြေမှန်သူများထဲမှတစ်ဦးကို မဲစနစ်ဖြင့် ရွေးချယ်ကာ ဆုချီးမြှင့်ပါမည်။ အလယ်တန်းနှင့် အထက်တန်းကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသာ ပါဝင် ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ဖော်ပြပေးထားသည့် ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံဖြင့်သာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ပွဲ အဖြေလွှာများကို ရတနာပန်းခင်း ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းတိုက်၊ အမှတ်-၈၀(A)၊ အပေါ်ဆုံးထပ်၊ ၁၂၄ လမ်း၊ သပြေကုန်းရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့သို့ လိပ်မူ၍ ၁-၁-၂၀၁၅ ရက်နေ့အရောက် ပေးပို့ရပါမည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံကို စာအုပ်အနောက်ဘက်တွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

အမှားပြင်ဆင်ချက်

ရှေ့လ အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၉၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် ရတနာပန်းခင်းမဂ္ဂဇင်း၊ စာမျက်နှာ ၁၅၇ တွင် ဗဟုသုတဉာဏ်စမ်းပပေါင်းပြိုင်ပွဲ(၆)၌ အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၈၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ဟု မှားယွင်းဖော်ပြမိပါသည်။ ယင်းအစား အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၉၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ဟူ၍ အမှန်ကို ပြင်ဆင်တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဂုဏ်နုပန်းခြံ
ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၁၀၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ-၄ (ဖြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

ဖြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
မွေးသက္ကရာဇ်
မိဘအမည်
မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
အဖြေ
(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်နုပန်းခြံ
ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၁၀၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ-၅ (ဖြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

ဖြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
မွေးသက္ကရာဇ်
မိဘအမည်
မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
အဖြေ
(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

ဂုဏ်နုပန်းခြံ
ရှစ်စုံမဂ္ဂဇင်း

အတွဲ ၁၉၊ အမှတ် ၁၀၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
ဗဟုသုတ ဉာဏ်စမ်းပဟေဠိပြိုင်ပွဲ-၆ (ဖြိုင်ပွဲဝင်ပုံစံ)

ဖြိုင်ပွဲဝင်သူ၏အမည်
အတန်းနှင့်ကျောင်းလိပ်စာ
မွေးသက္ကရာဇ်
မိဘအမည်
မှတ်ပုံတင်အမှတ်(ရှိပါက)
နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
အဖြေ
(ဤပုံစံဖြည့်စွက်ချက်နှင့်အတူ အဖြေများကို သီးခြားစာရွက်တွင် ဖြေဆိုကာ ပူးတွဲ၍ပေးပို့ရပါမည်။)

SOLUTIONS

သင့်ဉာဏ်ရည်အဆင့်
တယ်လောက်ရှိသလဲ
မှအဖြေ

1. (a) Red
2. (c) Green
3. (c) Humming bird
4. (b) Island
5. (d) Drey
6. (c) Owl

စာမေးပွဲကျဆုံးတဲ့
ဘာသာရပ်က ဘာလဲမှ
အဖြေ

HISTORY သမိုင်းဘာသာရပ်

အရိပ်စစ်ကိုရှာပေးပါမှ
အဖြေ
အရိပ် B

စကားထာပဟေဋ္ဌိ အဖြေညှိရအောင်မှအဖြေ

၁။ ရေနံချောင်းမြို့	၉။ ဗထူးမြို့
၂။ မုံရွာမြို့	၁၀။ ကဝမြို့
၃။ ဆင်ပေါင်ဝဲမြို့	၁၁။ ဒလမြို့
၄။ မုန်းချောင်း	၁၂။ ဖျာပုံမြို့
၅။ ဘီလူးကျွန်းမြို့	၁၃။ သီပေါမြို့
၆။ သုံးဆယ်မြို့	၁၄။ ခရမ်းမြို့
၇။ မြစ်ငယ်မြို့	၁၅။ ကလေးမြို့
၈။ အောင်လံမြို့	

မြင်းအမည်ဖော်ရအောင်မှ
အဖြေ

Heart, Owl, Ring, Apple,
Candle, Elephant
မြင်းအမည် - Horace

ဦးနောက်ရွှင်ကြည်လန်းစေဖို့
ဉာဏ်စမ်းကလေးတွေ
ဖြေကြည့်ဖို့မှ အဖြေမှန်များ

၁။ နဖူးစာ	၉။ မင်းလှမြို့
၂။ နယုန်လ	၁၀။ ဟင်္သာတမြို့
၃။ ထော်လာဂျီ	၁၁။ ရွှေငါး
၄။ မူးယစ်ဆေးဝါး	၁၂။ တရားသူကြီး
၅။ ဗိုလ်စားပဲ	၁၃။ နာရီလက်တံ
၆။ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်	၁၄။ ကော်ဇော
၇။ သရက်မြို့	၁၅။ ပန်းမြိုင်လယ်
၈။ မြန်အောင်မြို့	

အဖြေညှိကြည့်လိုက်ပါလားမှအဖြေ

မတူတဲ့အချက် ၈ ချက်ကို
ရှာပါမှ အဖြေ

[မတူတဲ့အချက်တွေကို အမည်းဝိုင်းဖြင့်
ဖော်ပြထားပါတယ်။]

မတူတဲ့အချက် ၈ ချက်ကိုရှာပါမှ
အဖြေ

[မတူတဲ့အချက်တွေကို အမည်းဝိုင်းဖြင့်
ဝိုင်းပြထားပါတယ်။]

မတူတဲ့အချက် ၁၀ ချက်ကို
ရှာပါမှ အဖြေ

[မတူတဲ့အချက်တွေကို အမည်းဝိုင်းဖြင့်
ဝိုင်းပြထားပါတယ်။]

စာလုံးပြောင်းပေးပါမှ
အဖြေ
Head, Heat, Neat, Nest

လမ်းရွေးပါမှအဖြေ

